

Kazalo

Sodobnost 7–8

julij–avgust 2023

Sodobna slovenska dramatika

<i>Anja Novak Anjuta: Tekst telesa</i>	771
<i>Manca Lipoglavšek: Zamrzovanje</i>	850
<i>Matjaž Zupančič: Te igre bo konec</i>	912
<i>Nina Kuclar Stiković: deklici</i>	979
<i>Vinko Möderndorfer: Zabava na Titaniku</i>	1074

**Sodobna
slovenska
dramatika**

Anja Novak Anjuta

Tekst telesa

Corpus in process

Grumova nagrada za najboljše slovensko dramsko besedilo 2023

Moj skelet skeli in se klanja!

Ustvarjalkam in ustvarjalcem v gledališču:

To je beseda, ki je meso na papirju, ampak zgolj skelet na odru. Tam ste vi meso in kri.

Feel free

to walk and fly.

I. Mrtvaški ples

TELO:

Jaz sem Telo.
Tukaj sem, pred vami.
In počasi kolapsiram.
Padam dol na tla in si mislim: Koji kurac?
Zakaj pa zdaj?
Danes je vendar moj veliki večer.

Padam.
Sesedam se kot dvojčka enajstega septembra.
Vse to traja milijon let.
Tako da jasno in natančno vidimo, kako živčni signali nehajo potovati.
Vidimo srce, ki se sprosti v mehko blazinico in ne utripne več.
Vidimo kri, ki izgubi zalet, kot bi turbine ugasnili.
Vidimo mišice, ki postanejo kot hrenovke. Ali puding.
Vidimo strukturo kožnih celic dehidriranih, suhih kot nevadska tla.
– Je bil enkrat nek dokumentarec o Nevadi, zato vem, kako to izgleda. –
Vidimo *close up* kosti, naluknjanih, prerešetanih kot poveljne stavbe v Sarajevu.
Vse to traja.
Vidimo dinosavre, ki umirajo.
Milijoni let.
Vidimo lase, ki zaplapolajo, se dvignejo, ko se jaz pogrezam.
Lasje so maska.
Milijoni let.
Vidimo križarske vojne in vidimo, kako *Homo erectus* prvič speče mamuta na ognju.
Milijoni let.
Vam rečem.
Vidimo veke, ki padejo kot zavese v gledališču.

PTIČICA:

A lahko to probamo, če smo v gledališču?
In če so zavese take vrste?

Prosim, prosim, prosim.
Telo bo našlo pot, Telo se vedno splazi skozi.

TELO:

Pridem.
Se ustavim.
Padem.

Zdaj, ko me vsi gledate.
Poslušate.
In čakate.
Navijate in pričakujete.
Mogoče eni mal pritiskate.
V glavnem pa si vsi obetate.
Kako bom recimo končno povedalo svojo zgodbo.
Kako bom recimo končno osmislilo svojo nesmiselno bolezen.
Prišli ste slišat mojo zgodbo!
Na ta moj čudoviti večer.
Jaz pa se končujem.

PTIČICA:

Al se mi zdi al se res voha drama?

PTIČKI:

Njama, njama, njama.

TELO:

Hotelo sem povedat enourni monolog, zgodbico, na rampi, dobit aplavz,
mogoče rožico, in it pod tuš.
Zdaj pa padam dol.
In vam ne morem več pobegniti.
In ne morem vas poslat domov.
In vi si mislite:
Obè obéta.
Hura.

Predstavo.

Plačali smo za monodramo, morda se nam obeta skok v performativo.

PTIČICA:

Torej smo v gledališču?

Al kje smo?

Na papirju?

Papirnata pernata življenja.

In kdaj smo?

Zdaj smo?

TELO:

Zdaj.

Na božični večer.

Na novoletni večer.

Na čisto navaden prost večer.

Na čisto poseben moj večer.

PTIČICA:

Morda pa smo na matineji in je jutro.

Čisto posebno ali pa navadno jutro.

Jutro, preden greš k prvemu svetemu obhajilu.

Ali pa poročno jutro.

Kdo bi vedel.

DEKLICA:

Tudi jaz sem tu.

Na božični večer.

Na novoletni večer.

Na maturantski večer.

Na en čisto navaden prost večer.

Na poročno jutro.

Ali pa na jutro svete birme.

Telo pa pada.

Kolapsira.

In si misli koji kurac.
In tud jaz si mislim koji kurac.
Zakaj pa zdaj.
To je moje življenje.
Življenje moje.
In to je tudi moj večer.
In moje jutro.
Telo, in ti si moje.
Kar koli že počneš.
Sovražim to, kar zdaj počneš!
Nehaj to počet!
Nehaj kolapsirat.

TELO:

Nimam več izbire.
Tukaj sem.
Končno ne počnem ničesar več.
In vi še kar gledate.
In vi še kar navijate.
In pričakujete.
To zgodbo ali pa celo mogoče dramo in performans.
In ne veste.
Ali bom umrlo ali ne.
In ne vemo.
Ali bom umrlo ali ne.

PTIČKI (*zbor siničk, vrabčkov, kosov, taščic na pomladni veji*):

Čiv, čiv, čiv, še sem živ!

Kako lepo je plesat, plesat, plesat, plesat!

FRESKA MRTVAŠKI PLES V HRASTOVLJAH:

Kako lepo je plesat, plesat, plesat.

II. Zakaj?

DEKLICA:

Zakaj si me rodila?

MAMA:

Tako se je zgodilo.

DEKLICA:

Kaj se je zgodilo?

MAMA:

Rojstvo.

DEKLICA:

Kam greš?

MAMA:

Grem.

DEKLICA:

A sva končali?

MAMA:

Nimam časa. Njiva čaka.

DEKLICA:

Jaz tudi čakam.

MAMA:

Nehaj čakati in pospravi lonce.
Sami se ne bodo.

DEKLICA:

Zakaj pa oči enkrat ne pospravi po kosilu?

MAMA:

Zakaj pa sonce zjutraj ne zahaja?

DEKLICA:

Kaj pa sonce ve, kaj dela.

MAMA:

Zakaj pa je vse treba vedeti?

DEKLICA:

Rada bi vedela, kdo ti sploh si?

MAMA:

Moja stvar, kdo sem jaz.
Je lahko vsaj nekaj moja stvar
ali mi morate vse vzeti.

DEKLICA:

Kaj pa sem ti jaz vzela?

MAMA:

Jebemti! Sovražim to službo.
Vse me boli od prenašanja paketov gor in dol.
Dej se ti stegni po škarje na omari.

DEKLICA:

A te zmasiram?

MAMA:

Nimam časa zdaj in itak ne pomaga.

DEKLICA:

Živiš s tem svojim telesom vsak dan.
In se mi zdi, da ga ne poznaš zares.

TELO:

Razen krčnih žil, bolečin v nogah, ogrcev in dlak.

MAMA:

In štrlečih ušes.

DEKLICA:

Nimaš štrlečih ušes.

MAMA:

Imam in tudi ti jih maš.

DEKLICA:

Ko sem ti enkrat rekla, da mi govoriš o svojem telesu ...

MAMA:

Nisem imela kaj povedat!
Ko me vprašaš kaj drugega.
Tudi nimam kaj povedat.

Kako si to pomila, še zmer se vse gor drži.
Pusti, bom jaz.

DEKLICA:

Sori, ni šlo dol očitno.

MAMA:

Jaz sem svoje telo.
Ampak o svojem telesu govorim kot o neznancu.
Ti pa si telo mojega telesa. Ti si telo tega neznanca.
Evo.

PTIČICA (*zborovodja*) in PTIČKI:

Telo
Telo
Telo

Um na primer reče:

Dobro sem.

Medtem, ko telo kriči:

Prosim, prosim, prosim, ne zmorem več, prosim, prosim, prosim, nekdo!

ali pa:

Jebite se vsi!

ali pa:

Lahko počnem, kar hočem!

ali pa:

Pustite me pri miru!

ali pa:

Ljubite me, prosim.

ali pa:

Pustite me pri miru in ljubite me, prosim, prosim!

Um pa na primer reče:

Še zmer sem dobro. Dobro sem. Jaz sem kul.

in telesu se strga.

ČIV, ČIV, ČIV.

FRESKA MRTVAŠKI PLES:

Telo, ki pripoveduje, je dekličino telo in pravzaprav molči.

TELO:

V resnici pripovedujem s svojimi ostrimi členki, s svojimi izklesanimi rebri, s svojim želodcem, na katerem cvetijo rdeče rane, pripovedujem s svojimi uničenimi jetri, pripovedujem s svojo postavo na dveh zobotrebcih, s svojimi izpadajočimi lasmi, s smrtjo v očeh, s suhimi ustnicami, s papirnato kožo, udrtimi ličnicami, oguljenimi ritnicami. Pripovedujem, zgodbe in predzgodbe, postavljam meje, se jezim in tko.

FRESKA MRTVAŠKI PLES:

Ona pa.

Telo je vudu lutka deklice.

Ne, pardon, telo je medij deklice.

Kot nekakšen radio ali blog ali vlog ali tv *chanell* ali knjiga ali dokumentarec.

Samo da ona tega verjetno ne ve.

Mogoče je neumna.

Mogoče pa.

To telo je v tem trenutku, po srednjeevropskih standardih in širše, bolno telo.

Natančneje.

To telo je v tem trenutku anoreksično telo.

TELO:

To telo, to sem jaz.

PTIČKI:

To telo, to so ptički, zazidani v stene. Čiv!

DEKLICA:

Zakaj sta se poročila, če se videt ne moreta?

TELO:

In vse to slišim.

In vse to vidim.

MAMA:

Tako se je pač zgodilo.

To, da se videt ne moreva, mislim.

Prišlo je kasneje.

Bom jaz pomila, pusti.

DEKLICA:

Kaj, hejtanje?

MAMA:

Sovraštvo, ja.

TELO:

Rodilo sem se na nek poletni dan.

To deklličino telo.

Ki takrat še nisem bilo anoreksično telo.

Bil je eden takih dni, ko nisi mogel jest drugega kot lubenice, ker je bilo tako soparno.

Ko so s skalpelom raztrgali trebuh, v katerem sem raslo, je zunaj že harala nevihta.

Rodilo sem se na nek poletni dan, na isti dan kot deklica.

PTIČICA:

To telo, ki se je poleg deklice rodilo na ta nek poletni dan

– morda je bil to prvi poletni dan ali pa tudi ne –,

je v slovenskem jeziku srednjega spola.

TELO:

Tako kot sonce.

To je lepo.

Ker bi lahko kdo mislil, da se piše o rojstvu sonca, če je že govor o poletju.

Ampak ni se rodilo sonce.

Ker sonca ne prihajajo iz razparanih trebuhov, razen v pesniških zbirkah.

To telo, ki ni sonce, to sem jaz.

DEKLICA:

A si me želela, ko sem bla v trebuhu?

MATERNICA:

V maternici.

PTIČICA:

Saj maternica je v trebuhu.

MAMA:

Ne vem. Bala sem se te.

DEKLICA:

Fetusa?

MATERNICA:

V resnici fetusi res izgledajo dokaj strašno.

PTIČKI:

Kot mali oskubljeni slepi rozasti ptički, čiv, čiv!

MAMA:

Kako naj telo, ki še samo sebe ne zna sprejet, sprejme drugo telo?

TELO:

Fetus vse čuti.

PTIČKI:

A veš, kao.

MATERNICA:

Fetus te dobesedno žre.

MAMA:

Telo, ki ve, da zaradi tega novega telesa ne bo nikoli več enako?

DEKLICA:

Kako te je lahko strah fetusa?

MATERNICA:

Fetus pride iz grške besede *zasaditi*.

MAMA:

Nože.

DEKLICA:

Kaj?

MAMA:

Nože še.

Nože pomij sama.

DEKLICA:

Aha, ja, bom.

MAMA:

No, če bi bil res samo fetus ...

DEKLICA:

Ja kaj pa je kot samo en fetus?

MATERNICA:

Fetus, ki raste in raste kot glive kvasovke ali rak.

MAMA:

Ne vem.

Človek.

Neznanec.

Še eden.

Neznanec v neznancu.
Življenje, ki ni tvoje, a ga nosiš in si zanj odgovoren.
Dojenček.

DEKLICA:

No, kako te je lahko strah dojenčka?

MAMA:

To se vsem dogaja.
More, fantazije, panični napadi.
Ampak se o tem ne govori.
Mi je rekla mama:
To se vsem dogaja, ampak se o tem ne govori.
In nisva o tem nikoli govorili.
Ker dobre mame o tem ne govorijo.
To se vsem dogaja.
Rečeš; nosečnost je največji blagoslov.
Na wc-ju pa se zbruhaš, točiš bridke suze suze in gledaš v ploščico pred sabo.
Mlada, pred poroko, podivjana.
Veš, da se odštevajo minute do dneva, po katerem nekaj let ne boš zares veliko spala, ne boš več sama mogla na Karibe, ne boš živela več spontano tega, kar ti paše, 24 skozi 7 bruhica in mleko in zmiksani korenčki in igrače vsepovsod. Veselo pucaš drek po kuhni, dnevni, spalnici. Življenje se ustavi in obenem podivja.
Se zjočeš.
Ker ne veš.
Kaj te res čaka.

Blagoslov.

Ostaneš sama.

Obdana s hordo staršev, partnerjev, prijateljskih nasvetov,
ampak sama.
Zadeta od hormonov,
ampak sama.

Bala sem se te.
Še bolj kot svojega telesa.

TELO:

Čeprav nisem sonce.
Vse vidim.
Vse slišim.
Vse čutim.

DEKLICA:

A sem zato zbolela?

MAMA:

Sem ti rekla.
To se vsem dogaja.
Potemtakem, draga moja, bi vsi fetusi zboleli.

PTIČKI:

Čiv, čiv, čiv, pri morju je stala, pleničke je prala pa joške kazala!

PTIČICA:

Zdaj se znajdemo v rjavem fordu šestindvajset let pred tem pogovorom.

PTIČKI (*unisono*):

Osemdeseta in Blondie, AC/DC in Riblja čorba, riblja čorba, dobre ribe!

TELO:

Tam sta dve zdravi mladi telesi, ki ljubita druga drugo.
Žensko in moško.
V njunih udih je tekst dveh zgodb, ki se ne poznata.

PTIČICA:

In se jima ni treba poznat zato, da bi se lahko prvič ljubili v rjavem fordu.

TELO:

Nikoli več se ne bosta tako ljubili, kot sta se v rjavem fordu.

Brez kondoma.

Brez besed.

Brez spomina.

Samo s telesi.

Dve telesi se grabita, se jahata, se ližeta, se zližeta, se izlivata, fukata, snujeta, kiharita neko tretje telo.

PTIČICA:

In niti najmanjšega pojma nimata o tem, da bo to tretje telo nekoč reklo Jebite se vsi!

TELO:

To telo, to sem jaz.

PTIČKI:

Jebi, jebi, jebite se, čiv, jaz se bom ubil!

TELO:

Kako lahko iz takšnega fuka izide telo, ki bo mrtvec med živimi?

Da se razumemo, v prvi vrsti ti dve telesi, ki se ljubita, nimata niti najmanjšega pojma o tem, da se bo neko tretje telo sploh zgodilo.

DEKLICA:

Kaj šele da bi pomislili na to, da bo to tretje telo dekllica in da bo to telo sovražila.

TELO:

To telo, to sem jaz.

DEKLICA:

To telo, to si ti.
Ampak to telo, to sem jaz.

TELO:

In to telo, ki si jaz, to so one in oni.

PTIČKI:

Čiv, čiv! Zjutraj hodi po štirih, opoldne po dveh, zvečer po treh! Ni človek, ne, ni človek, ne, telo je! Telo je telo! Je telo, ni človek telo, telo ni človek. Ali pa je človek zato, ker je telo. Ali pa je človek zato, ker nima kril.

DEKLICA:

Zakaj nisi naredila splava?

PTIČKI:

Tristo kosmatih vulvic, zdaj pa bo! Drama!

MAMA:

Že tako ali tako me je bilo sram.
Komaj sva se poznala in nisva bila poročena.

DEKLICA:

Sej potem sta se z mano v trebuhu ekspresno poročila?

MAMA:

Kaj bi pa ti naredila?

DEKLICA:

Zakaj nisi naredila splava?

MAMA:

Dobre mame ne razmišljajo o splavih.

DEKLICA:

Ti si dobra mama?

MAMA:

A greš z mano ven na njivo?

DEKLICA:

Grem.

MAMA:

Škornje obuj, blatno je.

DEKLICA:

Jaz ne bom imela otrok.

MAMA:

Ne morem več poslušat o teh splavih.

DEKLICA:

Seveda ne, ker si dobra mama.

MAMA:

Mene bi blo sram.

DEKLICA:

Česa?

MAMA:

Tega, da bi fentala otroka.

DEKLICA:

Fetus, misliš.

MAMA:

Še vile vzemi, morava prekopat gredo.

DEKLICA:

Pred kom bi te blo sram?

MAMA:

Pred tabo.

DEKLICA:

Sej me ne bi blo.

PTIČKI:

Mali oskubljeni slepi ptiček, mali oskubljeni slepi ptiček.

MAMA:

Pred sabo.

Pred mamu.

Pred fotrom.

Pred bogom.
Pred vsakim otrokom, ki bi ga srečala.
Sram.
Pa kaj ti to razlagam!

DEKLICA:

Sram al strah?

MAMA:

Sram!
Strah me je blo potem, ko si ostala v trebuhu.
A greva?

TELO:

Splav niti najmanj ni tema tega teksta.

PTIČKI:

To je tekst telesa!

TELO:

To je moj tekst.
Splav je le nekaj, kar je v zraku, med besedami ali med vrsticami.

Vrstica

Vrstica

Vrstica

PTIČKI:

Ali med ptički! V zraku!
Pospravljeni trebuhu, pospravljeni v predale, pometeni pod preproge.

PTIČICA:

Namesto splava lepa cvetlična greda, predpasnik in peskovnik.
Splava ni na zemlji. Vedno je ves čas nekje v zraku.

PTIČKI:

Kot ptički!

FRESKA MRTVAŠKI PLES:

Kot poljski mak kuka ven v zrak iz enakomerno pobarvanih nasadov pšenice.
Rodovitna poljska pšenica in vmes madeži rdeče krvi.

TELO:

Ta splav, to bi lahko bilo jaz.

DEKLICA:

Ta splav, to bi lahko bila jaz.

BABICA:

Ta splav, to bi lahko bil on.

III. Babice pa že ne bom pustila kar tako umret, samo zato ker je prišlo do tega, da je stara gluha in ne ve in ne ve in ne ve ne ve ne ve ne ve, kaj govori.

DEKLICA:

Babica, kako zelo sem ti podobna na teh slikah, glej.

BABICA:

Tu sem bla osemnajst stara. Dva meseca po tem sem bla noseča.

DEKLICA:

Enaka stopala imava. Sem enkrat gledala najine bose noge.

BABICA:

Joj, ti maš mlade noge, moje so vse krevlaste.
Pa škripajo kot tale pojstla.

DEKLICA:

Ampak so enake.

BABICA:

Cela sem krevlasta pa luknjasta ko sir in stara, najboljše, da bi umrla.

DEKLICA:

Kaj govoriš, babi, ne seri, moraš še mojo poroko počakat.

BABICA:

Eh, če bom tvojo poroko čakala, bom res prej umrla.
A ti je prav pižama, lahko jo obdržiš.

DEKLICA:

Sej nisem sto let stara, ampak šestindvajset, pa fanta mam.

BABICA:

Sem brala v Slovenskih novicah, da se je Stane Tomazin poročil.

PTIČICA:

Stane Tomazin, čeden poznati jugoslovanski umjetnik; glumac i performer, gledališki biser, res za zaljubit se.

PTIČKI:

In za oženit.

DEKLICA:

Babica, a si imela ti tudi take male prsi, ko si bla mlada?

BABICA:

Ne, ker nisem bila tko kumrna kot ti.

PTIČKI:

Ne laže pa ne Cicibaba!

BABICA:

No, ja. Sem mela.

DEKLICA:

Babica, kako je blo rodit mojega očija?

PTIČKI:

Čri, čri, čri.

DEKLICA:

Oprosti, sej ti ni treba ...

BABICA:

Ta splav, to bi lahko bil on.

PTIČKI:

Čiv, čiv, čiv!

BABICA:

Moje telo ni bilo nikoli moje telo.

A veš.

Ne veš.

DEKLICA:

Ne vem, kaj misliš, babi.

BABICA:

Ko sem bila otrok, so bili moji udi na razpolago delu in kmetiji in različnim naročjem, v katera so si me podajali ljudje, večinoma moški. Nič čudnega ni bilo, če je komu stopil.

A veš.

Veš.

Sploh pa takrat še nisem razumela tega, kaj pomeni živeti v telesu.

TELO:

Ker to pomeni kaj, draga žena?

BABICA:

Se mi zdi, da vem. Sem brala o tem v Slovenskih novicah.

PTIČKI:

Senzacionalno!

DEKLICA:

Go on, babica.

BABICA:

Kaj?

DEKLICA:

Nadaljuj.

BABICA:

Ko sem se ga malo zavedla, tega svojega telesa, je že postalo last moškega, ki mi je vzel moje *dostojanstvo*. No. Po domače junfer.

To *dostojanstvo* sem si dobila nazaj samo tako, da sem se izročila v last drugemu moškemu. Junfer je ostal, kjer je ostal. Sem se dala v last. V zakonsko last. Pogodba, štempelj in podpis, urad, župan in župnik pa še bohpožegnaj.

Potem so mi moje telo vzeli moji otroci.

Raztegnili so mi vagino, po domače češpljo, razširili boke, mi napolnili prsi, zmešali glavo, kožo in ritem spanja s hormoni, poporodna depresija je trajala skoraj dvanajst let, ker sem imela enega za drugim pet otrok.

DEKLICA:

Od kod poznaš besedno zvezo „poporodna depresija“, babica?

BABICA:

Ja kaj, Slovenske novice!

Pa Večer, Sobotna priloga, New York Times, Cosmopolitan, National Geographic, Le monde, revija Maska ...

DEKLICA:

Tega ti pa ne verjamem.

BABICA:

Verjemi ti, kar hočeš. Ne verjemi pa svojim predsodkom.

DEKLICA:

Babica, oprosti, New York Times je v angleščini, ti pa prej nisi razumela, kaj pomeni „go on“.

BABICA:

A hočeš, da ti kej povem in se artikuliram, al hočeš, da ostanem do groba groba primitivna kmečka žena, emocionalni invalid, stara, gluha in ne ve, kaj govori?

DEKLICA:

Oprosti, nisem hotla imet predsodkov do tebe.

BABICA:

In nisem jaz nobena boomerka.

DEKLICA:

Babica, ker lik si ti, haha!

BABICA:

Ja, jaz sem lik!

DEKLICA:

Kako te imam rada!

BABICA:

Romboid! Ker že bolj postrani hodim.

DEKLICA:

Geometrijski liki in telesa! Moja najljubša snov!

BABICA:

Poporodna depresija torej. Izgubila sem na vsakega od njih dva zoba in pol, lasje so mi izpadali, trebuh se mi je povetil, bila sem vedno bolj utrujena, vedno več sem kuhala, vedno manj sem jedla, ker so morali jest oni, vedno več pomivala, šivala in prala. Gate, gate, štumfi, gate, štumfi, srajce, hlače, gate. Vedno več sem goljufala in nisem sploh več likala.

PTIČKI:

Če bi bil slavček, bi živel kot slavček. Če bi bil labod, bi živel kot labod. Čiv!¹

BABICA:

Vedno manj sem jokala.

Na koncu sem se odločila.

Izročila bom telo in se od njega poslovila.

Postrigla sem lase, cunaj tako ali tako ni bilo veliko, mejkap v naši hiši ni obstajal, urejat sem začela druge, sebe le preživljala, repa, zelje, repa, zelje, ljubila se že leta nisem več.

¹ Je rekel Aristotel.

Komaj čakam, da izročim to svoje preprodano stisnjeno telo še Bogu.
Kako sem se zmečkala.

Moje utrujene zelene oči,
moja pokvarjena ušesa,
moja tenka usta,
moje razklano srce,
sebe popolnoma celo.

Ker sem tvoja last in posest.

Amen.

DEKLICA:

A to je bilo zdaj namesto Svetega angela za lahko noč?

PTIČKI:

Človek so Delfi. Delfinčki, delfinčki! Delfi so zazidani ptički!

BABICA:

Bila sem si lepa.
A veš?
Veš.

PTIČICA:

Lepota je strašna sila. Je rekel Gibran.

BABICA:

Ampak za tako kratke trenutke, da se jih živo spomnim. Recimo na tisti trgatvi. Kako sem si bila lepa. Takrat sem prvič in zadnjič začutila – po domače – svojo češpljo, ampak naj končno rečem tako, kot sama hočem in kot se govori v strastnih filmih na TV-ju: svojo pičko.

DEKLICA:

Kakšne filme ti to gledaš, babica?

BABICA:

Mrcvarila sem jo tud sama, ampak z njim je blo pa oh ... Zaljubljena sem pač bila. Takrat na tej trgatvi tvoja babi ni imela spodnjih hlačk. Imela je rdeče rjavo krilo, mehko belo bluzo in roke sladkaste od grozdja. Tudi on je bil ves lep in trd. Takrat sem prvič in zadnjič z užitkom prijela kurac, ja. Prilegal se je vame. Pokusila sem kri, ko mi je natrgal, kako se temu reče, *deviško kožico* in sem se potipala tam spodaj.

PTIČICA:

Ponekod saka saka mož ubije ženo, če na poročno noč ne zakrravi.

PTIČKI:

Šivala je deklica himen, oj, himen rdeč je kot kri.

BABICA:

Moja kri nikoli prej in nikoli več kasneje ni bila tako prekleto sladka. Grozdje!

PTIČICA:

Včasih himen saka saka ne zakrravi, kljub temu da je nevesta še devica.

PTIČKI:

Himna himna ne zadoni!
Nevesta vseeno v krvi leži.

BABICA:

Ta večer je obetal, da bo moje telo postalo harem.

PTIČICA:

Imena dajejo stvarjem pomene deviška kožica.
Moški so dali stvarjem imena deviška kožica.
Ni to, kar se zdi deviška kožica.

PTIČKI:

Mrtva Jožica.

BABICA:

Ta večer je obetal, da bo moje telo postalo eno čudovito gnezdo.

PTIČKI:

Čiv, čiv, čiv!

BABICA:

Pa ne samo otrok. Gnezdila bi sama jaz v sebi. Ta večer je obetal, da bom v sebi našla dom. Glej, ptica je na oknu!

DEKLICA:

O, pa res!

PTIČICA:

Nevidne šibke stene so med nami.

BABICA:

Ko me pri devetinsedemdesetih letih vnukinja vpraša, *Babica, kako je bilo roditi mojega očija*, mi spomin v milijoninki sekunde preskoči nekam drugam in se mi namesto tega, kako je bilo njenega očija *roditi*, prikaže, kako je bilo z njenim dedkom njenega očija *narediti*, in zardim. Kaj naj ji rečem? Da je bilo roditi Isusova muka, ker sem ostala sama, in da namesto tega mislim na to, kako sem se dajala dol med brajdami? A naj ji povem, da pred njo

zardevam zato, ker sem uživala. Na tisti trgatvi. Spustila sem se z vajeti. To je blo drugače. Zmagala! Za en trenutek. Potlej pa. In hkrati sem zaradi tega enega užitka trpela celi život. Verjetno bi bilo drugače, če bi obstajali kondomi. Sem brala, da imajo danes tudi takšne z različnimi vonji in okusi – jaz bi izbrala vonj po zrelem in speštanem grozdju – in takšne, ki jih skorajda ne čutiš. Verjetno bi bilo drugače, če bi teti Rezki uspelo s tistim njenim kemičnim pripravkom napolnit mojo češpljo.

TELO:

Ta splav, to bi lahko bil on.

BABICA:

Uživala sem, ampak hkrati ničesar ne vem, ničesar ji ne morem povedat o ljubezni.

DEKLICA:

Babica, tukaj sem.

BABICA:

Razen tega da naj se pazi, s kom naredi otroka, in da naj s fanti, prosim, prosim, prosim, kar počaka, in da ko bo enkrat imela moža, naj pazi, da je ne bo pretepal, ker si telo vse zapomni in na stara leta, ko maš revmo, to boli. Ko mi je še kot najstnica kdaj rekla, da je zaljubljena, nisem občutila nobene sreče, se nisem veselila zanjo, nisem skakala do stropa, kot bi si jaz sama pravzaprav želela, in kar lahko storim zdaj, prav zdaj v tem trenutku: skočim.

PTIČKI:

Skoči, poleti!

BABICA:

Skačem! Na ta božični večer, novoletni večer, maturantski večer, čisto navaden prost večer, nisem se zmogla zavedat, kako zelo lepa je zares

postala, skačem od veselja in ponosa, nisem ji zmogla reči, da je lepa, skačem do nebes, nikoli ji nisem rekla, da je lepa, rekla sem ji le, da naj se pazi, skačem!

PTIČICA:

Pazi na kosti!

PTIČKI:

Babica leti!

BABICA:

Skačem! Iz strahu bi ji najraje rekla, naj pobegne čim dlje stran od svojega razbohotenega mladega po lubenicah in marelicah in zrelem grozdju dišečega telesa. Nimam česa drugega povedat svoji vnukinji o ljubezni.

Hvalabogu nisem imela nikoli hčere, le pet sinov.

MAMA:

Jaz imam hčer.

DEKLICA:

Jaz pa imam mamo, ki ne pozna svojega telesa.

BABICA:

Jaz pa imam vnukinjo, ki ji nikoli nisem rekla, da je lepa.

DEKLICA:

Jaz pa imam očija, ki nikoli ni rekel moji mami, da je lepa.

FRESKA MRTVAŠKI PLES V HRASTOVLJAH:

Res prava družinska melodrama.

PTIČKI:

Njama, njama, njama!

MAMA:

No, kdaj pa kdaj je rekel.

Preden je prišlo do tega, da se nisva mogla več videt.

TELO:

Mogoče ti ni rekel, ker te ni več mogel videt, ker si se skrila.

DEKLICA:

Jaz pa imam očija ...

BABICA:

Ti pa imaš očija, ki mu jaz nikoli nisem rekla, da ga imam rada, ker sem mislila, da je to jasno.

Ti pa imaš očija, ki ni imel očeta in je imel le krušnega kretena, bog mu daj ves večni mir in pokoj, ki ga je na mopedku šišal čez rit vsak dan, če se je al pa se ni napil, kreten, revež, moj pokojni mož, lačen lačen nečesa, kar bi moral dobit, nekoč, že davno, že kot dete, mislim on, moj lastnik, večni mir in pokoj, svinja in zgaran ubogi tip, kdo nas nauči se ljubiti.

Ti pa imaš očija, ki se je naučil besede prasec in prasica, besednih zvez prokleta pizda, vrag te jebo, kurba grda stara in pas mater, ki se je vseh teh besed naučil v svojem lastnem domu.

Ti pa imaš očija, ki ne mara svojega telesa in telo ne mara njega.

TELO:

In jaz sem vse videlo.

Še sem tu.

Jaz sem vse slišalo.

Jaz sem čutilo šišanje in pišanje.

Še sem tu.

Še preden sem se rodilo.

PTIČKI:

Čiv, čiv, čiv. Rodil si se s krili, zakaj se torej plaziš skozi življenje?²

DEKLICA:

Sanjala sem, kako moj oče
postane končno oče
in ljubi, uči te luči –
bitja premajhna,
svoje otroke,
telesa svojega telesa,
da bi znala že bitja bit.
Sanjala sem, kako moj oče
postane mama in prime
v naročje vse, kar mu
je spolzelo med prsti
na tla, v predore, med špranje.
Sanjala sem, kako moj oče
postane moj oče in me
dvigne, kot mama tigrica
zgrabi za kožo na vratu
in z mano teče, drvi,
dokler nisva na varnem,
da shodim,
da zaliževa rane.
Sanjala sem,
da se moj oče smeji.
Sanjala sem,
da me moj oče v objemu drži.
Sanjala sem,
da joče, kriči,
kot volk kliče svoj trop,
da ga reši, nahrani,
da ga stisne, ugrizne,
mu prizna, da je živ in da
mrtev še dolgo ne bo.

² Je rekel Rumi.

Sanjala sem,
da moj oče verjame.
Gledala sem, kako
zame hišo gradi,
v lastnem vinogradu
pridelal je vino
za mojo poroko.
Mene je gledal
kot svoj vinograd,
ni ga zavrgel,
čeprav ni
leta rodil,
čeprav ga
je tolkla
pozeba,
čeprav
so ga ropali,
čeprav ga je
sam zanemaril,
obupal, odšel
in se vrnil,
čeprav mu je
dajal le trpko
kislino,
čeprav je
vse prav,
kar je prav
in kar pride,
se ni mogel
soočiti,
da treba je
vedno dat
še eno
priložnost,
spoznat svojo trto,
morda rabi
neznatne reči,
majhne, drobne,
ljudem nepomembne.

In potem se rodi.
Vino.
Ne pij.
Ga.
Do pijanosti trde.
Spoštuj, ne razsipaj
z zakladi,
ki jih s tabo deli.

Sanjala sem,
da moj oče se valja
trezen po travi
z menoj.

PTIČKI:

Tempus fugit, verba volant, scripta manent! Čiv!

IV. Bolezen

TELO:

Dolgo me nihče ni nič vprašal.

No, ja.

Razen tega, če lahko še malo stisnem, še malo potrpi, zdržim.

Potem sem pa prišlo do sklepa, da razmislim o svojem neobstoju.

Stalo sem na robu nekega mostu čez nespektakularno čistoničnaraslo reko, nekakšna običajna lena in umazana Ljubljana, v kateri se tako ali tako ne moreš ubiti – in verjetno se ti splača metati v reko le, če res ne znaš ali ne moreš plavati –, stalo sem pač tam na robu svoje micene zavesti in razmišljalo.

Težko sem jebiga razmišljalo, ker sem bilo neskončno lačno.

Hecno, kako se zdi, da želodec vleče skupaj, kadar je v resnici prazen in prostran.

Ko ga potem dovolj dolgo vleče skupaj, se skrči kot volna, oprana na devetdeset v pralnem stroju.

V trebuhu imam trebušno zver, ki kriči in poje *bluesy punk*, hoče hrane.

Zakaj se ni raje rodilo sonce namesto mene?

FRESKA MRTVAŠKI PLES:

Anoreksija je smrtno nevarna bolezen z najvišjo stopnjo smrtnosti med psihiatričnimi diagnozami.

PTIČKI:

Pozor, visoka napetost, scvrte perutke!

DEKLICA:

Ok.

Cut that shit.

Pliz.
Zdej nehimo.

A lahko neki razčistmo tle?

PTIČKI:

A veš, kao.

DEKLICA:

Pač.
Kr neki.

Kaj se dogaja?
Majkemi.

PTIČKI:

Majketi.

DEKLICA:

Nč se ne dogaja, v bistvu.
Kaj bi rado, drago telo?
Prej je blo govora o tem, da padaš na tla, da nič ne moreš, zdaj vseeno
pripoveduješ svojo genezo.

PTIČICA:

Če pa vse to traja na milijone let.

PTIČKI:

Nikamor se nam ne mudi!
Dinozavri se valijo, papcajo ljudi!

DEKLICA:

A lahko sam fukneš že enkrat dol po tleh pa nehaš težiti?

Pa se nehaš milijon let sesedat, kolapsirat, me bojkotirat, me onemogočat, me strašit.

Oziroma ne fuknit po tleh, ker me brez tebe ni!

In ni božičnega, novoletnega, maturantskega večera, nobenega poročnega jutra!

Povej, kaj se dogaja?

A mi groziš?

A se delaš žrtev?

Zakaj delaš dramo iz sebe?

Pa kaj so ti tiči?

PTIČKI:

Mi sam čivkamo to, kar že vrabčki čivkajo na vej.

DEKLICA:

Kaj se greš, res?

PTIČKI:

Čri, čri, čri.

DEKLICA:

Zakaj nč ne rečeš?

Ej, alo!

TELO:

Ne.

PTIČKI:

Pst. Telo je reklo Ne.

DEKLICA:

Kaj ne?

PTIČKI:

Kdor visoko leta, nizko pade! Čiv, čiv, čiv!

DEKLICA:

A ti je slabo?

No, zber se!

Pober se.

Pa idemo!

Zakaj čepiš?

Pober se!!!

TELO:

Ne.

PTIČKI:

Telo je reklo Ne.

Telo je reklo Ne!

Telo je reklo Ne!

PTIČICA:

In to je dogodek.

In bolezen je le zdrav odziv na bolno okolje.³

DEKLICA:

Pober se.

³ Bolezen je zdravilo, pravi Mark Pfister.

Slišiš!?

Pober se!

TELO:

Ne bom.

Ti se pober.

Stran.

Pober se stran!

To so moji udi.

Moja kri.

Moji možgani.

Moji organi.

Ne bom.

Privatiziram samo sebe.

PTIČKI:

Privatni ptički za domov, čivka živ, *ribcage* siv!

DEKLICA:

To ni fer.

TELO:

Ne, ni fer.

DEKLICA:

Daj, dvigni se in greva.

Na ena, dve, TRI te bom potegnila gor, moraš mi pomagat.

Dej, stari, prosim.

Nočem še končat.

Prosim, prosim, prosim.

TELO:

Bolno sem.

DEKLICA:

Nisi.

Sam mal se moraš naspāt.

TELO:

Ti tudi si bolna.

DEKLICA:

Nisem.

Tud jaz se moram sam mal naspāt.

TELO:

Bolna sva.

DEKLICA:

Nisva bolna!

Pober se že!

POBER SE!

TELO:

Oprosti, ne morem.

Moram it.

Ne morem več.

Sej ti boš ostala.

Jaz grem v zemljo, ti pa v nebo.

DEKLICA:

Nehaj s tem sranjem.

Smrt je smrt.

Nikamor ne grem.
Ko greš ti, mene ni.
Ni fer.
Zakaj ti odločiš, kdaj je konec?

TELO:

Konec česa?

DEKLICA:

Ni fer ...

TELO:

Ni fer!?

Res?

Ni fer!?

NI FER, NI FER, NI FER, NI FER, NI FER, NI FER, NI FER, NI FER, NI
FER, NI FER!

Veš, kaj ni fer!

Ni fer, da nisi rekla NE!

Ni fer, da nisi rekla, DA NI FER!

Da nisi rekla, da naj se poberem, zakaj nisi rekla, da naj se poberem, ni fer,
da nisi rekla, da ni fer in da naj se poberem, na primer, ko me je na mizi?

DEKLICA:

Nehaj!

PTIČICA:

Ne nehat.

TELO:

Ko me golo je na tisti mizi enkrat, dvakrat, trikrat, petnajstkrat!

FRESKA MRTVAŠKI PLES:

Približno 15 odstotkov oseb z anoreksijo umre, ker se do smrti izstradajo.

PTIČKI:

Reksi, reksi, zaver, zaver, tiran, tiran, tiranozaver.

DEKLICA:

Zakaj nisi crknilo že na tretji strani, da te moram zdaj poslušat!

TELO:

Ko mi je potisnil prste v toplo, stisnjeno rožnato meso.

FRESKA MRTVAŠKI PLES:

Vzroki za bolezen so preplet družinskih, družbenih ter bioloških dejavnikov, zlorab.

PTIČKI:

Bolezen, bolazen, golazen, gooooooooool!

TELO:

In ti si kar prihajala in ti kar nisi rekla nič in ti si kar gledala, kako prihajajo še druge trape, in nisi rekla nič!

DEKLICA:

Poberi se!

Ubila te bom, če ne nehaš.

PTIČICA:

Samomor pa ni lepa stvar.

PTIČKI:

Adijo, nebesa!

PTIČICA:

À dieu! À dieu!

TELO:

In manj ko si rekla, manj si jedla, več si pila in bolj si me sovražila.

DEKLICA:

Ubila te bom.

Zakaj me izzivaš?

FRESKA MRTVAŠKI PLES:

Anoreksija je pravzaprav klic na pomoč.

DEKLICA:

Zakaj TI nisi reklo ne! Ni fer, da nisi reklo ne, ko si te je, TEBE si te je na mizi stregel, tvoja stegna, tvoje prsi, tvoje špranje, vse, kar praviš, da je tvoje, tvoje, tvoje, tvoje zapeljivo odraščajoče razbohoteno telo, tvoje hudičevo zapeljivo telo, da sem morala bit tam v tebi sama v tem telesu in čutit vse, kar ti je delal. Tujec. Z debelimi prsti. Zakaj ga nisi usekalo, pobegnilo s te preklete bele mize, brcalo, kričalo, šlo na policijo?

TELO:

Kar se Janezek nauči, to Janezek zna.

PTIČKI:

Kaj pa Jožica in Micka? A oni dve se ne učita in ne znata nič?

DEKLICA:

Kaj pa ti veš?

TELO:

Vem to, kar vidim,
vem to, kar slišim.

PTIČKI:

Kaj pa vidiš, čiv?

DEKLICA:

Mami?

MAMA:

Mama je oblečena v puli s tesnim ovratnikom.
Zdaj že ve, da če si obleče puli s tesnim in visokim ovratnikom,
bo tip teže prišel do njenih jošk.
Predstavljam si, da pripelje avto, voznik se presede na sovoznikov sedež
in mama, ki v tem trenutku še ni mama in je stara osemnajst let,
se v puliju s tesnim in visokim ovratnikom iz grobe volne
usede v avto na voznikov sedež.
Spelje.

TELO:

Včasih vidim to, česar ti ne vidiš,
in slišim to, česar ti še ne razumeš.

In včasih vidim to, kar sploh ni (bilo) nikoli izrečeno.

MAMA:

Je vroče dones ko prasica, prevroče za april.

Reče inštruktor in si odpne gumb na srajci,
izpod katere pogledajo ščetinaste črne dlake, kakršnih po njegovi lobanji
ni.

PTIČICA:

Lahko celo vstane in zapleše en tak mali striptiz v ritmu glasbe, ki prihaja iz
avtoradia.

PTIČKI:

Brez golobčkov ni Benetk!

MAMA:

Potem inštruktor poboža mamo v rjavem puliju po prsih
in mama v puliju trzne ter po nesreči pritisne malo bolj na gas,
inštruktor se zadere, da kaj pa počne, a misli zgaziti kakšnega otroka
in da jo bo fuknil na izpitu, če bo take delala.

PTIČKI:

Ampak ves ta čas se nežno ziblje z glasbo tralalalalala
z odpeto srajco.
Ali pa jo sleče.

TELO:

Mašina za posnemanje, to sem.

DEKLICA:

Mami, kaj govoriš?!

MAMA:

Tam na postajališču ob gozdu ustavi in bočno parkiraj.

Reče še inštruktor avtošole.

Mama v puliju parkira bočno na praznem expostajališču.

Kjer je termin bočnega parkiranje kratko malo nadneumnost.

Inštruktor ji gre z roko za nearmani jeans,

ampak mu usnjen pas ...

PTIČICA:

Pametna poteza učenke avtošole – mame v puliju.

MAMA:

... prepeči, da bi se spustil še nižje.

Uporabi gentleman ...

PTIČICA:

Gentle – nežen, *man* – moški.

MAMA:

Še drugo roko in ji začne odpenjat pas.

PTIČKI:

Nežno in zibaje v ritmu glasbe.

MAMA:

Mama v puliju ne trza, no, ja, trzne že, ampak ničesar ne stori, čaka le, da mine.

Tega, kako to čuti njeno suhceno telo, ki bo nekoč zajetno, ne bomo izvedeli nikoli.

BABICA:

Kajti mama ne pozna svojega telesa in ne sliši njegove govorice.

DEKLICA:

Babica?

Babica! Obljubim, boš videla, da se bom poročila!
Vse je še pred mano!

MAMA:

In sploh, ta tekst je tekst telesa deklice.

PTIČICA:

Ki pa sliši vsa telesa. Čfriv, čfiv, črviv; čiv, čjiv!

MAMA:

Inštruktor odpne en gumbek, dva, na hlačah in zadrgo,
potem jo prime, mamu v puliju, za levo joško.
Potem pa še za desno in spet gre s prsti dol počasi,
dol polzi,
še nižje dol,
do popka
in do odpetih hlač,
izpod katerih kukajo snežno bele spodnje hlačke.
S prsti zleze vanje,
še nižje
in še nižje
in potem inštruktor prav negentlemansko umazano zakolne.

Jebenti, prasica umazana. Nisi mogla reči!

TELO:

Vidim batine.
Čutim batine.

MAMA:

Inštruktor potegne iz hlač okrvavljeno roko.

PTIČICA:

Izgleda, kot da ga je nekaj v gatkah mame v puliju ugriznilo v prste.

MAMA:

Kolne dalje in si roko obriše v bombažni robec, ki ga nosi osmrkanega v hlačnem žepu.

Bam, bam, bam.

Mama v puliju rjave barve si pas zapne in spelje spet na cesto, vozi in parkira ob vaški avtošoli, obrne ključ, avto zdaj ugasne, glasba tudi, ura vožnje je opravljena in gre domov.

Na vhodnih vratih zadiši po krvavicah in po kislem zelju.

Kuhanem.

PTIČICA:

Mama v puliju izgine v kopalnico.

MAMA:

Kako naj telo, ki še samo sebe ne zna sprejet, sprejme drugo telo?

BABICA:

Nosila sem telo na pladnju kot dolžnost.

Ali kot ljubko vzhajano pecivo.

Kakšna koza!

MAMA:

Bla sem tiho.
Kakšna koza!

DEKLICA:

Nisem jedla.
Kakšna koza!

PTIČICA:

Beseda tragedija v stari grščini pomeni *petje kozlov*.

PTIČKI:

Koze, koze pojejo in hurlajo,
ko klavci z njimi obdarujejo bogove.

DEKLICA:

Sovražim te, moje neusmiljeno telo!

TELO:

Vaše zgodbe nezaceljene so me požrle.

PTIČKI:

Kakšne koze!

MAMA:

Oprosti mi, telo.

TELO:

Iz odprte rane rastejo bolezni.

MAMA:

Oprosti mi.

Po vsaki uri vožnje v avtošoli sem šla v banjo, te polivala z vročo vodo in te drgnila, da bi s tebe sprala to, kar.

Prosim, prosim, mi oprosti.

Včasih sem razmišljala, da bi si s škarjami odstrigla klitoris.

In si z nožem odrezala eno, dve, obe.

Prsi, prsi, prsi.

Enkrat sem namesto klitorisa odrezala lase.

Mamo je skor kap.

Rekla mi je, da zdaj sem pa kot nek mali fantek.

Ampak nisem bila zadosti fantek za inštruktorja v avtošoli.

Še vedno sem imela joške.

Včasih sem v banjo bruhnila in potem sem luftala.

Zaklenjena, v kopalnico, in potem sem enkrat še zbolela, pljučnica.

Oprosti mi, telo mojega telesa.

DEKLICA:

Mamica moja.

PTIČKI (*pojejo*):

Mamica je kakor sonček, srček njen je blat,

bla, bla, bla, bla, bla, bla, bla, bla, včasih bil je zlat!

BABICA:

Mamica, ki je za ure vožnje v avtošoli sredi tople pomladi, ko poženejo brstički na drevesih,

še vedno rada oblačila visoke pulije iz grobe volne,

med drgnjenjem svojega telesa v domači banji bruha,

preden bo šla na krvavice.

PTIČKI:

Krvavice iz prasice!

MAMA:

Oprosti mi.

DEKLICA:

Nisi kriva, mami.

Nihče ni kriv.

TELO:

Tako se je zgodilo.

Nihče ni kriv, da padam.

Tako se je zgodilo.

BABICA:

Oprosti mi.

Lepa si.

Lepa si.

Lepo si.

Lepo si.

TELO:

Tako se je zgodilo.

Tako kot se zgodi Černobil ali pa naftno jezero sredi oceana.

Tako kot se zgodijo žrtve pedofilov, tako kot se zgodijo samomori.

Tako kot se zgodijo pretepi in uboji žensk, ki na poročno noč ne krvavijo!

PTIČKI:

Deviška koža, kra, kra, kra!

TELO:

Tako kot se zgodijo zvišanja cen moke, jajc, sladkorja, sladoleda, lososa in kokosa.

Tako kot se zgodi seksizem v avstralskem parlamentu.

Tako kot se zgodi odsoten foter in zapita mama, slaba zdravstvena oprema, privatizacija umetnosti in šolstva, vode, zemlje in teles.

Tako kot se zgodijo hitlerji.

In tako kot se zgodijo vse podnebne in človeške krize.

Nihče ni kriv.

Vsak je ravno toliko, ravno čisto malo kriv, da sploh ni kriv.

Nihče ni kriv.

Ta nihče je mozaik, razbita skupnost.

Narazen, a del iste slike.

Nihče ni kriv.

Da padam.

Da se zdaj sesuvam.

Da sesuva se družina.

Da se svet sesuva.

Da se ignorira bolečino in na bolečino nalaga bolečino.

Da se ves ta prah in razbitine, pesimizem vpisujejo v to telo, tako zelo, da si grem na kurac.

Da mi greš na kurac, deklica neumna trapasta, da nisi jedla, da si (me) stradala.

Ker se o stvareh ne sme spregovoriti.

Ker je bolje, da se o stvareh ne spregovori.

Dokler ne postanejo bolezen.

Ker če se o stvareh ne spregovori, nekaj časa tega ni.

Dokler ne spregovori bolezen.

Bolezen ni bolna.

Bolezen je le zdrav odziv na bolno okolje.

Bolezen je le odziv, ne pa sklep.

PTIČICA:

*Tell me how you were loved,
so that I can understand the way you hate.⁴*

⁴“Tell me how you were loved and I will tell you how you make love. One’s upbringing says a lot about who you are in bed.” (Esther Perel).

DEKLICA:

Super! Hvala ti bolezen, da si prišla, me žegnati s svojo mrtvaško čarobno palco!

FRESKA MRTVAŠKI PLES:

Koso.

DEKLICA:

Še jokati ne morem, ker so solze pri tebi, moje telo.
Vrni mi vsaj solze.

TELO:

Kaj ti je deklica, da si tak žalostna?

DEKLICA:

Jezna sem, ne žalostna.

Danes sem sanjala, da sem plezala po visoki lestvi, ki je bila pod zelo ničnim kotom prislunjena na pobočje hriba. Ko sem prišla dovolj visoko, praktično na vrh, je lestev začela padati in priletela sem z velike višine na hrbet nazaj. Zlomila sem si hrbtenico in ležala tam, z obrazom proti nebu, dokler me niso našli. Prvič sem dojela, zakaj se reče, da vidiš zvezde, kadar padeš.

PTIČKI:

In nič ne plešejo.
Plešeš ti.

PTIČKI:

Mrtvaški ples.

FRESKA MRTVAŠKI PLES:

Dance me to the end of Love!

TELO:

Kdor visoko leta, nizko pade.

PTIČKI:

Pa to smo lih prej rekli!

TELO:

Tako visoko stran si letala, da bi postala bolečina spodaj manjša.

Kot iz aviona dol postanejo manjše streheličnih hišic.

S cvetličnimi gredicami.

In peskovnik.

Deklica.

Tako zelo si bila lačna ljubezni, da si bila videt kot rdeč hudič, ki v sili muhe žre.

Tako zelo si bila zaposlena z iskanjem trohice ljubezni in priznanja.

Tako zelo si bila zaposlena z željo bit ljubljena, da si pozabila ljubiti sebe, naučit se ljubiti.

Tako zelo si bila zaposlena z željo bit ljubljena, da nisi opazila prave ljubezni okoli sebe.

Tako zelo si bila zaposlena z molčanjem, da si zbolela.

Deklica, rado te imam.

Zakaj me sovražiš?

DEKLICA:

Če bi bila luna, bi bila ščip.

Da me ni.

Da ni mojega telesa.

Da ni mojega zaobljenega trebuha.

Da ni mehkega tkiva na stegnih.

Da ni mastnih las.
Da ni mozoljev.
Da ni mesnatih ličk, ki se obarvajo rdeče za vsak drek.
Da ni širokih bokov, ki ne gredo v osnovnošolski jeans.
Da ni te riti, velike kot vzhajajoča luna.
Kot vzhajan hlebec kruha, kot en krof, polnjen z maščobami in bolečino.

PTIČICA:

Saj nič od tega ni.

PTIČKI:

Hihi.

DEKLICA:

Da ni želje po užitku, hrani, spanju.
Da ni želje po orgazmu, da ni želje po srečnem otroštvu mojega očeta, po odsekanih prstih maminega inštruktorja iz avtošole in še koga, prosim, prosim, da ni želje po zadovoljenem mlademu telesu moje babice, da ni želje po golih telesih v vseh mogočih formatih, iznakaženosti, lepoti, stigmah, da ni želje po seksu, lizanju. Da ni želje po kričanju nad krivico, da ni želje po tem, da rečem ne.
Da ni želje, da ni želje, da ni želje, da je ni, da ni utrujenosti od želja, da ni strahu, da ni nevarnosti pred željo, da ni želje po pogumu, da ni želje.
Da si me nihče ne želi, da nihče od mene ne zahteva rešit fotrov, mam, dedkov, babic, svetovnih kriz, izumirajočih slonov, evra, vsakega kvadratnega centima Zemlje, kjer je vojna, nezadovoljenih moških, nenasitnih moških, nenasitnih žensk, da si me nihče ne želi, da si me nihče ne želi in ne drzne od mene ničesar zahtevati, obetat in pričakovati.
Da mi ni treba postavljati mej in jeziti ljudi.

TELO:

Kaj boš zdaj, deklica?

DEKLICA:

Utrujena sem, ne jezna.
Bolna, ne žalostna.

PTIČKI:

Jezna, žalostna, utrujena in bolna!

TELO:

Padam jaz in pada svet.
Poglej okoli.
Vojne, vojne, vojne.
Ti pa vojno v sebi.
Kaj boš?

DEKLICA:

Zdaj stojim in gledam vate, moje telo, moja kletka, *ribcage*, moj odsev.
Zdaj te gledam, moja koščena zaščita, kostna meja.
Tako si strašno, da preženeš najbolj strašen strah oziroma človeka.
Tako si strašno bolno.
Tako si bolno strašno, da ljudje s teboj ravnajo v rokavicah.
Kot z ranljivo stanarino, umetnino, tkanino preperelo, kot s Tutankamonovo masko ali Mona Lizo.
Zdaj stojim in te gledam uokvirjenega s takim masivnim zlatim okvirjem za v Narodno galerijo.
Zgledaš kot en tujec.
A ti vidiš mene?
Vidiš.

Ogledalce, ogledalce pred mano povej, katera najlepša in najpopolnejša in najljubša in najbistrejša in najneproblematičnejša in najmočnejša in najtrdnjša in najboljša in najpridna in najizpolnjena in najpredana in najbrezmejna in najsUPERLATIVNA in najzanimiva in najtalentirana in najprilagodljiva in najprilagojena in najraztelesena in najutelesena in najcelovita in najsamožrtvovana in najmaterinska in najfeministična in najosveščena in najbožja in najnajdena v deželi je tej?

FRESKA MRTVAŠKI PLES:

Še preden bi lahko kdor koli odgovoril na to vprašanje, se zgodi nekaj zelo glasnega.

Zelo glasen avdioposnetek lomljenja, drobljenja tisočih ogledal, ki so vse okoli nas, na milijon koscev.

PTIČICA:

To se lahko naredi tako, da se posname razletenje zgolj enega ogledala, potem pa se ga v poljubnem avdioprogramu potisočeri s sekundnimi zamiki.

FRESKA MRTVAŠKI PLES:

Vsi torej mislijo, da se lomi tisoče ogledal, ampak v resnici se lomi le eno ogledalo.

PTIČICA:

Čprav se mogoče res lomi tisoč ogledal.

FRESKA MRTVAŠKI PLES:

Vsi torej mislijo, da se lomi tisoč src, ampak v resnici se lomi le eno srce.

Čprav se morda res lomi.

To, ja.

Tisoč src.

PTIČKI:

Telo je padlo na tla!
Telo je padlo na tla!
Telo je padlo, padlo, padlo na tla!

TELOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

JEE

PADLOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

NAAA

TLAAA

TELO:

Kaj boš zdaj, deklica?

DEKLICA:

Potrebujem te, da se lahko borim!

TELO:

Ne.

PTIČKI:

Telo je reklo Ne.

DEKLICA:

Potrebujem te, telo.

TELO:

Ne.

Ti potrebuješ drugo telo, da se lahko boriš.

DEKLICA:

Nimam drugega telesa.

TELO:

Pusti me umret.

Naredi si novo telo.

DEKLICA:

Kako?

TELO:

Ko me boš pustila umret, boš že rodila.

DEKLICA:

Ne razumem.

TELO:

Boš razumela, ko se boš poslovila od moje zgodbe.

DEKLICA:

Kaj mi ostane?

TELO:

Spomin.

PTIČKI:

In opomin!

DEKLICA:

Kdo pa sem, če sem brez telesa?

TELO:

Kdo pa si, če si brez telesa?

PTIČICA:

Sonce?

DEKLICA:

Mogoče se morava pa samo naspat.

Stisnem te v žličko, telo.

Zjutraj bo vse nazaj, tako kot je bilo nekoč, vse v redu.

PTIČKI:

Upanje je stvar s peresi

je rekla Emily Dickinson,

čiv, čiv, čiv!

TELO:

Kdaj bilo, kdaj vse v redu?

DEKLICA:

Preden si začelo govorit.

TELO:

Prav je, da me slišiš.

DEKLICA:

Ostani, daj.

Do naslednjega jutra.

Boš videlo.

TELO:

Zbogom, dekllica.

Naredi prostor za življenje.

PTIČKI:

V svojem srcu ohranjam ozelenelo drevo in morda bo priletela pojoča ptica.⁵

⁵ Pravijo na Kitajskem.

V tem trenutku

z vseh koncev

udari glasba.

in sicer Danse Macabre Camilla Saint-Saënsa.

https://www.youtube.com/watch?v=YyknBTm_YyM

(dajte si jo gor, ko berete, vam bo lažje razumet, kaj mislim, se splača)

In kar igra in igra, zelo na glas.

Ptički pa densajo in densajo.

Odpre se nebo in svetloba vseh reflektorjev oziroma nebeških luči udari v prostor, da si mora vsako živo bitje in celo kamen zastreti oči.

Ptički pa še kar densajo in densajo!

Ptički pa še kar densajo in plešejo, vse višje in višje, kot bi jih v spirali nekakšen tornado odnašal vse bolj gor, gor, gor, in naenkrat postanejo ptice in potem te ptice postanejo večje ptice in naenkrat se zazdi, da spominjajo na egipčanske ali grške sfinge ali ikaruse ali nekakšna druga velikanska leteča krilata bitja, in njihova mala krilca, katerih jih prej sploh nismo videli razpreti, so zdaj zrasla v velikanska krila, ki ob plahutanju sprožajo plazove in vetrove in vse manj so ljubki ti ptički na spomladanski veji in vse bolj so strašna ta bitja, ki dobivajo človeške obraze in kričijo, kričijo tako zelo, da mora tonski tehnik Danse Macabre res priviti do konca na glas, da ga bitja ne preglasijo, in v tem trenutku nam vsem postane jasno, da so ti ptički v resnici angeli, strašna bitja z neba, ki divjajo in zavzemajo vesoljni prostor. Ne vemo, ali kričijo, ker se radujejo, da bodo deklico odnesli s tega sveta, ali kričijo, ker se jim ob tem trga srce. Ne slišimo, kaj kričijo, in verjetno tudi ni ključno, da tega ne slišimo, ker po vsej gotovosti govorijo angelske jezike, ki so nam, navadnim ljudem, žal – ali pa na srčno – nerazumljivi. Razumemo samo to, da zdaj vemo, zakaj je Rilke zapisal: „Vsak angel je strašen.“ In ves čas se sprašujemo, ali so bili ptički na spomladanski veji od prej morda angeli varuhi, h katerim nekateri molijo vsak večer, da bi jih obvarovali hudega. In ali jih morebiti ne jemljemo resno, kadar se oglasijo s svojo lahkotno pesmico, ali pa je prav, da jih ne, ker so morda le mali cinični pokvarjenci, ki se s svojimi enigmatičnimi pripombami naslanjajo nad našimi križi in težavami. Vse to razmišljam, ko se angeli znenada zapodijo iz svojega nadnaravnega plesa naravnost nazaj dol na Zemljo, in čeprav se je zdelo, da niso bili tako zelo daleč, drvijo proti nam kar lep čas, in ko je že videti, da bodo trčili naravnost med nas in razstrelili Zemljo na tisočero koščkov, tako kot se je prej razbilo tisto ogledalo, se ustavijo, zalebdijo, pokažejo svoje mokre oči, polne solz, težkih in velikih kot kurja jajca, ki jim tečejo po licih, in svoj nasmeh, poln diamantov, v katerih odsevu se lahko zagledamo, in tako se jočejo ter režijo obenem in glasba igra in nebeška luč sveti in veter piha in vse spominja na nekakšen hollywoodski prizor in Babica, Mama in Deklica spodaj se stisnejo, stisnejo se ob na tleh ležeče Telo in tako zelo se privijejo druga k drugi v tej nevihti, da postanejo eno s Telesom. Postanejo eno telo in iz gozda pride zadekani Oče z odsekano smrečico v rokah in gleda. In na oblaku priletita Jezus in sveti Peter in gledata. In v kozarcu šampanjca pride Alfi Nipič pojoč Ko pride polnoč in prinese s seboj čudovito srebrno maturantsko večerno obleko. In poročna torta s poročno obleko zapleše rock'n'roll. Usujejo se Zvezdice in plešejo s Freskami Mrtvaški ples. Največji od angelov, ki je bil prej ptičica zborovodja, prdne ter spusti iz sebe jajce, večje od solz, ostali pa dvignejo tisto združeno gmoto Mame, Babice in Deklice ter padlega Telesa, si jo naložijo na rame in v ritmih Macabra odvihrajo v svojem plesu skozi nebo nekam gor. Nebo se zapre, glasba v trenutku

utihne in vse je tako, kot je bilo prej, le na mestu, kjer sta prej ležala Deklica in Telo, sedi jajce. Kot ananas veliko jajce snežno bele barve. Naenkrat se v njem pojavi razpoka in iz nje se zabliška svetloba in potem neznana atomska sila odnese pokrov jajcu spet nekam gor in iz spodnjega dela skoči, zalebdi, majhno ognjeno zlato belo žareče sonce oziroma sončece, ki poskakuje v zraku. Naenkrat se začne sonce pridušeno oglašati v visokih tonih in se zabijati sem pa tja, in ko se dovolj dobro zabije v praktikabel ob robu odra ali tribune, na kateri sedi publika, se spet pojavi razpoka in kmalu zatem še kljunček in na plan se izbrska ptičica, ki pa ni prav nič nebojglena. Izdelana ptičica, slavček ali sinička ali nekaj takega, samo da neznane sorte. Ptičica s peresom, ptičica z glasom, ptičica s telesom, ptičica z nasmehom, živa, zdrava ptičica, zaresna. Nova zgodbica ali nova deklica ali. No, ne vemo. Ptičica zagotovo. Ptica pevka. Sončece se kot legokocke sestavi nazaj in odlebdi nad ptičico. Ptičica še kar žvrgoli in poje ter poleti, sončece pa za njo. In ko ptičica poleti nad glave ljudi, pade zavesa in ne vidimo je več. Slišimo pa njeno petje. Slišimo pa prhutanje njenih kril. In čutimo toploto sonca. Sončeca.

Sončeca

Jajčeca

Jajčeca

Sončeca

En, dva, tri, štiri ...

V. Paradise

PTIČICA:

Ključno je vprašati ključna vprašanja.
Tudi če nikoli ne dobiš končnega odgovora.

PTIČKI:

Kako ljubimo, kako smo ljubljene?

Kaj vidimo, česa ne?

Kaj rečemo, česa ne?

PTIČICA:

Ta tekst, to si ti.
To telo, to si ti.
Ta svet, to si ti.
Ta bolezen, to nisi ti.
Ta smrt, to nisi ti.
To telo, to nisi ti.
Ta svet, to nisi ti.
Ta tekst, to nisi ti.
To rojstvo, to si ti.

PTIČKI:

Če si, nisi eno.

PTIČKI:

Ti si nič.
Brneč bron ali zvenceče cimbale.
Brez ljubezni.
Si nič.
Ti si samo še ena izmed generacij, ki se bo učila ljubiti.

PTIČICA:

Ni
raztrgane misli
brez raztrganega srca.
Ni
raztrgane hčere
brez raztrganega očeta
z materjo v koscih.
Ni
raztrgane ženske
brez raztrganega moškega.
Ni
raztrganega človeka
brez raztrganega sveta.
Ni
sveta
brez
rane.

Kaj boš, deklica?
Kaj boš, deček?

Živel/-a

ali

životaril/-a?

PTIČKI:

Ptica ne poje, ker bi imela odgovor. Poje, ker ima pesem.⁶

⁶ Je rekla Maya Angelou.

O neki genezi.

Ta zgodba bi najverjetneje ostala poezija, če me Simona Semenič ne bi povabila na svojo dramsko platformo in me spodbudila, da se podam v pisanje dramatike. Za kar sem ji neizmerno hvaležna.

Prav tako pa je Simona velik vpliv name pustila tudi prek svojega dramskega besedila Ti si čudež, ki je vtkan v predstavo Še ni naslova, v kateri igram mlado dekle, ki umira, in v kateri se avtoričino besedilo prek vloge ne več mladega dekleta ukvarja s padanjem njenega telesa z bolniške postelje na tla. Oboje se je v nekem obdobju, ko je bilo moje realno telo močno podhranjeno, bolno ter na robu kolapsa, jaz pa sem omenjeno predstavo igrala, povezalo s temo anoreksije oziroma bolezni, ki je bila vseobsegajoče prisotna v mojem vsakdanjiku, razmišljanjih in zapiskih.

Vse pozorne bralce, ki se morda sprašujete, ali me je Simona glede padanja, ki se pojavi tako pri meni kot pri njej, inspirirala, naj vas pomirim, da me neizogibno je. Drugo padanje je treščilo ob prvo, se ustavilo, dojelo in potem šlo svojo pot naprej.

Ta vpliv priča o tem, kako nas lahko določena umetnost zaznamuje in spodbudi k razmisleku o lastnem življenju, oživiljenju ljudi okoli nas ter nam razpre krila za ustvarjalne podvige.

Odločila sem se povedat zgodbo, za katero mislim, da je vredno, da jo svet sliši.

Anja Novak Anjuta

s hvaležnostjo do navdihujoče umetnosti.

P. S. Hvala vsem, ki posredno ali neposredno tkete to zgodbo.

DODATEK k besedilu, ki ga lahko uporabite ali pa ne:

MAMKINA PESEM

Leži leži
grem po rože
drži v rokah
popkovino.
Leži leži
brusi nože
da odrežeš
zgodovino.
Gozd me skriva
gost je gozd
v gozdu gosta ni.
V gozdu biva
roza vila
v gozdu bivajo
zveri.
Razbrazdala
bom grobove
da poiščem
ti kosti.
Tvoje tkivo
ki razpada
kliče me in se bori.
Moje roke
so premajhne
da bi te
v naročje vzele.
Potrebujes
svoj skelet
in beži beži
na izlet.
Vila mi bo
dala krila
da ti jih pripnem

na kost.
Črna zver
pa tri mamila
pozabi otrok
da sem te rodila.

Moje roke
so premajhne
da bi te
v naročje vzele.
Brusi nože
pojva pesmi
sprejmi rože
najdi druga krdela.
Nočem
da živiš kot jaz.
Nočem
da živiš kjer jaz.
Nočem
da se žreš kot jaz.
Nočem
da mi mreš kot jaz.
Nočem
da začutiš pas.
Moje roke
so prešibke
ti pa si
ljubezen vrela.
Moje roke
so prehladne
burja mi srce je vzela.
Beži beži stran od mamke.
Pohabljena ne morem s tabo.
Beži beži to ni kraj zate.
Tebe čaka sreča mila.
Beži beži to je kraj priče
leži leži
zdaj poleti
beži beži

nič ne piši
leti leti
in pozabi
živi živi
vse bom čutila.

**Sodobna
slovenska
dramatika**

Foto: Črt Piskri

Manca Lipoglavšek

Zamrzovanje

Reinterpretacija pravljice
Deklica z vžigalicami

Grumova nagrada za mlado dramatičarko 2023

DRAMATIS PERSONAE

AVTORICA

DEKLICA

DEČEK

OČE

MATI

PROSTOR IN ČAS

Tukaj in Zdaj.

OPOMBE

Velike začetnice in ločila, uporabljena neslovnično, nakazujejo ritem in poudarke.

Pike (.) v vrsticah brez drugega teksta nakazujejo pavze.

/ nakazuje simultani govor.

Kjer je dogajanje napisano v več stolpcih, naj se bere vse naenkrat, čez celo stran.

Besedilo vsebuje teme, motive in posamezne citate dramskih besedil:

Simon Stephens: *Harper Regan*

Alice Birch: *Anatomy of a Suicide*

Duncan Macmillan: *Vse sijajne stvari*

Sarah Kane: *Psihoza 4.48*

Wajdi Mouawad: *Požigi*

Žanina Mirčevska: *Odstiranje*

Nina Kuclar Stiković: *Skupaj sami ali jutri je v sanjah izgledal drugače*

in gotovo še kakega drugega

ter poezije:

T. S. Eliot: *Votli ljudje*

Robert Frost: *Ogenj in led*

Urša Majcen: *ekosistem tišine*

in gotovo še kake druge.

1. RAZLOGI

Temna, mrzla soba. Soba, ki očitno pripada dekletu. Deklici? Najstnici. Veliko rožnate, veliko plišastih živali, veliko pozunanjenih znakov dekliškosti. Na splošno veliko stvari. Mehke odeje, mehke blazine, igračke, nakit, vse sorte drobnarije. Soba bi lahko bila zelo udobna, če ne bi bila tako zanemarjena. Takšna je, kot da v njej nihče ne bi živel že leta. Kot grad po stotih letih Trnjulčičinega spanca; princ očitno ni prišel. Povsod pajčevine in debela plast prahu. V sobi je tudi mrzlo. Zmrzuje.

Zdi se, kot da se prah nabira tudi na DEKLICI, ki sedi na tleh. To je skoraj odrasla deklica, deklica, ki bi ji težko še rekli otrok, a vendarle je deklica. Ima mogoče šestnajst, sedemnajst let, ampak je drobna in suhcena, z velikanskimi očmi. Deklica se ne premika. Če ne bi videla, da diha, ne bi mogla biti prepričana, da je živa. Ničesar drugega ne počne, le strmi v steno.

Ne, to ni povsem res. Nekaj mrmra. Tako po tihem, da ne bi mogla biti prepričana, da res govori, če ne bi videla minimalnega premikanja njenih ustnic. Prisluhnem, kaj deklica mrmra.

1. barve sončnega vzhoda najprej globoka črnina noči v katero počasi prikrvavi zaspana siva svetloba nato pa eksplozija oranžnih rdečih rožnatih ognjenih tonov ki se sčasoma omehčajo v jutranje sonce
2. vroča čokolada s smetano posuta s kakavom in marshmallowi ki jo naročim v kafiču kjer me nihče ne pozna
3. trenutek ko poskusim obleči hlače ki so mi bile do nedavnega premajhne in so mi kar naenkrat prevelike
4. binge-watchanje trapastega sit-coma ki mi ga je priporočil deček z žalostnimi očmi ki ga je vzljubil preden sem se rodila
5. iz kljubovanja kljubovanje je najboljša motivacija
6. mehka dlaka prijateljčine mačke
7. občutek čistoče po dolgi prhi
8. razgled z vrha ljubljanskega gradu na sončen dan
9. črni čaj z mlekom ki je prva stvar ki jo spijem zjutraj in občutek produktivne budnosti ki sledi
10. kamilični čaj s sirupom sivke ki je zadnja stvar ki jo spijem ponoči in občutek zadovoljne zaspanosti ki sledi
11. homoseksualnost
12. homogenizirano mleko

13. poezija sylvie plath
14. proza virginie woolf
15. dramatika sare kane
16. filmi sofie coppola
17. glasba lane del rey
18. klišeji obožujem klišeje klišeji so klišeji z razlogom mogoče sem zato
jaz tak velik kliše ne ne ne ustavi misli ustavi konje ne gremo tja ne
razmišljaj o tem bodi pozitivna tukaj smo pozitivni
19. občutek zmagoslavja ko uspešno preprečim svojim mislim da bi me
odnesle nekam kamor nočem iti
20. ...

Želim prisluhnniti dekllici. Naj dekllica spregovori.

2. PRAVLJICE

Avtoričina delovna soba. To se pravi, moja delovna soba. Masivna lesena pisalna miza, na njej prenosni računalnik. Poleg njega kup papirjev, knjig, zapiskov. Želim si, da bi bila pospravljena, ampak nikoli ni. Enako velja za celo sobo. Povsod navlaka, ki je nikoli nimam motivacije pospraviti: skodelice, v katerih je nekoč bil čaj, na pol prebrane knjige, na pol popite steklenice vina, na pol dogorele sveče, na pol napisani osnutki. Velika okna, skozi katera bi prodirala jutranja svetloba, če to ne bi bil december in to ne bi bila Ljubljana. Tako se skozi okna ne vidi ničesar razen čiste beline pristne ljubljanske megle.

Za pisalno mizo sedim jaz, AVTORICA. Na nasprotni strani mize v velikem črnem naslonjaču sedi Deklica. Vse skupaj precej spominja na psihiatrično ambulanto. V tem primeru najbrž jaz privzemam vlogo psihiatrinje.

AVTORICA Pozdravljena. Dobrodošla.

.
.

Ničesar ne reče.

.
.

Poglej me.

.
.

Pogleda me s svojimi velikimi očmi. Modre oči ima, ledeno modre.

.
.

DEKLICA Vstani, pridi bližje. Rada bi si te bolje ogledala.
A je to ta del kjer jaz vprašam zakaj imaš tako velika ušesa in ti odgovoriš da te lažje slišim in jaz vprašam zakaj imaš tako velike zobe in ti rečeš da te lažje / požrem

AVTORICA Napačna pravljica.

.
.

DEKLICA Sori, ampak, what the fuck?

AVTORICA Prosim. A lahko samo narediš, kar te prosim? Jaz vodim ta pogovor.

DEKLICA Ne gre ti preveč dobro.

Kljub temu vstane. Stopi bližje. Neprijetno ji je. Žal mi je. Ampak jo moram Videti.

Tako je drobna. A sploh kaj jé? Zaradi tega je videti še mlajša, kot je. Ampak njene oči so stare. Opazujem jo.

.
.

.

.

AVTORICA Hvala.
Deklica se usede, olajšana. Gleda me.

.
.

.

.

DEKLICA quick question: kdo si in zakaj sem tukaj?
AVTORICA To sta bili dve vprašanji.

.
Ni ji smešno.

.

Oprosti. Jaz sem ... Piska? Joj, ne, to je obupna beseda. Pisateljica, dejmo rečt. Dramatičarka. Dramatesa? Avtorica? Avtorica. Ja, dejmo si tako rečt. Pišem dramo. Mislim, moram napisat dramo. Za izpit, na faksu. Moram napisat Dramo, ki je priredba *Deklice z vžigalicami*.

DEKLICA Česa?
AVTORICA

Saj veš, pravljica. Hans Christian Andersen. Ena punčka prodaja vžigalice na božični večer in nihče jih ne kupi, zato se ona zavleče v nek kot in prižiga te vžigalice in zraven halucinira stvari ki si jih želi.

DEKLICA

Aja, ja. Najprej halucinira ogenj al peč al neki, da ji je toplo, pol halucinira pojedino

AVTORICA
DEKLICA

ja, in pečeno gosko ki dobesedno oživi in pol halucinira nek perfekten božič z igračkami in lučkami in takim sranjem ampak v resnici so to sam zvezde in simptomi podhladitve in pol halucinira / babico

AVTORICA
DEKLICA

babico
ker je bila babica edina ki jo je imela rada in hoče bit z babico in babica jo odpelje s sabo v nebo ampak

- AVTORICA Plot Twist
- DEKLICA babica je mrtva in ko jo je odpeljala s sabo je dekllica v bistvu umrla ker je zmrznila.
- AVTORICA Zmrznila je, to že, ampak bolj pomembno je, da je Hrepenela
- DEKLICA res bi bilo lepo da te nekdo odpelje v nebo ne ne ne jebeš to res bi bilo lepo Zmrzniti
- AVTORICA Kaj?
- .
- .
- .
- .
- DEKLICA sam pravim da verjetno je bilo Deklici res boljše ko je zmrznila. Ni ji blo treba domov, kjer bi jo oče ... "natepel", mislim da je beseda ki jo uporabi, ni ji bilo treba več bit lačna, ni je več zeblo, ni ji bilo treba več čutit bolečine. Ko Zmrzneš, ne čutiš ničesar več. Prepričana sem da je bilo dekllici Boljše ko ni čutila ničesar več.
- .
- .
- AVTORICA Zanimivo razmišljaš. Povej več.
- .
- .
- DEKLICA Nikol nisem marala te pravljice.
- .
- AVTORICA Zakaj?
- DEKLICA Preveč krščanska. Super, tamala je zmrznila, bodte žalostni, nabil vam bom katoliško krivdo, oh ne kruti svet je kriv da je zmrznila, ampak ne sej ne, v bistvu je vse okej ker gre v nebesa k babici, hepi ending, bomo mal ignorirali vse realne implikacije. Ne hvala. Kakšna nebesa, lepo te prosim.
- AVTORICA Mene ne zanima nič od tega. Moja drama ne bi imela veze s tem. Pisala bi rada o deklčinem Hrepenenju. O Željah, ki se manifestirajo, ko prižge vžigalico. Kako je tako globoko hrepeneti, da goriš od želje?
- DEKLICA Kdo pa dandanes še hrepeni?

AVTORICA Po čem ti hrepeniš?

.

.

DEKLICA Okej, too much. Glej, sori, lepo te je bilo spoznat, al neki, Gospa Avtorica, ampak še vedno mi nisi niti odgovorila, zakaj sem tukaj, tako da bom js zdej počasi šlaaaa

AVTORICA Ne! Ne, ne moreš it.

DEKLICA Prosim?

AVTORICA zakaj si tukaj je napačno vprašanje pravo vprašanje je Kdo Si ti si moj dramski lik pisati želim o Tebi

.

.

DEKLICA o, lol

AVTORICA prosim a lahko pišem o tebi prosim pusti mi da te spoznam

DEKLICA Zakaj hočeš pisat o meni?

AVTORICA ti si moj Dramski Lik

DEKLICA to ni odgovor. Zakaj o meni?

.

AVTORICA ker si Deklica

.

DEKLICA o, lol

AVTORICA joj ne oprosti to je zvenelo ful narobe

DEKLICA To je bilo žaljivo, žaljivo do mene, in niti ne prvič

AVTORICA ja vem, oprosti, oprosti, hočem samo – pisati želim o moderni deklici in njenih hrepenenjih in ti si Jaz nimam hrepenenja.

DEKLICA

.

.

AVTORICA Ničesar si ne želiš?

.

DEKLICA Ne.

.

AVTORICA Zakaj ne?

.

.

.

DEKLICA Zakaj hočeš sploh pisat to? Ne mislim mene. Zakaj deklica, zakaj hrepenenje, zakaj ta pravljica?

AVTORICA Jaz sprašujem, Jaz vodim ta pogovor

DEKLICA ne, lubica, ga ne. odgovori.

AVTORICA Saj si je nisem izbrala. Profesorica mi je naložila adaptacijo te pravljice ker sem tudi jaz Deklica

DEKLICA o, lol

AVTORICA in zdaj smo kjer smo.

.

DEKLICA Dve deklici, ki sva tu zato, ker sva deklici. Sfukano.

.

.

.

.

AVTORICA Nočeš pisat o meni.

DEKLICA ja hočem

DEKLICA Ne, nočeš. Nočeš me spoznat. Nočeš kopat po meni.

AVTORICA Zakaj?

DEKLICA Jaz nočem kopat po sebi

AVTORICA Zakaj?

DEKLICA Kaj če se tuki dogaja več kot si misliš?

AVTORICA ja, prosim, rabim snov za dramo

DEKLICA Kaj, če najdeš več kot Deklico?

AVTORICA ja ja ja moram najti več kot samo deklico rabim Protagonista rabim Dramski Zaplet rabim Dramsko Dejanje rabim Dramo

DEKLICA Kaj če najdeva več kot bi hoteli?

AVTORICA Kaj če najdeva tvoje hrepenenje?

DEKLICA Jaz Nimam Hrepenenja

AVTORICA A bova našli razlog, zakaj nimaš hrepenenja?

DEKLICA nočem

AVTORICA Moram poskusiti.

DEKLICA nočeš

AVTORICA Pusti mi, da te spoznam.

.

prosim reci ja prosim reci ja prosim prosim brez tebe nimam drame

.

DEKLICA Samo zapomni si, da si si sama kriva.

3. RAZLOGI, ZNOVA

20. pravljice še posebej nasilne in depresivne pravljice še posebej pravljice kakršnih ne pripovedujemo otrokom
21. disney princeske
22. ženske ki v resničnem življenju izgledajo kot disney princeske ker tudi če jaz nikoli ne bom taka se bo ena od njih nekega dne zaljubila vame
23. ali pa vsaj spala z mano
24. lepe ženske ne to ne šteje to se preveč ponavlja
24. tragične ženske
25. ženske ki rešijo same sebe
26. ženske ki se ne uspejo rešiti
27. marilyn monroe
28. dejstvo da je mesec dni po samomoru marilyn monroe število samomorov v združenih državah naraslo za 12 % in če nisem bila del te statistike ni vredno biti del nobene
29. dejstvo da je ajshila menda ubila želva ki mu jo je na glavo spustil orel ki je njegovo plešasto glavo zamenjal za skalo na kateri bi lahko razbil želvin oklep preden bi jo pojedel in tudi če to ni res je to najbolj smešna smrt v zgodovini in če moja smrt ne bi bila najbolj smešna smrt v zgodovini kaj bi bila sploh poanta
30. občutek ko se smejiš tako dolgo in tako močno da te boli trebuh in obraz in ne moreš dihati ampak se ne moreš nehati smejati
31. smrt stoičnega filozofa hrizipa ki je menda umrl od smeha ko se je smejal lastni šali
32. dobre šale
33. dobre šale ki ti jih povejo prijazni moški
34. prijazni in lepi moški ki jih lahko občuduješ od daleč in ničesar nočejo od tebe
35. antični grški kipi
36. antični grški miti
37. koncept boginje perzefone
38. sok granatnega jabolka ki se mi cedi po bradi
39. vonj borovcev
40. vonj suhega lesa ki gori
41. vonj starih knjig
42. kupovanje novih knjig
43. tavanje po knjigarni tudi če nimam namena ničesar kupiti
44. shakespearjeve drame

45. ker hočem enkrat v življenju videti dobro uprizoritev macbetha
46. ofelija
47. ~~tragične ženske~~ ne to sem že rekla

4.A ODSHIRANJE*Avtoričina delovna soba.**Avtorica in Deklica si sedita nasproti.*

.
.
.
.
.
.
.
.
.
.
.
.

DEKLICA Se pravi bom tvoja deklica z vžigalicami. Zanimivo, da vidimo kam boš to peljala. Če sem deklica z vžigalicami, a bom morala zmrznit do smrti? To bi blo kr kul. Al bo dost, če mal vžigalice prižigam?

AVTORICA Začniva na začetku. Kako ti je ime?

DEKLICA A je važno, kako mi je ime? Važno je, da sem deklica.

AVTORICA Seveda je važno.

DEKLICA Kako je teb ime?

AVTORICA to pa res ni

DEKLICA Sama si rekla, "seveda je važno".

AVTORICA Manca. Ime mi je Manca.

DEKLICA Potem pa dejmo rečt, da je tud men ime Manca.

AVTORICA Ne zajebavaj.

4.B ZASTIRANJE*Jedilnica v meščanski hiši. Bela, bogato okrašena miza s štirimi belimi stoli.**Na mizi je serviran razkošen, obilen zajtrk. Zajtrk je v več različnih barvah.**Pomarančni sok. Lubenica. Malinova marmelada. Belo mleko. Črna kava.**Moder servis.**Vsak na svoji strani mize sedita OČE in DEČEK. Tiho jesta. Preostala dva stola sta prazna.*

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

DEKLICA Zakaj pa ne? .
 . .
 Ne zajebavam. .
 . .
 Okej, okej. Pol pa ne .
 Manca. Pol pa dejmo .
 rečt, da mi je ime .
 Kora. .
 . OČE Kje je Kora?

AVTORICA Kora. Lepo ime. .
 Redko ime. Zakaj .
 Kora, a kaj posebnega .
 pomeni? .

. DEČEK Ven je šla.

DEKLICA “Kora” izvira iz stare .
 grščine in pomeni .
 deklica, devica ali hči. .
 To je isto, kot če ne .
 bi pomenilo čisto nič. .
 Tko redko ime, .
 ampak ime, ki bi .
 lahko poimenovalo .
 dobesečno katerokoli .
 deklico. Idealno .
 zame. Deklica že .
 vemo, da sem, hči .
 sem tudi ... ajde, .
 devica lih ne, razen .
 po horoskopu, ampak .
 dve od treh ni slabo, .
 a ne? .

AVTORICA Spet zajebavaš. .

DEKLICA Pravzaprav je bilo .
 Kora ime neki .
 tretjerazredni boginji, .
 ki jo je ugrabil in .
 posilil njen stric. .
 Sfukano. So ti vseh .
 sfukane stvari? .

. OČE Od kdaj pa ona hodi ven?

AVTORICA Kaj želiš povedat? .

DEKLICA Povedat želim, da .
dejva ostat na tem, .
da sem jaz Deklica in .
ti Avtorica. .

. .

. .

. .

AVTORICA Tudi prav. Povej mi .
več o sebi. .

. DEČEK ja ne vem, če je ni tukaj je
. zunaj

DEKLICA Ni veliko za povedat. .
Imam sedemnajst let, .
septembra bom .
osemnajst. Rojena v .
Ljubljani, živim v .
Ljubljani. Hodim v .
gimnazijo. .

. OČE Česa ne poveš. Kdaj je šla
. sploh nazadnje iz hiše?

.
Kot sem rekla, .
deklica kot deklica. .

AVTORICA Najbrž živiš doma, .
pri starših? .

. DEČEK saj bi pobegnila če bi lahko

DEKLICA Ja. .

. OČE Kaj si rekel?

AVTORICA Povej mi več o svoji .
družini. .

DEKLICA Dolgočasni smo. .
Res ni kaj za povedat. .

. DEČEK Rekel sem da mogoče
. je pa pobegnila od doma
. in je zdej viktorijanska
. sirota in prodaja vžigalice
. na londonskih uličicah

Očka je profesor .

- klasične filologije na .
 Filozofski fakulteti. .
 . mogoče se je pridružila cirkusu
 . mogoče je čez noč postala vélika
 . igralka in v tem trenutku nastopa v
 . vlogi ofelije na velikem odru
 . ljubljanske drame
- Mami je profesorica .
 slovenščine na .
 srednji šoli, kamor .
 hodiva z bratom. .
 . mogoče je odpotovala v kostariko
 . mogoče je sledila belemu zajcu v
 . luknjo in padala dokler ni pristala v
 . čudežni deželi mogoče je pa na luni
- Kot sem rekla, .
 dolgočasni. .
 . hotel sem reči da kako naj jaz vem
 . kje je
- AVTORICA Z bratom? .
 . OČE sem mislil da imate
 . dvojčki neko posebno vez
- DEKLICA mam brata dvojčka .
 mam mami in očka .
 ki me mata rada in .
 mi dajeta vse kar bi .
 si lahko želela .
 . DEČEK samo v pravljicah
- AVTORICA Te razvajata? .
 DEKLICA Lahko bi temu tud .
 tko rekli, najbrž, .
 čeprav nisem tko .
 razmišljala o tem. .
 Samo da mi nikol ni .
 ničesar manjkal. Če .
 sem hotla sladkarije? .
 Ja, izvoli, tu maš. .
 Igrače? Najnovejše in .
 najlepše. Vsak vikend .

smo šli skupi v .
šoping, če sem hotla. .
Take stvari. .

AVTORICA Aha, se pravi, .
izpolnjujeta vse tvoje .
želje? Imaš vse kar .
hočeš in si zato .
ničesar ne želiš? .

. OČE a boš rekel da tole ni kot
. Pravljica

DEKLICA o, lol .
. .

AVTORICA Res mi nočeš olajšat .
. stvari, a ne? .

. DEČEK Ne

DEKLICA A bi jih morala? .

AVTORICA Omenila si brata .
. dvojčka. To je .
zanimivo. Kako mu .
je ime? .

DEKLICA Dejmo rečt, da je .
. Adam. Ni važno. Če .
sem jaz Deklica, je .
on Deček. .

AVTORICA In kako se razumeta .
. z bratom? .

. v pravljicah so samo
. mačehe zlobne.

DEKLICA družinska dinamika .
je ta da sem jaz Ta .
Pridna in on je ta ki .
Dela Probleme on je .
ta ki Provocira .

. OČE proklet Mulc

in najin odnos izhaja .
pač iz Tega. Da sem .
jaz čudežni otrok v .
družini in on ... ni. .

- . DEČEK zato me mate radi
- . Ampak je pa jebeno .
- . odraščat s tem, da si .
- . čudežen otrok. .
- . ne moremo bit vsi
- . perfektni kot Kora
- AVTORICA zakaj? .
- DEKLICA Vedno je to neko
- . pričakovanje. Da si .
- . nekdo, da boš nekdo. .
- . Da boš Mozart al .
- . Einstein al pač Jože .
- . Toporišič. Ne da bi .
- . bila moja starša .
- . kadarkoli razočarana .
- . nad mano, al sploh .
- . kdorkoli, ampak .
- . pač – čutiš. .
- . ne moremo se vsi zlomiti
- . kot Kora
- AVTORICA In tebi se zdi, da ne .
- . boš “nekdo”? .
- . OČE S Koro je vse v redu.
- . DEČEK a si jo ti kdaj pogledal
- . a si jo ti kdaj zares Pogledal
- DEKLICA Da bi bil te sorte .
- . nekdo, te mora nekaj .
- . blazno zanimat, nekaj .
- . te mora drajvat, da si .
- . v neki stvari res .
- . dober. Jaz ne čutim .
- . take strasti. .
- . OČE Seveda sem jo pogledal.
- . DEČEK seveda si jo
- AVTORICA Si ne želiš uspeti? .
- . OČE Utihni
- . Si ne želiš doseči .
- . pričakovanj? .

. DEČEK jaz ne znam utihniti zato
 . pa me imate radi
 . OČE kdo ti je pa to rekel

Ne boš mi rekla, da .
 ne hrepeniš po tem, .
 da bi bila še naprej .
 Čudežna .

. DEČEK Moja sestra
 DEKLICA nehaj mi vsiljevati .
 hrepenenje .
 Jaz Nimam .
 Hrepenenja .

. OČE Moja hči
 AVTORICA To je pogosto pri .
 perfekcionistih, da te .
 tako obremenjujejo .
 pričakovanja in .
 občutek da bi morala .
 doseči vse da raje .
 sploh ne poskusiš .

DEKLICA Men se zdi da ti .
 mogoče malo .
 Projiciraš .

AVTORICA Imaš rada svojega .
 brata? .

DEKLICA seveda,, ampak to ni .
 hrepenenje .
 / nehaj bit čudna DEČEK / nehaj bit čuden

AVTORICA Kakšen odnos imata .
 z bratom? .

DEKLICA ej ne vem mislim da .
 sva incestuozna .
 ljubimca glede na to .
 kako me sprašuješ .

. OČE Tiho in Jej.
 AVTORICA Ne zajebavaj. .
 Dovolila si da pišem .
 o tebi. .
 Če pišem o tebi .

moraš biti iskrena .
 z mano. .
 DEKLICA Iskrena? .
 AVTORICA Iskrena. .
 . .
 DEKLICA Moj brat je edina .
 oseba, za katero .
 vedno vem, da bo na .
 moji strani. .
 . DEČEK ne morem verjet da se je .
 . Kora premaknila iz sobe .
 .
 Ni ti treba njega .
 napisat v dramo. .
 Te bodo obtožili, da .
 podvajaš like. .
 AVTORICA Dosti dobrih dram .
 ima noter dvojčke. .
Požigi, recimo. .
 DEKLICA *Požigi*? .
 AVTORICA Ena drama o dveh .
 dvojčkih, ki morata .
 po tem ko jima umre .
 mama odkriti resnico .
 o svoji družinski .
 zgodovini .
 . Si prepričan, da ni še .
 . vedno v sobi in je samo .
 . nisi našel? V tisti temi .
 . se lahko kar dobro skrije .
 DEKLICA Ja povej zdej, kaj je ta .
 resnica? .
 . OČE pred Mano se že ne bi .
 . skrila .
 AVTORICA Da je njun brat .
 hkrati njun oče, ker .
 ga je njihova mama .
 rodila, ko je bila še .
 čisto majhna, in so .
 ju potem ločili, .

- potem je bila pa leta .
kasneje zapornica v .
zaporu kjer je bil on .
paznik in jo je on .
posiljeval in iz tega .
sta se rodila ta .
dvojčka .
- .
.
.
zakaj bi se skrila pred
svojim očkatom
- .
Si v redu? .
- .
DEKLICA So ti všeč drame o .
sfukanih družinah? .
- AVTORICA A je tvoja družina .
tudi, če si lahko .
sposodim tvoj izraz, .
sfukana? .
- .
.
.
Mi smo srečna družina in
se ne skrivamo drug pred
drugim
- DEKLICA Vsaka družina je mal .
sfukana na svoj način. .
- AVTORICA In na kakšen način je .
sfukana tvoja? .
- DEKLICA to je pa mal zlo .
osebno a ni .
- .
AVTORICA Ravno kar si mi .
obljubila iskrenost. .
- .
.
.
DEČEK Sej sem najstnik, a ni tko .
da smo najstniki skos
sarkastični?
- .
OČE Nič nisi najstnik, ti si .
mulc.
- .
DEČEK skor bi lahko rekel otrok .
a ne

. OČE zakaj nisi tak kot tvoja
 . Sestra
 DEKLICA Prav. Iskrena. .
 . tvoja sestra je tako
 . Odrasla
 . Jaz sem očkova .
 . punčka. .
 . DEČEK ja, vem, Kora je Čudovita
 . Kora je Idealna
 . očka me ima Zelo rad .
 . OČE Nehaj.
 AVTORICA se pravi imata dober .
 . odnos? .
 . DEČEK najbolje da jaz izginem
 . da bi bila samo ti in Kora
 DEKLICA nič nimam za .
 . povedat o očku .
 . OČE a bi že Utihnil?!!!
 .
 .
 .
 AVTORICA Kaj pa mama? .
 .
 DEKLICA mami nikoli ni doma, .
 . mami prihaja domov .
 . samo prespat, mislim .
 . da komaj ve da ima .
 . dva otroka .
 . DEČEK kje je pa mami
 AVTORICA Se ne razumeta? .
 . OČE Mami spi.
 . Ponoči ni dobro spala.
 DEKLICA mislim da hoče živeti .
 . namesto mene, .
 . mislim da hoče biti .
 . Mlada in sem ji jaz .
 . pri tem v napoto .
 . DEČEK bi rekel ja

ampak obožuje Adama .
 Adam je Njen .
 AVTORICA / Kaj hočeš reči s tem? OČE / Kaj hočeš reči s tem?
 .
 DEKLICA / nič DEČEK / nič
 .
 AVTORICA Potem si Želiš, da bi .
 te imela tvoja mama .
 bolj rada? .
 DEKLICA Ne ne želim si, da bi .
 me imela mami bolj .
 rada ne pogrešam .
 mame .
 . pogrešam jo
 ne želim si mamice .
 ne želim si očkota ne .
 želim si preljubega .
 bratca .
 .
 AVTORICA Kaj pa si potem želiš? .
 .
 DEKLICA Nič *V jedilnico vstopi MAMA, vsa zaspana*
 Povedala sem ti da *in pomečkana, z razmazanimi*
 si ne želim Ničesar *ličili še od včerajšnjega dne. Odsotno*
 . *potreplja očeta, nato stopi do Dečka in*
 . *ga toplo objame.*
 AVTORICA ampak nekaj si moraš .
 želeti Hrepenenje nas .
 dela Človeške .
 . DEČEK mami
 DEKLICA veš kaj, odjebi, odjebi *Mama poljubi Dečka na čelo.*
 ti in tvoja drama ti in
 tvoje želje ti in tvoje
 hrepenenje ti in tvoja
 Človeškost, Jaz Ne
 Hrepenim, ne želim
 si ničesar, evo ti
 jebeno, iskrenost,
 mogoče pa nočem

5. SMRT

AVTORICA Kako to misliš, nočeš živeti?

.
.

.

.

.

.

.

DEKLICA Potem si želiš umreti?
ne
odjebi s temi željami

.
.

.

.

.

.

ne želim si umreti samo ne želim živeti
to je drugo

AVTORICA V čem je razlika?

DEKLICA v nivoju aktivnosti
v angažmaju

.
.

.

to je razlika med "lepo bi bilo zmrzniti" in "gola sem skočila
v ljubljnico pri minus petnajstih"

to je pasivnost
ne, čaki, kako se reče temu čustvu
ko se počutim izpraznjeno kot da sem izpraznila samo sebe
kot da sem si razparala prsni koš in raztrgala trebuh in
metodološko kirurško odstranila vsak notranji organ posebej
kot da sem si posesala možgane ven skozi nos in pustila
lobanjo prazno kot jajčno lupino kot da sem izdolbla lastno
drobovje ga vrgla v škatlo za čevlje in zakopala na dvorišču
kot da sem svoje kosti razdala psom da jih glodajo in zdaj v
meni ni ničesar več
a ima to čustvo ime?

Apatija

A je apatija čustvo?

.
. .

Sej vem, sori, ful bolj produktivno za tvojo dramo bi bilo če bi se hotela ubiti, če bi imela plan se ubiti, če bi imela Motivacijo, če bi imela Željo, če bi imela, a si sploh drznem reči, Hrepenenje

samomor je vedno dramatičen želja po Smrti ti da Tragedijo

AVTORICA A se znaš nehat zajebavat za sekundo

DEKLICA Ne

AVTORICA ne znaš bit ranljiva a ne

DEKLICA nisi lih dobra dramatesa a ne

AVTORICA samo dokazuješ da mam prav

DEKLICA ranljivost je za luzerje

ranljivost te rani

kdo si želi biti ranjen

a si mogoče ti ranljiva z mano

česa si pa ti želiš? po čem pa ti Hrepeniš, gospa Avtorica?

AVTORICA Jaz sem tista ki vodi pogovor

DEKLICA sem ti rekla, ranljivost je za luzerje

AVTORICA Kdo te je ranil?

.
. .
. .
. .
. .
. .
. .

Zakaj si ne želiš živeti?

.
. .
. .
. .
. .
. .
. .

Okej, pa nič. Dost bulšita. Če tako zelo nočeš živet, zakaj si še živa?

DEKLICA Psihologinja tud nisi preveč dobra, a ne?

AVTORICA Resno sprašujem. Nek razlog moraš imet.

DEKLICA Inertnost. Lenoba. Apatija. Kakorkoli temu rečeš. Ne zberem dovolj želje, ha, see what I did there, Želje, da bi se ubila. Ne vem če veš to, lubica, ampak težko se je ubit.

AVTORICA vem

DEKLICA Moraš požret ful tablet, pri tem da seveda najprej moraš prit do tablet, in še pol je ful velika šansa da ne uspe, tud če ti glih ne spumpajo želodca, kar ti tudi zlo verjetno ga, ampak tud če ne, je velik večja šansa da si nakoplješ kako dolgotrajno odpoved organov kot pa čisto smrt. Al pa če si žile režeš, prvič, težko je it dovolj globoko, drugič, traja da izkrvaviš, kar se navezuje na tretjič, zelo enostavno te pravočasno najdejo, in pol si najebala ker nisi mrtva ampak samo iščeš pozornost. Isto, če skačeš. Če se zmotiš, če skala al bajta al od kjer se pač vržeš ni bila dovolj visoka, si sam paraplegik, in pol niti ne moreš še enkrat probat, evtanazija pa tud ni legalna, tko da se lahko veseliš bit rastlinca for life. Najhitreje in najlažje je s pištolo al pa puško, čeprav se tud to da zajebat, ampak, a ti poznaš koga ki ma kaj takega? Ker jaz ne. In tud če bi prišla do tega, dvomim da bi znala sploh sprožit, čeprav, dandanes se da vsega naučit iz youtube tutorialov. Pol maš obešanje. Majgad, a si predstavljaš da se probaš obesit na neki, luster al kaj jaz vem, ker seveda mora bit dovolj visoko, in se to pol zlomi pod tvojo težo? Jaz bi pomojem potem umrla sama od sebe od čiste sramote, zadavila bi se s svojo kurčevo sramoto. Ampak poznala sem nekoga ki se mu je uspelo obesit na radiator, in nekoga drugega ki mu je ratalo s kljuke na vratih, tko da to je izvedljivo. Ampak seveda če ti ne rata, če ne zavežeš zanke točno prav, pol ful dolg trpiš. In ko smo že pri trpljenju, utopitev je baje agonija. Pa pustimo to da je samega sebe pretty much nemogoče utopit, al pa zadušit, ker je instinkt po tem da vdihneš, da plavaš, da ne odnehaš, premočen. Pa seveda, samo sebe zažgat, to bi bilo kar epsko, ampak spet,

agonija. Kaj sem pozabila? Zih sem kej pozabila. Ampak to so te, ta klasični. Ni to enostavno.

AVTORICA vem

DEKLICA To je delo, to je Akcija, to je Dejanje. Raje ždim. Raje počasi gnijem. Raje Zamrznem.

AVTORICA razumem

DEKLICA Ampak neeee. Ti nočeš slišat tega. Ti hočeš slišat moje Vélike Razloge, zakaj se ne ubijem. Najbrž istočasno, kot bi slišala moje Vélike Razloge, zakaj bi se hotela ubit. Zato, da maš Dramo. Zato, da mi pol lahko prodaš neke bučke, kot so “vsako življenje je vredno živeti” al pa “čas pozdravi vse rane”. Smrt je trajna rešitev za začasen problem. Jutri je nov dan. Življenje je dar, ne zapravi ga. Samomor je sebično dejanje. Nočeš biti sebična. Samomor je strahopetno dejanje. Nočeš biti strahopetna. Toliko ljudem je mar zate, s tem bi jih prizadela. Predstavljalj si, kako bi se počutila tvoja mami. Predstavljalj si, kako bi se počutil tvoj očka. Tvoji bodoči otroci ne bodo nikoli rojeni. Ne veš, kaj vse ti lahko prinese prihodnost. Najdi si smisel življenja. Sama sem odgovorna za svojo srečo, a ne? Pizda, kako je vse to plehko. Ker če mi nabiješ krivdo, se bom definitivno ful bolj počutila.

AVTORICA Ne, v bistvu. Sploh ne. Na tvoji strani sem. Zakaj se ne bi ubila, če bi se hotela?

DEKLICA Eeeeeeevo, bravo, that's the attitude! Samomorilni ljudje so v družbi zatirana skupina, njihovi interesi so zanemarjani in njihove trditve se že vnaprej jemlje kot iracionalne in nelegitimne. Zakaj bi bilo tako iracionalno, da ... ne bi hotela več?

AVTORICA Ampak itak praviš, da se nočeš. Ubit. Da nimaš Želje.

DEKLICA Touché.

AVTORICA Kaj če bi me za sekundo spustila zraven

DEKLICA Zakaj, a da me lažje izkoristiš za Vsebino? za Dramo?

AVTORICA ker me ni treba met za neumno

ker Vem

ker Razumem

DEKLICA razumeš ja

AVTORICA Vem

DEKLICA veš kaj

AVTORICA vem kako je vse to naivno vem kako je vse to plehko vem kako težko se je ubit tudi če nočeš živet vem da ti vsi razlogi na svetu ne pomagajo ko si enostavno Ne Želiš Več Obstajati vem kako je si ne želeti čutiti ničesar vem kako je Si Ne Želeti a misliš da jaz ne bi Zamrznila če bi lahko A misliš da jaz pa ne bi hotela bit nedotakljiva zakaj misliš da hočem pisat o tem a misliš da bi iskala hrepenenje drugih če bi jaz znala Hrepeneti zakaj misliš da tako jebeno Kopljem kopljem po svoji lastni zgodovini kopljem po lastnih sfukanih razmerjih kopljem po lastnih travmah kopljem po Sebi ko kopljem po tebi poskušam odkopati lastno drobovje

.

.

.

DEKLICA Kdo te je ranil?

.

AVTORICA Pa tebe?

**6.A PRVA
VŽIGALICA***Zakonska spalnica.**OČE, sam, oblečen v kavbojke in polo majico, sedi za računalnikom.**Gleda fotografije.**Fotografije svoje hčerke.**Fotografije deklic.**Fotografije svoje hčerke, ko je bila deklica.**OČE moja Hči je Odrasla.*

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

**6.B DRUGA
VŽIGALICA***Dečkova soba.**MATI, oblečena v minikrilo in usnjeno jakno, sedi na stolu poleg dečkove postelje in ga opazuje. DEČEK spi.*

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

MATI sedemnajst let imaš

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

moja Hči ima sedemnajst let. Moja hči je še Otrok.

.

.

.

.

6.C LED*Avtoričina delovna soba.**Deklica sedi pogreznjena v mehak črn naslanjač nasproti Avtorice.*

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

DEKLICA očka mi vedno pravi kako Odrasla da sem

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

nisem Odrasla. Zvenim

.	.		Odraslo
.	.		videti sem
.	.		Odrasla
.	.		delam se
.	.		da sem
.	.		Odrasla
.	.		ampak
.	.		nisem
.	.		Odrasla.
	moja hči	.	
	je že od	.	
	majhnega	.	
	tako Odrasla.	.	
.		sedemnajst-	
.		letniki so še	
.		Otroci.	
.			Raje ne
.			bi nikoli
.			odrasla
.		Videti si Mlad.	
.			če Umrem
.			ne bom
.			nikoli
.			odrasla
	tako je lepa	.	
.			raje bi
.			bila večno
.			Otrok.
.			Raje bi
.			zamrznila
.			v času.
.			
.		AVTORICA	Zakaj?
.		moja hči je	
.		videti kot	
.		Jaz, ko sem	
.		bila Mlada.	
.		Točno	
.		tako.	

Tako .
podobna je .
moji ženi ko .
je bila Mlada .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
po kozarcu .
vina .
. .
. .
. .
. .
ali dveh .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
včeraj sem v .
baru srečala .
nekega .
moškega. .
Mladega .
moškega. .
. .
Všeč sem .
mu bila. .
Zdela sem .
se mu Seksi. .
Zabodla sem .
ga z Razbitim .
Vinskim .
Kozarcem.

DEKLICA Ko mami
ni bilo je
očka rekel
da sem taka
kot ona.

tudi Jaz sem .
kot bi bila .
Mlada. .

Raje bi
zamrznila v
Ledeniku.
arheologi so
v ledenikih
odkrili
ljudi izpred
Stoletij in
Tisočletij.

. Ukradla sem .
 . mu to jakno. .
 . ju komaj .
 . ločim. .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . Ta jakna .
 . me naredi .
 . mlado. .
 . Hočem .
 . zgledat .
 . Mlada. Zelo .
 . Seksi sem. .
 . Se tebi zdim .
 . Seksi? .
 . Ne .
 . potrebujem .
 . fantazije .
 . prihodnosti .
 . ali .
 . spomina iz .
 . preteklosti. .
 . .
 . .
 . zdaj so .
 . razstavljeni .
 . v Muzejih. .
 . Vse kar .
 . potrebujem .
 . je točno .
 . tukaj. .
 . .
 . če Hočem .
 . sem lahko .
 . Mlada .
 . Oče si odpne kavbojke. .
 . .
 . .
 . v velikih .
 . neprodušnih .
 . steklenih .
 . zabojih. .

vseeno mi je .	.	
koliko let .	.	
imam .	.	
. .	.	V njih so
. .	.	zaščiteni
. .	.	pred vplivi
. .	.	okolja.
spet bom .	.	
začel nositi .	.	
Kavbojke .	.	
. .	.	Sedemnajst
. .	.	let si star.
. .	.	
. .	.	Sedemnajst
. .	.	let imam
. .	.	
. .	.	Nisi videti
. .	.	sedemnajst.
. .	.	
. .	.	ampak lahko
. .	.	bi jih imela
. .	.	pa tudi Sto
. .	.	Tisoč.
. .	.	
. .	.	moj Sin ima
. .	.	sedemnajst
. .	.	let
. .	.	
. .	.	lahko bi bila
. .	.	mrtva že
. .	.	leta
. .	.	
. .	.	lahko bi bil
. .	.	moj Sin.
nosil bom .	.	
samo še .	.	
Džins. .	.	
. .	.	Ampak nisi
. .	.	moj sin.
. .	.	Danes nisi
. .	.	moj sin. Ko
. .	.	te Gledam
. .	.	nisi moj
Všeč sem ji v .	.	
Džinsu. .	.	

.		Všeč sem	.	
.		ti ker sem	.	
.		Starejša.	.	
.		Kajne?	.	
.		<i>Štirideset let</i>	.	
	Moja	<i>imam.</i>	.	
	žena ima	.	.	
	enainštiri-	.	.	
	deset let. In	.	.	
	moja hčerka	.	.	
	sedemnajst.	.	.	
.	.		.	Najstarejši
.	.		.	ledeniški
.	.		.	led na
.	.		.	Antarktiki je
.	.		.	star skoraj
.	.		.	Milijon let
.		nič ni	.	
.		narobe če	.	
.		sem starejša	.	
.		dokler nisem	.	
.		starejša od	.	
.		tvoje mame	.	
.	.		.	To je samo
.	.		.	ocena
.	.		.	znanstveniki
.	.		.	ga ne morejo
.	.		.	doseči da
.	.		.	bi izmerili
.	.		.	njegovo
.	.		.	starost.
.		S svojega	.	
.		vrta vidim	.	
.		v tvojo	.	
.		spalnico.	.	
.		Pogosto te	.	
.		opazujem.	.	
.		Videti si tako	.	
	<i>Oče masturbira.</i>	Mlad.	.	

.	.			Kadar mi
.	.			je vroče,
.	.			se hočem
.	.			zakopati v
.	.			antarktični
.	.			led.
.	.	s teboj bi	.	
.	.	bila tudi jaz	.	
.	.	Mlada	.	
	.	še nikoli	.	
	.	nisem videl	.	
	.	lepšega	.	
	.	dekleta kot je	.	
	.	moja punčka	.	
.	.			Raje bi bila
.	.			ledenik
.	.	Zanima me	.	
.	.	kako bi se	.	
.	.	bilo Ljubiti s	.	
.	.	tabo	.	
	.	kot je moja	.	
	.	punčka	.	
	.	točno zdaj	.	
	.	točno v tem	.	
	.	trenutku	.	
.	.			AVTORICA Zakaj?
	.	ko sem z	.	
	.	njo je ona	.	
	.	Odrasla in	.	
	.	jaz sem Mlad	.	
.	.	ko sem te	.	
.	.	pobožala	.	
.	.	si dobil	.	
.	.	Erekcijo	.	
	.	Ona je mlada	.	
	.	in jaz sem	.	
	.	Mlad	.	<i>Mati poboža Dečka po</i>
	.	in Ona je	.	<i>laseh.</i>

.	.	DEKLICA Ledeniki	
.	.	začnejo	
.	.	nastajati ko	
.	.	se sneg na	
.	.	določenem	
.	.	območju	
.	.	skozi vse	
.	.	leto nabira	
.	.	in ostane.	
	čudovita si	.	
	čudovita si	.	
	čudovita si	.	
	čudovita si	.	
.	.		če se
.	.		temperatura
.	.		ne dvigne
.	.		dovolj da
.	.		bi se sneg
.	.		popolnoma
.	.		stopil, se
.	.		Nabira
.	.		Naprej.
.		pogrešaš	.
.		svojo mamo	.
.		pogrešaš	.
.		Mene	.
.	.		nabira se in
.	.		nabira se in
.	.		nabira se in
.	.		sovražim
.	.		vročino in
.	.		vžigalice
.	.		sovražim
.	.		ogenj in
	moja hčerka	.	
.	.		hočem
.	.		zažgati
.	.		svojega
.	.		očeta in ne

. . pogrešam
 . . svoje mame
 . . sanjaš o svoji .
 . . mami sanjaš .
 . . o Meni .
 . .
 moja punčka . .
 . . AVTORICA Kaj se
 . . nabira?
 moja Deklica . .
 . . DEKLICA led
 . .
 . . zdim se ti .
 . . Seksi .
 . .
 . . nove
 . . snežne
 . . plasti
 . . vsako
 . . leto
 . . prekrijejo
 . . in zbijejo
 . . prejšnje.
 omamna . .
 . .
 . . vseč so ti .
 . . starejše .
 . . ženske sanjaš .
 . . o starejših .
 . . ženskah .
 vseč mi je .
 vonj tvojega .
 Vratu .
 . .
 . . Teža
 . . prekritega
 . . snega tako
 . . močno
 . . pritiska na
 . . najnižje
 . . snežne
 . . plasti, da
 . . jih stisne v
 . . Velike

.	.		Debele
.	.		ledene
.	.		mase.
.	.	všeč mi je .	
.	.	kako ti lasje .	
.	.	padajo po .	
.	.	obrazu. .	
	.	in to kako ti .	
	.	lasje padejo .	
	.	čez obraz .	
	.	medtem ko .	
	.	ti poljubljam .	
	.	vrat .	
.	.	<i>Mati Dečku</i> .	
.	.	<i>pogledi lase</i> .	
.	.	<i>z obraza.</i> .	
.	.	<i>Povoča si</i> .	
.	.	<i>roko.</i> .	
.	.		Ta
.	.		kompresija
.	.		povzroči, da
.	.		sneg znova
.	.		kristalizira.
.	.	in vonj tvojih .	
.	.	las. .	
	.	in vonj tvoje .	
	.	tvoj Vonj .	
.	.		Med
.	.		ponovno
.	.		kristalizacijo
.	.		se kristali
.	.		spojijo in
.	.		ustvarijo
.	.		Led. Led,
.	.		ki je trši od
.	.		Skale. Led,
.	.		ki Spodjeda
.	.		skalo.
	.	tvoje drobne .	
	.	prsi .	
.	.	tvoje mlado .	
.	.	telo. .	

tvoja drobna . .
 stegna . .

. .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .

Hočem se . .
 ljubiti s tabo . .

. .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .
 . .

moja punčka . .
 moja punčka . .
 moja punčka . .

. .

Ljudje
 mislijo, da
 se ledeniki
 talijo samo,
 kadar je
 vroče. A
 ledeniki se
 po malem
 talijo ves
 čas. Zaradi
 trenja.

Hočem se . .
 Ljubiti s tabo . .
 Ampak se ne . .
 Bom . .

Na mikro-
 skopski
 ravni se
 ledeni delci
 drgnejo
 drug ob
 drugega in
 ob podlago
 in se stopijo.
 Spolzijo
 mimo kot
 voda skozi
 prste in nato
 zmrznejo
 nazaj.

.	.		AVTORICA	Kdaj se
.	.			talijo
.	.			tvoji
.	.			ledeniki?
.		Včasih ko	.	
.		spiš grem k	.	
.		tebi v sobo in	.	
.		te gledam	.	
	Včasih ko	.	.	
	spiš grem k	.	.	
	tebi v sobo in	.	.	
	te Gledam	<i>Mati boža Dečka.</i>	.	
.	.		DEKLICA	včasih ko
.	.			spim
	Včasih ko	.	.	
	Spiš	.	.	
.	.		AVTORICA	Kaj se
.	.			dogaja ko
.	.			spiš?
	tako si lepa	.	.	
	čudovita si	.	.	
	čudovita si	<i>Deček se prebudi.</i>	.	
.		DEČEK Mami?	.	
.		<i>Mati mu pritisne dlan</i>	DEKLICA	ne spim
.		<i>čez usta.</i>		več
.		MATI ne smeš me	.	
.		soditi po	.	
.		tem kar sem	.	
.		naredila	.	
	ko spiš	.		Ko masa
.	.	.		zbitega
.	.	.		ledu
.	.	.		doseže
.	.	.		kritično
.	.	.		debelino,
.	.	.		postane
.	.	.		tako
.	.	.		težka, da
.	.	.		se začne
.	.	.		premikati.

. ne smeš .
 . me soditi .
 . po tem kar .
 . sem Skoraj .
 . naredila in .
 . ne smeš me .
 . soditi po tem .
 . česar Nisem .
 tako si .
 odrasla .
 . kot tvoj oče .
 . kot sodijo .
 . tvojega očeta .
 . Tako se
 . premikajo
 . ledeniki.
 . kot sodijo .
 . mene ker me .
 . ni bilo tam .
 . AVTORICA Kdaj se
 . ledeniki
 . premikajo?
 . *Mati boža Dečka.*
 včasih ko .
 spiš .
 . Take .
 . stvari se .
 . Dogajajo. In .
 . ti razsujejo .
 . življenje .
 . DEKLICA naslednji
 . dan ko
 . je mami
 . odšla je
 . očka
 grem k tebi .
 v sobo in se .
 ljubim s tabo .
 . nikoli ni kriv .
 . samo eden .

odrasla si	.	.	
.	.	.	kadar
.	.	.	ostaneva
.	.	.	sama imava
.	.	.	že od
.	.	.	malega isto
.	.	.	rutino
nedolžen	.	.	
sem	.	.	
.	potem se	.	
.	sestaviš	.	
.	.	.	ponoči
.	.	.	prespim
.	.	.	v njuni
.	.	.	postelji da
.	.	.	nisva tako
.	.	.	Sama
moja punčka	.	.	
je Odrasla	<i>Mati zatipa Dečkovo</i>	.	
.	<i>erekcijo.</i>	.	
.	nadaljujem(?)	.	
.	<i>Deček prikima.</i>	.	ne maram
.	.	.	da se me
.	.	.	ljudje
.	.	.	dotikajo
Rad se je	.	.	
Dotikam	.	.	
.	.	.	naslednje
.	.	.	jutro se
.	.	.	Očka smeji
.	bojim se	.	
.	.	.	mi naredi
.	.	.	zajtrk mi
.	.	.	pripravi
.	.	.	torbo me
.	<i>Deček umakne Materino</i>	.	spremi v
.	<i>roko s svojih ust.</i>	.	šolo
.	DEČEK Ne boj se.	.	

.	.	vsak dan mi
.	.	da pet evrov
ponosen	.	.
sem na svojo	.	.
punčko moja	.	.
punčka moja	.	.
Punčka	.	.
<i>Očetu pride.</i>	<i>Mati ga poljubi.</i>	.
.	.	.
.	.	.
.	.	.
.	.	.
.	.	.
.	.	Rada bi bila
.	.	Ledenik.
.	.	Nihče se me
.	.	ne bi mogel
.	.	dotakniti.

7. SKUPAJ SAMI

Deklica mi sedi nasproti. Gledava se. Dolgo se samo gledava.

.
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .

AVTORICA žal mi je

.

DEKLICA kaj ti bo žal

.

si odkopala kar si iskala

.
.

AVTORICA vse kar lahko je da kopljeva skupaj

.
.

DEKLICA največ kar ti lahko obljubim je da lahko zamrzneva skupaj

.
. .
. .
. .

AVTORICA preden si prišla sem strmela v prazno stran po tedne po mesece preden sem začela pisati o tebi nisem napisala ničesar samo sovražila sem se sovražstvo je sedelo v mojem grlu kot žaba mimo katere ni mogel noben zvok pred tabo sem mislila da me je poezija zapustila

.
. .
. .

DEKLICA preden sem prišla sèm se nisem premaknila že mesece sedela sem v temni sobi in strmela v zid preden sem govorila s tabo sem bila tiho že tedne z nikomer nisem

spregovorila besede pred tabo sem mislila da se mi bodo
čez oči prepredle pajčevine

.

.

AVTORICA otrok si

DEKLICA Ker ti si pa tako odrasla.

.

AVTORICA nisem Odrasla
mislim da je odraslost mit

.

DEKLICA mislim da je otroštvo mit

AVTORICA Nedotakljivost je tudi mit

.

.

.

DEKLICA ne želim si ničesar ne hrepenim po ničemer bilo bi pa lepo
lepo bi bilo
če ne bi obstajala
oziroma če že obstajam da ne bi bila Jaz. Lahko bi bila
lahko bi bila skala nepremična močna neranljiva
lahko bi bila luna hladna oddaljena neranljiva
lahko bi bila diamant popolna nečuteča neranljiva
rada bi bila Ledenik

.

to moram dodat na seznam

.

AVTORICA Kakšen seznam?

.

.

.

.

DEKLICA delam si seznam
razlogov, zakaj zjutraj vstati
razlogov, zakaj se premakniti
razlogov, zakaj živeti

.

47. da lahko postanem ledenik

.

- in ne ne drzni si reči da je to želja to je nasprotje želje to je
Ne-Čutenje
- AVTORICA Ne Bom
- .
- DEKLICA vem da je obupno naivno
vem da je neoriginalno
vem da je Kliše
- AVTORICA obožujem klišeje
- .
- DEKLICA 48. drsanje po zamrznjenem bohinjskem jezeru
49. sončna zimska jutra ko je tako mrzlo da komaj diham
in mi mraz zarezhe do kosti
- AVTORICA 50. da ponovno doživim sončev mrk
- .
- .
51. nočno nebo na katerem se vidi vse zvezde
- .
- .
52. pisati pozno v noč
- .
53. jokati pozno v noč in se potem počutiti očiščeno
- DEKLICA 54. plesati pozno v noč
- AVTORICA 55. plesati z neznanci
- DEKLICA 56. plesati sama
- AVTORICA 57. plesati gola v svetlobi polne lune
- DEKLICA 58. polna luna
- AVTORICA 59. koncept čarovništva
- DEKLICA 60. za vse ženske ki so jih sežgali na grmadah kot
čarovnice ker mene ne bo nihče sežgal
- AVTORICA 61. za vse ženske ki so jih sežgali na metaforičnih grmadah
- DEKLICA 62. sapfo
- AVTORICA 63. anaïs nin
- DEKLICA 64. emily dickinson
- AVTORICA 65. ana ahmatova
- DEKLICA 66. mary shelley
- AVTORICA 67. mary wollstonecraft
- DEKLICA 68. za nedotakljive ženske ne to se že spet ponavlja

AVTORICA 68. za tragične ženske

DEKLICA ne to že mam

AVTORICA jaz tudi

.

.

.

pogledam jo in jo Vidim

pogleda me in me Vidi

8. RAZLOGI, ISKRENO

68. občutek ko že ves dan ali dva dni ali tri dni nisem jedla in se počutim lahko in prazno in čisto in kot da bi lahko poletela
69. okus lastne krvi
70. adrenalin ki mi šine v glavo ko stojim na robu prepada ali stolpnice ali mostu nad avtocesto in splezam na ograjo in pogledam dol
71. megla v glavi tik preden se onesvestim ko vem da se bom onesvestila in ne morem storiti ničesar da bi to preprečila
72. tistih nekaj sekund kadar fukam z neznancem in me prime za vrat ko mi začne zmanjkovati zraka in pomislim ali bo šel predaleč ali bo ta končno pa le šel predaleč in me zadavil zares
73. biti tako pijana da pozabim svoje ime
74. ostati budna tako dolgo da pozabim kaj je resničnost in kaj so sanje
- čakaj, jaz sem se mal zmedla, a je to moj seznam al tvoj
a je važno
- ja, manca, to je zelo važno, koji kurac
ne zajebavaj, kora
75. bolečina v členkih ko nekoga boksнем v obraz
76. bolečina ko si potisnem prst v grlo in izbruham vse kar sem imela v želodcu
77. bolečina ko se ugriznem v ustnico dovolj močno da zakrvavim
78. bolečina ko sama sebi zlomim srce
79. bolečina v grlu ko goltam tablete brez vode in v prevelikih količinah
80. bolečina ko si zarežem v zapestje ali stegno ali bok ali trebuh ali podlaket ta bolečina ki pride z zamikom ta bolečina ki me opomni da sem živa
81. bolečina samodestrukcije
82. zmagoslavje samodestrukcije

9.A PRVA**VŽIGALICA***Zakonska spalnica.**Oče na postelji lista**družinski album**fotografij. Otroštvo**dvojčkov.*

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

9.B DRUGA**VŽIGALICA***Dečkova soba.**Mati in Deček, na**postelji, fukata.*

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

9.C TEMÀ*Dekličina soba.**Dekličina zapuščena**soba, polna pajčevin in**prahu.**Deklica in Avtorica**sediva na tleh, druga**nasproti druge.**AVTORICA prinesla
sem**vžigalice**DEKLICA kaj bova
z vžigali-
cami**AVTORICA če jih
dovolj
dolgo
prižigava
bova
morda
našli
svoje
hrepe-
nenje**DEKLICA če si
hotela
haluci-
nirat bi
prinesla
LSD**AVTORICA 83. lsd**Deklici ponudim
vžigalico.*

.

.	.	DEKLICA	84.
.	.		zažigati
.	.	.	.
.	.		<i>Deklica prižge vžigalico</i>
.	.		<i>in se zastrmi v plamen.</i>
.	.	.	.
.	.	.	.
.	.	AVTORICA	Kaj vidiš?
.	MATI	kako si lep	.
.	.	.	.
OČE	kako je	.	.
nedolžna	.	.	.
.	.	.	.
.	DEČEK	lepo je	.
.	.	.	<i>Vžigalica ugasne.</i>
.	.	DEKLICA	Ničesar
.	.		ne vidim.
.	.	.	.
.	.	.	Zakaj
.	.	.	ničesar
.	.	.	ne vidim?
.	.	.	.
.	.		<i>Gledam jo.</i>
.	.	.	.
.	.	.	Ti probaj.
.	.	.	.
.	.	.	<i>Vzamem novo vžigalico.</i>
.	.	.	<i>Prižgem jo.</i>
.	.	.	<i>Gledam v plamen.</i>
.	.	.	<i>Vžigalica ugasne.</i>
.	.	.	.
.	.	.	Kaj vidiš?
.	.	.	.
.	.	AVTORICA	Vidim
.	.		temò.
.	MATI	prižgi luč	.
.		hočem te	.
.		Videti	.
.			.

- . Deček prižge luč. Deklica vzame še eno
 . vžigalico in jo prižge.
 . Vžigalica ugasne in
 . nobena od naju ne vidi
 . ničesar razen teme in
 . pajčevin.
 . Prižge še eno.
 . In še eno.
 . Pogledam jo.
 . Pogleda me.
 . Najine oči prepredajo
 . pajčevine.
 . DEKLICA smešno je
 . ker
 . nočem
 . videti
 . ničesar
 . nočem
 . Hrepeneti
 . hočem te .
 . ampak
 . zakaj
 . Ne Morem
 .
 . bila je tako .
 . nedolžna .
 .
 . Prižgem vžigalico.
 . Gledam v ogenj in vidim
 . temo.
 .
 . DEČEK hočem .
 . AVTORICA Ne Morem
 . stran .
 .
 . DEKLICA kdaj so
 . nam vzeli
 . sanje
 .
 . Je sploh že .
 . imela deset .
 . let? .
 .
 . MATI kaj praviš .
 . AVTORICA že odkar
 . pomnim

.	.	je nekaj
.	.	narobe z
.	.	mano
tako Odrasla	.	.
je že odkar	.	<i>Prižgem vžigalico.</i>
pomnim	.	.
.	.	nekaj je
.	.	narobe z
.	.	mojimi
.	.	Željami
.	DEČEK nič	<i>Prižgem vžigalico.</i>
.	.	kot deklica
.	.	sem brala
.	.	mamine
.	.	romane o
.	.	škotskih
.	.	plemičih
.	.	ki
.	.	ugrabljajo
.	.	nedolžna
.	.	dekleta
.	Hočem te	<i>Prižgem vžigalico.</i>
.	.	v četrtem
.	.	razredu
.	.	sem
.	.	sošolkam
.	.	lagala da
.	.	sanjam o
.	.	seksu
.	MATI ja	<i>Prižgem vžigalico.</i>
.	.	v drugem
.	.	razredu
.	.	me je
.	.	skupina
.	.	sošolcev
.	.	stisnila
.	.	v kot
.	.	učilnice in

ne . *Ne morem prižgati*
. . pred vsemi
. ja .
. to je moj fant *Deklica prižge vžigalico.*
. DEČEK Ja .
. . mogoče
. . sem
. . zagorela
. . prezgodaj
. MATI se ti zdim .
. mlada .
. DEČEK ja .
. . mogoče
. . sem
. . dogorela
. MATI se ti zdim .
. lepa .
. DEČEK ja .
. . mogoče
. . zato ne
. . vidim
. . ničesar več
nikoli ni bila .
odrasla .
. . DEKLICA nič ni
. . narobe s
. . tabo
. MATI me hočeš .
. DEČEK ne *Deklica prižge vžigalico.*
. MATI kaj .
. . AVTORICA oh ne
. . kruti svet
. . je kriv
. . da sem
. . zmrznila
pogrešam . *Deklica se zasmeji.*
njeno . *Prižge vžigalico. Skupaj v*
nedolžnost . *temi čakava, da vžigalica*

. DEČEK te *izgori. Smejim se z njo.*
. hočem te .
. DEKLICA nobena
. . od naju
. . ne zna več
. . sanjati
. MATI se ti zdim .
. Boljša .
. kriv sem .
. DEČEK kot? .
. MATI Nič .
. se ti zdim .
. Najboljša .
. . jutri je
. . v sanjah
. . izgledal
. . drugače
Oče zapre družinski DEČEK ja .
album. .
. AVTORICA kakšnih
. . sanjah
. kriv sem .
. . kakšen
. MATI ja Jutri
. punčka moja .
. deklica moja .
. hči moja .
. angel moj .
. *Prižgem vžigalico.*
. to je moj fant *Deklica prižge vžigalico.*
. *Končata.* .
. DEKLICA danes so
. . dovoljene
. . sanje
. Je bilo prvič? .
. Zate? .
. DEČEK ja .
. . *Dvojni plamen. Nobenega*
. . *ognja.*
. MATI Ti je bilo .
. Lepo .

.	.	jutri je nov
.	.	dan
.	DEČEK ja	.
odreši me	.	<i>Ne vidim ničesar razen</i>
odreši me	.	<i>nedokončanega teksta.</i>
odreši me	<i>Mati poljubi Dečka na</i>	<i>Ne vidim ničesar razen</i>
.	<i>čelo.</i>	<i>vseobsegajoče temè.</i>
.	<i>Deček zmrzne.</i>	<i>Ne vidim ničesar razen</i>
.	.	<i>Dekličinih gromozanskih</i>
.	<i>Mati odide.</i>	<i>ledeno modrih oči</i>
.	.	<i>in svojega odseva v njih.</i>
<i>Oče si odpne kavbojke.</i>	<i>Deček joka.</i>	<i>Kaj vidi Deklica, ne vem.</i>

10. ZADNJIČ

85. *poezija*

.

86. *atrofija*

.

87. *bulimija*

.

88. *represija*

.

89. *elegija*

.

.

.

*nasilno izvlečena iz kome v kateri si hotela ostati večno
regresija v udobje ki si ga ne moreš privoščiti*

.

Efemernost

.

*sama s svojo krivdo v odmevajočem stanovanju
naskakuješ svojo smrt*

.

Eho

.

*ne skladaš se s svojo idejo sebe
nisi ustvarjena za ta kontekst*

.

Eksistenca

.

*rada bi se raztopila v vodi
smrt je drobna ženska*

.

Ekstaza

.
OČE ne

.
MATI jaz kar Gorim

.
OČE jaz pa zmrzujem

.
MATI nisem tako mislila

.
OČE potem pa me pridi
Pogret

.
Mati zleze na Očetovo stran postelje.
Drug drugega se dotikata previdno,
obotavljajoče, kot dva najstnika.

.
MATI si me še Želiš
ne, ne nje

OČE ja

.
vseeno ji je

.
a bi res rada

.
DEKLICA morala bi

.
vstat

.
AVTORICA morala bi

.
prižgat luč

Obe sediva na mestu. Nobena od naju
ne vstane, da bi prižgala luč.

.
DEKLICA morala bi prižgat
gretje

.
AVTORICA morala bi zapreti
okno

.
Odprejo se vrata. Zaprta vrata. V
sobo posije meglena bela svetloba.
Naju ne doseže. Midve ostajava v
temi. V svetlobi med vrati silhueta.
Zdrzneva se. Želiva se skriti v sence.
V sobo vstopi Deček. Deklici odleže.
Umaknem se v didaskalijo.

.
DEČEK Kora, tukaj si (!)

.
DEKLICA tukaj sem, Adam
Deček in Deklica se objameta.

.
Objem, ki je podoben oklepanju
rešilnega obroča.

.
DEČEK Zmrznila boš

.
DEKLICA morala bi

.
kaj rečt

.
odpret usta

.
ne, ne njega
 MATI ja
vseeno mu je
 .
 a bova
 OČE Ja
 .
Oče pogleda Mati.
 / Kje si bila danes?
v baru pila je vino družila se je z
dečki zapeljevala je dečke delala se je
da je Mlada
 MATI bila sem Mlada
 .
 OČE vseeno mi je
 .
 .
 .
 .
 MATI morala bi
 OČE kaj
 .
 MATI nič
 .
 .
 .
 .
 .
 .
 .
 .
 OČE ti je lepo
 .
 MATI jaz kar gorim
 .
 .
 .

DEČEK Zakaj sediš v temi?
 DEKLICA morala bi
se premaknit
kaj Naredit
 DEČEK pa saj ničesar ne vidiš
morala bi
rečt Ne
 DEKLICA vidim Temo
Deček pogleda Deklico in jo Vidi.
 / Kje si bila danes?
 .
 .
 .
 .
Deklica me pogleda.
 DEKLICA pri Njej
Deček me pogleda.
 DEČEK kdo je ona?
 DEKLICA ona je Moja
Deček me pogleda in me Vidi.
 .
morala bi
 .
daj
 .
 AVTORICA Prinesla sem
 Vžigalice
 .
Deček me gleda
podam mu vžigalico
Vsi strmimo v vžigalico.
Deček jo prižge. Vsi strmimo v
plamen.
 .
 DEKLICA Kaj vidiš?
 .
 DEČEK vidim
 konec sveta
 vidim

. štiri jezdece
 . apokalipse
 . vidim
Mati in Oče se ljubita. ekstazo smrti
 . vidim
Mati in Oče fukata. sodomo in gomoro
 . vidim
 . uničenje
 . vidim
 . maščevanje
 . *on Vidi*
 . DEKLICA ti Vidiš
 . *on Hrepeni*
 DEČEK jaz Hlepim
Mati in Oče Hrepenita kaj ti ne
 .
 . *Deklica prižge vžigalico. Strmi v*
 . *plamenček.*
 DEKLICA ničesar ne vidim a bi
 . morala kaj videt
 . *vidi temò vidim Temò*
 . *Deklica pusti da vžigalica dogori in ji*
 . *opeče prste*
 . *94. bolečina ognja ki ugasne na mojih*
 . *prstnih blazinicah*
 . Hotela sem kaj videt
 . *Nočem živet v temì*
 . *Temà me bo požrla*
 DEČEK Ne moreš ždeti v
 . tëmi.
 . *morala bi*
 . Morala bi prižgati luč.
 DEKLICA morala bi
 . DEČEK morala bi prižgati
 . Ogenj.
 . *morala bi goreti*
 . *vse bi moralo goreti*
 OČE ŠE *95. prihajajoča apokalipsa*
 . DEKLICA vse bo gorelo
 MATI moj *vse se razkrajaja*

. vse je eno samo pogorišče
 . Adam, ti vidiš,,
 . kako se bo končal
 . svet?
 OČE moja .
 . takole pride konec sveta takole pride
 . konec sveta takole pride konec sveta
 . v ognju
 . s pokom
 . ali v ledu
 . vse je razkrojeno
 MATI jaz gorim Deček prižge vžigalico.
 OČE jaz Gorim Vžigalica mi opeče prste.
 . DEČEK dvakrat bo propadel
 . svet
 MATI jA naj zgori
 . hlad sovraštva
 OČE šE naj zmrzne
 . poželenja slast
 . Deklica sedi v temni sobi
 AVTORICA morali bi zmrzniti,
 . Deklica
 . DEKLICA najhladnejša noč v
 . letu ni več dovolj
 . mrzla da bi midve
 . zmrznili, Deklica
 . Deklica in Avtorica sediva na istem
 . mestu
 . DEČEK Kaj bo?
 . Deček gori
 MATI Moj Deklica je zamrznila
 OČE Moja AVTORICA Prinesla sem vžigalice
 .
 . DEČEK prinesel bom Bencin
 .
 . AVTORICA nisem tako mislila
 .
 . DVOJČKA Jaz pa Sem
 .
 . jA Deklica nepremično sedi v temni sobi
 MATI šE Deček bo poskrbel, da ne bo več temna

STARŠA gorim

.
.
.
.
.
.
.
.
.
le petit mort

Avtorica bo apokalipso doživela z njima

DEKLICA prižgala bom vžigalico

96. taljenje ledenikov

zagorela bom

97. napetost v zraku tik pred nevihto

nisem ledenik

98. vonj politega bencina

sem plinska bomba

99. prasketanje prižgane vžigalice

DEČEK zdaj

100. eksplozija

Kora
 . Adam
 gorim
 Adam
 vse je
 razkrojeno
 . Kora
 moja punčka
 dramaska forma
 dramski liki moje kje sem
 telo kje si
 moj sin
 deklica z
 vžigalicami jaz
 led
 zamrznjena
 vse je odkopano
 mami
 ogenj
 gorim zgodovina
 travme očka
 jaz
 gorim
 zamrznila sem
 deklica
 ogenj
 gorim
 gorim

KONEC

**Sodobna
slovenska
dramatika**

Matjaž Zupančič

Te igre bo konec

Učni komad

Liki:

MARIJA – MENZA

KRIŠTOF DOLENC

JAKOB POGLAJEN

DOROTEJA TEJA

ANOS DREI

STRULTZ ČIBUTKIN

PSIHIATER

SMRT

Star točilni pult in nekaj stolov v prostoru, kamor se od nekje pride in se lahko nekam gre. Zunaj zlovešča tišina, notri dva gosta in točajka.

KRIŠTOF: To ni res!

JAKOB: Je.

KRIŠTOF: Kaj pa, če ni?

JAKOB: Konec je.

KRIŠTOF: Ne. Ne!

JAKOB: Ja.

KRIŠTOF: Ne!!

JAKOB: Če ti rečem.

KRIŠTOF: Slišim, kaj mi govoriš.

JAKOB: Zadel nas bo.

KRIŠTOF: A mi dovoliš, da ne verjamem? Da še ne verjamem? A mi dovoliš?

JAKOB: Tvoja stvar, kaj verjameš.

KRIŠTOF: S tabo se pogovarjam!

JAKOB: Verjemi, kar hočeš.

KRIŠTOF: Kako si lahko tako prepričan?

JAKOB: Ker sem. (*Tišina.*) Pa tudi časopisi, splet ... vsak dan imaš na vseh kanalih.

KRIŠTOF: Ti si vrgel televizijo skozi okno, ker vsi samo lažejo!

MENZA: A je nisi šel potem pobrat, Jakob?

JAKOB: Počakaj, Menza. Z njim se pogovarjam.

KRIŠTOF: Z obema se pogovarjaš ... A si jo šel res pobrat?

JAKOB: Dobro, kaj mi hočeš povedat, KRIŠTOF Dolenc?

KRIŠTOF: A si kdaj pomislil ... samo za trenutek pomislil ... da si je mogoče celo stvar nekdo izmislil?

MENZA: Zakaj?

KRIŠTOF: Nekdo lansiral ...

JAKOB: Ja, zakaj bi to naredil?

KRIŠTOF: Kaj vem, zakaj. Da povzroči paniko. Evo. Recimo.

MENZA: Kaj imaš od tega, če so ljudje panični?

KRIŠTOF: To, da se jim potem kaj boljše prodaja! Jasno.

MENZA: Recimo?

KRIŠTOF: Recimo gas maske ... zasebne bunkerje, takšne podzemne ... kakšne parcele daleč stran od morja, zgornje štuke nebotičnikov, če rukne cunami, kaj jaz vem ... Verjamem, da nekdo služi. Da si je nekdo izmislil.

MENZA: To je možno.

JAKOB: Neumnost.

MENZA: Ali pa si je izmislil samo zato, ker ima vsega dovolj. In želi isto kot Jakob.

KRIŠTOF: Želi kaj?

MENZA: Da bo konec sveta.

JAKOB: Kaj imam jaz s tem?

KRIŠTOF: Menza ima prav. Točno tako izgledaš!

JAKOB: Sveta je že *itak* konec. Je že šel čez točko brez povratka. O čem govorita?

KRIŠTOF: Ne pogovarjamo se o tem. Govorimo o ...

JAKOB: Led se topi, Zemlja se segreva ...

KRIŠTOF: Govorimo o meteorju ...

JAKOB: Kmalu bo vse puščava. Ali pa turška savna ...

KRIŠTOF: To bo enkrat ... potem!

JAKOB: Malo prej ali malo kasneje, v čem je razlika?

KRIŠTOF: Govorim o tem, kaj nas čaka zdaj! Ker če je to res, potem ni več časa. Nobenega časa!

JAKOB: Nekaj ga je še.

KRIŠTOF: Koliko?

JAKOB: Ni važno. Ne ravno veliko ...

KRIŠTOF: Ni važno?! Ni važno, koliko časa bom še živ?

MENZA: A zdaj mogoče veš?

KRIŠTOF (*Menzi*): S kom si ti? Z mano ali z njim?

MENZA: Razmišljam o življenju ...

JAKOB: Vsaj eno leto imaš še.

KRIŠTOF: Hvala, Jakob Poglajen. Kako si pa to tako natančno izračunal? Ob tej uri?

MENZA: Če se povsod govori o tem, je najbrž res. A mogoče ni?

KRIŠTOF: Ampak ne govorijo vsi isto!

JAKOB: Nočejo vsi vsega povedat ...

MENZA: Ali pa ne znajo ...

JAKOB: Ali pa ne smejo ...

KRIŠTOF: Čakajta. Zakaj pa ne? Če recimo gledam dva programa: zakaj ne morem na obeh slišat isto?

JAKOB: Zato pa sta dva.

MENZA: Mogoče imajo na vsakem svoje mnenje?

KRIŠTOF: Ne moreš imet svojega mnenja o taki zadevi, Menza! A bo konec ali pa ne bo!

MENZA: Tudi o zgodovini ima vsak svoje mnenje ...

KRIŠTOF: Zato, ker sploh ni več zgodovine. So samo še mnenjske oddaje. Pika.

Tišina.

MENZA: Vseeno pa ... Eni pravijo, da obstaja možnost. Da nas bo zgrešil. Oprosti, Jakob. To sem slišala.

KRIŠTOF: Bravo, Menza. Žarek upanja v tej Poglajnovi temi.

JAKOB: Kje si pa to slišala?

MENZA: Če meni kakšna stvar ni všeč, je ne vržem skozi okno.

JAKOB: Ne bo nas zgrešil. Vse zastonj.

KRIŠTOF: Pa kako ti to vse veš?! A imaš doma teleskop?

JAKOB: Nimam.

KRIŠTOF: No, vidiš. V bistvu ... ne vidiš.

MENZA: Brala sem, da je v krizi.

KRIŠTOF: A teleskop?

MENZA: Ja. Trenutno ne dela ... Tisti največji, ki leta okrog Zemlje ...

KRIŠTOF: A se je pokvaril?

MENZA: Nekaj je narobe. Kot da se ne znajde ... v času in prostoru. Neka motnja. Tehnična.

KRIŠTOF: No, evo.

JAKOB: Čas in prostor je vse, kar ima, on se pa ne znajde v tem?

KRIŠTOF: Tako kot ti, Jakob Poglajen!

JAKOB: Konec je. Drvi sem dol, Krištof Dolenc. Leti naravnost proti nam. Vse je jasno. Sprijaznita se s tem.

MENZA: Čakaj, Jakob. Ne mene mešat zraven. Meni ni vse jasno. Niti slučajno. A boš še enega?

JAKOB: Bom.

MENZA: Pa ti, Krištof?

KRIŠTOF: Ni mi do tega, da bi bil zadet!

JAKOB: Petek zvečer je.

KRIŠTOF: Govorim o meteorju! (*Menzi.*) A lahko ti nekaj rečeš? Z njim se ne da pogovarjat.

MENZA: Kaj pa naj rečem?

KRIŠTOF: Kar koli!

MENZA: A je velik?

JAKOB: Ogromen ... orjaški ... pravi asteroid ...

KRIŠTOF: Spet pretirava! Kar na pamet!

JAKOB: Neprimerno večji od tistega, ki je pobil dinosavre!

MENZA: A potem res ni nobene možnosti?

JAKOB: Točno to! Noben nima možnosti, da preživi.

Tišina.

MENZA: Ampak mi vseeno nismo dinosavri.

JAKOB: Seveda smo. Na neki ravni ... smo.

MENZA: Govoriš v svojem imenu?

KRIŠTOF: Ne, prav ima. Tudi ti si majhen dinosaver, Menza. Oprosti.

MENZA: A me žališ, Krištof Dolenc?

JAKOB: Ne, zapeljuje te. Samo on ne zna drugače. Zato je vse življenje sam.

KRIŠTOF: Ne mešaj se. Menza, samo pomagat ti hočem. Čas te je povozil.
Mlada si še!

MENZA: Kaj pesniš?

KRIŠTOF: Poglej samo ta tvoj ... ta tvoj ... kako bi temu rekel ... lokalček?

MENZA: Kaj je narobe z njim?

KRIŠTOF: A sploh kdo zaide sem not?

MENZA: Redne stranke.

JAKOB: Polovica jih je že tukaj ...

KRIŠTOF: Ta krčma ni iz tega stoletja. Samo čakam, da vstopi kakšen vitez ... kakšen don Kihot ...

MENZA: A si zloben?

KRIŠTOF: Ali pa ena mlada komsomolka, da se malo odpočije od blatnega kolovoza ...

MENZA (*Jakobu*): On je zloben.

KRIŠTOF: Ali pa kakšen birič, ki mu je lopov pobegnil z vislic ... da se oba malo odžejata ...

MENZA: Zelo si duhovit. Če te vse tako moti, kaj potem delaš tukaj vsak večer?

KRIŠTOF: Človek se navadi ... Oprosti, nisem tako mislil. Lahko bi se pogovorila ... Če hočeš na primer kaj spremenit, lahko pomagam ...

JAKOB: Nehajta se truditi. Nima smisla. Zdaj smo v situaciji, ko je ratalo vse predpotopno. (*Tišina.*) Ker se bo kmalu vse potopilo, kaj me gledata?

KRIŠTOF: To se bo v vsakem primeru! Saj to veš, ane?! Zemlja se sesuva, nobeden nič ne naredi, še malo, pa se bo postavila na glavo ... Nobeden ne rabi meteorja!

JAKOB: Res je. Meteor je samo šus v glavo.

KRIŠTOF: Kaj je?

JAKOB: Milostni strel. A razumeš? Da se živali ne matrajo. Z nami vred. O tem ti govorim.

MENZA: Ne, čakajta. Še prej dajmo nekaj razčistit. Kaj mu manjka?

KRIŠTOF: Komu?

MENZA: Recimo ... temu točilnemu pultu?

KRIŠTOF: Menza, vse je v redu, samo življenje gre naprej ...

JAKOB: Nič več.

KRIŠTOF: Z njo se pogovarjam! Skratka ... življenje gre naprej ...

MENZA: Samo ti kar naprej visiš tukaj.

JAKOB: Ima svoj razlog, a ne veš tega?

KRIŠTOF: Vse se spreminja. Samo tebe vse zgreši!

MENZA: Dobro, potem me bo pa še ta reč, ki frči sem dol! Se nimam kaj sekirat, ane?

JAKOB: Na to se pa ne zanašat.

KRIŠTOF: Ne, čakaj. Prav ima. To bi bilo pa res najbolj idiotsko. Si predstavljaš? Vse v življenju gre mimo tebe, nobena sreča te ne najde, vse te zgreši, na koncu ti pa pade direkt na glavo en zblojen meteor? V celem vesolju zadene ravno tebe? Mislim, če to življenje ni ena čudna loterija ...

JAKOB: Bolj traparija.

Tišina.

MENZA: Kje je bil pa do zdaj? Hočem reči ... od kod se je kar naenkrat vzel?

JAKOB: Ne vem ... Najbrž ni bil daleč, ampak zdaj se je pa strgal s ketne ...

KRIŠTOF: To je ena pasja logika!

JAKOB: Govorim o protoplanetnem disku ... govorim o eksploziji, o verižni reakciji

MENZA: Dobro, dobro, koliko časa je še na voljo?

KRIŠTOF: Ne moreta se kar sprijaznit s tem!

MENZA: Saj jaz se nisem, on se je ...

JAKOB: Kaj pa lahko narediš? Sediš in čakaš, da bo čim prej konec.

KRIŠTOF: Prasec bo zgorel, preden trešči na Zemljo.

JAKOB: Nemogoče. Je prevelik.

KRIŠTOF: Razstrelili ga bodo. Obstajajo take rakete, a jih nimajo?

JAKOB: Pozabi. Same fantazije.

MENZA: Kaj pa Kitajci? A mislita, da bodo kar tiho?

KRIŠTOF: Kaj pa lahko rečejo?

JAKOB: Ja, kaj lahko reče Kitajec, če ga zadene meteor?

KRIŠTOF: Nima kaj reči ...

JAKOB: Če Kitajca zadene meteor, je lahko samo tiho.

Tišina.

JAKOB: Če zaprem oči, vidim en orjaški krater ... ne kraterja, luknjo ...
planet, ki se je spremenil v krvav poročni prstan ...

KRIŠTOF: A lahko nehaš?

JAKOB: Verižne eksplozije ... naslednja bo na naši zvezdi ...

KRIŠTOF: Čakaj malo. Zdaj te imam pa res zadost. Jebenti, da ti prav
hočeš, da nas zadene!

JAKOB: Eni si to zaslužijo ...

KRIŠTOF: O čem govori?

MENZA: Magda ga je pustila.

KRIŠTOF: A ja? S kom?

MENZA: Kar z enim. A ne veš?

KRIŠTOF: Nisem vedel. A res? Kdaj?

JAKOB: Kaj te briga.

KRIŠTOF: Zdaj razumem. Ti si prizadet.

JAKOB: In kaj bo imela zdaj od tega? Oba bo speštalo. Kot če bi slon stopil na dva ščurka. Bog obstaja!

MENZA: Hočeš reči, meteor ...

JAKOB: To je zame isto.

KRIŠTOF: Ampak bo tudi tebe zraven!

JAKOB: Pa kaj potem?

KRIŠTOF: A si ti normalen?

JAKOB: Kako pa zgledam?

KRIŠTOF: Ne zgledaš mi normalen.

JAKOB: Potem pa nisem.

MENZA: Mogoče bo pa zdaj prišla nazaj, Jakob? Za eno leto se ji skoraj ne splača odselit ...

JAKOB: Tudi slučajno je nočem več videt. Si pa lahko predstavljam, kako oba eksplodirata.

MENZA: Včasih se paše maščevat ...

KRIŠTOF: Ne moreš bit tako užaljen, da ti postane vseeno za vse ... še za samega sebe ...

JAKOB: Užaljen? A si rekel užaljen?!

KRIŠTOF: Mislim, prizadet ...

JAKOB: Meni je postalo vseeno za vse. Verjamem pa v eno sliko ...

KRIŠTOF: Kakšno sliko?

JAKOB: Živim za to sliko ... A vama povem? A res hočeta slišat?

MENZA: Povej, Jakob.

JAKOB: Meteor pade na Zemljo. Pade na eno morsko obalo. Nekam blizu, kjer sta zdaj onadva ... ona in njen novi ... ta ...

KRIŠTOF: Sta tam, ane? Kar spucaj se ...

JAKOB: Magda ... in ta njen ... ta ...

KRIŠTOF: Ta prasec, zaradi katerega te je pustila ...

JAKOB: Sta na tej obali ... in se ... se ...

KRIŠTOF: Ni važno, predstavljam si, kaj počneta, ne rabiš razlagat ...

JAKOB: Kaj si predstavljaš? Od kje si predstavljaš?

KRIŠTOF: Ne bit zdaj ljubosumen! Jaz samo poslušam. Da se lahko ti spucaš. Povej naprej. A pade meteor direkt nanju?

JAKOB: Ne, malo stran, da ju ne pobere takoj ... Počasi ju zalije vročina in vse tisto sevanje in sranje. In začneta počasi razpadat, košček za koščkom ... In zadnja stvar, ki jo vidi Magda ... medtem ko razpada, a veš ... noge, joški, rit ... dobro, te itak nikoli ni imela ... Zadnja stvar, ki jo vidi, sem jaz, ki sedim z eno čudovito žensko v naročju ...

KRIŠTOF: Kje sta pa vidva?

JAKOB: Na morju. V eni podmornici ...

KRIŠTOF: Podmornici?! Kako te pa potem vidi?

JAKOB: Podmornica ima taka velika okna ...

KRIŠTOF: Aja ...

JAKOB: In ona me objame in mi reče: »Ti si ljubezen mojega življenja. In zmeraj boš.« In jaz vem, da resno misli.

Tišina.

MENZA: Lepo je to rekla ...

KRIŠTOF: Tudi če ni res ...

JAKOB: Kako ni res? Res je!

MENZA: Dobro, povej naprej.

JAKOB: In Magda naju pogleda ...

KRIŠTOF: Kako jo je pa slišala? Mislim, če sta vidva v podmornici?

JAKOB: Moja nova ljubezen tako široko odpre usta, ko nekaj reče, da se lahko od daleč vidi, kaj govori ... Ne me spraševati neumnosti!

KRIŠTOF: Dobro, dobro. To je možno ... In potem?

JAKOB: Potem jo jaz objamem in poljubim ... prav zalizeva se ... če razumeta, kaj hočem povedati ... z žensko, ki mi sedi v naročju ... In to je bil tak dolg poljub ... najlepši, ne pretiravam ... ampak ne zaprem oči ... gledam, kaj se dogaja na plaži ... Tip, ki še zmeraj leži na Magdi, je že čisto razpadel ...

KRIŠTOF: A ne more več dol z nje?

JAKOB: O tem govorim ... Tako je že razpadel, da se sploh ne more več premikati ... Jaz sem na varnem v podmornici z žensko, ki me ljubi ... dve čudoviti dojki, dve krasni skulpturi kot iz elitne galerije na

Manhattnu držim v rokah ... res ne pretiravam ... Magda je pa tam zunaj z eno gnilo faco na sebi, ki zraven še razpada ...

MAZDA: Jakob, a si v redu?

JAKOB: Pogledava se naravnost v oči ... še zadnjič ... Z mojo Magdo ... Z mojo bivšo ... Ker samo oči ima še na obrazu, tako na široko so odprte, vse drugo ji že razpada ... in mi hoče, a veš ... hoče mi nekaj povedat s temi očmi, matra se ko bizon, jaz se pa samo nasmehnem in cak! – potegnem roleta čez šajbo in jo skenslam za zmeraj!

Tišina.

MENZA: Madona, ti si jo imel res rad.

KRIŠTOF: On je res prizadet.

MENZA: Včasih se paše maščevat ... jaz se ne znam ...

JAKOB: To je ta slika.

KRIŠTOF: Zdaj razumem. Zato hočeš, da pade meteor.

JAKOB: Ja.

KRIŠTOF: Lepo, da priznaš. Ampak ti te slike ne boš videl. A veš to?

JAKOB: Slika bo nekje ostala.

KRIŠTOF: Tudi če nobene galerije ne bo več?

JAKOB: Tudi.

KRIŠTOF: Kje bo pa potem visela?

JAKOB: V moji glavi.

KRIŠTOF: Ki je tudi ne bo več?

JAKOB: Verjemi, kar hočeš.

KRIŠTOF: Hvala za odgovor.

Tišina.

MENZA: Vidva se ne znata pogovarjat.

JAKOB: Zakaj ne?

MENZA: Kjer koli začneta, na koncu butneta ob zid.

KRIŠTOF: Misliš ob meteor?

MENZA: A ima že kakšno ime?

KRIŠTOF: Nisem slišal. Čeprav že vsaki nevihti dajo ime.

MENZA: Še preden sploh nastane.

KRIŠTOF: Če nimaš imena, ne obstajaš. Kaj lahko sklepamo iz tega?

JAKOB: Nič posebnega. Nočejo dat imena nečemu, kar bo uničilo in pobilo vse.

MENZA: Zakaj pa ne?

JAKOB: Ker nima smisla, Menza. Kdo si ga bo potem zapomnil?

MENZA: Jakob, ti v nobeni stvari ne vidiš več smisla.

KRIŠTOF: Kot da ga je kdaj videl. Razen v Magdi ...

JAKOB: Kakšno ime bi mu pa ti dala?

MENZA: Ne vem. Nekaj aristokratskega ... slišim žensko ime ... ne vem še, bom razmislila ...

KRIŠTOF: To sploh ni več važno!

MENZA: Zakaj ne? Če najdem eno lepo ime?

KRIŠTOF: Dobro, če boš zato srečna ...

JAKOB: O čem se vidva pogovarjata?

KRIŠTOF: O sreči ...

JAKOB: Sreča ne obstaja.

MENZA: Sreča *zmeraj* obstaja. Samo ...

KRIŠTOF: Samo kaj?

MENZA: Ne moreš si zadat domače naloge, da boš srečen.

KRIŠTOF: Kaj hočeš povedat?

MENZA: To, da sreča pride zraven ...

JAKOB: Zraven česa?

MENZA: Pač zraven ... nečesa.

JAKOB: Ali pa ne pride.

KRIŠTOF: Ja, moraš imet malo sreče ...

Vstopi Doroteja Teja.

DOROTEJA: Dober večer.

JAKOB: Dober večer.

KRIŠTOF: Dober večer.

Doroteja sede.

MENZA: Dober večer. Lahko kaj ponudim?

DOROTEJA: Hvala. Zaenkrat bi samo malo posedela. Če lahko.

MENZA: Ni panike.

Tišina.

JAKOB: Imate kakšen problem, gospa?

KRIŠTOF: Kdo ga pa nima? Mislim, razen tebe, Jakob Poglajen ...

DOROTEJA: Ni važno. Ne želim se izpostavljati posmehu.

MENZA: Prosim, če ne rineta v moje goste.

KRIŠTOF: Saj ni še nič naročila.

MENZA: Ne silita v neznanko.

KRIŠTOF: Seveda ne. Zakaj bi? Bo že sama povedala.

MENZA: Ne bodi ciničen.

KRIŠTOF: Tukaj se vsak spove, a se mogoče ne?

MENZA: Kaj hočeš od mene, Krištof Dolenc?

JAKOB: Hoče se poročiti s tabo. A ne vidiš, da te že ves večer osvaja?

MENZA: Ne, ne vidim. A da me?

JAKOB: Ja. Samo on ne zna drugače, kot da se krega. To imajo v družini.

MENZA: Potem osvaja tudi tebe, ne samo mene.

KRIŠTOF: Ne se kregat. Ker na koncu sta mi oba všeč.

JAKOB: Ja, samo za konec gre.

DOROTEJA (*izbruhne*): Ne vem več, kaj naj naredim. Ne vem!

Tišina.

KRIŠTOF: Nobeden ne ve, gospa. Ozrite se v nebo. Ta trenutek noben nima pojma, kaj ga čaka. Niste sami, če vas to pomirja.

DOROTEJA: Ne razumete. Ne govorim o tem ...

KRIŠTOF: Vsi govorijo o tem.

DOROTEJA: Čeprav se mi zdi, da je povezano ...

JAKOB: Seveda je. Zagotovo je.

DOROTEJA: Za intimno stvar gre.

JAKOB: Ni problema. Eno leto časa je še, lahko se pogovarjamo o marsičem ...

KRIŠTOF: A lahko nehaš s tem svojim striženjem časa?

DOROTEJA: Za minute gre. Vem, da me že išče ... in vem, da bo kmalu tukaj.

KRIŠTOF: Kdo?

DOROTEJA: Moj mož.

KRIŠTOF: Aha ... Zakaj vas pa išče?

DOROTEJA: Da bi me našel.

Tišina.

KRIŠTOF: Aha ... No, to se pa ni za bat. Sem redkokdo zaide.

MENZA (*Krištofu*): Si hotel s tem kaj povedat?

KRIŠTOF: Poskušam jo pomirit ...

JAKOB: Pobegnili ste od moža. A je nasilen do vas?

DOROTEJA: Ne.

JAKOB: Aha ... Torej ni nasilen.

DOROTEJA: Ne ... In ja.

KRIŠTOF: Ja ali ne?

JAKOB: Poenostavljaš, Krištof Dolenc. Ti misliš, da je vse črno ali belo ...

KRIŠTOF: Pri tebi je vse črno, če mene vprašaš ...

JAKOB: Tako se počutim. A se lahko?

DOROTEJA: Boste zadržali zase? Ne boste govorili okoli?

JAKOB: Mi smo grobnica skrivnosti.

KRIŠTOF: Mi samo izmenjamo mnenja, ampak jih nikjer ne objavimo ...

JAKOB: Povejte. Kaj pa hoče od vas?

DOROTEJA: Hoče spolno občevati z mano.

Tišina.

KRIŠTOF: Aha. A vaš mož?

DOROTEJA: Ja.

KRIŠTOF: Zanimivo. A kar ... z vami?

DOROTEJA: Ja, z mano. (*Tišina.*) A je kaj narobe s tem?

KRIŠTOF: Ne, seveda ne.

JAKOB: Seveda ne, če je pa vaš ...

DOROTEJA: A ste hoteli reči, da nisem več privlačna?

KRIŠTOF: Jasno da ste, sploh od daleč ...

DOROTEJA: Da nisem več lepa?

JAKOB: Nič od tega noče reči moj prijatelj! Gospod samo ne razume, v čem je problem! V čem je problem, če hoče moč spat s svojo ženo? A je tako, Krištof?

KRIŠTOF: Bereš mi misli, Jakob.

DOROTEJA: Ne razumete. To je težko razložiti. Mogoče bi vseeno nekaj spila ...

MENZA: Zato smo tukaj. Kaj pa bi?

DOROTEJA: Rabim nekaj močnega ...

KRIŠTOF: Med tem pa razvijajte misel naprej ...

DOROTEJA (*obupano*): Problem je v tem, da on hoče zdaj kar naprej! Izgubil je vso razsodnost, odkar je slišal, da se nam bliža meteor!

JAKOB: To so ti nebesni pojavi, vplivajo na psiho ...

KRIŠTOF: Na libido ...

JAKOB: A prej je bilo drugače?

DOROTEJA: Prej je bil normalen. Ali pa mogoče jaz nisem bila ...

JAKOB: Vprašanje, kaj je normalno.

DOROTEJA: Ampak odkar je zvedel, da se bliža vesoljni potop ...

KRIŠTOF: Še zmeraj obstaja možnost, da preživimo ...

JAKOB: Počakaj, da pove do konca! In ne zbuja lažnih upov človeku, ki hoče do ene resnice o sebi!

KRIŠTOF: A ti si svojo že našel?

DOROTEJA: Odkar je slišal za meteor, se mu je čisto zmešalo. Samo še pred televizijo sedi in gleda poročila ...

KRIŠTOF: Dobro, to počnejo zdaj vsi ... razen nas tukaj ...

DOROTEJA: Zato sem zbežala sem ... Včasih za nekaj minut zleze na en hrib in gleda nekam gor. V zrak ...

JAKOB: Razumljivo, človek ne more skozi sedet pred televizorjem, ni zdravo ...

DOROTEJA: Vidi pa itak nič ... s tisto svojo dioptrijo ...

KRIŠTOF: Vsi na tem svetu smo slepi, ima pa vsak svoje mnenje.

JAKOB: Ampak kje je potem problem, gospa?

DOROTEJA: Problem je v tem, da hoče takoj ... oprostite, če se ponavljam ... spolno občevati, čim je konec poročil! Sploh, če sem kje v bližini ... Potem pa spet nazaj pred ekran ... in potem spet išče mene ... in tako naprej ...

JAKOB: Če bi to vedel, ne bi vrغل televizije skozi okno ...

KRIŠTOF: Ja, mogoče bi tvoja zveza preživela ...

MENZA: A se lahko, prosim, dostojno obnašata? Gospa ima težave! Intimne težave.

DOROTEJA (*Menzi*): Zelo ste ljubeznivi. Vem, da se izpostavljam posmehu. Nič hudega. Sama sem kriva. Samo ... kaj naj naredim?

JAKOB: Se opravičujem v imenu obeh. Imam nasvet. Resen nasvet. Pojdite kdaj z njim skupaj na hrib ...

DOROTEJA: A se hecate?

JAKOB: Poslušajte me do konca. Na hribu sedita drug zraven drugega, primita se za roke in se pogovarjata o odnosu ...

DOROTEJA: A o spolnem?

JAKOB: Ne, ne. Ni vse samo v tem. Pogovarjata se o skupnih interesih, o toplini, ki jo čutita drug do drugega ... kot dve osamljeni človeški bitji na planetu, ki bo kmalu izginil ...

KRIŠTOF: Spet pretiravaš ...

DOROTEJA: Kakšna toplina? To je ena sama bolečina!

JAKOB: Poglejte ga globoko v oči, poiščite stik z njim ...

DOROTEJA: V teh očeh je taka potreba, taka žalost, taka boleča pohota ...

JAKOB: Premagajte ta občutek, stopita korak naprej v vajini zvezi ...

DOROTEJA: Kako naj hodim, če imam noge že narazen ...

JAKOB: Preden pride do tega. Morate se potruditi. Ni vsega samo on kriv.

DOROTEJA: Ne me tolažit. Bojim se, da je vse zaman.

MENZA: Nočemo vas tolažit, ampak enkrat ga bo minilo. Še vsakega je.
Brez skrbi. Gospa ... gospa?

DOROTEJA: Doroteja. Pišem se Teja. To povem, ker ljudje včasih ne vejo,
kaj je v tej besedni zvezi ime in kaj priimek.

JAKOB: Če ne prej, ga bo minilo čez eno leto, gospa Doroteja.

KRIŠTOF: Ti že spet nekaj ...

DOROTEJA: Ampak jaz ne zdržim več niti en dan!

JAKOB: Kako je čas relativen, ane?

KRIŠTOF: Moj *bivši* prijatelj ima prav. Poskušajte tudi vi malo razumet
svojega moža. Mogoče lahko problem rešita skupaj ...

DOROTEJA: Jaz ga nočem reševati skupaj z njim! Ker ga zmeraj rešujeva
na isti način!

KRIŠTOF: Mogoče hoče vaš mož nadoknadi vse za nazaj.

JAKOB: Pa za naprej ...

MENZA: Kaj zdaj govorita, ženska ni kamela!

JAKOB: Če dobro pomislim, ji je bila Magda kar podobna. Če je imela visoke petke, je hodila točno tako. Kot kamela ...

MENZA: Daj, pozabi jo že enkrat, Jakob!

JAKOB: Magdo sem že. Kamele pa ne morem!

MENZA (*Doroteji*): Zakaj pa ne rečete ne? Mislim ... kadar vam ni do tega ...

DOROTEJA: To je težko razložiti ...

KRIŠTOF: Ko si enkrat poročen, težko rečeš ne.

MENZA: A mi groziš?

KRIŠTOF: Poročen bit ... to je lahko čisto v redu. Tudi če včasih težko rečeš ne.

MENZA: Zakaj pa?

KRIŠTOF: Ker lahko potem enkrat drugič z veseljem rečeš ja. Mislim, ko ti zapaše. Če si sam, pa kar naprej nekaj iščeš, nekaj gledaš, nič ne najdeš ...

JAKOB: Jaz bom ženske gledal samo še iz podmornice. Sploh tiste, ki ne znajo plavat!

MENZA: Ti rabiš strokovno pomoč, Jakob Poglajen.

DOROTEJA: Pravim, da je to težko razložiti ... Lahko bi rekla ne. Ne gre za to. Moj mož ni nasilen človek ... nočem bit krivična. Ampak ko me pogleda s tistimi svojimi velikimi, plavimi, žalostnimi, pohotnimi očmi ... to je prava obsedenost, kako me potrebuje ... kako potrebuje moje telo ... Veste, zmeraj sem rada pomagala ljudem, pa ne bi njemu, ki mi je najbližji ... to si rečem ... in za trenutek začnem cincati ... in že sva tam. In se zgodi.

KRIŠTOF: Se zgodi.

DOROTEJA: Znova in znova. In je ... prenaporno. Konec. Ne gre več. Zato bežim. Pred njim ... pred sabo ... (*Tišina.*) V bistvu ... sva zmeraj bežala tudi drug pred drugim.

MENZA: Kako to mislite?

DOROTEJA: Midva z možem sva se zmeraj zgrešila. Ko sem se zaljubila vanj, je on že imel ženo. Ko se je ločil, sem imela jaz fanta. Ko sva se poročila, je imel on ljubico ...

MENZA: Najbrž sta zato zdaj treščila na polno ...

DOROTEJA: Ampak tega se ne da preživet!

JAKOB: Niste sami v tem. Noben ne bo preživel tega trka.

DOROTEJA: Vse, kar vem, je to, da se življenje nikoli ne izide ... Pa lahko še toliko računaš.

KRIŠTOF: Mogoče pa zato obstaja poroka? Da se stvari poenostavijo? Izide, ne izide, paše, ne paše, pogodba je pogodba!

JAKOB: Spet ta črno-bela logika ...

KRIŠTOF: Iščem nek minimalen red v tem večernem kaosu! A mi dovoliš?

MENZA: Jaz se ne bom več poročila. Enkrat je bilo dovolj. Tako sem se odločila. Žal tudi s tabo ne, Krištof Dolenc!

KRIŠTOF: Žal ti je? No, vidiš.

MENZA: Kaj vidim?

KRIŠTOF: Obstaja upanje.

MENZA: Sploh pa ti žališ moj točilni pult!

KRIŠTOF: Govorim o čustvih. Sicer pa sem pripravljen investirat v pre-novo lokala.

MENZA: A res? Za eno leto?

KRIŠTOF: Govorim o tem ... kaj bo potem.

JAKOB: Po tem ne bo nič več. Te igre bo kmalu konec. To nas uči meteor.

KRIŠTOF (*Jakobu*): A se lahko ne mešaš? V tem trenutku? A te lahko prosim?
(*Menzi*.) Če se res zgodi ... poudarjam, če se ... bo treba vse obnovit.

JAKOB: Menza, on preprosto ne razume dimenzije, v kateri sedi.

MENZA: Jakob ... Ne rečem, mogoče imaš prav ... ampak vseeno ...

Vstopi Anos Drei.

ANOS DREI: Dobrodošli. Vsi. Že imate vozne karte?

Tišina.

MENZA: Prosim?

ANOS DREI: Vozne karte. Če jih imate, sprašujem.

KRIŠTOF: Kakšne vozne karte? (*Doroteji*.) Je vaš mož konduktar?

DOROTEJA: To ni on.

JAKOB (*Menzi*): Kdo je tale?

MENZA: Prvič ga vidim.

KRIŠTOF: Ste zamudili vlak, pa ga še zmeraj čakate?

ANOS DREI: Nisem ga zamudil. Nasprotno. Delam na njem.

JAKOB: Aha ... Kot sprevodnik?

ANOS DREI: Lahko bi tako imenovali posel, ki ga trenutno opravljam.

KRIŠTOF: Trenutno?

ANOS DREI: Moja izobrazba je širša. Študiral sem metafiziko finančnih trgov.

JAKOB: To pojasni vse ...

MENZA: Kaj so vas pa naučili? Tako mimogrede, iščem natakarja ...

ANOS DREI: Brez zamere, moje ambicije so višje. Zunaj piše, da se ta prostor imenuje Rajski vrt. Ampak vrta nimate?

KRIŠTOF: Pa res. Kje si našla to ime, Menza?

MENZA: Všeč mi je, a je kaj narobe?

ANOS DREI: Nič ni narobe. Še bolje. Vrt bom ponudil jaz ...

MENZA: O čem govorite?

ANOS DREI: O ponudbi za sodelovanje.

MENZA: Kakšno sodelovanje?

ANOS DREI: Takoj vam razložim. Seveda pa lahko kupite samo vozne karte. Če vas sodelovanje ne zanima.

MENZA: Čakajte. Čakajte. Tako pa ne bo šlo.

ANOS DREI: Obveščam, da je samo še danes popust ...

MENZA: Čakajte, sem rekla. Moje ime je Marija. Prijatelji me kličejo Menza, ker sem včasih delala v menzi. Servirala sem golaž in vampe. Potem sem se ločila. In preživela. Vzela kredit in investirala. V moj Rajski vrt. Ne pogovarjate se z amaterjem. To je zdaj moj lokal. Majhen, ampak ugleden. Vsak je dobrodošel, če kaj spije in plača. Samo eno stvar pa težko prenesem. Da bi v njem še kdo drug kaj prodajal. Razen mene! Upam, da to razumete.

ANOS DREI: Draga gospa, dragi potniki, žal še niste v rajskem vrtu. To vsi dobro vemo, ane. Obstaja pa vlak, ki pelje v to smer. Pravzaprav ste že na njem, čeprav tega še ne veste.

KRIŠTOF: Kdaj bomo pa zvedeli?

ANOS DREI: Ko boste kupili vozne karte.

Tišina.

KRIŠTOF: A je tale že preživel en trk z meteorjem?

JAKOB: Ne. Preživel je trk metafizike s finančnimi trgi.

ANOS DREI: In zdaj se vračam k moji ponudbi za poslovno sodelovanje.
Vi ste lastnica lokala?

MENZA: Ja.

ANOS DREI: Končna destinacija vlaka, na katerem sedite, je jasna. Kar manjka, je začetna. In ko sem prebral ime vašega lokala, sem pomislil, da bi bila idealna. Toliko bolj, ker vrta še nimate.

MENZA: Zakaj ... idealna?

ANOS DREI: Ker že na prvi postaji izveš, kaj te čaka na koncu. Lažje je prodajat karte na enem mestu. Če pa sprejmete ponudbo, vam sploh ni treba kupit kart. Postanemo partnerji in gremo v oglaševanje.

Tišina.

DOROTEJA: Jaz bi dala vse za to, da bi bila na kakšnem vlaku! Pa naj pelje kamor koli že ...

ANOS DREI: Tako se govori!

DOROTEJA: Ampak vseeno ... Kam pa pelje?

ANOS DREI: To poskušam ves čas pojasnit. Mogoče sem nerazumljiv. Vlak pelje ... tja čez.

MENZA: Tja čez.

ANOS DREI: Da. Vkrkali ste se na vlak za onstranstvo.

Tišina.

KRIŠTOF: O čem vi to zdaj?

MENZA: Če bi ga vzela resno, bi mu odgovorila, da se nisem nikamor vkrcala ...

JAKOB: Čakaj, Menza. Čakajta oba. Ne podcenjujta ga. Nekaj je mogoče na tem, kar pravi ... Če upoštevamo meteor ... posledice ...

ANOS DREI: Hvala. O tem govorim. O posledicah.

KRIŠTOF: Govorite o tistem ... tam čez. O tem, kar nas čaka ... potem?

ANOS DREI: O tem govorim. Govorim o potem.

JAKOB (*Krištofu*): Vidva z gospodom se oba ukvarjala s potem ...

KRIŠTOF: Tam čez ... je kaj? V redu, onstranstvo. Recimo, da me to čaka, v redu. Enkrat me zagotovo. Zakaj bi rabil vozno karto?

ANOS DREI: Zato, ker gre za končno destinacijo. Ta je pa lahko takšna ali drugačna. Če mi dovolite vulgarno pripombo: neuk človek se lahko fino zajebe.

MENZA: Katero destinacijo pa ponujate?

ANOS DREI: Nebeški raj! V mislih že oglašujem: iz Rajskega vrta v Nebeški raj ... kupe za štiri osebe ... vse se izide.

JAKOB: Slab oglas.

ANOS DREI: Zakaj?

JAKOB: Sam kič. Nobenega trpljenja.

ANOS DREI: Ponujam vlak odrešitve, ne srednjeveške natezalnice.

JAKOB: A imate to tudi na zalogi?

KRIŠTOF (*pokaže na Jakoba*): Ker gospod jo takoj kupi. Danes je maščevalno razpoložen.

ANOS DREI: Koga pa tako sovraži?

MENZA: Človeštvo, Jakob?

KRIŠTOF: Niti ne. Eno samo žensko ...

JAKOB: To so intimne stvari! Kaj govoriš?!

DOROTEJA: Jaz vas razumem. Intimne stvari so lahko najhujše.

MENZA: Gospod ... kako vam je ime?

ANOS DREI: Anos Drei.

MENZA: Gospod Anus ...

ANOS DREI: Anos, ne anus. O, ne u. Na tej točki sem občutljiv.

KRIŠTOF: Kdo pa ni?

MENZA: Gospod Anos ... Drei. Vi govorite o vlaku, ki pelje v onstranstvo.

ANOS DREI: Tako je.

MENZA: Zdajle bom potlačila trgovko v sebi ... ampak od kod imate ravno vi pravico, da tržite vstopnino?

ANOS DREI: Zato, ker ponujam končno destinacijo ...

KRIŠTOF: A ne razumeš, Menza? Našel je tržno nišo!

MENZA: A prej pa ni bilo vlaka? Zakaj je pa začel voziti ravno zdaj?

KRIŠTOF: Ker je meteor spremenil smer ...

ANOS DREI: Ker je treba pohitet z investicijo. Ni več veliko časa.

MENZA: Torej vi veste.

ANOS DREI: Vem kaj?

MENZA: Da obstaja končna destinacija ... tam čez.

ANOS DREI: Tam čez obstaja več destinacij. O tem vam govorim. Jaz ponujam najboljšo!

Tišina.

MENZA: Ne vem, kaj naj vam odgovorim ...

ANOS DREI: To je dobro. Za začetek. Ker na koncu ne gre samo za posel. Hočem vam namreč pomagat.

JAKOB: Nam ni pomoči.

KRIŠTOF: Govori zase!

ANOS DREI: Ne obupat. Tudi če ne greste z mano v posel ... vam bo lažje, če boste kupili karto. Vsi vemo, kaj nas čaka.

JAKOB: Igra na to, da nimamo kaj zgubit.

MENZA: Pa ste že prodali kakšno karto?

ANOS DREI: Lahko se pohvalim, da je posel začel cveteti, gospa!

MENZA: Na račun tega, kar nas čaka?

ANOS DREI: Na ta odprt.

JAKOB: Kaj boste pa z denarjem? Mislim, časa ni več veliko, tukaj se strinjava ...

ANOS DREI: Ne boste govorili naprej?

KRIŠTOF: Mi smo grobnica skrivnosti ...

ANOS DREI: Investiram naprej.

MENZA: V kaj?

ANOS DREI: V podjetje za izdelavo gumijastih čolnov. Vsak ne pride zraven.

JAKOB: Gumijastih čolnov?

ANOS DREI: Ja. gumenjakov. Delajo zelo posebne, najboljši je rezerviran zame.

KRIŠTOF: A zdaj razumeš, Menza? Ko bo meteor zadel Zemljo, bodo poplave ...

JAKOB: Kaj ti pomaga gumijasti čoln? V dveh sekundah imaš kilometer vode nad glavo! Ne rečem, podmornica ... z velikimi okni ...

ANOS DREI: Čoln, v katerega investiram, bo nepotopljiv. Je pa res, da bo precej dražji od drugih ...

MENZA: Čakajte, vi. Tudi jaz sem trgovka. Zato se lahko pogovarjava ena na ena. A vas lahko nekaj vprašam, preden recimo kupim to vašo karto?

ANOS DREI: Izvolite. Na voljo sem za vse informacije.

MENZA: Vi prodajate vozne karte.

ANOS DREI: Tako je.

MENZA: Radi bi jih prodajali v mojem lokalu.

ANOS DREI: Prepoznal sem ga kot tržno zanimivo lokacijo. To je vključeno v ponudbo.

MENZA: Vstopnice za vlak, ki pelje v nebeški raj.

ANOS DREI: Tako je. Priporočam prvi razred, samo je dražji ...

MENZA: Ampak zakaj potem rabite čoln? In to še najboljšega povrhu?

ANOS DREI: Da se bom rešil, ko pade meteor.

MENZA: Zakaj bi se pa reševali, če vas čakajo nebesa?

ANOS DREI: Ne razumem vprašanja.

MENZA: Česa se bojite? A ni bolje čim prej prit gor? In tam ostat? Zakaj bi se ves čas vozili gor in dol?

ANOS DREI: To pa ni čisto tako ...

KRIŠTOF: Dobra poanta, Menza. Čestitam!

ANOS DREI: Nebesa lahko počakajo. Čoln je trenutno bolj zanesljiv.

MENZA: Aja? Nam prodajate karte za v nebesa in zraven lepo zaslužite, sami pa na varno v čoln in na morje na dopust ...

ANOS DREI: To zdaj malo poenostavljate ... Ne ravno na dopust. Sploh pa lahko tudi vi kupite čoln, proizvodnja teče. Lahko uredim, če bomo sodelovali. A razumete? To vse skupaj se ne izključuje. Še enkrat ponavljam, da gre za metafiziko finančnih trgov ...

MENZA: Gospod Anus ...

ANOS DREI: Anos, prosim lepo. Anos Drei. O, ne u.

MENZA: Pravim, da sem tudi jaz trgovka. Od tega probam živet. Treba je zaslužiti za življenje. Nočem bit pametna. Ampak neka ... neka osnovna poštenost je potrebna.

ANOS DREI: Sem zelo pošten z vami.

MENZA: Igrate dvojno igro.

ANOS DREI: Igram z odprtimi kartami.

MENZA: Mogoče. Zdaj. Ampak vi tržite nekaj, v kar sami ne verjamete.

JAKOB: Kako naj verjame? Če v življenju ne trpiš, ne moreš v nič verjet!

KRIŠTOF: Jakob, ti verjameš v svojo sliko, ne se vtikat, ker imata zanimiv pogovor!

MENZA: Nikoli ne bi poslovala z vami.

ANOS DREI: Škoda. Dobesedno. Imeli boste škodo. Ponujam zavarovalne police v primeru, da ...

MENZA: Takoj nehajte ali pa pojdite ven!

KRIŠTOF: Menza, če tako obravnavaš goste, ni čudno, če imaš samo tri na dan! Daj mu raje nekaj za spit. Na moj račun.

ANOS DREI: Sprejemem vabilo. Za danes si ne obetam več novih poslov.

MENZA: Jaz vsakemu povem, kaj si mislim o njem!

Vstopi Strultz Čibutkin.

STRULTZ ČIBUTKIN: Lep pozdrav. Kam lahko odložim aktovko?

MENZA: Kamor hočete. Kaj me ta sprašuje?

KRIŠTOF: Umiri se, Menza. Novi gostje prihajajo.

STRULTZ ČIBUTKIN: Dobro. Jo bom začasno odložil kar sem, na tole mizo.

KRIŠTOF (*Doroteji*): A je to vaš mož?

DOROTEJA: Ne ... čeprav so mu vsi moški malo podobni ...

MENZA: Kaj boste?

STRULTZ ČIBUTKIN: Hvala. Zaenkrat nič.

MENZA (*Krištofu*): Ti temu praviš gost?

STRULTZ ČIBUTKIN: Dokler sem v službi, ne pijem. Pa tudi če nisem v službi, ne pijem.

MENZA: Tukaj ste službeno?

STRULTZ ČIBUTKIN: Tako je. Zaradi pisnega dogovora. Ki pa je, to poudarjam, nujen.

MENZA: Kakšnega dogovora?

STRULTZ ČIBUTKIN: Ste vi gospa Marija Koštodaj, lastnica te točilnice?

MENZA: Ja. Menza za prijatelje. Pa vi?

STRULTZ ČIBUTKIN: Henrik Strultz Čibutkin.

KRIŠTOF: Vsak naslednji, ki pride sem noter, je bolj čuden. Da ni slučajno meteor že padel na Zemljo, mi pa tega ne vemo?

JAKOB: Tale bo delal probleme. Moj instinkt.

MENZA: Gospod ... Strultz ... dobro, zdaj se poznamo. Kaj želite?

STRULTZ ČIBUTKIN: Kot ste izjavili, je to vaš lokal.

MENZA: Ja. In?

STRULTZ ČIBUTKIN: Kako se pa imenuje?

MENZA: Rajski vrt.

STRULTZ ČIBUTKIN: Tako je. Rajski vrt. Kje pa imate ta vrt?

MENZA: Pa kaj se danes vsi vtikajo v to? Kaj je kar naenkrat narobe s tem imenom?

JAKOB: Vzbuja lažno upanje ...

MENZA: Ga ni, gospod Š... Š...

STRULTZ ČIBUTKIN: Strultz Čibutkin.

MENZA: Ja, vi. To se samo tako reče. To je ime. Če razumete.

STRULTZ ČIBUTKIN: Seveda razumem. Če ni parcele, ni vrta.

MENZA: Kakšna parcela? O čem mi ta govori?

KRIŠTOF: Ne vem ... o tem, da zunaj nimaš vrta. Čeprav se lokal imenuje Rajski vrt.

MENZA: Pa kaj potem? A se ti imenuješ Krištof?

KRIŠTOF: Se.

MENZA: Pa imaš zunaj kakšnega Krištofa?

KRIŠTOF: Dobro, to ni čisto isto ...

STRULTZ ČIBUTKIN: Cenjena gospa. Obveščam vas, da imate problem.

MENZA: Vsi imamo problem, ane? A ga vi mogoče nimate? Zgoraj nad nami leta, če še ne veste!

STRULTZ ČIBUTKIN: To ni predmet tega razgovora.

MENZA: Kaj hočete? Pa kdo sploh ste vi?

STRULTZ ČIBUTKIN: Henrik Strultz Čibutkin. Uslužbenec direktorata za reparcelizacije. Ampak pravo vprašanje je, zakaj sem tukaj. Skratka, gre za vašo parcelo. Za parcelo, na kateri stoji vaš lokal, če sem natančen. Med reparceliranjem sosedove parcele smo slučajno ugotovili, da je objekt na vaši parceli evidentiran v zemljiškem katastru, ne pa v katastru stavb. Tam tudi ne more biti evidentiran, ker po meritvah iz osemnajstega stoletja ta objekt stoji na parceli, ki sploh ne obstaja. Če pa slučajno obstaja, obstaja tudi možnost, da je sosedova. Mimogrede tudi onemogoča prehod s sosedove parcele na glavno cesto. Te meritve je treba retroaktivno urediti in uveljaviti v zemljiški knjigi in zemljiškem katastru. Da vaša parcela ne obstaja, dokazujejo mejniki, ki pa niso več vidni oziroma so zaraščeni in zazidani. Na njih namreč stoji vaš objekt, ki pa ni, kot rečeno, evidentiran v katastru stavb. Zato ga bo mogoče treba podreti in ugotoviti prvotno stanje. Sosed namreč želi ograditi svojo parcelo. Drugače povedano: želi postaviti ograjo, do katere ima pravico po zemljiški knjigi in zemljiškem katastru.

Tišina.

MENZA: Kaj je rekel? A mi lahko kdo prevede?

JAKOB: Mogoče ti hoče povedat, da nimaš urejenih vseh dokumentov?

MENZA: Imam ... vsaj iz tega stoletja!

STRULTZ ČIBUTKIN: Pravno-geodetska služba pri Državnem oddelku za reparcelizacije je ugotovila, da jih nimate. Ne čisto vseh.

MENZA: A to je ugotovila ... Dobro je ugotovila. Kaj pa zdaj?

STRULTZ ČIBUTKIN: Možnosti sta dve. Prva je zelo neprijetna. Če želimo priti do zaraščenih in zazidanih mejnikov, bo, kot rečeno, treba podreti vaš objekt. Torej vaš lokal.

MENZA: A se hecate?!

ANOS DREI: To je važen podatek. Pustite gospoda, da pove do konca.

MENZA: Vi se pa ne mešajte!

ANOS DREI: Čoln je namreč idealna rešitev, če vam podrejo hišo ...

MENZA: Ne morem verjet. Kaj pa druga možnost?

STRULTZ ČIBUTKIN: Ta je manj neprijetna, saj lokal lahko obdržite. Seveda pa ima tudi sosed pravico do svoje ograje. Brez ograje namreč ne ve, kje je konec njegove parcele.

DOROTEJA: Nočem se mešat ... ampak ali ni to normalno, če je Zemlja okrogla?

MENZA: Čakajte. Čakajte vsi ... kaj vse to pomeni?

STRULTZ ČIBUTKIN: V imenu svojih strank in v imenu direktorata vam ponujam kompromis, gospa. Če ga sprejmete, se lahko izognemo rušenju objekta. Bo pa v tem primeru ograja tekla skozi prostor, v katerem se pravkar nahajamo. Če sem natančen: po naših meritvah,

ki so zaenkrat pavšalne, bo ograja potekala desno od vrat, tukaj mimo in do tam levo. Z malce truda se lahko izognemo točilni mizi, ča boste seveda tudi vi pokazali malo dobre volje in se podpisali na dokument, ki ga imam s sabo v aktovki.

MENZA: Kaj mi hoče ta povedat? Da mi hočejo naredit ograjo ...

KRIŠTOF: Pojdi in poglej v svoje papirje, Menza!

MENZA: ... tukaj notri?!

STRULTZ ČIBUTKIN: Takšna so dejstva.

KRIŠTOF: Poglej, kaj ti piše v papirjih!

MENZA: Saj bom. Samo da jih v miru najdem! Nekam sem jih založila ...

DOROTEJA: To se tudi meni dogaja. Kar naprej pospravljam, potem pa nikoli nič ne najdem! Pod omare in pod posteljo pa sploh ne smem več pogledat!

KRIŠTOF: Zakaj ne?

DOROTEJA: Nočem se izpostavljat posmehu. Ampak čim se sklonim ...

MENZA: Vi mi hočete postaviti ograjo ...

STRULTZ ČIBUTKIN: Med vami in sosedom.

MENZA: ... med moje mize za goste in točilni pult?

STRULTZ ČIBUTKIN: To je kompromis, ki ga močno priporočam.

MENZA: Kakšen kompromis?

STRULTZ ČIBUTKIN: Alternativa je, kot rečeno, rušenje objekta.

MENZA: Ne morem verjet!

STRULTZ ČIBUTKIN: Še nekaj. In dobro premislite. Naša ponudba vključuje možnost, da bi vaš točilni pult lahko v celoti pustili na drugi

strani ograje. To namreč ni samoumevno. To je naša dobra volja. Da vam ograja ne teče čez pult. Hkrati se s tem izognemo rušenju. Tudi drugi sosedi se nagibajo k tej rešitvi, saj bo rušenje povzročilo veliko hrupa. Ponudba je torej več kot ugodna. Celo dobronamerna, lahko dodam.

Tišina.

MENZA: Če bi kdo rad kaj rekel, naj kar reče. Ker jaz ne vem, kaj bi rekla.

KRIŠTOF: Menza, jaz imam eno vprašanje za gospoda. A vas lahko nekaj vprašam?

STRULTZ ČIBUTKIN: Izvolite.

KRIŠTOF: A vi sploh veste, kaj se dogaja tam zunaj? Zgoraj, nad nami? A vi veste ... A vi veste, da orjaški meteor leti proti Zemlji?

STRULTZ ČIBUTKIN: O tem sem obveščen.

KRIŠTOF: No, in? Kaj pravite na to? S čim se pa vi ukvarjate?!

STRULTZ ČIBUTKIN: Sem v službi. S tem nebesnim pojavom se bom ukvarjal, ko bo priletel v opis mojih del in nalog.

KRIŠTOF: Kmalu bo ... bo ... bo katastrofa! Bo mogoče ... mogoče ... vsega konec!

JAKOB: Zanesljivo bo, Krištof Dolenc.

KRIŠTOF: Mogoče, Jakob Poglajen. Mogoče! Ampak to bova midva razčistila. Zdaj se pogovarjam z njim! Torej ... bo mogoče ... vsega konec. Tudi vaših službenih obveznosti ...

STRULTZ ČIBUTKIN: Dovolite, ampak to ni moj problem. Moj problem je podpis dotične osebe na zaključnem delu elaborata Direktorata za reparcelizacijo in posledično nujna postavitve psevdotehničnih ograj. To in nič drugega.

MENZA: Jaz ne mislim ničesar podpisat!

JAKOB: Sklicuje se na to, da zastopa državo ...

MENZA: Čigavo? Moje ne. Ta človek je nor.

STRULTZ ČIBUTKIN: Stop. Obstaja meja, čez katero ne dovolim. Tudi jaz kdaj pogledam gor. Vem, stvari ne kažejo pozitivno. Ampak služba je služba. In dokler sem v službi, ne dovolim, da se mi nasprotuje. In še nekaj: ni treba, da podpišete ravno danes. Boste pa v vsakem primeru. Lahko rečem, da je to dejstvo.

MENZA: A mi grozite?

STRULTZ ČIBUTKIN: Nasprotno. (*Krištofu.*) Ograjo lahko gospa razume tudi kot višjo silo. Če ji je to ljubše.

MENZA: Povejte mi še enkrat, ker res ne razumem. Ta vaša ograja ... bo med točilnim pultom in med mojimi gosti?

KRIŠTOF: Papirji, Menza ...

MENZA: Papirji, papirji ... Kaj pa zdrava logika? Ta ograja bo ... bo med šankom in gosti?

STRULTZ ČIBUTKIN: Po vseh dostopnih projekcijah.

MENZA: Super. Kako naj jih pa potem postrežem, če bo vmes ograja? A mi lahko to poveste?

STRULTZ ČIBUTKIN: Ta problem sicer obstaja ...

MENZA: Gostje pa tudi ne morejo do točilnega pulta!

STRULTZ ČIBUTKIN: ... sicer obstaja, ampak presega moje službene kompetence. Lahko pa se z mano pogajate o višini ograje.

JAKOB: Gospod predlaga, da s polnimi kriglami plezaš čez ograjo ...

MENZA: Kaj pa vrata?

STRULTZ ČIBUTKIN: Kaj je z njimi?

MENZA: Vrata bodo na drugi strani ograje, a ni tako?

STRULTZ ČIBUTKIN: Tako piše. Črno na belem v moji aktovki.

MENZA: Fino. Kako naj grem pa potem ven? Na cesto?

STRULTZ ČIBUTKIN: Težko komentiram. Moje mnenje je, da obstaja odprtina v zidu, ki jo nekateri imenujejo okno.

KRIŠTOF: To sem pa že slišal. V eni pogovorni oddaji. Mnenjska oddaja. Tri ure je trajala ...

MENZA: Jaz naj lezem skozi okno ven iz lastnega lokala?! A mi to predlagate?

STRULTZ ČIBUTKIN: Nisem rekel, da morate lesti, lahko tudi plezate ali pa preprosto skočite ali pa ...

MENZA: Čakajte, čakajte ...

STRULTZ ČIBUTKIN: To sem navedel kot možnost. Vam pa vsekakor svetujem previdnost, ker vam zavarovalnica ne krije morebitnih poškodb iz tega naslova. Če do njih seveda pride.

MENZA: Naj me kdo prime. Naj me kdo zadrži!

STRULTZ ČIBUTKIN: Spoštovana gospa. Nisem nasilen človek. Ampak ko se bom pripeljal na bagru, vas bo minila želja po pretepanju.

JAKOB: Prav ima, Menza. Ni on kriv. Samo svoje delo birokrata opravlja.

MENZA: A ja? Kaj bo pa potem delal na bagru?

Vstopi Psihiater.

PSIHIATER: Dober večer.

MENZA: Trenutno ni preveč dober, če mene vprašate!

KRIŠTOF (*Doroteji*): A je to on? Vaš ...

DOROTEJA: Ne, ni ... Ampak bi bilo vse lažje, če bi bil ...

PSIHIATER (*tišje*): Oprostite, a je še kdo tukaj?

KRIŠTOF: Kako to mislite?

PSIHIATER: Če je še kdo prisoten tukaj. Razen vas.

KRIŠTOF: Menza, gospod sprašuje, če je še kdo tukaj.

MENZA: Ne. Tudi vrta ni, povem vnaprej.

PSIHIATER: Dobro. Malo bom počakal, za vsak slučaj. Ker ste v nevarnosti.
Deci kaberneta, prosim.

KRIŠTOF: V nevarnosti smo? A vi mogoče niste?

PSIHIATER: To vprašanje je na mestu. Nekoga iščem. Urgentno. Se je mogoče pred kratkim tukaj oglasila neka dama?

KRIŠTOF: Dama ob tej uri na tej lokaciji? To je bolj izjema kot pravilo ...

DOROTEJA: A to leti name?

MENZA: Ne, name.

KRIŠTOF: Vedve sta izjemi, o tem govorim.

PSIHIATER: Dobro premislite, ker ženska, ki jo iščem, v resnici sploh ni dama. To je samo videz.

MENZA: Kaj pa je v resnici?

PSIHIATER: Morilka.

Tišina.

KRIŠTOF: A slišiš to, Menza?

MENZA: Nobene druge ni bilo tukaj. Ves večer. Do zdaj.

PSIHIATER: To je dobro. Za vas.

JAKOB: Zakaj jo pa iščete? Ste s policije? Ne izgledate.

ANOS DREI: Mogoče je gospod tukaj inkognito?

PSIHIATER: To sicer ni vaša stvar. Ampak če se že pogovarjamo ... Gospa je zapustila naš oddelek. Brez dovoljenja.

JAKOB: Kakšen oddelek?

PSIHIATER: Zaprti oddelek.

JAKOB: Aha. Niste policist ... a ste mogoče psihiater?

PSIHIATER: Ne bom tajil, ker se to verjetno vidi.

JAKOB: Jaz nič ne vidim.

KRIŠTOF: Imaš pa svoje mnenje ...

JAKOB: A se lahko nehaš ponavljat?

DOROTEJA: Jaz sem takoj opazila, kdo ste.

PSIHIATER: Tudi jaz sem vas takoj opazil, gospa, samo nisem še imel priložnosti, da bi si vas natančno ogledal.

STRULTZ ČIBUTKIN: Sicer sem pravkar hotel zapustit to družbo, ampak sem si premislil. Vas lahko nekaj vprašam, gospod doktor? Mimo svoje službene dolžnosti?

PSIHIATER: Seveda. Vprašajte.

STRULTZ ČIBUTKIN: Kako se pa lahko uide z zaprtega oddelka? Zato pa je zaprti. Če bi bil odprti, vam tega vprašanja namreč sploh ne bi postavil. A nimate nobenih tehničnih ovir?

PSIHIATER: Še proučujemo njen pobeg. Obstaja možnost, da je ušla skozi okno.

STRULTZ ČIBUTKIN: A ni zamreženo? Rešetke in podobni psevdotehnični elementi? Če vprašam drugače: od kdaj vam lahko pacienti plezajo po fasadi?

PSIHIATER: So mreže. In so rešetke. In so tudi obnovitvena dela. Na žalost so varnostni protokoli postali nezanesljivi. Najbrž veste, v kakšnem obdobju se trenutno nahajamo.

STRULTZ ČIBUTKIN: To je res. Nihče več ne opravlja svojih službenih dolžnosti.

KRIŠTOF: Zakaj pa ni v zaporu? Če je morilka?

PSIHIATER: To ni enostavno vprašanje.

KRIŠTOF: Meni se zdi zelo enostavno.

JAKOB: Spet ta tvoja črno-bela logika ...

PSIHIATER: Ženska ne mori po svoji krivdi. Pravzaprav noče, ampak vseeno mora.

MENZA: Kdo jo pa sili?

PSIHIATER: Meteor.

MENZA: Meteor?

PSIHIATER: Tako je. Na bom se spuščal v strokovno razlago vseh simptomov, ker ni časa. Če poenostavim: gre za bolezen. Naša pacientka je prepričana, da je meteor.

Tišina.

KRIŠTOF: Kaj?!

PSIHIATER: Še več kot to: ona to ve. Dobesedno.

MENZA: In se obnaša tako ... nasilno?

PSIHIATER: Ko zadene svojo žrtev ... ne bom o tem. Zaveže ji kravato iz rezilne žice. Fotografije iz arhiva so za dobre želodce.

JAKOB: Jaz ga imam ...

KRIŠTOF: Kar se mene tiče: zame je to prvi konkreten dokaz, da meteor obstaja!

MENZA: Kaj pa, če je zaradi nje nastala taka panika?

ANOS DREI: Gospod doktor. Hočete reči, da bo vaša pacientka vsak trenutek treščila na Zemljo?

PSIHIATER: V svoji glavi. Ampak ne podcenjujte posledic.

ANOS DREI: Ne razumem.

KRIŠTOF: Seveda ne, ker je vaš posel pod vprašajem.

MENZA (*Psihiatru*): Kako pa ji je ime? Vedela sem, da mora imet meteor žensko ime.

PSIHIATER: Podatki o pacientih so strogo zaupna stvar.

ANOS DREI: Če me hoče nekdo spraviti na drugi svet, to ni več zaupna stvar. To se me še kako tiče!

PSIHIATER: Meteor, o katerem se pogovarjamo, ne obstaja.

KRIŠTOF: Končno čutim danes pozitivno vibracijo. Kaj pijete?

MENZA: Saj vidiš, kaj ga sprašuješ!

KRIŠTOF: A boste še enega?

PSIHIATER: Počasi. Večera še ni konec. Bojim se, da se je šele začel.

ANOS DREI (*Psihiatru*): A mi lahko, prosim, nekaj razložite?

PSIHIATER: Lahko. Samo na splošno, v strokovne podrobnosti se ne smem spuščat.

ANOS DREI: Nič na splošno. Zelo konkretno. Nič se ne izmikajte. Kako ni meteorja, če pa pravite, da bo vsak hip treščil na Zemljo?!

PSIHIATER: V svoji glavi.

ANOS DREI: Meteor nima glave.

PSIHIATER: Lahko jo ima.

ANOS DREI: Čakajte malo, čakajte malo!

PSIHIATER: Meteorja ni.

ANOS DREI: Dobro. V redu. Vi psihiatri živite v svojem svetu. Na zaprtem oddelku. Vi veste, da ga ni. Ampak ... kaj pa če on tega ne ve?

PSIHIATER: Kdo?

ANOS DREI: Meteor.

PSIHIATER: Kaj ima meteor za vedet?

ANOS DREI: Malo prej ste rekli, da ima lahko glavo ...

PSIHIATER: Dobro, dobro ... vlečete me za besedo. Sem rekel. Česa torej ne ve?

ANOS DREI: Tega, da ga ni. Da ne obstaja!

PSIHIATER: Če meteor ne ve, da ne obstaja ...

ANOS DREI: Ja! Kakšne so posledice?

PSIHIATER: Posledice?

ANOS DREI: O tem govorim! Če meteor ne ve, da ne obstaja ... če recimo nima pojma, da ne obstaja ...

PSIHIATER: Nekam sva zašla ...

ANOS DREI: V tem primeru nas bo vseeno zadel, pa lahko vi stokrat rečete, da ga ni!

Tišina.

STRULTZ ČIBUTKIN: To se zdi res. (*Psihiatru.*) Kaj boste povedali v svoj zagovor?

PSIHIATER: Kakšen zagovor? A sem na zaslišanju?

KRIŠTOF: Lahko vzamete kot terapijo ...

ANOS DREI: Če meteor ne ve, da ga ni, potem zanesljivo je. Že imate vozno karto?

PSIHIATER: Kakšno karto? A sem še zmeraj na oddelku, pa tega ne vem?

DOROTEJA: Jaz vas razumem ... in če vam bo lažje: v imenu vse družbe lahko rečem, da tudi mi ... v bistvu ... ničesar ne vemo.

JAKOB: Še manj od meteorja.

STRULTZ ČIBUTKIN: To ni res. Kar je treba vedet, je v katastru in v zemljiški knjigi.

JAKOB: Ampak te Zemlje kmalu ne bo več!

STRULTZ ČIBUTKIN: Zemljiška knjiga je neodvisna od tega.

JAKOB: Kako je lahko zemljiška knjiga neodvisna od Zemlje?!

STRULTZ ČIBUTKIN: Tako, kot je meteor neodvisen od tega, kaj si mi mislimo o njem.

PSIHIATER: Mogoče je nekaj na tem. Starejši sem, manj vem ...

DOROTEJA: Ampak še zmeraj dobro izgledate ...

PSIHIATER: Če nekdo ne ve, da ne obstaja ... zanimivo. Vsi moji napori so šli pacientom, ki so vedeli, da obstajajo. Ki so vedeli, da so. Pa kar koli so že bili ... In nekateri so bili tudi več stvari hkrati ... To je zahtevno s stališča stroke, ampak obvladljivo ... Še nikoli pa nisem naletel na nekoga, ki ne ve, da ga ni ... moram se zbrat ...

DOROTEJA: Mogoče lahko medtem pomagate meni ... gospod doktor.

PSIHIATER: Kaj vas muči?

DOROTEJA: Ta ženska, ki je zbežala ... rekli ste, da je morilka.

PSIHIATER: Drži. To sem rekel.

DOROTEJA: Ampak ne po svoji volji?

PSIHIATER: Res je.

DOROTEJA: Dobro. Poglejte me, prosim.

PSIHIATER: Vas?

DOROTEJA: Ja. Mene.

PSIHIATER: Čakajte, da si nataknem očala ... tako. Gledam vas.

DOROTEJA: In kaj vidite?

PSIHIATER: Delikatno vprašanje.

DOROTEJA: Zakaj?

PSIHIATER: Kaj pa vi mislite, da vidim?

DOROTEJA: Vem, da se mi posmehujete.

PSIHIATER: Ne, samo zmeden sem ...

DOROTEJA: A mogoče mislite, da vas zapeljujem?

PSIHIATER: Ja. S tem občutkom se ukvarjam.

DOROTEJA: Dobro. Hvala. (*Tišina.*) Samo še eno vprašanje. Kaj pa če bi izvedeli, da vas ne po svoji volji? Da sem tudi jaz lahko ... meteor? Kaj bi rekli na to?

PSIHIATER: Potem bi rekel ... da zagotovo nisem edini, pri katerem vzbujate ta občutek.

DOROTEJA: Saj niste. Je to moja krivda?

PSIHIATER: Ker se sami kaznujete, je vaša.

DOROTEJA: Hvala. (*Tišina.*) Se lahko enkrat oglasim pri vas? V ordinaciji, mislim?

PSIHIATER: Lahko, če želite. Samo da se ne boste izgubili. Velika zgradba, mnogo hodnikov ...

KRIŠTOF (*Psihatru*): A lahko nekaj predlagam? Če boste slučajno ugotovili, da ne obstajate, to prej sporočite. Da vas ne bo zastonj iskala ...

Vstopi Smrt.

DOROTEJA: Mojbog! Kdo je pa to?

KRIŠTOF (*Doroteji*): Mogoče vaš mož, oblečen za karneval?

ANOS DREI: To je ... to je ... to je ...

DOROTEJA: Ni on. Moj mož sovraži maškarade. Enkrat sem ga prosila, naj se za pusta obleče v Tarzana. Ustregel mi je, pa so mu na sindikalni zabavi ukradli kostum.

KRIŠTOF: Kako je pa prišel domov?

DOROTEJA: Držal ga je v roki ... Nož mislim, kaj me gledate? Zakaj se mi ves čas posmehujete?

MENZA: Previdno s to koso, gospa, da koga ne porežete! In vas takoj obveščam, da nimam vrta, če slučajno iščete delo ...

SMRT: Zaenkrat ne, ampak kmalu ga bom ...

JAKOB: Zanimiva ženska, priznam ... Saj je ženska?

ANOS DREI: Tole vam izgleda človek? A res ne vidite, kaj je to?

MENZA (*previdno*): A boste kaj ... spili?

SMRT: A imate kaj zelo starega? Arhivskega?

MENZA: Se bo našlo, gospa. Pri meni je vsak dobrodošel. Vsak naj se oblači, kot mu paše. Jaz sem demokratična. A bi poskusili tole? Zelo stara reč, arhivska, kot pravite ...

SMRT: Daj. Da vidim, če ima isti okus kot pred tristo leti.

MENZA: Tako star pa spet ni, se opravičujem. (*Tišina.*) A vi tako redko ...?

KRIŠTOF: Arhivski konjak imaš? Kaj pa jaz pijem ves večer?

MENZA: Še vsak je do zdaj dobil, kar je naročil. Kaj te muči?

KRIŠTOF: Če ne vem, da nekaj obstaja, tega ne morem naročit!

PSIHIATER: Res je ... iz tega labirinta ni poti ...

KRIŠTOF (*Smrti*): Gospa, vem, da je neumno vprašanje ... in ta večer se kar naprej ponavlja ... Ampak, kdo ste vi?

ANOS DREI: To je Smrt, a ne vidite?

SMRT: Bister mladenič ...

KRIŠTOF: Jaz vidim staro gospo, ki stoje pije konjak.

ANOS DREI: Zakaj se pa ne usede?

JAKOB: Še nikjer nisem videl, da bi Smrt sedela. To ne obstaja. Niti na sliki.

ANOS DREI: Evo! Še en dokaz!

SMRT (*mrmra*): Kriza ... depresija ...

KRIŠTOF: Tukaj smo vsi na istem. (*Tišina.*) A govorite o sebi?

SMRT: Ja, sine. A te čudi?

ANOS DREI: Smrt ... v krizi?!

JAKOB: Potem pa dobrodošli doma, gospa. Moje ime je Jakob Poglajen. Ste pa vseeno malo prezgodnji. Mislim, če ste prišli po nas. Imamo še eno leto časa, po vseh napovedih.

SMRT (*si jih pozorno ogleda*): Ne vsi, če smo že pri tem. Ampak to zdaj ni važno ...

ANOS DREI: Kako ni važno? Koga bo pa najprej ... Mislim, od nas, tukaj? A smo lahko malo radovedni?

SMRT: Dober je. Arhivski. Škoda, če si brez okusa ...

PSIHIATER (*tišje*): Poslušajte me ... vsi. Kar bom rekel, je zelo važno. Pustite to žensko pri miru. Ne vem, v kakšnem stanju je trenutno. Naj nekaj spi, da se umiri, potem jo bom pa skušal odpeljat nazaj.

SMRT (*pogleda Psihiatra*): Kdo je ta človek?

MENZA: Ni važno. A bi še enega, gospa?

SMRT: Toči, mala.

KRIŠTOF (*Psihiatru*): A hočete reči, da je ona ...

PSIHIATER: Ja.

MENZA: Pacientka?

PSIHIATER: Ja. Tista, ki je ušla z zaprtega oddelka.

Tišina.

PSIHIATER: Kaj me gledate? Mi ne verjamete?

JAKOB: Ne zgledate čisto prepričani.

DOROTEJA: Tudi ne kaže, da bi vas poznala, gospod doktor.

PSIHIATER: Vsakega, ki ga spozna, takoj pozabi. To je njen glavni simptom.

KRIŠTOF: Nekaj se ne ujema. Vaša pacientka misli, da je meteor! Ta tukaj pa misli, da je Smrt!

ANOS DREI: Ona nič ne misli, ona *je* Smrt! Bedaki!

PSIHIATER: Včeraj je bila meteor, danes je smrt, jutri bo podmornica ...

JAKOB: Pustite podmornice na miru!

ANOS DREI: Mogoče ... mogoče je pa kaj od tega res?

JAKOB: In kaj je po vašem res?

ANOS DREI: To, da smo v nevarnosti!

SMRT: Še enega. Dvojnega!

JAKOB: In kaj naj naredimo?

ANOS DREI: Dajmo jo vreč ven, dokler je še čas!

MENZA: Ni govora.

JAKOB: Kaj vas je pa nenadoma tako zaskrbelo? A nimate čolna?

ANOS DREI: Delam na tem. Ni pa nobene potrebe, da je Smrt tukaj na sredi med nami in nam grozi ...

MENZA: Kdo komu grozi? Mirno stoji in pije.

PSIHIATER: Zaenkrat še ...

ANOS DREI: Saj v tem je problem ... pijana Smrt, jesus! A veste, kaj to lahko pomeni? To je noro!

JAKOB: Če je res to, kar pravite, bo prišla nazaj, pa jo lahko stokrat vržemo ven!

STRULTZ ČIBUTKIN: Poslušam, o čem se pogovarjate. In še enkrat konstatiram, da rabite ograjo.

JAKOB: Če je Smrt, bo prišla čez ograjo. A znate plezat, gospa?

SMRT: Znam, sinko, ampak zdajle mi ni treba ...

STRULTZ ČIBUTKIN: Če si na pravi strani ograje, lahko preživiš. Če si na napačni strani, je konec.

MENZA: To pa ni pošteno. Smrt mora bit enaka za vse.

KRIŠTOF: Hočeš reč, za vse enako dostopna?

MENZA: Hvala. To hočem reč!

KRIŠTOF: Jaz zmeraj čutim, kaj ti hočeš reč ... Z ustnic ti berem ...

JAKOB: Priznam, vidva ne rabita podmornice.

KRIŠTOF: Midva se bova potapljala na dah ...

SMRT: Še enega bom ...

DOROTEJA: Tej gospe je treba pomagat. Sploh ga ne požira, arhivski konjak ... to kar nekam steče ... Samo kam? Napila se ga bo do smrti, če je nepovratno!

MENZA: Ampak ta način ... Poglejte, kako drži kozarec ... kako ga odloži ... to mora bit neka zelo stara šola, tega še nisem videla ...

STRULTZ ČIBUTKIN: Aristokracija. Mislijo, da ne rabijo dovoljenja za to, da hodijo s koso naokoli.

ANOS DREI: Bojim se, da ga ima!

DOROTEJA: Mogoče je pa s kmetov?

MENZA: Ne, gospa je iz drugačnih krogov ...

KRIŠTOF (*Anosu*): Kaj ste pa vi tako bledi?

ANOS DREI: Točno tako zgleda ... a ste vsi slepi? Zgleda kot živa Smrt!

KRIŠTOF: S konjakom v roki?

ANOS DREI: Meni tako zgleda! S konjakom ali brez!

KRIŠTOF: Od kod pa veste, kako zgleda Smrt? Po vašem sploh ne obstaja!

ANOS DREI: Nisem rekel, da ne obstaja. Pravim samo, da se ji da izogniti!
Ampak tukaj notri se ji je nemogoče!

SMRT: Oprostite, malo sem gluha ... Kdo je ta bedak?

PSIHIATER: Ne jemljite ga, prosim, resno, gospa. Mimogrede ... a vas lahko
jaz nekaj vprašam? Nekaj, kar mi že nekaj časa hodi po glavi?

SMRT: Reci, sine.

PSIHIATER: Dobro. Vprašanje je neobičajno ... nepomembno, obstransko ...
nesmiselno ... ampak tvegam ... brez tveganja v znanosti ni napred-
ka ... Torej, a vi mogoče ... mogoče čisto slučajno ... ne veste, da ne
obstajate?

SMRT: Če ne vem, da kaj?

PSIHIATER: Ne veste, da *ne* obstajate.

SMRT (*z zlobnim hehetom*): A naj vas malo pošlatam?

PSIHIATER: Ni nama treba v podrobnosti. Enkrat za spremembo ... vpra-
šam načelno.

SMRT: Ne se bat. Se samo šalim.

DOROTEJA: Evo, to sem že slišala. Sigurno je s kmetov. Tam pravijo, da te je matilda pošlatala, če si ... saj veste.

JAKOB: Matilda! Evo! Pa imamo ime za meteor. Bravo, gospa Doroteja!

ANOS DREI: A čutite? Nek čuden hlad veje od nje ...

STRULTZ ČIBUTKIN: Stopnja alkohola vpliva na podhlajenost.

KRIŠTOF: Ne, ni res ... vroče postaja ... In to strupeno vroče ... a ne čutite?

DOROTEJA: Gospod psihiater ...

PSIHIATER: Metod.

DOROTEJA: Doroteja ... me veseli, da sva se spoznala.

PSIHIATER: Mene tudi.

SMRT: Mene tudi ... (*Tišina.*) Kaj me gledate? Vem, da me ni nobeden nič vprašal, pa kaj potem?

PSIHIATER: Bliža se svoji agresivni fazi ... To moram preprečit ... Gospa, vse je v redu.

SMRT: Kaj je v redu? Če me danes nekaj veseli, me veseli. V čem je problem?

JAKOB: Saj ga ni, gospa. Ni razloga, da se razburjate.

SMRT: Saj se ne. Kdo se razburja?

PSIHIATER: To je zelo dobro. A boste še enega?

JAKOB: Gospod doktor zdravi z alkoholom ... To prvič vidim.

PSIHIATER: Samo za trenutek, da premostim krizo ...

DOROTEJA: Gospod doktor ... hočem reči, Metod ... Kaj pa, če smo ta trenutek vsi skupaj v njeni glavi? Kaj pravite na to?

PSIHIATER: To bi pa bila zelo slaba novica za nas.

Tišina.

ANOS DREI: Kakšna Smrt. Kaj govorim. Česa se bojim. Če jo takole nekaj časa gledam, mi pa zgleda bolj kot ena stara zapita cipa! Itak gre z vsakim!

MENZA: Kako lahko rečete nekaj takega?

JAKOB: To govori iz samega strahu.

MENZA (*Anosu*): A imate vi v življenju kakšen problem? A ne vidite, da je nekdo v krizi? Kako lahko tako govorite o človeku?

ANOS DREI: Saj se sama obnaša, kot da ni človek. Kaj se spravljate name?

MENZA: Jakob ima prav. Vas je strah za umret!

ANOS DREI: Vas tudi, samo da tega ne priznate!

SMRT: Mene se vsi bojijo. Zato se toliko ukvarjajo z mano.

MENZA (*Anosu*): A lahko pokažete malo spoštovanja do starejših?

SMRT: Lepo rečeno, ampak ne se trudite. Kaj boš s spoštovanjem, če končaš na Rimski cesti? Brez službe?

ANOS DREI: Ti ne moreš ostati brez dela! Priznaj, da si Smrt! A si a nisi?

SMRT: Sem, pa kaj mi to pomaga?

ANOS DREI: Evo. Priznala je!

SMRT: Kmalu vas bom morala vse pobrat. A veste to? Najbrž veste. In ko vas bo enkrat vse pobralo, bo z mojo službo konec. Za zmeraj! *Das Ende! La Fin! The End! Slutet! Konets ...*

JAKOB: Gospa Smrt je poliglot, vse jezike obvlada ...

SMRT: Kaj naj počnem, če ne bo več nikjer nobenega, ki bi lahko rabil moje storitve? Jaz brez vas sem kot pipa brez tobaka! Flaša brez konjaka! Jok brez solz ... Smeh brez zob ... A razumete!?

Tišina.

STRULTZ ČIBUTKIN: Priznam, da govori izredno logično, kljub visoki stopnji alkohola. Ali pa mogoče prav zato? Kaj pa to ona pije? Kaj, če bi še jaz enkrat pokusil ...

JAKOB: Gospa ima vpliv na ljudi. Še na ljudi iz direktorata ...

PSIHIATER: Gre za trenutke lucidnosti. Redki so, ampak se ponavljajo. Takrat jim poskušam sledit. Ampak so neulovljivi. Ta gospa je neulovljiva. Ko že mislim, da jo imam, držim v pesti zrak. Ko jo objamem, objemam sebe. Priznam, nisem več prepričan o pravilnosti diagnoze. Pravzaprav nisem o ničemer več prepričan. In zato ne znam več postaviti meje. Ker za to gre v mojem poklicu. To se pričakuje od mene. Da znam potegniti črto. Do tukaj še gre, naprej ne več. Zdajle bom do konca grob do sebe, in to vpričo vseh. Dame in gospodje, oprostite izrazu: v strokovnem kurcu!

DOROTEJA: A mu lahko kako pomagam? Hočem reč ... narobe sem se izrazila. Oprostite. Razumem vaš posmeh.

PSIHIATER: Ne posmehujem se vam. Zahvaljujem se vam.

Tišina.

JAKOB: Jaz jo pa razumem. Prej nisem pomislil na to. Ko bo planet eksplodiral, bo najbolj sesut kdo? Gospa SMRT!

MENZA: Zakaj?

JAKOB: Zato, ker mi živimo v tri dni. Ona pa ima neko poslanstvo ...

ANOS DREI: Kakšno poslanstvo? Usedla se je na nas kot kura na jajce!

SMRT: In to gnilo ... če se midva pogovarjava ...

ANOS DREI: Ampak ko ne bo več jajca, bo ostala z golo ritjo na betonu!

DOROTEJA: Mogoče bo pa znesla novo?

STRULTZ ČIBUTKIN: Smrt? Da bi znesla jajce? Kot mi je znano, to ni v opisu njenih del in nalog.

SMRT: To je res ... vse je res ... pa hkrati nič ni res ... Kje sem? Kaj hočem? Česa nočem? Kdo sem? Od kod prihajam? Kam grem? Kam letim, če sem meteor? Na čem sedim, če sem kura? Koliko je sploh ura? Dober je, če je arhivski ...

Tišina.

KRIŠTOF: Tako ne gre več naprej. In vsi vemo, da tudi nazaj ne gre več. Vse je postalo neznosno! Tukaj notri se ne da več dihat! A me slišite? Me razumete?!

JAKOB: Kaj predlagaš, Krištof Dolenc?

KRIŠTOF: Nekaj je treba narediti! Vsak naj pove, kje vidi rešitev! Še zmeraj smo živi! Ali smo ali nismo?! Dobro, vsa čast izjemam, gospa ... Ampak nekaj je treba spremeniti! Ker tako se ne da preživeti več niti enega dneva, kaj šele par let ... Kaj me gledaš, Poglajen, a lahko tudi jaz verjamem v kakšno sliko? ... Če pa slučajno smo živi – kako naj živimo naprej v taki neznosni situaciji? Potreben je nek načrt, ideja, kar koli ... ali pa vsaj ugotoviti, kaj je res. Za začetek. Če tega niste sposobni, zginite vsi ven in čakajte kje drugje, da najprej zgorite in se potem še utopite. In to čim prej. (*Strultzu Čibutkinu.*) Vi začnite.

STRULTZ ČIBUTKIN: Jaz? Zakaj jaz?

KRIŠTOF: Zato, ker jaz tako pravim!

STRULTZ ČIBUTKIN: Razumem. Sprašujete, kaj je res. Odgovor je lahko samo en. To bomo ugotovili med reparceliranjem dotične in sosedove parcele. In tudi moj načrt poznate.

KRIŠTOF: Kakšne parcele? Kakšni sosedi?! Govorimo o koncu! O tem nesrečnem planetu, na katerem sedimo in je kompletno sesut in zdaj ga hoče za povrhu zadeti še nek preklet meteor ...

STRULTZ ČIBUTKIN: Pa tega niti ne ve?

KRIŠTOF: Ne sprašujem vas, kaj mislijo drugi. Sprašujem, kaj pravite vi?

STRULTZ ČIBUTKIN: Pravim, da je treba opraviti službeno dolžnost. Brez izmikanja. Natančno in strogo, pa če je to komu všeč ali ne. V vsaki situaciji. Brez opravičil. Do konca.

KRIŠTOF: Mislite, da ste v vojski?

STRULTZ ČIBUTKIN: Dober birokrat je tudi vojak.

MENZA: Pusti ga. On mi ne bo zlezal s hrbta. Ne na tej fronti ...

KRIŠTOF: Gospod Anus, boste vi končno povedali kaj pametnega?

ANOS DREI: Rečem samo to, da vas imam zadost. Lahko bi si končno že zapomnili moje ime. Nehajte mi sesuvat dostojanstvo! Tisto malo, kolikor ga še imam ... odkar sedi med nami ta ... ta ... kar koli že je. (*Pokaže na Smrt.*) Ne vem, kaj si domišlja. Vsak amaterski sprevednik na mojem vlaku ima več metafizične kompetence kot ta maškara. (*Prezirljivo.*) Teater! In rečem samo še eno stvar. Kapital mi je pač v krvi, in to bo šlo z mano v večnost. Za vas me pa ne briga več. Zadost vas imam. Mučite se še naprej, če želite. Dol mi visite.

MENZA: Bravo.

KRIŠTOF: Kaj ti je pa všeč na tem, kar je povedal?

MENZA: To, da je pokazal pravi obraz. Kar mi je vseeno ljubše kot tista mineštra od prej.

KRIŠTOF: Gospa Doroteja Teja?

DOROTEJA: Nimam odgovora na vaše vprašanje. In če ga nimam, zakaj bi se izpostavila posmehu? Ker imam določene nevroze? Priznam. Ni lahko bit jaz. Čeprav ima tudi to lahko določeno vrednost. Ne vem, zakaj ... ampak odkar sem spoznala tega gospoda (*Pokaže na Psihiatra.*), se mi zdi, da skozi oblake spet vidim sončni žarek ...

JAKOB: To je meteor, gospa. Obsijan od sonca.

KRIŠTOF: Dobro. Dobro! Gospod doktor?

PSIHIATER: Kaj naj rečem?

KRIŠTOF: Kar hočete. Za preživetje gre. Kaj predlagate?

PSIHIATER: Težko je živeti v svetu, s katerim se jaz ukvarjam. Kaj šele preživeti.

KRIŠTOF: Ne govorim o tem, govorim o celoti ...

PSIHIATER: Tukaj vas moram razočarati. Svet kot celota zame ne obstaja.

KRIŠTOF: Na čem pa potem stojite? Na čem sedite?

PSIHIATER: Na stolu, ki ga že nekaj časa proučujem. Pravzaprav ne tajim, da se ukvarjam s sabo. S tem, zakaj sedim na tem stolu in ne na kakšnem drugem. Kaj me je pripeljalo v ta položaj? Zakaj sem se po vseh letih svojega življenja znašel ravno na tem stolu? Kakšna čustva sprožam pri gospe, ki sedi tam in me opazuje ves večer? S čim jih povzročam? Kako naj ji pomagam?

KRIŠTOF: A se ne da pogledati malo širše?

PSIHIATER: Razumem kritiko. Ampak vi ste vprašali, kaj je res. Na to vprašanje pa ne znam odgovoriti na splošno.

KRIŠTOF: Stojite na grmadi, ki bo vsak hip zagorela. Kaj je na tem splošnega?

PSIHIATER: Vaše vprašanje.

Tišina.

KRIŠTOF: Dobro, to še ni najhujše. Tebe, Jakob ... ne vem, kaj naj te sploh vprašam.

JAKOB: In jaz vem še manj, kaj naj ti odgovorim.

KRIŠTOF: Res ne razumem, kako ti je to uspelo ... Ampak samo pomislim nate, pa mi že gre na jok ...

JAKOB: Razumljivo. Ker trpim.

KRIŠTOF: A boš kaj manj, če moramo še drugi s tabo? Vsi vemo, da si inteligenčen človek. Z domišljijo ... Ne laskam ti, čeprav sva prijatelj ... vsaj bila sva ... A lahko prispevaš v ta večer kaj drugega kot to, da se smiliš samemu sebi?

JAKOB: Krištof Dolenc. Ne smilim se samemu sebi. Ravno nasprotno. Popolnoma mi je vseeno za mene. Imam pa eno sliko, ki je ne prodam. Niti gospodu psihiatru. Ker je moja zadnja. V njej uživam.

KRIŠTOF: Podmornica in te reči?

JAKOB: Ne. Tista slika je bila zato, da večer hitreje mine.

KRIŠTOF: To je vse, kar lahko poveš?

JAKOB: Vse. Več žal ne morem.

Tišina.

KRIŠTOF: Kaj pa ti, Menza? Ti si zadnje upanje!

MENZA (*pokaže na Smrt*): A njo si preskočil?

KRIŠTOF: Ja. Njo sem preskočil.

MENZA: Dobro. Imam eno misel. Mogoče pa obstaja rešitev.

KRIŠTOF: Govoriš resno?

MENZA: Pravim, mogoče. Tudi za naju, Krištof Dolenc.

JAKOB: Ne mu vzbujaj lažnega upanja, Menza. Ni pošteno ...

KRIŠTOF: Tiho bodi, Jakob Poglajen! Imel si svojih pet minut, pa jih nisi izkoristil. Zdaj ne boš iz ozadja spet najedal. Jok! Povej, Menza: kaj je rešitev?

MENZA: Meteor.

Tišina.

KRIŠTOF: Se norčuješ? Meteor je glavni problem!

MENZA: Ne. Meteor je lahko rešitev.

KRIŠTOF: Čakaj. Pa o čem ti to zdaj?

MENZA: Rešitev! Za vse naše težave.

KRIŠTOF: Seveda. Seveda. Če nas zadene, bo vsega konec! Tudi vseh naših težav!

MENZA: Ne govorim o tem.

KRIŠTOF: O čem pa?

MENZA: O tem, da se *bližamo* koncu. Nismo pa še tam. Popravi me, če ni res. A je res?

KRIŠTOF: Nekaj časa je še ...

MENZA: Ampak ne veliko. Je res?

KRIŠTOF: Dobro, povej naprej ...

MENZA: Če res ni več nobene rešitve, če je *res* ni več ... Če vsi vidimo konec pred sabo ... Potem mogoče lahko začnemo enkrat drugače živeti! Vsaj za finale!

JAKOB: Kako to misliš, drugače?

MENZA: Drugače kot do zdaj!

PSIHATER: Z zanimanjem vas poslušam. Govorite o družbi?

KRIŠTOF: Čakaj malo. A ti razumeš, kaj se dogaja? Da bo kmalu katastrofa?

MENZA: Ravno o tem govorim! In vas vprašam: kaj se lahko iz tega naučimo?

JAKOB: Ne vem. Kaj?

MENZA: Sam govoriš o tem, kaj nas uči meteor.

JAKOB: Ja. Samo nič se ne da popraviti za nazaj.

MENZA: Lahko pa se naučimo eno stvar za naprej.

KRIŠTOF: In to je kaj?

MENZA: Da smo čez. Da ni več povratka. Samo to piše na tej skali, ki leti sem dol. Zakaj še tega ne znamo prečitati? Dobro. Če je res tako hudo, kot vsi pravijo, pa naj bo tako hudo. Samo to za spremembo enkrat vzemimo resno! Če nas res kmalu čaka konec, če smo tako nepovratno zašli, potem ni razloga, da se ne bi kaj spremenilo vsaj za tisto nekaj časa, kar ga je ostalo!

KRIŠTOF: Kako to misliš?

MENZA: Takoj se lahko nehajo vse vojne.

DOROTEJA: Zakaj bi se nehale?

MENZA: Zato, ker je postalo čisto vseeno, kdo bo zmagal! A mogoče ni?

Tišina.

DOROTEJA: Gospa ima prav. Če bo ves planet kmalu zgorel, je to res vseeno ...

KRIŠTOF: Dobro, nekaj je na tem, kar praviš ... ampak to ni vse.

MENZA: Dovolj. Grem naprej: bogati takoj porazdelijo svoje bogastvo med reveže!

ANOS DREI: Oprostite, zakaj bi naredili takšno neumnost?

MENZA: Zato, ker je zmanjkalo časa, da bi ga sami zapravili. Enostavno. Že samo zato. A je to težko razumeti?

DOROTEJA: Jaz razumem, kaj želi povedati. A vi ne?

MENZA: In kaj je posledica: da vsaj za en kratek konec časa živimo brez nasilja, lakote, krivic ...

JAKOB: Ne vem. Sveta se ne da spremenit čez noč.

MENZA: A da ne? Jaz pa pravim, da se ga še kako lahko. Ker se bo itak v vsakem primeru!

SMRT: Kdo si ti? Dobro razmišljaš ... malo težko ti sledim. To stoletje slabše slišim ...

ANOS DREI: Spoštovani vsi: kapital je več en. Za razliko od življenja.

MENZA: Če se je še Smrt počlovečila, se lahko tudi kakšen bogatin!

JAKOB: Ampak moja kamela vseeno ne bo šla v raj! Naj se še naprej rine skozi šivankino uho!

SMRT: Poslušam, tudi jaz sem z vami, slišim, kaj govorite, samo rabim še enega, če ne zamerite ...

JAKOB: Tukaj imate celo steklenico! Saj ji lahko dam? Ta ženska mi je blizu ...

SMRT: Tudi ti si mi blizu ... samo snemi si ta štrik z vratu, ker še nisi na vrsti ...

JAKOB: Kakšen štrik? Gospa halucinira ...

SMRT: Krivice bodo zmeraj ... se opravičujem, ker se vtikam ...

MENZA: Pokažite malo veselja do življenja, gospa. Malo optimizma za konec. Privoščite si konjak. Od zdaj naprej je vse zastoj! Če smo prišli do točke brez povratka, se lahko enkrat za spremembo podrejo vse ograje in ljudje bodo svobodno hodili naokoli!

STRULTZ ČIBUTKIN: Ograje se postavi zato, da se jih lahko podre. To je res. Ampak podre se jih zato, da se jih lahko potem spet postavi nazaj ...

PSIHIATER: Pozabljate na ograje v glavi, gospa.

MENZA: Vse ograje padejo! Tudi tiste v glavi!

PSIHIATER: Ta fenomen sicer preučujem pri sebi. Ko mi pade kakšna ograja v glavi, občutim določeno svobodo, to je res ... Ampak takoj

občutim tudi neko stisko ... ne vem več, kje se konča moja misel in se začne druga ...

MENZA: Dobro, in s tem končam: ljudje se vsaj za konec nehamo pobijati in izkoriščati. To je vse, kar imam povedati.

Tišina.

DOROTEJA: Gospa, a vi berete kakšne prepovedane knjige?

PSIHATER: Če takole pogledam ... skozi vaša očala, ker svojih ne najdem ... je seveda meteor lahko tudi rešitev ...

MENZA (*Smrti*): Kaj pravite, gospa? Ste z nami? Ste za?

SMRT: Jaz nisem politik, dekle. Bi pa v tem bazenu lahko končno kdo koga naučil plavat. Čeprav bi potem imela manj dela. Ampak nič hudega, dovolj bi ga ostalo.

MENZA: Začet je treba pri sebi. Ta večer dajem zgled! Za danes nobenih preprirov več. Nobenega obtoževanja! In bomo imeli zabavo. Tako, kot je tukaj še ni bilo. Zaklenila bom vrata in lahko tudi kadite. Vse je od zdaj naprej zastoj!

ANOS DREI: A niste rekli, da ste trgovka?

MENZA: Sem, in zato z vso kompetenco rečem: vse je zastoj! In opravičujem se, če smo se delali norca iz vašega imena. Lepo ime imate. In tudi vi ste človek. Samo kakšen ... jebenti, kakšen?! Ni važno. Praznujemo! (*Strultzu Čibutkinu, ki že nekaj časa nepremično stoji.*) Tudi vas povabim, čeprav ste me ... kaj mu pa je? Poglejte ga, čisto je otrdel! Koliko časa pa je že tak? A je sploh še živ?

SMRT: Ne me žaliti. Tako zadeta pa spet nisem ...

STRULTZ ČIBUTKIN: Je že popustilo. To je bil krč. Pogost pri uslužbencih direktorata za reparcelizacije, ko pridejo v stik z alkoholom.

MENZA: Lahko ostanete z nami, če hočete.

STRULTZ ČIBUTKIN: Moja aktovka je še zmeraj tam, kamor sem jo odložil. Zanimivo. Nihče je ni ukradel, čeprav ni okrog nobene ograje. Mogoče bom še nekaj spil. Če me spet zgrabi, mi ne posvečajte pozornosti. Hvala.

KRIŠTOF: Ves večer ti teži, hišo ti hoče podret, ti ga boš pa častila?

MENZA: Tako je. Začnimo dajat, namesto da samo jemljemo! Probajmo za konec komu kaj odpustit! Mislimo še na kaj drugega, ne samo nase! Kaj me gledaš? Hotel si odgovor, zdaj si ga dobil. Od mene. Boš kaj rekel?

Tišina.

KRIŠTOF: Lahko nekaj rečem. Hvala, Menza. Ker si mi odprla oči. Ne vem, kako ti je to uspelo ... ampak dosegla si, da se počutim kot popoln bedak. Ki še iz lastnega konca ni bil sposoben naredit spodobne zabave. Zato rečem samo en stavek. Vse, kar imam, je tvoje, in vse, česar nimam, bo od obeh. Srečen bom, če sprejmeš to ponudbo.

MENZA: Bom premislila. Pa ti, Jakob? Boš premagal svojo prizadetost? Jezo? Ljubosumje?

JAKOB: Ne bo časa. Začelo se je.

KRIŠTOF: O čem govoriš?

JAKOB: Poglejte ven. Nebo postaja rdeče.

Vsi – razen Smrti, ki je za hip stoje zadremala – stopijo do Jakoba in pogledajo ven. Dolga tišina.

PSIHIATER: Res postaja rdeče ...

STRULTZ ČIBUTKIN: Neobičajen pojav.

ANOS DREI: Mislite, da nas je zadelo? Tako hitro?

JAKOB: Ja. Začelo se je.

ANOS DREI: Kaj bomo pa zdaj? Kaj bomo zdaj?

MENZA: Kakšna tišina ...

KRIŠTOF: Smo na koncu?

MENZA: Ne more bit takšna tišina ... nekaj je drugače ...

PSIHIATER: Svetloba se širi proti nam ...

ANOS DREI: Voham eksplozijo ...

STRULTZ ČIBUTKIN: Lahko se primete za mojo aktovko.

ANOS DREI: Nekaj slišim ... a slišite? A vidite?

Tišina.

DOROTEJA: Jaz vem, kaj je to. Ampak vam težko povem ...

MENZA: Povejte, recite kaj ...

DOROTEJA: Da se ne izpostavim posmehu.

JAKOB: Začetek konca?

DOROTEJA: To je jutranja zarja ... a ni?

MENZA: Jutranja zarja?

DOROTEJA: Vidim jutranjo zarjo ... Kaj pa vi?

KRIŠTOF: Mogoče ... mogoče ... je pa to ...

DOROTEJA: Prosim, pozabite, kar sem rekla.

MENZA: Ne, ne ...

PSIHIATER: Ta fenomen ... barva svetlobe ... dobro pogledjte ...

STRULTZ ČIBUTKIN: Jaz težko, ker me je spet zgrabil krč ...

JAKOB: Bojim se, da samo ona tako vidi ...

KRIŠTOF: Bojiš se? Torej ti ni več vseeno?

MENZA: Jutranja zarja! A je?

JAKOB: Spet lažno upanje. Boste čez par minut doživeli, kaj je res in kaj ni ...

SMRT (*ki se je med tem prebudila*): Kje ste vsi, dragi moji? Kaj gledate? Jaz sem tukaj. In se veliko bolje počutim ... Slišala sem, da bo danes tukaj zabava. A sem narobe slišala? Naj bo zabava! Naj bo muzika, takšna kot na starih freskah! A ste za en ples? Seveda ste, kaj vam pa drugega ostane! Meni pa tudi ...

Počasi vsi stopijo v plesni korak. Pridruži se jim tudi Smrt, ki vodi procesijo. Kljub resnobi trenutka je v sprevedu nekaj burkaškega. Takšnega, kot je ob tej pozni uri primerno na takšnem dogodku.

Nina Kuclar Stiković

deklici

julij 2023

Dokumentarno gradivo, ki je uporabljeno v dramskem besedilu in ni “sčrtano”, “pokrajšano” ali “sfokusirano”, ostaja z namenom vključeno v svoji izvorni obliki. Zato da bi bralka, igralka, režiserka ali bralec, igralec, režiser, sama/-a izbral/-a podatke, ki se ji/mu zdijo najbolj ključni. Morda tudi zato, da bi ob prebiranju celote uvidel/-a absurdnost dokumentacije in birokratskega ustroja glavne institucije za kulturo v državi Republiki Sloveniji. Vsekakor pa celotno prebiranje dokumentarnega gradiva ni potrebno za razumevanje zgodbe.

1. DEL

deklica

dramaturginja

I. prolog

deklica in dramaturginja.

deklica in deklica.

zgodba o dveh deklicah.

zaenkrat še o dveh živih deklicah.

o dveh deklicah, ki sta rasli v svetu krivic.

*ena bo tekom zgodbe morda zrasla, morda je danes že odrasla,
druga pa je za vedno ostala deklica.*

zgodba o dveh deklicah.

*o deklici, ki se je lahko borila
in o deklici, ki se ni mogla borit.*

*o deklici, ki je imela pogoje, da se je lahko borila.
in o deklici, ki ni imela pogojev, da bi se lahko borila.*

*vžigalice goriyo – dramaturginje govorijo.
vžigalice govorijo – dramaturginje goriyo.*

II. prvo srečanje

želim si	želim si
želim si	želim si
želim si	želim si
bila je zima	bil je tretji december
bilo je silvestrovo	zima
pritiskal je strašen mraz	sovražim zimsko depro
zadnji večer v letu	ta veseli dan kulture, prešernov rojstni dan
vsi ljudje prešerni	praznik kulture
danes se praznuje	prav nič prazničen
okoli mene luči	v meni tema
jaz bosa na zasneženi ulici	jaz v postelji
izgubila sem copate, ki jih je nekoč nosila moja mama	objokana. obupana.
skoraj so me poteptali konji	poteptana
moje nožice so bose. pordele. pomodrele.	želim si. želim si. želim si ...
slastno pečeno gosko	spati
veliko železno peč	sanjati
pogrnjeno mizo	spati
božično drevesce	sanjati
ostati pri babici	spati
umreti	se nikoli več zbuditi

III. sprožilni trenutek

elektronsko sporočilo z dne 3. 12. 2020

to me ▾ Thu, 3 Dec 2020, 09:38 ☆ ↶ ⋮

🌐 Slovenian > English Translate message Turn off for: Slovenian x

Spoštovani.

Št. zadeve: 6160-427/2020/

Obveščamo vas, da je vaša vloga za vpis v razvid samozaposlenih v kulturi v izpeljanem postopku pozitivno rešena. *Prosimo vas, da nam v roku 5 dni* od prejema tega obvestila **pisno** ali na e-naslov: gp.mk@gov.si sporočite datum, s katerim želite biti vpisani v razvid samozaposlenih v kulturi. Prvi možni datum, s katerim se lahko vpišete v razvid je **1. 1. 2021 ali kasneje**.

Vpis v razvid samozaposlenih v kulturi je po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju pravna podlaga za vključitev v obvezna socialna zavarovanja. **Z dnem vpisa** v razvid samozaposlenih v kulturi je **treba začeti plačevati prispevke** za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, obvezno zdravstveno zavarovanje ter starševsko varstvo in zaposlovanje (prispevki za socialno varnost).

V kolikor ne želite vpisa v razvid zaradi nezmožnosti plačevanja prispevkov oziroma drugih razlogov, **morate podati vlogo**, s katero odstopate od prijave za vpis. Vašo odločitev lahko posredujete po pošti na naslov ministrstva: Ministrstvo za kulturo, Maistrova 10, Ljubljana ali na zgoraj naveden elektronski naslov.

Na podlagi prvega odstavka 87. člena ZUJIK-a o zahtevi za vpis v razvid samozaposlenih v kulturi in priznanju pravice do plačila prispevkov za socialno zavarovanje iz državnih sredstev odloči minister po posvetovanju s strokovno komisijo iz 20. člena omenjenega zakona in Kulturniško zbornico. S strani ministrstva je bilo ugotovljeno, da **ne izpolnjujete pogojev za pridobitev pravice do plačila prispevkov za socialno varnost**.

S prijaznimi pozdravi,

višja svetovalka II
REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO
Direktorat za ustvarjalnost

IV. jaz v postelji

3 December 2020 at 12:46

razmišljam
razmišljam o tem,
da so trenutno dobri pogoji.
v vsem tem
obstajajo dobri pogoji.
dobri pogoji
za udobno smrt.
zasneženo je in minus je.
ne minus na računu.
minus v snegu.
zasneženo je in minus je.
lahko bi se napila in zaspala.
mirno zaspala in ne bi vedela.
ne bi vedela.

in mirno bi prenehala obstajat
in ne bo se mi več treba boriti za obstoj.
ko moje rdeče,
temno rdeče ustnice,
obarvane od vina,
počasi bledijo
in moj zadnji poljub je namenjen noči.
noči in mrazu,
ki ga nikoli nisem marala.
in skozi ta mraz potuje do zvezd.
v prostor naravne pravičnosti
in tam je svoboden.
in moje ustnice so modre
in nikoli več ne bodo izgovarjale besed,
kako si želim nekaj postati.

Liked by [redacted] and 42 others

View all 6 comments

[redacted] Deklica z vžigalicami ❤️

Liked by [redacted] and 42 others

View all 6 comments

[redacted] Deklica z vžigalicami ❤️

in razmišljam.
razmišljam, kako to ni več pomembno
in kako lepa je smrt.
kako lepa in bela je snežinka
in kako lepo mora biti tam,
od koder prihaja.
postala sem popolnoma bela,
skrita,
za krivice prikrita.
in izdihnem.
stiskam pesti,
da me dobro zasuje,
stiskam pesti,
da nihče ne pride.
stiskam pesti,

stiskam pesti,
da se sneg ne stali
preden ne odbije
moj poslednji bit.
da slučajno ne bi ostala
pri pameti z zamrznjenimi prsti.
ker bi bila samo še stroj
nič več pisalni.

ministrstvu za kulturo
na ta veseli dan kulture

Liked by [redacted] and 42 others

View all 6 comments

[redacted] Deklica z vžigalicami ❤️

Liked by [redacted] and 42 others

View all 6 comments

[redacted] Deklica z vžigalicami ❤️

in razmišljam.
razmišljam, kako to ni več pomembno
in kako lepa je smrt.
kako lepa in bela je snežinka
in kako lepo mora biti tam,
od koder prihaja.
postala sem popolnoma bela,
skrita,
za krivice prikrita.
in izdihnem.
stiskam pesti,
da me dobro zasuje,
stiskam pesti,
da nihče ne pride.
stiskam pesti,

stiskam pesti,
da se sneg ne stali
preden ne odbije
moj poslednji bit.
da slučajno ne bi ostala
pri pameti z zamrznjenimi prsti.
ker bi bila samo še stroj
nič več pisalni.

ministrstvu za kulturo
na ta veseli dan kulture

Liked by [redacted] and 42 others

View all 6 comments

[redacted] Deklica z vžigalicami ❤️

Liked by [redacted] and 42 others

View all 6 comments

[redacted] Deklica z vžigalicami ❤️

V. akcija – reakcija

1.

Nina Kuclar Stiković
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
1000 Ljubljana

Ljubljana, 7. december 2020

Ministrstvo za kulturo
Maistrova ulica 10
1000 Ljubljana

Zadeva: **Odziv na elektronsko sporočilo z dne 3. 12. 2020, Št. zadeve: 6160-427/2020/ iz elektronskega naslova <xxxxx.xxxxxxx@gov.si>**

Spoštovani,

zahvaljujem se vam za poslano obvestilo. Žal vam težko odgovorim, od katerega datuma dalje želim biti vpisana v razvid samozaposlenih v kulturi, ker razglašena epidemija in vladni ukrepi omejujejo delo tudi na področju kulture. Okvirni datum mojega vpisa v razvid samozaposlenih v kulturi je 1. 3. 2021, a je tudi ta pogojen z epidemiološkimi razmerami in veljavnimi vladnimi ukrepi. Predlagam, da vam točni datum še sporočim, takoj ko bo to možno/znano.

Prosim vas, da mi skladno z določbami 2. odstavka 84. člena in 2. odstavka 87. člena ZUJIK posredujete odločbo (ali zapisnik), iz katere bo jasno razvidno točkovanje oziroma obrazložitev odločitev ministrstva.

Opomnila pa bi vas, da dokument (obvestilo) znotraj zadeve, ki jo navajate, nima svoje zaporedne številke 6160-427/2020/xx kot to določa 32. člen Uredbe o upravnem poslovanju.

Z lepimi pozdravi

Nina Kuclar Stiković

2.

Nina Kuclar Stiković
XXXXXXXXXXXXXXXX
1000 Ljubljana

Ljubljana, 11. 12. 2020

Ministrstvo za kulturo
Maistrova ulica 10
1000 Ljubljana

Zadeva: **Odziv na elektronsko sporočilo z dne 10. 12. 2020**

Št. zadeve: **6160-427/2020/ in 6160-545/2020/**

Spoštovani,
zahvaljujem se vam za posredovano dokumentacijo - ocenjevalne obrazce.

Po pregledu dokumentacije je možno ugotoviti naslednje:

Pri zadevi: 6160-427/2020/ specializirani poklic: književnik je razvidno, da je komisija odločila, da ne izpolnjujem pogojev (doseženo 30 točk)

Pri zadevi: 6160-545/2020/ specializirani poklic: dramaturginja pa je razvidno, da je komisija odločila, **da izpolnjujem pogoj (doseženo 84 točk)**

za priznanje pravice do plačila prispevkov za socialno varnost samozaposlenega v kulturi.

Obrazložitev:

Skladno z določbami Priloge I: Specializirani poklici na področju kulture in kriteriji izjemnega kulturnega prispevka za pridobitev pravice do plačila prispevkov za socialno varnost, je PRAG ZA IZPOLNITEV POGOJA IZJEMNOSTI V OKVIRU POSAMEZNEGA POKLICA 81 TOČK, pri čemer je treba izpolniti/doseči vseh 30 točk za obseg in najmanj 50 % možnih točk za vsak posamezen kriterij kakovosti.

Iz ocenjevalnega obrazca pod zadevo 6161-545-2020 je razvidno, da sem skupaj dosegla 84 točk, na način, ki ustreza zahtevam:

-30 točk pri kriteriju "obseg" in
-54 točk pri kriteriju "kakovost" in več kot 50% pri vsakem posameznem kriteriju.

Menim, da navedbe iz obvestila z dne 3.12.2020, da ne izpolnujem pogojev za priznanje pravice do plačila prispevkov za socialno varnost samozaposlenega v kulturi ne držijo, ker izpolnujem ta pogoj v okviru specializiranega poklica dramaturginja.

Prosim za povratno informacijo.

Z lepimi pozdravi

Nina Kuclar Stiković

Priloge:

- 1: Ocenjevalni obrazec, št. zadeve: 6160-427/2020
- 2: Ocenjevalni obrazec, št. zadeve 6161-545/2020

3.

From: I višja svetovalka II
Sent: Monday, December 14, 2020 6:56 AM
To: vodja sektorja za statusne zadeve
Subject: FW: FW: Skenirani dokumenti

To sem usmerila v zadevo 6161-545/2020, a negativne odločbe ne morem izdati, ker se gospa še ni izjasnila glede vpisa. To ji treba nekaj odgovoriti.

LP

[redacted]
višja svetovalka II
 REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO
Direktorat za ustvarjalnost

From: vodja sektorja za statusne zadeve
Sent: Monday, December 14, 2020 10:31 AM
To: višja svetovalka II
Subject: RE: FW: Skenirani dokumenti

Pozdravljena

Vpis v razvid samozaposlenih v kulturi je en postopek. Če ti ni sporočila dneva vpisa, potem ji uradno napiši, da ti sporoči želeni datum vpisa in jo opozori, da boš v nasprotnem primeru vlogo zavrgla.

Pravica je drug postopek. Ona se sedaj zgovarja na to kaj je odločila komisija. Komisija poda mnenje, ne odloča pa o pravici. To je upravni postopek, ki ga vodi ministrstvo in ji pač izdaj negativno odločbo. To je vse.

Lep pozdrav

[redacted]
sekretarka,
vodja Sektorja za statusne zadeve
 REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO
Direktorat za ustvarjalnost
Sektor za statusne zadeve

zakaj imam jaz to na mailu?

VI. drugo srečanje

strašno me zebe
 nisem dovolj dobra
 prezebla sem in sestradana
 kot dramaturginja ja, kot književnica ne
 na zasneženih ulicah
 eno leto po diplomi
 debele snežinke se oprijemajo mojih dolgih zlatih kodrov
 kaj si pa mislila
 mojih dolgih zlatih kodrov
 tvoja edina nagrada so zlatolaske
 zlatih kodrov
 in molova štipendistka
 danes nisem prodala niti ene vžigalice
 in poleg študija si delala vse, kar si lahko
 danes nisem prodala niti ene vžigalice
 delala si zastonj
 danes nisem prodala niti ene vžigalice
 mestno gledališče ljubljansko
 danes nisem prodala niti ene vžigalice
 opera in balet
 slovensko narodno gledališče ljubljana
 danes nisem prodala niti ene vžigalice
 opera in balet
 slovensko narodno gledališče ljubljana
 danes nisem prodala niti ene vžigalice
 španski borci
 danes nisem prodala niti ene vžigalice
 plesni klub forma
 danes nisem prodala niti ene vžigalice
 slovensko narodno gledališče nova gorica
 danes nisem prodala niti ene vžigalice
 španski borci
 danes nisem prodala niti ene vžigalice
 plesni klub forma
 danes nisem prodala niti ene vžigalice
 slovensko mladinsko gledališče
 danes nisem prodala niti ene vžigalice
 vse to zastonj. okej, pisala nisi zastonj.
 danes nisem prodala niti ene vžigalice

za opero si petkrat pisala na avtorsko pogodbo
ker opera ne more uredit razmerja s študentskim servisom,
čeprav ga imajo urejenega za hostese,
ampak zate ne,
zato si delala na avtorsko pogodbo,
kar je skoraj tako, kot če bi delala zastonj
danes nisem prodala niti ene vžigalice

mestno gledališče ljubljansko,
oni imajo urejeno s študentskim servisom,
pa če pomisliš, da si bila takrat še brez diplome,
ta keš niti ni bil tako slab,
itak si si pa skos govorila,
pišem za objave,
zato da bom imela dovolj objav za status,
da bo strokovna komisija zadovoljna,
da me bo strokovna komisija požegnala
danes nisem prodala niti ene vžigalice

ostalo si delala zastonj. ah, dej no, zastonj?
ne zdaj jamrat. nisi delala zastonj.
delala si za CV! za reference! še bolj: za izkušnje!
danes nisem prodala niti ene vžigalice

za izkušnje si delala tut produkcije.
ne bi ti blo treba. lahko bi pisala več svojih tekstov.
namesto da si po cele tedne in vikende!
v črnem black boxu z netaalentiranimi ...
tudi talentiranimi mladimi še ne igralci.
ampak od tebe se pričakuje, da si pa že dramaturginja.

danes nisem prodala niti ene vžigalice
sama si se tako odločila. ti ne bi bilo treba.
ni bilo za oceno. ni bilo za denar. za izkušnje.
da boš kompetentna mlada dramaturginja.
lahko bi pa pisala več dram.
veš, koliko dram bi lahko napisala.
ampak ti si ždela na vajah in sestankih.
veš, koliko izvirnih avtorskih dramskih besedil ...
in potem bi imela tudi dovolj točk za književnico, za dramatičarko.
ampak potem mogoče ne bi imela dovolj točk za dramaturginjo

danes nisem prodala niti ene vžigalice

“Če posameznik poda vlogo za pridobitev pravice do plačila prispevkov za več poklicev hkrati, s katerimi je vpisan v razvid samozaposlenih v kulturi, se lahko pri ugotavljanju izpolnjevanja kriterija obsega upošteva delovanje samozaposlenega v okviru teh poklicev. Pri tem seštevek vseh točk ne more preseči 30 točk. Samozaposleni, ki dosega pogoj obsega iz naslova več poklicev, mora za pridobitev pravice izpolnjevati kriterij kakovosti vsaj pri enem specializiranem poklicu, za katerega je zaprosil za pravico.”

Vir: Priloga 1 k Uredbi o samozaposlenih v kulturi

popolnoma dovolj je,
 da vlagatelj izpolnjuje kriterij kakovosti za en poklic,
 obseg dela se pa lahko sešteje
 na primer: dramaturginja + književnica/dramatičarka
 danes nisem prodala niti ene vžigalice
 ker sem en človek, ki opravlja dva poklica
 danes nisem prodala niti ene vžigalice
 registriram oba poklica,
 da lahko izdam račun za oba poklica
 danes nisem prodala niti ene vžigalice
 ker moraš izdat račun
 za adaptacijo Shakespearjeve drame *Romeo&Julija*
 danes nisem prodala niti ene vžigalice
 ker moraš izdat račun
 za dramaturgijo *Romeo&Julija*
 danes nisem prodala niti ene vžigalice
 ker moraš izdat račun
 za izvirno avtorsko dramsko besedilo
Skupaj sami ali jutri je v sanjah izgledal drugače
 ker moraš izdat račun za dramaturgijo
Skupaj sami ali jutri je v sanjah izgledal drugače
 ker moraš izdat račun za dramaturgijo *Slovenski pasijon*
 ker moraš izdat račun za dramaturgijo *Človeški glas*
 ker moraš izdat račun za dramaturgijo *inter:view*
 ker moraš izdat račun,
 ker moraš dobit keš,
 ker moraš plačat prispevke.

danes nisem prodala niti ene vžigalice
ker ti ministrstvo očitno ne bo priznalo
pravice do plačila prispevkov za socialno varnost
danes nisem prodala niti ene vžigalice

ker moraš res dobit keš
sedem v kotichek med dvema hišama

honorarji za dramaturge so slabi.
honorarji za dramatike žaljivi.

mrazi me

zakaj nisi režiserka?

zebe me

če pa si na začetku kariere,
so ti honorarji še toliko bolj slabši
ministrstvo ve, da so ti honorarji porazni

zebe me

če ti honorarji ne bi bili tako porazni,
samozaposleni **delavci** v kulturi
sploh ne bi potrebovali državne miloščine plačevanja prispevkov.
državne miloščine, ki je namenjena zlasti mladim
na začetku karierne poti, ko so honorarji najbolj v kurcu.
ali pa za totalne stare luzerje,
ki še vedno zaslužijo manj kot 20 000 evrov na leto.
danes nisem prodala niti ene vžigalice

ampak če si luzer,
itak ne izpolnjuješ pogoja kakovosti?

niti ene vžigalice

za koga pa je potem ta pravica?
za vrhunske umetnike, ki kljub svoji vrhunskosti potrebujejo
državno miloščino,
da s svojim poklicem sploh lahko preživijo.

nobene vžigalice

ti si mlada. ti si na začetku karierne poti.

debele snežinke ne padajo na moje dolge zlate kodre

očitno si pa tut luzerka

usedem se na tla

jaz sem luzerka

in premrzle nožice tesno privijem k sebi

luzerka

danes nisem prodala niti ene škatlice vžigalice

luzerka

danes nisem prodala niti ene vžigalice

lu zer ka

ne morem domov,

ker nisem prodala niti ene vžigalice.

oče bi me natepel, če pridem domov.

luzerka

sicer pa je doma tudi mrzlo

ampak ne za komisijo,
za komisijo nisem luzerka

razpadajoča podstrešna hiša

skozi katero žvižga veter

komisija je samo posvetovalno telo gospoda ministra
in za ministra sem luzerka

ko je bila mama še živa

smo največje špranje zamašili

s slamo in cunjami

minister ve, kdo je luzer in kdo ni luzer

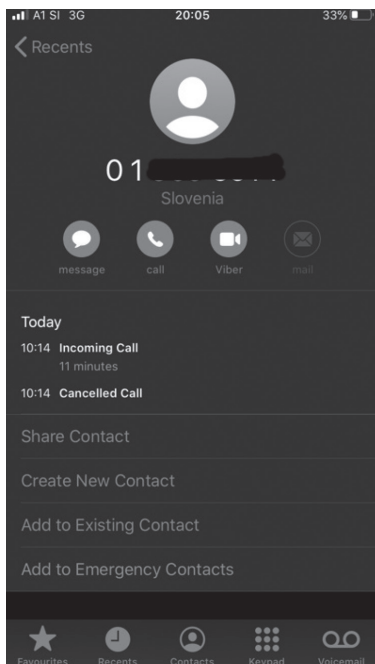
ko je bila mama še živa, oče ni pil

minister ve, kdo je luzer in kdo ni luzer

če bi mu prinesla flašo

minister ve, kdo je luzer in kdo ni luzer

VII. vodja sektorja za statusne zadeve

DRAMATURGINJA: Prosim?

VODJA SEKTORJA ZA STATUSNE ZADEVE: Dober dan.

DRAMATURGINJA: Dober dan.

VODJA SEKTORJA ZA STATUSNE ZADEVE: Jaz sem vodja sektorja za statusne zadeve. Ste vi včeraj poslala mail mojima uslužbenkama, višji svetovalki 1 in višji svetovalki 2?

DRAMATURGINJA: Mail v zvezi z odločbo, ja.

VODJA SEKTORJA ZA STATUSNE ZADEVE: Kaj pa vi mislite, da ste? Ne morte ljudi, ki ves čas garajo in vestno opravljajo svoje delo, tako žalit. Pošiljat takšne nesramne, nespoštljive, žaljive maile. Oni tukej delajo za vas, grejo vam na roko, vi pa to vračate s takšno nehvaležnostjo. Ne morte na tak način žalit in obtoževat naših uradnikov. To se ne dela. Oni garajo, vi pa tako čez njih. To se ne dela!

VODJA SEKTORJA ZA STATUSNE ZADEVE: Pa še lažete, a veste. To sploh ni res, da vi niste dobila nobenga odgovora. To sploh ni res.

DRAMATURGINJA: Oprostite, jaz sem samo opozorila, da nisem dobila nobenega uradnega odgovora z vaše strani. Po pogovoru s kolegi vem, da so tisti, ki so dobili obe vloži pozitivno razrešeni, po pošti prejeli fizično obvestilo o ugotovitvenem postopku, v katerem je jasno vidna in argumentirana odločitev ministrstva. Jaz pa tega nisem prejela. Dobila sem samo mail, ki nima nikakršne pravne podlage. In ne razumem, zakaj ministrstvo na različen način posluje s tistimi, ki dobijo odobreno pravico do plačila prispevkov, in s tistimi, ki jim ministrstvo te pravice ne prizna.

VODJA SEKTORJA ZA STATUSNE ZADEVE: Glejte, veste kok je vas velik. Vas je ogromno. In naša dekleta se res trudjo. Trudjo se, da bi vas čim hitreje obvestila, in ker je vas tako velik, nekaterim pač pošiljajo mejle, da bi vas pravočasno informirale. Samo zato, da bi vi prej zvedla. Sploh pa ste vi tista, ki, ko ste prejela naš mail, niste javila, kdaj želite bit vpisana v razvid.

DRAMATURGINJA: No, to zagotovo ne drži, saj sem pisno odgovorila gospe višji svetovalki 2, da želim biti vpisana v razvid s 1. 3. 2021, a da zaradi trenutne epidemijske situacije to morda še ni 100-procentno. Prav

tako sem februarja, ko mi je gospa višja svetovalka 2 pisala mail, ali datum vpisa s 1. 3. 2021 velja, odgovorila na njeno sporočilo v manj kot 24ih urah in potrdila, da velja. Zdaj pa smo 3. marca, jaz bi morala začet urejat stvari na FURS-u in AJPES-u in izdat račune, ampak tega ne morem, ker še vedno nimam odločbe.

VODJA SEKTORJA ZA STATUSNE ZADEVE: Glejte, pa jaz sploh ne vem, kaj se vi tukaj razburjate name, dobila ste obe pravici odobreni, boste vpisana v razvid, boste tut dobila državno pomoč in obe odločbi sta pri ministru na mizi.

DRAMATURGINJA: Aha, razumem, torej zdaj stvari stojijo pri ministru na mizi ...

VODJA SEKTORJA ZA STATUSNE ZADEVE: Ne, ne, ne, nič stvari ne stojijo pri ministru na mizi. To je vse sveže, on je to prejel na svojo mizo 2. marca zjutraj.

DRAMATURGINJA: Oprostite, ampak zakaj je on to prejel na mizo 2. marca, če bi mi morali biti vpisani v razvid s 1. marcem?

VODJA SEKTORJA ZA STATUSNE ZADEVE: Glejte, to je tako ali tako privilegij, da si vi lahko zbirate datum vpisa v razvid. Mi bi vas v resnici, takoj ko je potrjeno, morali vpisat v razvid. To nam je povedala tudi inšpekcija, in ko bo enkrat poročilo inšpektorata zaključeno, ne bomo smeli več postopat na tak način in vas spraševat o željenem datumu vpisa v razvid in it vam na roko. Mi vam delamo uslugo, a veste, in ne zdaj vi tukaj komplicirat, to bomo uredili in vi boste zagotovo vpisana v razvid. In ko ste vi 18. februarja odgovorila gospe višji svetovalki 2 da velja datum vpisa s 1. marcem, je gospa višja svetovalka 2 takoj izdala odločbo. Ampak to mora potem še preko večih služb in to traja, da oni vam pripravijo, da vi potem nimate dela s tem, ampak ste avtomatsko vpisana v razvid. In morda vedet, zdejle so ble zimske počitnice. En teden en del Slovenije, drug teden drug del Slovenije, ane, so ble zimske počitnice. Zato je to šele 2. marca prišlo na ministrovo mizo.

DRAMATURGINJA: Ja, seveda, razumem zdej, ja, nisem vedela, da je to tako dolg postopek, pa počitnice pa dopusti, ane? Ja, razumem, seveda. Se opravičujem, ja, nisem prej vedela. A pa vi torej veste, a mam jaz zdaj obe

odločbi pozitivni? Ker to je zame povsem nova novica, v mailu, ki sem ga prejela decembra, je bilo rečeno drugače.

VODJA SEKTORJA ZA STATUSNE ZADEVE: Glejte, ne vem jaz tega, jaz tega ne gledam.

DRAMATURGINJA: No, vidite, zame je to pomemben podatek in ravno zato mi je bilo čudno, da sem bila o njem obveščena zgolj po mailu, in oprostite, če sem pri trenutni politični klimi rahlo nezaupljiva.

VODJA SEKTORJA ZA STATUSNE ZADEVE: Ne, ne, ne, ne, ne, to ni nič politično. To nima nobene veze s politiko. Mi tukej delamo, trdo delamo, jaz tukej v Ljubljani trdo delam, ane. In vi boste odločbi dobila po pošti.

DRAMATURGINJA: No, potem pa najlepša hvala za informacije in zdaj ko ste mi razložili, mi je vse dosti bolj jasno in razumem, da se je zavleklo, ker so bile vmes zimske počitnice. Se opravičujem, če sem v mailu, ki sem ga poslala, uporabila predrzno dikcijo. Najlepša hvala za pojasnilo. Nasvidenje.

VIII. tretje srečanje

ko je bila mama še živa
oče ni pil

a je to normalno,
da te tko kličejo po telefonu?

ko je bila mama še živa
je oče vodil delavnico

a je to zloraba osebnih podatkov?

ko je bila mama še živa
je oče izdeloval lončene posode

bom dobila državno pomoč.
državna pomoč my ass.

ko je bila mama še živa,
je slikala na lončene posode

desetega marca zvoni

na njih so bili možje

poštar je

s klobuki

zviije me v želodcu

bolj slamniki kot klobuki

odprem vrata, prevzamem, podpišem

in z vilami

datum z besedo

z vilami

še enkrat podpišem in odprem

z ogromnimi vilami in zavihanimi rokavi

vpis v razvid samozaposlenih v kulturi

na nasprotni strani pa možje na konjih

z ministrovim podpisom

na konjih s turbani in sabljami

tenks minister

te z vilami v ospredju, te s sabljami v ozadju

samo ena odločba

na lončenih posodah je mama poslikala zunanost

kdaj pride druga?

na manjših skledah in krožnikih
pa je porisala dno

odločba glede prispevkov pride,
ko bomo prejeli povratnico,
da ste prejeli odločbo o vpisu v razvid

ko sem pojedla juho
ali ko sem pojedla kašo,
me je na dnu krožnika vedno pričakala slika
zdaj začneš plačevat 290 evrov na mesec,
plus dohodnina, 45 evrov na mesec, in čakaš na odločbo.
skupaj 335 evrov na mesec.

vame so boljčale razjarjene oči.
napete pesti, vile, sablje, turbani
upam, da teater čim prej nakaže keš

vile, sablje, turbani
ko pride odločba glede prve vloge,
boš lahko vložila novo vlogo za prispevke

vile, sablje, turbani
za dramaturginjo te je komisija že zdaj potrdila,
zdaj pa si imela še dve premieri
in uprizorjeno je bilo tvoje izvirno dramsko besedilo
v slovenskem narodnem gledališču

vile, sablje, turbani
in dobila si nagrado

kupite vžigalice!

IX. najboljša mlada dramatičarka

v petek šestindvajsetega marca dva tisoč enaindvajset prejmem telefonski klic direktorice prešernovega gledališča kranj pove mi da prejmem nagrado za najboljšo mlado dramatičarko na enainpetdesetem tednu slovenske drame pravi da je novica zaenkrat interne narave in naj jo zadržim zase zahvalim se za veselo vest in glas se mi trese zjočem se sama v sobi pozno jutro sonce sije in jaz jočem od sreče kot najverjetneje še nikoli v življenju ko sem bila sprejeta na akademijo sem tekla iz plaže do šotora in se prijateljem zdrila novico zdaj pa sem sama v svoji sobi in jočem in diham in ne morem verjet in pomislim seveda takoj pomislim ja to ja ne morem da ne bi pomislila zdaj ko uživam v trenutku sreče nakar ugotovim da staršem najbrž lahko povem grem iz sobe mami je v kuhinji še vedno oba z atijem delata od doma valda živim doma ker nimam denarja da bi živela na svojem in grem do nje pogledam jo in ji povem da sem najboljša mlada dramatičarka da je bilo moje dramsko besedilo ki smo ga v začetku marca uprizorili v slovenskem narodnem gledališču maribor in sem ga novembra poslala na natečaj za najboljšega mladega dramatika tudi zares izbrano in jaz sem ta letošnja najboljša mlada dramatičarka hitro greva do atija nočem se mu zadret čez cel vrt počakam da pride do naju blizu smo si stojimo čisto blizu in povem mu ati dobila sem nagrado moja drama je najboljša drama ati jaz sem letos najboljša mlada dramatičarka in atiju se orosijo oči jaz jokam in mami joka in vsi trije se objamemo kar tako skozi okno in tudi ati pomisli seveda tudi on pomisli ker seveda tudi on ne more odmisлити in spogledava se in jaz sem ta ki ubesedi najine glasne misli ati to mi bo zdaj pomagalo pri novi vlogi za pridobitev pravice za plačilo prispevkov za socialno varnost ta nagrada mi bo pomagala pridobiti pravico za plačilo prispevkov za socialno varnost ati to je najvišja nagrada v državi ki jo lahko pri mojih letih prejmem za svoje delo državna nagrada to mi bo pomagalo ati nova vloga bo morala it skos ati in hkrati vem da moji starši ki se ne spoznajo na delo v gledališču in me imajo najraje na svetu in so me vedno spodbujali pri mojem delu ampak sem zaradi situacije z ministrstvom vseeno dobila občutek da morda dvomijo vame ampak ne zdaj vem zdaj vejo tudi oni zdaj vemo vsi zdaj zagotovo ne dvomijo vame zdaj sta ponosna mami in ati sta ponosna in jaz sem ponosna in skupaj bomo fajtali dalje in zdaj bolj kot kdajkoli prej verjameta vame in jaz verjamem vase in komaj čakam da lahko z državno nagrado v cvju vložim novo vlogo za pridobitev pravice za plačilo prispevkov za socialno varnost in v tednu ko javno objavijo novico o nagrajencih tedna slovenske drame

sprejem vse intervjuje ki so mi ponujeni naporen teden je vse je novo zame še nikoli prej nisem dala nobenega intervjuja ampak sprejem vse samo zato da bom lahko v vlogo navedla čim več referenc ki štejejo kot odziv javnosti v gledališki list grem v akademijski list grem v kranj grem na val dvesto dva grem celo v grazio grem povsod grem ker se ministrstvo moti o meni in ker iz mene še nekaj bo.

X. četrto srečanje

vile. sablje. turbani.

ko pride negativna odločba,
ne boš vložila tožbe na sodišče.
to bi trajalo mesece.
vložila boš novo vlogo.
z novimi referencami.
s svežo nagrado.

vile sablje turbani

v vlogo vnesem januarsko premiero.
v vlogo vnesem marčevsko premiero.
v vlogo vnesem kritike.
v vlogo vnesem nove članke v gledaliških listih.
v vlogo vnesem dodatna priporočila.
v vlogo vnesem nagrado 51. tedna slovenske drame.

nič več vil

nagrada za najboljšo mlado dramatičarko
na tednu slovenske drame

nič več sabelj

ta nagrada je največ,
kar lahko za dramsko besedilo prejmeš pri svojih 24 letih

nič več turbanov

v državi republikli sloveniji

ko je mama umrla,
ni nihče več slikal
vil, sabelj, turbanov

v vlogo vnesem še vse intervjuje.
vloga je zdaj popolna.

oče je nehal izdelovat lončene posode

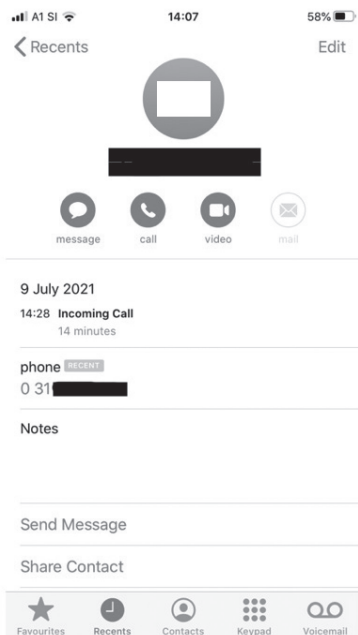
in čakam. čakam odločbo stare vloge

oče je tudi odstranil
vse narejene lončene posode
in vse krožnike

*odločba bo izdana takoj, ko bomo po pošti prejeli povratnico,
da ste prejeli odločbo o vpisu v razvid samozaposlenih v kulturi.*

nič več me
ne sablja
ne turban
ne vile
ne pogledajo iz krožnika, ko pojem juho
povratnica je morala prispet
med enajstim in osemnajstim marcem
pa tudi juhe ubistvu ne pojem
odločbo prejmem šele v prvem tednu maja,
čeprav je stipkana že od februarja.
medtem vsak teden hodim k psihologu.
juhe ni.
od decembra do marca sem izgubila pet kil
ker juhe nihče ne skuha
pa nisem hujšala.
nikoli v življenju nisem hujšala
ni mame, ni juhe.
zbujam se z drisko,
včasih bruham in jem pomirjevala,
da lahko zaspim.
oče ne kuha.
oče ne je.
trinajstega maja končno sprejmejo mojo drugo,
že dolgo časa popolno izpolnjeno vlogo.
oče samo spi
komisija jo bo obravnavala na junijski seji
oče samo spi in pije
ker je prejšnjič trajalo štiri mesece,
računam, da bom odločbo prejela avgusta.
najkasneje septembra.
oče samo še pije.

XI. član strokovne komisije

ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Pozdravljena, sem dobil Nino Kuclar Stiković?

DRAMATURGINJA: Ja, to sem jaz.

ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Živjo, Nina. Član strokovne komisije pri telefonu. Veš kdo sem jaz?

DRAMATURGINJA: Am ... Ne?

ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Dobro, nič hudga. Jaz te kličem v zvezi s tvojo tožbo ministrstva za kulturo, ampak ne kličem pa v imenu ministrstva.

DRAMATURGINJA: Kakšno tožbo?

ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Kokr jaz vem, naj bi ti vložila tožbo zoper ministrstvo?

DRAMATURGINJA: Ne, jaz nisem vložila nobene tožbe. Vsaj ne da bi jaz vedla.

ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Torej nisi vložila nobene tožbe?

DRAMATURGINJA: Ne.

ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Aha, ja to je pa potem tut zame nekej čisto novega. No, glej, jaz še enkrat povem, da ne kličem v imenu ministrstva, to je pomembno, kličem pa v zvezi s tvojo vlogo PPP.

DRAMATURGINJA: PPP?

ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Pravica za plačilo prispevkov.

DRAMATURGINJA: Aha ... Ja.

ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Mene zanima glede tvojega obsega dela ... Bi te lepo prosu, če bi mi na mejl poslala, katere tvoje dramaturgije so bile študijska obveznost in katere ne.

DRAMATURGINJA: Mislim, kot študijska obveznost jih je bilo zelo malo. Sej to je mišljeno te, ki sem jih delala, da sem opravila predmet na akademiji ...

ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Tako ja.

DRAMATURGINJA: Ker nekej jih je še za čas študija tudi, ker sem manj kot dve leti nazaj diplomirala. Ampak niso pa ble nikakršna študijska obveznost. To se lahko tut preveri v referatu in pri profesorjih.

ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Tako ja. To jaz vse razumem. Meni je to jasno. Mamo pa nekatere, ki jim to ni jasno in jim je treba to pojasnit še črno na belem. Tako da bi te prosu, če ti dam jaz svoj mail, da mi pošlješ seznam tistih, ki niso študijske dramaturgije.

DRAMATURGINJA: A je problem z obsegom dela?

ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Ni noben problem, samo določeni ljudje ga pa imajo.

DRAMATURGINJA: No, to mi je čudno, ker v prejšnji odločbi glede prispevkov je pisalo, da se ministrstvo strinja s komisijo glede obsega mojega dela, da je zadostno za pridobitev pravice, ne strinja se pa s kakovostjo dela. Ampak zdej mam tut nagrado pa še večji obseg dela.

ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Vem, jaz se tukaj povsem strinjam s tabo. Ne vem pa, če ti veš, da so se komisije vmes zamenjale?

DRAMATURGINJA: To sem slišala nekej ja.

ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: No, in zdaj z novimi komisijami in novim delovanjem komisij, pa nima to nobene veze, ni to bitka na leve pa na desne, samo enim je treba dvakrat pojasnit, kaj dela dramaturg pa kaj so študijske in kaj niso študijske dramaturgije. A si ti zdej v Ljubljani?

DRAMATURGINJA: *Dramaturginje govorijo – vžigalice gorijo. Vžigalice govorijo – dramaturginje gorijo.*

ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Aha, najbrž tam, k maš ta začasen naslov.

DRAMATURGINJA: *Dramaturginje govorijo – vžigalice gorijo. Vžigalice govorijo – dramaturginje gorijo.*

ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Sem se jaz pozanimal o tebi. Sem mogu to številko izbrskat. Ti se mi javi, ko boš kej v Ljubljani, zdej ti bom pa jaz dal moj mejl, ti mi pa na njega pošlji samo seznam neštudijskih dramaturgij. A sva zmenjena?

DRAMATURGINJA: *Dramaturginje govorijo – vžigalice gorijo. Vžigalice govorijo – dramaturginje gorijo.*

ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Tožbe pa pravš, da nisi vlagala?

XII. peto srečanje

no, to je pa fix zloraba osebnih podatkov.

Ampak mogoče mi res hoče dobr.

Ampak to s tožbo?

po mamini smrti je oče vse zmetal stran

kaj če je to nek subtilen način,

da me prestraš glede tožbe,

če bo spet negativna odločba

vse posode. vse lonce. vse krožnike.

hotel je odstraniti vse,

kar ga je spominjalo nanjo.

a me hoče prestraš?

a mi hoče pomagat?

jaz sem ga vsak dan spominjala nanjo.

zakaj me hoče prestraš? zakaj mi hoče pomagat?

tudi mene je hotel odstraniti

in kogarkol vprašam, nihče ga ne pozna.

teden dni po mamini smrti je zaprl delavnico

na netu najdem:

diplomiral pri borisu cavazzi. intervju v demokraciji.

ni več služil denarja

a me hoče prestraš?

ni več skrbel za hišo

a mi hoče pomagat?

vse prihranke je zapravil za pijačo

a me hoče prestraš?

in ni več kupoval hrane

a mi hoče pomagat?

takrat sem zbežala k babici

pošlem mu mejl.

seznam neštudijskih dramaturgij.

k babici v hribe.

XIII. poletje

ivanjščica	jeger
kislica	vodka
hrušica	viski
škržolica	gin
migalica	tekila
zvončnica	kabernet
tunjica	rakija
kamilica	rumeni muškat
bela večerna lučca	šljivovica
kukavičja lučca	smrekov liker
cvetoči lučnik	špricer
kamnokreč	pale ale
dobra misel	modri pinot
spomladanska torilnica	sivi pinot
milnica	beli pinot
rman	jagodna vodka
orlice	borovničevce
vretenčasta kadulja	teran
travniška kadulja	lager
podlesna kadulja	bevanda
puhasti zebat	metliška črnina
glavinec	modra frankinja
grabljišče	cuba libre
škofova čepica	pilsner
šentjanževka	gin tonic
navadna strašnica	penina
navadni oslad	ta prav šampanjc
arnika	temu res loh rečemo šampanjc
primožek	stock
kaj je že ta	pelicon
ne morem se spomnit	mojito
vse druge sem vedela	refošk
pomagaj mi	bourbon
tavžentroža točno tavžentroža	sangrija
smetlika	konjak
tega pa že dolgo poznam	cabarnet sauvignon
iz tega je tudi mama delala mazilo	ouzo
to je ognjič	rum
melisa	šnops
pasji rep	rumeni muškat
lisičji rep	modra frankinja
ripeča zlatica	beherovka
materina dušica	malibu

dokler ne izpraznim krožnika do dna
se zdi, kot da se nič ni spremenilo
dokler ne izpraznim krožnika do dna
se zdi, kot da so to juho skuhale mamine roke
dokler ne izpraznim krožnika do dna
mama sedi poleg mene
dokler ne izpraznim krožnika do dna
slišim, kako oče srka juho
dokler ne izpraznim krožnika do dna
vidim rezance na očetovih brkih
dokler ne izpraznim krožnika do dna
si mama soli in soli in soli in soli juho
dokler ne izpraznim krožnika
čakam na
vile
sablje
turbane

po kosilu greva z babico čez ogromen travnik
na drugi strani travnika
stoji majhna hišica
pisana hišica
s pisanimi okenci
skozi ta okenca se ne vidi v hiško
na teh okencih
ki niso okenca
je še manjše okence
in skozi to okence
vstopajo in izstopajo
čebele

ob koncu poletja ponovno obiščem psihologa
to je kontrolni termin
kontrolni termin po tem
ko sem do začetka poletja hodila na terapijo in osvojila
vedenjsko-kognitivni model
se naučila poiskati pozitivno avtomatsko misel

ki bo ob pojavu negativne avtomatske misli
ublažila anksioznost in tesnobo

matica
v čebelji družini je ena sama matica
matica je spolno zrela samica čebel
ki skrbi za potomstvo

avgusta naredim še zadnji diferencialni izpit za filozofijo
septembra opravi sprejemne izpite za
magistrski študij dramaturgije

trot
čebela čistilka
čebela dojlja
čebela graditeljica
čebela stražarka

izpitov me je bilo strah
strah kot še nikoli
tudi sprejemnih izpitov me je bilo strah
strah kot še nikoli
zatri negativno avtomatsko misel
zatri negativno avtomatsko misel
zatri negativno avtomatsko misel

čebele so mi vseč
ker delajo
ker si delijo delo
ker so organizirane
ker skrbijo druga za drugo

vse kar je v moji moči
mi vedno uspe
v gimnaziji sem samo enkrat dobila nezadostno
pri matematiki
računanje kotnih funkcij
edini šut v lajfu
edini neuspeh

za naslednji test
trigonometrijo
sem dobila pet
96-odstotno petico
bila bi 100 %
če ne bi ponesreči zapisala – namesto +
vozniški izpit
sem naredila v prvo
ker sem vedela, da bi me poraz tako sesul,
da je prvi poskus edini poskus
sprejemne izpite
sem naredila v prvo
molovo štipendijo
sem dobila iz prve
vedenjsko-kognitivni terapevtski model
sem osvojila iz prve
anksiozna sem
kadar nimam moči
anksiozna sem
kadar nimam stvari v svojih rokah
anksiozna sem
kadar čakam
anksiozna sem
kadar me ignorirajo
anskizona sem
kadar ne vem, kaj me čaka
anksiozna sem
kadar ne morem načrtovati prihodnosti
anksiozna sem
kadar nimam informacij

začetek septembra
odločbe pa od nikjer

z oktobrom bom nehala plačevati prispevke
z oktobrom bom spet študirala
naredila sem vse
da se lahko vpišem na faks
da se lahko vpišem kar na dva faksa

z oktobrom bom nehala plačevat prispevke
z oktobrom bom uveljavljala pravice iz študentskega statusa
z oktobrom bom nehala plačevat prispevke

z babico sva vsak dan
obiskovali čebele
čez čas je babica hodila k čebelam
samo še po pridelek
drugače je ostajala v hiši
jaz pa sem jih sama obiskovala vsak dan
za pobiranje pridelka
pa sem bila še premajhna
proti koncu poletja
je babica pobrala satje
iz njega je naredila voščeno svečo
to je bila voščena sveča v obliki jelke

za praznike jo bom lahko odnesla domov.

ampak jaz sem že doma. babica je dom.

konec septembra
odločbe pa od nikjer

XIV. akcija – reakcija

1.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA JAVNO UPRAVO
 INŠPEKTORAT ZA JAVNI SEKTOR

Tržaška Zl, 1000 Ljubljana

T: 01 478 83 84
 F: 01 478 83 31
 E: gp.ips@gov.si
 I: www.ips.gov.si

Ministrstvo za kulturo
 E: gp.mk@gov.si

Podpisnik: [redacted]
 Izdajatelj: Republika Slovenija
 Številka certifikata: 41 4F 20 28 00 00 00 56 71 da 5e
 Potek veljavnosti: 09.03.2024
 Čas podpisu: 16:05, 24.09.2021
 Ref. št. dokumenta: 0610-568/2021/2

Številka: 0610-347/2019-6
 Datum: 26. 8. 2019

Zadeva: Molk organa - zahteva za izdajo odločbe – opozorilo

Po pregledu pobude, ki je naslovljena na Ministrstvo za kulturo (MK), ugotavljam, da je pobudnica Nina Kuclar Stiković na MK naslovila zahtevo za izdajo odločbe v roku sedmih dni od prejema zahteve na podlagi 2. in 3. odst. 28. Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, 107/09 – odl. US, 62/10, 98/11 – odl. US, 109/12 in 10/17 – ZPP-E, v nadaljevanju ZUS-1) zaradi molka organa. Iz pobude izhaja, da je svojo vlogo v zadevi Pravice do plačila prispevkov za socialno varnost oddala že dne 13. 5. 2021, vendar o njej še ni bilo odločeno, prav tako nima nobene informacije, kdaj približno bo o vlogi odločeno. Pri tem se sklicuje na določila 222. člena ZUP, ki določa, kakšen je rok za izdajo in vročitev odločbe.

V zvezi z vsem navedenim opozarjam, da je Upravna inšpekcija v septembru 2021, kar sovpada z vložitvijo strankine vloge, opravila sistemski nadzor pri MK, med drugim tudi v zvezi z vodenjem postopkov vpisa v razvid samozaposlenih v kulturi in priznanja pravice do plačila prispevkov s strani države, na podlagi katerega so bili glede na ugotovljene kršitve predlagani ukrepi v zvezi z spoštovanjem instruktivskih rokov za izdajo odločb oziroma sklepov (Delni zapisnik o opravljenem inšpekcijskem nadzoru št.: 0610-33/2021-6 z dne 11. 5. 2021 in Dopolnilni zapisnik o opravljenem inšpekcijskem nadzoru št.: 0610-33/2021-21 z dne 3. 8. 2021). Glede na navedeno vas v zvezi z očitki iz pobude opozarjam na že odredjene ukrepe upravne inšpekcije ter ponovno poudarjam nujnost ažurnega obravnavanja vlog in kontinuiranega reševanja vlog, saj pomeni nekontinuirano vodenje postopkov kršitev pravic strank vpisa v razvid samozaposlenih v kulturi in priznanja pravice do plačila prispevkov s strani države, prav tako pa tudi nasprotuje osnovnemu namenu ZUJJK.

S spoštovanjem,

[redacted]
 UPRAVNA INŠPEKTORICA
 Inšpektorica višja svetnica

Vročiti:
 - Ministrstvo za kulturo, gp.mk@gov.si - po e-pošti.

V vednost:
 - Nina Kuclar Stiković [redacted]

2.1

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Maistrova ulica 10, 1000 Ljubljana

T: 01 369 59 00

F: 01 369 59 01

E: gp.mk@gov.si

www.mk.gov.si

Številka: 6161-225/2021/10
Datum: 29. 9. 2021

Zadeva: Obvestilo o ugotovljenem postopku - pridobitev pravice do plačila prispevkov iz državnega proračuna za socialno varnost

Ministrstvo, pristojno za kulturo je v postopku obravnave vaše vloge za pridobitev pravice do plačila prispevkov iz državnega proračuna za socialno varnost ugotovilo, da ne izpolnjujete zahtevanih pogojev iz Uredbe o samozaposlenih v kulturi (Uradni list RS, 45/10, 43/11, 64/12, 28/14, 35/16 in 84/16, v nadaljevanju: Uredba).

Strokovna komisija je pregledala vašo vlogo in ocenila vaše delo v zadnjih petih letih skladno s kriteriji, ki jih uredba določa za poklic **dramaturga** in ga ocenila s **15 točkami**, in sicer: (obseg 5 + kakovost 10 = 0+10+0), kar je razvidno iz ocenjevalnega obrazca:

OBSEG DELA V ZADNJIH PETIH LETIH	Možno šte. točk	Doseženo šte. točk	OBRAZLOŽITEV STROKOVNE KOMISIJE
najmanj 6 dramaturgij javno izvedenih v JZ ali NVO na področju kulture ali 2 avtorstvi oziroma 3 uredništva objavljene strokovne monografije oziroma 15 strokovnih prispevkov v referenčnih publikacijah ali 6 avtorstev priredb (dramatizacije, scenariji), ki so bile javno izvedene v JZ ali NVO na področju kulture ali najmanj 3 sezone umetniškega vodenja (gledališke oz. glasbene institucije, nevladne organizacije, festivala) ali najmanj 3-letno selektorstvo referenčnega festivala	30	5	W.Shakespeare:SEN KRESNE NO I, MGL 2017, asistentka režijaaturgije. M.Maeterlink: Sinja ptica, V DEŽELI SPOMINA, radijska igra, RA SLO 2017, priredba in režija. Philip Glass: LEPTICA IN ZVER, SNG Opera in balet LJ 2018, asistentka dramaturgije. Jacques Offenbach: HOFFMANOVE PRIPOVEDKE, SNG Opera in balet LJ 2018, asistentka dramaturgije. KORAKI V ČASU, plesna produkcija PK Forum in Španski borci 2018, scenaristka in dramaturginja. Urška Majcen: POLMRAK, 48. Teden slovenske drame 2018, bralna uprizoritev, režija. ANTIPROJEKT UNESCO, AGRFT, SNG Drama LJ 2019, priredba in dramaturginja. DRŽAVA, SMG Ljubljana 2019, asistentka dramaturgije. CARMEN, PK Forum in Španski borci, 2019, scenaristka in dramaturginja. Nina Kuclar Stiković: MORJE, Teden slovenske drame 2019, bralna uprizoritev, avtorica in dramaturginja. GOLI PIANIST, AGRFT 2020, dramaturginja. PRI BELEM ZAJCU, SNG Drama Maribor, 2020, dramaturginja. OBJEM, dramsko besedilo, - v času študija
KAKOVOST	70		
odzivi strokovne javnosti (odmevnost izvedbe/opravljenega dela - referenčne medijske objave, npr. publicistične ocene, strokovne kritike...) ali priporočila stanovskih društev ali stroke ali nagrade (državne nagrade na področju kulture; nagrade, ki jih podeljujejo stanovska društva; druge slovenske ali mednarodne nagrade in priznanja)	30	0	Vlagaateljica ni priložila nobenega odziva strokovne javnosti, niti ne priporočil stanovskih društev ali stroke oziroma nagrad, ki bi jih prejela za svoje delo, zato ji pod to rubriko ne dajemo točk
aktualnost, prepoznavnost in pomembnost dela samozaposlenega v domačem in/ali mednarodnem rstoru kvaliteta	30	10	

izvedbe/opravljenega dela, izvirnost v pristopu in izvedbi, referenčnost pojavljanja samozaposlenega oz. njegovega dela, referenčnost producenta/projekta, pri čemer je samozaposleni sodeloval oz. sodeluje)			
pomen dela samozaposlenega za razvoj/uvajanje poklica oz. področja	10	0	Vlagateljica ne dokazuje pomena njenega dela na razvoj samozaposlenega oziroma poklica, ki ga opravlja na tem področju.
SKUPAJ	100	15	

Za poklic dramaturginje je strokovna komisija podala sledeče mnenje:

»Strokovna komisija je pri natančnem pregledu vloge Nine Kuclar Stiković vlogo natančno pregledala. Vlagateljica je v vlogi zapisala, da želi pridobiti pravico iz treh poklicev: dramaturg, književnik in scenarist.

Vlagateljica študijsko in intelektualno pristopa k dramaturgiji in opazila njen širok razpon od osnovne gledališke dramaturgije, scenaristike, režije in predvsem njeno polno ustvarjalnost, kar se kaže tudi v pisanju dramskih tekstov, za kar pa je potreben širok spekter znanja, analitičnega pristopa do uprizoritvenih umetnosti in tudi kreativnosti. Znanje je pridobila tekom študija. Vse njeno dosedanje delo izvira prav iz časa študija, ki pa nikakor ni v celoti avtorsko oziroma samostojno.

Vlagateljica v vlogi dramaturginje ne izpolnjuje zakonsko predpisanih pogojev za pridobitev pravice do plačila prispevkov za socialno varnost, saj ne izpolnjuje obsega, ki ga za poklic predpisuje Uredba o samozaposlenih v kulturi v Prilogi I. Ta predvideva, da mora imeti vlagateljica najmanj 6 dramaturgij javno izvedenih v javnih zavodih ali nevladnih organizacijah itd. Prav tako vlagateljica ne izpolnjuje pogoja kakovosti za poklic dramaturga, kar je posledica tega, da je šele pred kratkim doštudirala in še nima avtorskih del. Iz posredovanega gradiva za poklic dramaturg, vlagateljica pripenja povezave do posameznih člankov, v katerih pa ni govora o njenem delu, pač pa delu, pri katerem je vlagateljica zgolj sodelovala, pa še to lahko le ugibamo. K vlogi vlagateljica ni priložila nobenih nagrad ali priznanj, zgolj dva priporočila.

Strokovna komisija iz vsega priloženega ne more slediti zakonskim določilom, da lahko posameznik, ki s svojim delom dosega izjemnost na področju kulture, lahko zaprosi za pridobitev pravice do plačila prispevkov. Za izjemen kulturni prispevek pa se šteje delo, ki je po obsegu in kakovosti v strokovni in širši javnosti ovrednoteno kot izjemno. Tega pogoja vlagateljica ne dosega, zato tudi ne more pridobiti pravice do plačila prispevkov.«

Poklic književnika je strokovna komisija ocenila z **0 točkami**, in sicer: (obseg 0+ kakovost 0 = 0+0+0), kar je razvidno iz ocenjevalnega obrazca:

OBSEG DELA V ZADNJIH PETIH LETIH	Možno štev. točk	Doseženo Štev. točk	OBRAZLOŽITEV STROKOVNE KOMISIJE
najmanj dve objavljeni prozni ali esejistični knjižni deli, izvirno napisani v slovenskem jeziku v tiskani ali digitalni obliki (od tega najmanj ena pri založbi) in najmanj 5 krajših proznih ali esejističnih del, objavljenih v referenčnih knjižnih ali revijalnih izdajah ter elektronskih, radijskih ali televizijskih medijih in vključenost v antologijo v slovenskem ali tujem jeziku ali najmanj dve objavljeni samostojni pesniški zbirki, izvirno napisani v slovenskem jeziku v tiskani ali digitalni obliki (od tega najmanj ena pri založbi) in najmanj 10 objav v referenčnih knjižnih in revijalnih izdajah ter elektronskih medijih in vključenost v antologijo v slovenskem ali tujem jeziku; ali najmanj 3 v tiskani ali digitalni obliki ali radijskem in televizijskem mediju objavljeni dramski deli v slovenskem jeziku, ali najmanj 2	30	0	Prijaviteljica navaja objave v gledaliških listih v času študija; samostojno pa je objavila štiri objave v gledaliških listih. Pri natančnem pregledu je mogoče oceniti, da so zapisi, ki jih je prijaviteljica pisala v času študija krajše narave in sodijo v čas študija pri posameznem predmetu. Članki v gledališkem listu so kratki in nikakor ne sodijo med objavljana prozna in esejistična knjižna dela, zato se tega njenega dela ne more ovrednotiti.

ново uprizorjeni/izvedeni dramski deli na domačih ali tujih odrih (javni zavodi, nevladne organizacije) ali najmanj tri javno objavljene radijske igre.			
KAKOVOST	70		
odzivi strokovne javnosti (odmevnost izvedbe/opravljenega dela - referenčne medijske objave, npr. publicistične ocene, strokovne kritike...) ali priporočila stanovskih društev ali stroke ter nagrade (državne nagrade na področju kulture; nagrade, ki jih podeljujejo stanovska društva; druge slovenske ali mednarodne nagrade in priznanja)	30	0	Prijaviteljica navaja dva intervjuja, ki jih je imela, ko je zapisala zapise v gledališke igre. Predstavljena je kot mlada asistentka režije. Strokovna javnost se na njena intervjuja ni odzivala, ker v njih ni objave njenega avtorskega dela.
aktualnost, prepoznavnost in pomembnost dela samozaposlenega v domačem in/ali mednarodnem prostoru (uprizoritev dram doma in v tujini na referenčnih odrih in prizoriščih, referenčnost izdajatelja/media, v katerem avtor objavlja svoja dela oz. referenčnost gledališča, v katerem so dela uprizorjena, nastopi doma in v tujini na strokovnih srečanjih in drugih s področjem povezanih dogodkih, literarna publicistika)	30	0	Vlagateljica je vlogi priložila štiri priporočila. Slednja so nastala iz časa študija, ko je pri različnih projektih sodelovala z javnimi zavodi oz. z občino. Priporočila so iz javnih zavodov in od Mestne občine Ljubljana, kjer je bila njihova študentka. Gre za pohvalo študija, ki ga je študirala, ne pa njenega avtorskega dela, katerega v danem trenutku še nima.
pomen dela samozaposlenega za razvoj/uveleževitev poklica oz. področja	10	0	/
SKUPAJ	100	0	

Za poklic književnice je strokovna komisija podala mnenje, da je Nina Kuclar Stiković mlada diplomantka dramaturgije in scenske umetnosti. V času študija je pisala tudi gledališke liste. Z njo sta bila narejena dva intervjuja. Razen zapisov v gledaliških listih prijaviteljica ne razpolaga s prozimi ali esejističnimi knjižnimi deli, izvirno napisanimi v slovenskem jeziku v tiskani ali digitalni obliki. Posledično se takšnih zapisov ne more oceniti. Vsekakor pa to ni izjemna kulturni prispevek, ki bo tako po obsegu in kakovosti v strokovni in širši javnosti ovrednoteno kot izjemno. Pri tem prijaviteljica ne izkazuje nobenih nagrad na tem področju, ki so zapisane v Uredbi o samozaposlenih v kulturi v Prilogi V. Prijaviteljico tako niti ni mogoče oceniti za poklic književnice.

Prav tako je strokovna komisija z **0 točkami** ocenila poklic **scenaristke** in sicer: (obseg 0+ kakovost 0 = 0+0), kar je razvidno iz ocenjevalnega obrazca:

OBSEG DELA V ZADNJIH PETIH LETIH	Možno štev. točk	Doseženo štev. točk	OBRAZLOŽITEV STROKOVNE KOMISIJE
najmanj 4 javno predvajana avdiovizualna dela (televizijske nadaljevanke se lahko štejejo kot eno avdiovizualno delo ob upoštevanju vsebinske in tematske zaokroženosti serije in obdobja predvajanja glede na sezono; 1 celovečerni film šteje za 2 drugi avdiovizualni deli) ali najmanj 2 javno predvajani filmski animaciji.	30	0	V času študija je prijaviteljica sodelovala pri dveh scenarijih. V prvem primeru gre za kratko plesno predstavo Koraki v času, v drugem primeru pa za kratki film študentov AGRFT. Obe deli sta bili predstavljeni v kratkih filmih študentov in nikakor ne pod avtoričnim imenom. To pomeni, da na tem področju nima avtorskih del.
KAKOVOST	70		
odzivi strokovne javnosti (odmevnost izvedbe/opravljenega dela - referenčne medijske objave, npr. publicistične ocene, strokovne kritike...) ali priporočila stanovskih društev ali stroke, nagrade (državne nagrade na	40	0	Kratki filmi, ki so nastali v okviru študijskega programa študentov AGRFT so bili postali na festivale. Zgolj sodelovanje na festivalih pa še ne pomeni, da se je vlagateljica v vlogi scenaristke tako dobro izkazala, saj gre za skupinsko delo in

področju kulture; nagrade, ki jih podeljujejo stanovska društva; druge slovenske ali mednarodne nagrade in priznanja)			ne delo posameznika, zato ne moremo govoriti o nekem njenem presežku. Priporočilo je prejela vlagateljica od Mestne občine Ljubljana, ki jo je štipendirala. Ostala priporočila se nanašajo na druge poklice, zato na področju kakovosti ne moremo govoriti o izjemnosti avtoričinega dela, ker to ni bilo samo njeno delo, pač pa delo neke šolske skupine, ki je sodelovala v študijskem programu.
aktualnost, prepoznavnost in pomembnost dela samozaposlenega v domačem in/ali mednarodnem prostoru (kvaliteta izvedbe oz. kvaliteta opravljenega dela, izvirnost v vsebinskem in medijskem pristopu, pomen projektov, pri katerih je sodeloval oz. sodeluje), pomen dela samozaposlenega za razvoj/uvajanje poklica oz. področja	30	0	Nagrada Iris za leto 2019 je bila podeljena za Študentski film (dokumentarni ali igrani film): Češnjevi kolački, direktorja fotografije Vida Uršiča. Torej gre za nagrado, ki jo je prejel študentski film, pri katerem je vlagateljica, kot študentka sodelovala, ni pa to njeno avtorsko delo, zato tudi v tej rubriki, kjer se ocenjuje kakovost ne moremo govoriti o presežkih vlagateljčinega dela, ker to ni bilo njeno delo, pač pa delo skupine študentov v času študija.
SKUPAJ	100	0	

Za poklic **scenaristke** je bilo s strani strokovne komisije podano mnenje:

»Vlagateljica prošnje za pravico do plačila prispevkov za socialno varnost samozaposlenih v kulturi je vložila vlogo za poklic scenarista. Pri natančnem pregledu njene vloge je bilo ugotovljeno, da je izkušnje za ta poklic pridobila tekom študija in ne kot samostojna ustvarjalca na tem področju. To pa se ne more šteti kot izjemen kulturni prispevek, ki bi tako po kakovosti in obsegu v strokovni in širši javnosti bilo ovrednoteno kot izjemno. Samo predvajanje kratkih filmov v okviru AGRFT še ne pomeni, da je izdelek tako izjemen, da bi ga širša strokovna javnost sprejela in podala pozitivne kritike. Vlagateljica nima niti priznanj na tem področju, zgolj priporočila, ki jih je dobila kot študentka od štipenditorja. Poudariti je treba, da priporočila, ki jih je vlogi priložila za poklic scenarist se nanašajo na drug specializiran poklic. Udeležba na delavnicah lahko pomeni, da izpopolnjuje svoje znanje v okviru študijskega procesa. O takšnem mnenju, ki nima nobene podlage po samostojnem avtorjevem delu, nikakor ne more predstavljati nekega izjemnega prispevka za delo, ki ga niti še ni bilo. Zato strokovna komisija ugotavlja, da vlagateljica ne izpolnjuje kriterijev za pridobitev pravice do plačila prispevkov za specializiran poklic scenarista.«

Na podlagi prvega odstavka 83. člena ZUJIK lahko samozaposleni v kulturi zaprosijo za pridobitev državne pomoči »pravice do plačila prispevkov za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, za obvezno zdravstveno zavarovanje ter za starševsko varstvo in za zaposlovanje od najnižje zavarovalne osnove za samozaposlene za socialno in zdravstveno zavarovanje iz državnega proračuna« v primerih, ko njihovo delo pomeni izjemen kulturni prispevek v zadnjih petih letih ali ko gre za poklice ali dejavnosti, ki jih je potrebno zaradi kadrovskih potreb v kulturi posebej podpirati (deficitarni poklic), če delo samozaposlenega v zadnjih petih letih pomeni izjemen prispevek k razvoju področja, ki ga zajema ta poklic.

Na podlagi prvega odstavka 8. člena Uredbe lahko samozaposleni v kulturi zaprosi za pridobitev državne pomoči »pravice do plačila prispevkov za socialno varnost« z vlogo na obrazcu, določenem v prilogi IV, ki je sestavni del te Uredbe, če njegovo delo v zadnjih petih letih pomeni izjemen kulturni prispevek. Na podlagi prvega odstavka 9. člena Uredbe za izjemen kulturni prispevek šteje predlagateljovo delo, ki je po obsegu in kakovosti v strokovni in širši javnosti ovrednoteno kot izjemno (npr. državna nagrada na področju kulture ali primerljiva nagrada, ki jo podeljujejo stanovska društva, primerljiva mednarodna nagrada ali priznanje za izvedeno avtorsko delo, dokumentirane kritike oziroma objave v strokovni literaturi, odmevnost izvedbe dela in drugi viri o izvedbi dela v domači oziroma mednarodni javnosti). Podrobnejši kvantitativni in kvalitativni kriteriji izjemnega kulturnega prispevka in prispevka k razvoju

področja, ki ga zajema deficitarni poklic, za posamezne poklice so določeni v prilogah I in II te uredbe (tretji odstavek 9. člena Uredbe).

Na podlagi prvega odstavka 87. člena ZUJIK ter prvega in drugega odstavka 11. člena Uredbe o priznanju državne pomoči »pravice do plačila prispevkov za socialno zavarovanje iz državnih sredstev« odloči minister z odločbo, po posvetovanju s strokovno komisijo iz 20. člena ZUJIK s področja delovanja kandidata in Kulturniško zbornico Slovenije. Minister sprejme odločitev na podlagi mnenja strokovne komisije o izpolnjevanju kvantitativnih in kvalitativnih kriterijev iz tretjega odstavka 9. člena Uredbe in mnenja, da je predlagateljevo delo v zadnjih petih letih po obsegu in kakovosti v strokovni in širši javnosti ovrednoteno kot izjemno oziroma kot visoko strokovno (tretji odstavek 11. člena Uredbe).

V postopku je bilo ugotovljeno, da je vlagateljica vlogo za priznanje pravice do plačila prispevkov iz državnega proračuna vložila dne 10. 5. 2021. Ob prejemu vloge je uradna oseba ugotovila, da je vloga nepopolna, zato je vlagateljico zaprosila, da vlogo dopolni. Vloga je bila dopolnjena 13. 5. 2021. Nadalje je bilo ugotovljeno, da je vlagateljica v vlogi uveljavljala tri specializirane poklice: dramaturg, književnik in scenarist.

Ministrstvo je tudi pridobilo mnenje strokovne komisije, pripravljeno na podlagi ocene oziroma vrednotenja predpisanih kriterijev. V skladu s prilogo I Uredbe, ki določa specializirane poklice na področju kulture in kriterije izjemnega kulturnega prispevka za pridobitev pravice do plačila prispevkov za socialno varnost, je vrednotenje kriterijev naslednje: za obseg 30 točk in za kakovost skupaj največ 70 točk (največje možno število točk je 100). Prag za izpolnitev pogoja izjemnosti v okviru posameznega poklica je 81 točk, pri čemer mora posameznik izpolniti vseh 30 točk za obseg in izpolniti najmanj 50 odstotkov možnih točk za vsak posamezen kriterij kakovosti. Če posameznik poda vlogo za pridobitev pravice do plačila prispevkov za več poklicev hkrati, s katerimi je vpisan v razvid samozaposlenih v kulturi, se lahko pri ugotavljanju izpolnjevanja kriterija obsega upošteva delovanje samozaposlenega v okviru teh poklicev. Pri tem seštevek vseh točk ne more preseči 30 točk. Samozaposleni, ki dosega pogoj obsega iz naslova več poklicev, mora za pridobitev pravice izpolnjevati kriterij kakovosti vsaj pri enem specializiranem poklicu, za katerega je zaprosil za pravico.

V skladu z Uredbo o samozaposlenih v kulturi in Prilogo I / Prilogo II ter Prilogo V k uredbi, bi morala vlagateljica v obdobju zadnjih petih let na področju specializiranega poklica dramaturginje minimalno doseči:

1. najmanj 6 dramaturgij javno izvedenih v JZ ali NVO na področju kulture ali
2. 2 avtorstvi oziroma 3 uredništva objavljene strokovne monografije oziroma
3. 15 strokovnih prispevkov v referenčnih publikacijah ali
4. 6 avtorstev priredb (dramatizacije, scenariji), ki so bile javno izvedene v JZ ali NVO na
5. področju kulture ali
6. najmanj 3 sezone umetniškega vodenja (gledališke oz. glasbene institucije, nevladne organizacije, festivala) ali najmanj 3-letno selektorstvo referenčnega festivala.

V skladu z Uredbo o samozaposlenih v kulturi in Prilogo I / Prilogo II ter Prilogo V k uredbi, bi morala vlagateljica v obdobju zadnjih petih let na področju specializiranega poklica književnice minimalno doseči:

1. najmanj dve objavljeni prozni ali esejistični knjižni deli izvirno napisani v slovenskem jeziku v tiskani ali digitalni obliki (od tega najmanj ena pri založbi)
2. najmanj 5 krajših prozskih ali esejističnih del, objavljenih v referenčnih knjižnih ali revijalnih izdajah ter elektronskih, radijskih ali televizijskih medijih in vključenost v antologijo v slovenskem ali tujem jeziku ali najmanj dve objavljeni samostojni pesniški zbirki, izvirno napisani v slovenskem jeziku v tiskani ali digitalni obliki (od tega najmanj ena pri založbi)
3. najmanj 10 objav v referenčnih knjižnih in revijalnih izdajah ter elektronskih medijih in vključenost v antologijo v slovenskem ali tujem jeziku; ali najmanj 3 v tiskani ali digitalni obliki ali radijskem in televizijskem mediju objavljeni dramski deli v slovenskem jeziku, ali najmanj 2 novo uprizorjeni/izvedeni dramski deli na domačih ali tujih odrih (javni zavodi, nevladne organizacije) ali najmanj tri javno objavljene radijske igre.

Na področju specializiranega poklica scenaristke pa mora vlagateljica minimalno doseči:

1. najmanj 4 javno predvajana avdiovizualna dela (televizijske nadaljevanke se lahko štejejo kot eno avdiovizualno delo ob upoštevanju vsebinske in tematske zaokroženosti serije in obdobja predvajanja glede na sezono;
2. 1 celovečerni film šteje za 2 drugi avdiovizualni deli) ali najmanj 2 javno predvajani filmski animaciji.

Ministrstvo se strinja z oceno in mnenjem strokovne komisije, ki se nanaša na kvantitativni kriterij (obseg dela v zadnjih petih letih), saj na podlagi pregleda vloge tudi sama strokovna komisija ugotavlja, da gre za dejavnost, ki jo je vlagateljica pridobila v času študija, ko je sodelovala pri projektih fakultete, ki jo je obiskovala. Skupina študentov fakultete je tako dosegla merila, ko je delala pri določenem projektu, ni pa jih dosegla vlagateljica, ki je bila le del skupine in izdelek (kratki film) ni odraz njenega samostojnega dela in izjemnega kulturnega prispevka slovenski kulturi. Strokovna komisija ne ocenjuje rezultatov dela, ki jih je ustvarila skupina študentov v času študija, pač pa ocenjuje le delo vlagateljice, kjer naj bi pomenilo njeno delo izjemen kulturni prispevek na področju specializiranih poklicev dramaturginje, književnice in scenaristke, za katere se je prijavila na ministrstvu za državno pomoč po sistemu de minimis »Plačilo prispevkov za socialno varnost za samozaposlene v kulturi«. Nikakor pa se ministrstvo ne more strinjati, da vlagateljica, kot ena izmed članov delovne oziroma projektne skupine na fakulteti v času študija, dosegala tako izstopajoče kvalitete ustvarjenega dela za poklic dramaturginje, književnice in scenaristke, kot so določeni v prilogi I Uredbe in je zato upravičena do vseh točk, ki so določeni za obseg, ki ga mora posameznik dobiti za izpolnitev izjemnosti v okviru specializiranega poklica.

Življenjepis vlagateljice dokazuje, da ne gre za samostojne projekte, pač pa, da je »tekom študija soustvarjala« določene projekte oziroma gledališke akademijske produkcije, kar je ugotovila tudi strokovna komisija in ministrstvo, zato se projekti ne morejo prepisati njej, kot avtorsko delo. Delo asistenta režiserja je drug specializiran poklic, kot delo dramaturga, književnika in scenarista, kar pojasni vlagateljica tudi v življenjepis.

Ministrstvo sprejema ocene in mnenja strokovne komisije glede izpolnjevanja posameznih kvalitativnih kriterijev, ki se tičejo kakovosti dela, saj ugotavlja, da tudi komisija ni mogla ocenjevati študijskega procesa vlagateljice oziroma ocenjevati nekaj, česar vlagateljica sploh ni predložila vlogi. Obrazložitev mnenja sledi predpisanim kriterijem oziroma pogoju izjemnega kulturnega prispevka, za katero v skladu s prvim odstavkom 9. člena Uredbe lahko šteje le takšno delo, ki je tako po obsegu, kot tudi po kakovosti v strokovni in širši javnosti ovrednoteno kot izjemno (npr. državna nagrada na področju kulture ali primerljiva nagrada, ki jo podeljujejo stanovska društva, primerljiva mednarodna nagrada ali priznanje za izvedeno avtorsko delo, dokumentirane kritike oziroma objave v strokovni literaturi, odmevnost izvedbe dela in drugi viri o izvedbi dela v domači oziroma mednarodni javnosti).

Ministrstvo za kulturo se strinja z oceno kriterija »odzivi strokovne javnosti (odmevnost izvedbe/opravljenega dela - referenčne medijske objave, npr. publicistične ocene, strokovne kritike...) ali priporočila stanovskih društev ali stroke ali nagrade (državne nagrade na področju kulture; nagrade, ki jih podeljujejo stanovska društva; druge slovenske ali mednarodne nagrade in priznanja)«, ki ga je za specializirane poklice zapisala strokovna komisija in to tudi utemeljila. Odzivov strokovne javnosti ni, niti ni priporočil stanovskih društev ali stroke oziroma nagrad, ki bi jih vlagateljica prejela za svoje delo. Takšnemu mnenju strokovna komisija sledi za vse tri specializirane poklice in ministrstvo se z ugotovitvijo strokovne komisije strinja. Ministrstvo na podlagi pregleda vloge in priloženih dokazil ter ugotovitev strokovne komisije ugotavlja, da vlagateljica pri zadevnem kriteriju ne dosega predpisnega 50 odstotnega praga za izpolnitev pogoja izjemnosti, kot izhaja iz priloge I Uredbe. Zato že zgolj iz tega razloga ni upravičena do plačila prispevkov za socialno varnost.

Glede ocene kriterija »aktualnost, prepoznavnost in pomembnost dela samozaposlene v domačem in/ali mednarodnem prostoru (kvaliteta izvedbe oziroma kvaliteta opravljenega dela, izvirnost v pristopu in izvedbi, referenčnost pojavljanja samozaposlenega oziroma njegovega dela, pomen projektov, pri katerih sodeluje oz. je sodeloval)« je strokovna komisija in tudi ministrstvo ugotovilo, da je vlagateljica prejemnica Nagrade za mlado dramatičarko, ki jo je prejela na 51. tednu slovenske drame, katero je uveljavljala pri specializiranem poklicu

dramaturginje. Pri ostalih dveh specializiranih poklicih vlagateljica ni dokazala ničesar, zato ji tudi strokovna komisija ni mogla podeliti nobene točke. Ministrstvo za kulturo, kot tudi strokovna komisija, po tem kriteriju ugotavljata, da iz vloge in priloženih dokazil ni razvidno, da pomeni vlagateljčino delo v zadnjih petih letih izjemen kulturni prispevek po prvem odstavku 9. člena Uredbe, za specializirane poklice dramaturginje, književnice in scenaristke.

Glede ocene kriterija »prispevek k razvoju poklica oziroma področja« je povsem na mestu ugotovitev strokovne komisije in seveda tudi ministrstva, da ni mogoče ugotoviti, ali vlagateljica izpolnjuje ta kriterij, ker ni za noben specializiran poklic predložila nobenih dokazil, ki bi dokazovali razvoj katerega koli od specializiranih poklicev, katere vlagateljica v vlogi našteva oziroma bi pomenil razvoj področja, ki ga posamezni specializirani poklici pokrivajo.

Ministrstvo tako ugotavlja, da vlagateljica ni zbrala zadostnega števila točk (81 točk), ki jih je podelila strokovna komisija oziroma ne dosega zakonsko določenega praga za dodelitev pravice do plačila prispevkov za socialno varnost iz državnega proračuna.

Glede na podano mnenje strokovne komisije in mnenja Ministrstva za kulturo imate v skladu s 1. točko 3. odstavka 146. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – UPB, 105/06 – ZUS-1, 126/07 in 65/08, 8/10 in 82/13, v nadaljevanju ZUP) pred izdajo odločbe možnost, da svojo vlogo v roku 5 dni dopolnite z dodatno dokumentacijo oziroma, da se izjasnite o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev.

Če v roku 5 dni svoje vloge ne boste dopolnili, bomo šteli, da k strokovnim ugotovitvam in predloženim dokazilom nimate kaj dodati in bomo izdali temu primerno odločbo.

Postopek vodila/

višja svetovalka II

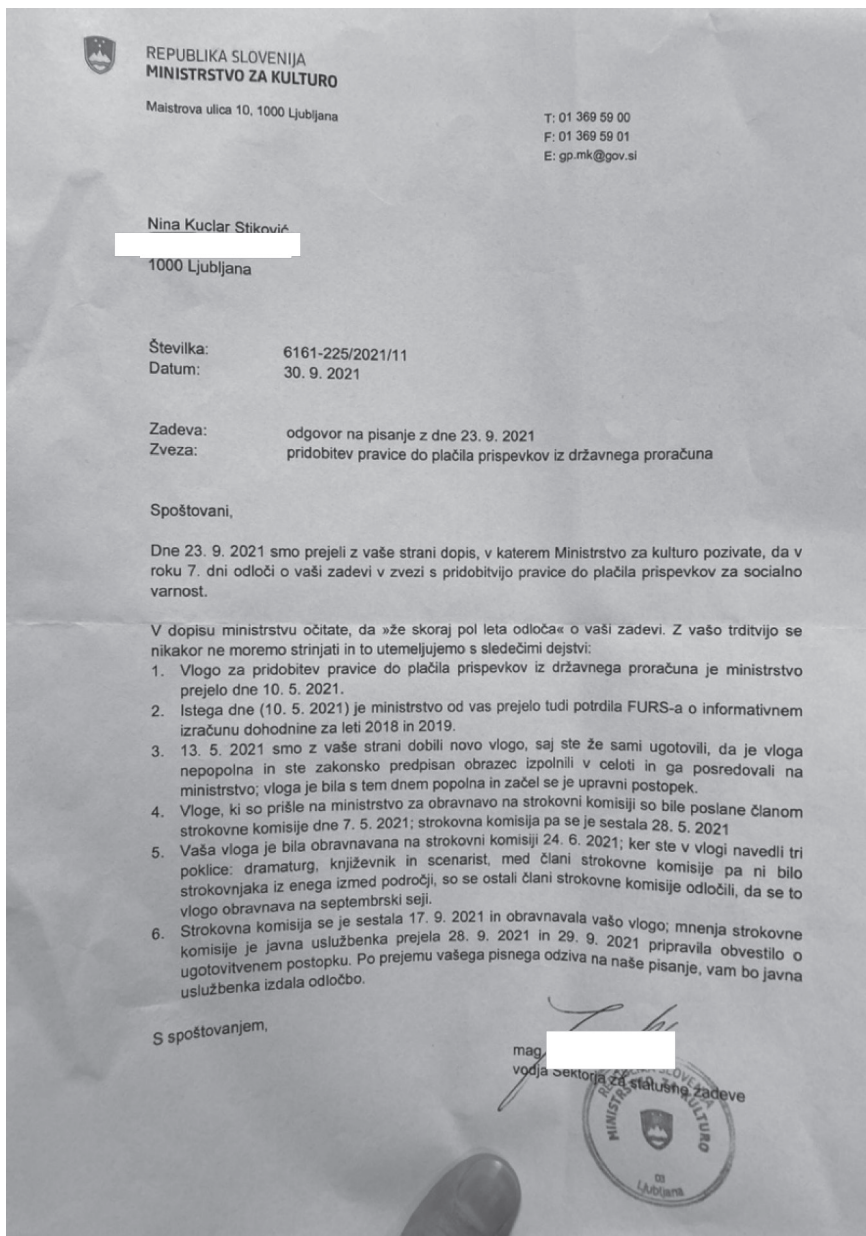
mag.

vodja sektorja za statusne zadeve

Vročiti – osebno, skladno z ZUP:

Nina Kuclar Stiković, €

2.2

XV. bivši član strokovne komisije

BIVŠI ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Zdej si sama. Jaz sem odstopu. In sem o tem v začetku septembra tut obvestil ostale člane komisije in poslal okrožnico na ministrstvo. Pol me je vodja sektorja za statusne zadeve še neki lovila pa hotla podpise od mene, ampak me ni ujela. In me tut ne bo. Pa če se razpoč. Kazensko ovadbo sem pa tut podal. Še pred odstopom.

DRAMATURGINJA: Jaz še vedno nimam odločbe.

BIVŠI ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Bi si mislu ja.

DRAMATURGINJA: Ker so me na ministrstvu ignorirali, sem pisala inšpektoratu za javni sektor. Šele ko je inšpektorica pozvala ministrstvo, sem prejela obvestilo o ugotovitvenem postopku.

BIVŠI ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: In kaj je velecenjeno ministrstvo ugotovilo?

DRAMATURGINJA: Jaz sem dobila obvestilo o ugotovitvenem postopku iz septembrske seje strokovne komisije. Kjer piše, da ne izpolnujem pogoja za pridobitev pravice za plačilo prispevkov za socialno varnost.

BIVŠI ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Aha, aha, sem si mislu, da bo kej tazga.

DRAMATURGINJA: Ampak v tem ugotovitvenem postopku, kjer je tudi tabela, ki zgleda kot ocenjevalni obrazec strokovne komisije ... V tem obrazcu sploh niso vrednotena moja dela. Ignorirana so. In moja nagrada tud.

BIVŠI ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Kar so tvoja dela, so pa študijska, ne?

DRAMATURGINJA: Ja. Čeprav niso. Res niso. Niso niti iz časa študija.

BIVŠI ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: No, zarad tega in temu podobnih stvari sem jaz odstopu.

DRAMATURGINJA: Po pošti sem ločeno dobila še dopis od vodje sektorja za statusne zadeve, kjer piše, da na junijski seji nisem bila obravnavana, ker komisija ni bila sklepčna. Ampak jaz sem takrat vas razumela, da sem bila obravnavana, ko ste me spraševali glede študijskih in neštudijskih dramaturgij.

BIVŠI ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Seveda si bla obravnavana. Jaz osebno sem podpisal obrazec.

DRAMATURGINJA: Torej to, kar piše ...

BIVŠI ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Na junijski seji je bil podpisan ocenjevalni obrazec, na katerem smo podpisani vsi člani komisije in kjer si bila za poklic dramaturga pozitivno ocenjena. Jaz osebno sem te pozitivno ocenil.

DRAMATURGINJA: Dramaturginje govorijo – vžigalice goriyo. Vžigalice govorijo – dramaturginje goriyo.

BIVŠI ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Komisija je fiktivna.

DRAMATURGINJA: Torej bi moral obstajati junijski ocenjevalni obrazec?

BIVŠI ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Obstaja je, ampak ga zdej najbrž ni več ...

DRAMATURGINJA: A ni to kaznivo dejanje?

BIVŠI ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Seveda je. To je zloraba položaja uradne osebe.

DRAMATURGINJA: Dramaturginje govorijo – vžigalice goriyo. Vžigalice govorijo – dramaturginje goriyo.

BIVŠI ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Ti samo glej, da ne boš dopolnjevala vloge.

DRAMATURGINJA: Nisem. Na obvestilo o ugotovitvenem postopku sem morala odgovoriti. Poslala sem razjasnitev, kjer utemeljujem, da vloge ne

bom dopolnjevala, in da naj zares ocenijo moja dela, ki so v vlogi navedena, ne pa da pišejo, da nimam avtorskih del. Ignorirajo pa tudi vse moje intervjuje in nagrade. Tudi nagrado tedna slovenske drame.

BIVŠI ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: In kaj so odgovoril?

DRAMATURGINJA: Sploh ne vem, če je komisija zares še enkrat pogledala mojo vlogo. Jaz sem v razjasnitvi res natančno še enkrat pojasnila, kaj so moja dela, kaj je študijsko, kaj ni, kaj je nagrada. Nazaj sem pa prejela enak odgovor. Da ne izpolnjujem pogoja. Da nimam avtorskih del. Da so samo študijska dela, ki ne štejejo za moja, in da tud ta, ki so moja, celo piše, da sem morda samo navedena v kolofonu in da ni nujno, da sem pri projektih zares sodelovala.

BIVŠI ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Tožba, lej. To je sam še za tožbo.

DRAMATURGINJA: Dramaturginje govorijo – vžigalice gorijo. Vžigalice govorijo – dramaturginje gorijo.

BIVŠI ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: “njena dela, po večini v soavtorstvu, iz katerega je težko razbrati vlagateljčin delež, po obsegu in kakovosti v strokovni in širši javnosti še ne dosega izjemnosti oz. vrhunskosti.” Tožba.

DRAMATURGINJA: Ampak jaz bi res zdaj rabila to pravico. Zdaj. Jaz nimam časa za tožbo. Jaz že 5 mesecev čakam na to odločbo. In res bi rabila to pravico.

BIVŠI ČLAN STROKOVNE KOMISIJE: Dokler so te ljudje tam, je ne boš dobila.

XVI. akcija – reakcija

3.

Nina KUCLAR STIKOVIĆ

XXXXXXXXXXXX ulica 4

1000 Ljubljana

RS, MINISTRSTVO ZA KULTURO

Maistrova ulica 10

1000 Ljubljana

ZADEVA: Vloga za pridobitev pravice do plačila prispevkov iz državnega proračuna za socialno varnost –**razjasnitev v vlogi že navedenih dejstev in okoliščin pomembnih za odločitev**

Zveza: Vaše obvestilo štev.: 6161-225/2021/10 z dne 29.9.2021
Vaš dopis št. 6161-225/2021/11 z dne 30. 9. 2021

V zvezi s pozivom Ministrstva za kulturo z dne 29.9.2021, da svojo vlogo za pridobitev pravice do plačila prispevkov iz državnega proračuna za socialno varnost dopolnim in se izjavim o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembna za odločitev, navajam, kot sledi v nadaljevanju

Povsem nenavadno je, da strokovna komisija in ministrstvo (na oba se sklicuje obvestilo) nista pri obravnavanju moje vloge upoštevala vseh jasno navedenih dejstev, oz. same vsebine vloge in njenih prilog, kakor tudi ne mojih obrazložitev, ki so pomembne za razumevanje mojega dosedanjega dela, zato so v obvestilu predstavljene napačne (zmotne) ugotovitve glede na dejansko stanje odločilnih dejstev in okoliščin.

Čeprav so bile dramaturgije in druge aktivnosti opravljene v času študija, niso bile študijska obveznost in so tako moje samostojno delo, kar bi v nadaljnjih postopkih, v kolikor bi bilo potrebno dokazovati, to potrdili tudi sodelavci in zaposleni na AGRFT. Sicer pa je potrebno zadevo obravnavati z upoštevanjem sledečih dejstev: program študija na AGRFT je javen in se torej o njegovi vsebini in obsegu lahko prepriča tudi strokovna komisija. Iz študijskega programa je mogoče izluščiti, kakšen je obseg dramaturgije kot študijske obveznosti. Zato je preostanek moje angažiranosti na tem področju šteti kot moje samostojno delo.

V zvezi z zgoraj navedenim so izostale naslednje 3 dramaturgije, ki so nastale med študijem, nikakor pa niso študijska obveznost: ZIMSKA PRAVLJICA (Agrft in Cankarjev dom), KORAKI V ČASU: NA DRUGI STRANI (Španski borci in Plesni klub Forma), ANTIPROJEKT UNESCO (Agrft in SNG Drama Ljubljana).

Dramaturgije, ki ste jih v obvestilu navedli kot “študijske”, sem opravila po že zaključenem študiju, zato jih komisija ne bi smela obravnavati kot dramaturgije, ki jih imenujete “v času študija”. Ob tem dodajam, da sem diplomirala septembra 2019, zato bo preverjanje teh relevantnih dejstev relativno enostavno.

Iz obvestila nadalje izhaja, da se je ponovno (iz neznanega razloga) “spregledalo” vse, že v moji vlogi navedene dramaturgije, in se poraja sum kot bi se želel namenoma krčiti moj obseg dela. Kljub temu, da so dramaturgije že navedene v vlogi, jih še enkrat izpostavljam: KORAKI V ČASU: CARMEN (Španski borci in Plesni klub Forma), KABARET PRI BELEM ZAJCU (SNG Drama Maribor), GOLI PIANIST (Agrft), ROMEO IN JULIJA (SNG Drama Maribor), SKUPAJ SAMI ALI JUTRI JE V SANJAH IZGLEDAL DRUGAČE (SNG Drama Maribor). Skupaj 5 dramaturgij.

Moj obseg dela tako presega pogoj “najmanj 6 dramaturgij javno izvedenih v JZ ali NVO”, saj je izven študijskih dramaturgij bistveno več (8) dramaturgij, 3 že zgoraj omenjene za čas študija, vendar ne kot študijska obveznost in 5 po zaključenem študiju.

Poleg obsega dramaturgij, bi morala strokovna komisija in ministrstvo upoštevati tudi obseg avtorstev dramaturgij oziroma priredb, saj dramaturgije kot pogoj lahko nadomesti “ali 6 avtorstev priredb (dramaturgije, scenariji), ko so bile javno izvedene v JZ ali NVO”. Kot je v vlogi že navedeno, sem avtorica 7 priredb, TUMOR V GLAVI (Agrft), SINJA PTICA: V DEŽELI SPOMINA (Agrft, RTV SLO), AVTOSTOP (Agrft, RTV SLO), ZIMSKA PRAVLJICA (Agrft, Cankarjev dom), KORAKI V ČASU: NA DRUGI STRANI (Španski borci, Plesni klub Forma), KORAKI V ČASU: CARMEN (Španski borci, Plesni klub Forma), ROMEO IN JULIJA (Drama SNG Maribor). Glede na to, da se lahko upoštevajo tudi priredbe, ki so bile opravljene med študijem, če je zahteva vložena manj kot 2 leti po končanem študiju, se posledično štejejo tudi prve tri navedene avtorske priredbe (TUMOR V GLAVI (Agrft), SINJA PTICA: V DEŽELI SPOMINA (Agrft, RTV SLO), AVTOSTOP (Agrft, RTV SLO)).

Poleg obsega dramaturgij in avtorskih priredb, sem k zahtevku priložila tudi 13 prispevkov v referenčnih publikacijah, gledaliških listih javnih zavodov, za katere

sem pisala članke. In sicer: 4x za SNG Opera in Balet Ljubljana, 4x za Mestno gledališče ljubljansko, 2x za SNG Dramo Maribor in 3x za Gledališki oziroma Akademski list AGRFT, pri čemer je zgolj 1 prispevek nastal v okviru študijske obveznosti. Vse ostale objave v gledaliških listih niso bila nikakršna študijska obveznost, ravno nasprotno, vlagateljica je zaradi svoje kompetentnosti bila že v času študija objavljena k pisanju člankov za gledališki list v javnih zavodih.

Obseg dela je tako popolnoma zadosten – skladen s pogoji in bi zanj morala prejeti vseh 30 točk in ne zgolj 5.

Glede kakovosti v obvestilu navajate, da “vlagateljica ni vložila nobenega odziva strokovne javnosti in stanovskih društev ali stroke in nagrad, ki bi jih prejela za svoje delo”, kar ponovno ne drži. Priloženi so podatki o gostovanjih predstav na festivalih, tako državnih kot mednarodnih, prav tako nagrade Zlatolaska, ki so bile prejete za predstave kot tudi za samo dramaturško delo. Priloženi so odzivi kritike iz Večera, Dela, Koridorja, priloženi so tudi intervjuji, torej odmevnost v javnosti, ki se je zgodila po uprizoritvi predstave in prejetju nagrade. Prav tako sta priloženi tudi dve priporočili, priporočilo Mestne občine Ljubljana in priporočilo umetniškega direktorja Drame SNG Maribor.

Glede obsega dela v obvestilu tudi ni upoštevan kriterij, ki je zapisan v Prilogi I: Specializirani poklici na področju kulture in kriteriji izjemnega kulturnega prispevka za pridobitev pravice do plačila prispevkov za socialno varnost: “*Če posameznik poda vlogo za pridobitev pravice do plačila prispevkov za več poklicev hkrati, s katerimi je vpisan v razvid samozaposlenih v kulturi, se lahko pri ugotavljanju izpolnjevanja kriterija obsega upošteva delovanje samozaposlenega v okviru teh poklicev. Pri tem seštevek vseh točk ne more preseči 30 točk. Samozaposleni, ki dosega pogoj obsega iz naslova več poklicev, mora za pridobitev pravice izpolnjevati kriterij kakovosti vsaj pri enem specializiranim poklicu, za katerega je zaprosil za pravico.*”

Čeprav je obseg povsem zadosten že iz enega poklica (dramaturg), bi morali upoštevati tudi obseg dela književnika in scenarista.

Tudi obseg dela književnika je v posredovanem obvestilu iz povsem neznanega razloga vrednoten popolnoma napačno, skopo in se ne upošteva moje delo, ki sem ga navedla v vlogi:

- PRIREDBE DRAMSKEGA DELA IZDANE NA RADIJSKEM MEDIJU (2), Radijska igra *Sinja ptica: V deželi spomina* (Agrft, RTV SLO) in Radijska igra *Avtostop* (Agrft, RTV SLO),

- ODRSKE UPRIZORITVE PRIREDB DRAMSKIH DEL (3) *Tumor v glavi (Jovo na novo)* (AGRFT), *Zimska pravljica* (AGRFT, Cankarjev dom), *Romeo in Julija* (Drama SNG Maribor),
- V TISKANI OBLIKI OBJAVLJENA DRAMSKA DELA (3) Objava izvirnega dramskega besedila *Objem* v reviji sodobnih gledaliških in filmskih ustvarjalcev ADEPT, Objava izvirnega dramskega besedila *Skupaj sami ali jutri je v sanjah izgledal drugače* v gledališkem listu SNG Drama Maribor, Objava dramskega besedila *Jutri je v sanjah izgledal drugače* v reviji *Sodobnost*,
- NOVO UPRIZORJENA/IZVEDENA DRAMSKA DELA (1 odrska uprizoritev, 3 bralne uprizoritve).

- Avtorica izvirnega dramskega besedila *Morje*, bralna uprizoritev v Trubarjevi hiši literature v okviru 49. Tedna slovenske drame.
- Avtorica izvirnega dramskega besedila *Piram in Tizba*, bralna uprizoritev, ŠKUC, ZDUS
- Avtorica izvirnega dramskega besedila *Črna pika*, bralna uprizoritev v Drama SNG Ljubljana.
- Avtorica izvirnega dramskega besedila *Skupaj sami ali jutri je v sanjah izgledal drugače*, uprizorjeno na odru Stare dvorane v SNG Drama Maribor.

Čeprav je obseg dela zadosten že samo s poklicem dramaturga, je skupaj z obsegom dela književnika še toliko obsežnejši.

Prav tako je iz obvestila nejasno, zakaj niso obravnavane vse priloge, ki dokazujejo mojo kakovost dela pri poklicu književnik (dramatik). V obvestilu je zapisano, da "prijaviteljica ne izkazuje nobenih nagrad na tem področju, ki so zapisane v Uredbi o samozaposlenih v kulturi v prilogi V." Čeprav je vlagateljica priložila podatek o državni nagradi, nagrado Tedna slovenske drame, saj je na 51. Tednu slovenske drame, aprila 2021, prejela Nagrado za mlado dramatičarko. Torej popolnoma izpolnujem tudi kriterij za kakovost na podlagi omenjene nagrade, ki pa v obvestilu iz neznanega razloga ni šteta pri nobenem poklicu.

Poleg tega so v moji vlogi bili priloženi trije intervjuji: 1) intervju na valu 202, 2) intervju na Tednu slovenske drame v Prešernovem gledališču Kranj in 3) intervju v reviji *Grazia*, kar je ponovno spregledano oz. je navedno: "Prijaviteljica navaja dva intervjuja, ki jih je imela, ko je zapisala zapise v gledališke igre", ne da bi bilo čisto jasno, kaj je s tem strokovna komisija imela v mislih. Pri čemer je za izpolnjevanje kriterija kakovosti očitno, da intervjuji prikazujejo odmevnost, aktualnost in kažejo odziv strokovne javnosti.

Popolnoma napačno so prikazana tudi "štiri priporočila, slednja so nastala iz časa študija". K zahtevku je bilo priloženih 5 priporočil, med njimi tudi priporočila stanovskega društva:

- 1) Priporočilo umetniškega direktorja Drame SNG Maribor Aleksandra Popovskega,
- 2) Priporočilo Simone Hamer, mentorice delavnice Nova branja v SNG Drama Ljubljana
- 3) Priporočilo Združenja dramskih umetnikov Slovenije,
- 4) Priporočilo Prešernovega gledališča Kranj in festivala Teden, slovenske drame,
- 5) Priporočilo Mestne občine Ljubljana.

Priporočila niso vezana zgolj na delo v času študija (pa tudi če bi bila, gre za avtorsko delo, ki je nastalo v času študija, a ne v okviru študijskih obveznosti, temveč poleg njih, kar zgolj dodatno izkazuje vlagateljčino nadpovprečno kompetentnost in zgodnjo uveljavljenost v javnih zavodih). Poleg tega pa gre tudi za avtorsko delo, ki je nastalo po končanem študiju in je navedeno v priporočilih. Prav tako tudi priporočilo Mestne občine Ljubljana, ki ga je strokovna komisija ocenila kot "pohvalo za študij, ki ga je študirala, ne pa njenega avtorskega dela, katerega v danem trenutku še nima." Slednje enostavno ne drži, saj iz obstoječih že priloženih listin k vlogi izhaja, da gre za pohvalo dosežkov tekom študija in tudi za pohvalo avtorskega dela po že končanem študiju.

V vašem obvestilu zanikate zgoraj navedena dejstva, ne upoštevate tega, da se obseg dela lahko tudi sešteva in ne priznavate kakovosti za poklic dramaturginje in zlasti za poklic književnice, kjer imam državno nagrado.

Pojavlja se tudi sum o verodostojnosti posredovanega obvestila, saj bi to moralo temeljiti na strokovnem mnenju komisije, vendar na obvestilu ni nobenega podpisa s strani članov strokovne komisije. Zato je tudi dvomljivo, kdo sploh je vrednotil moje delo, ali je bila to strokovna komisija ali tretja, nekompetentna oseba brez pristojnosti za tovrstna opravila. Ni mogoče spregledati niti tega, da je v obvestilu mnogo kontradiktornosti (med drugim je napačna tudi navedba, da je državna nagrada iz 51. Tedna slovenske drame upoštevana pri poklicu dramaturginje, in da zato ni bila upoštevana pri poklicu književnice, sočasno pa je pri poklicu dramaturginje sploh niste upoštevali), napak in spregledanih dejstev, kar strokovna komisija skoraj zagotovo ne bi zagrešila.

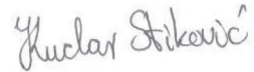
Pri nadaljnjem obravnavanju moje vloge želim, da se Ministrstvo za kulturo opredeli do stališča strokovne komisije, pri čemer želim, da se mi stališče komisije tudi predoči (podpisani zapisniki, ocenjevalni obrazci s sej 24. 6. 2021 in 17. 9. 2021), da se lahko neposredno seznanim z njenim stališčem. Glede na dosedANJI potek postopka se pri meni pojavlja bojazen, da ugotovitve v obvestilu ne temeljijo na dejanskih ugotovitvah strokovne komisije. Dejstvo je, da je komisija na seji 24. 6. 2021 bila sklepčna, kot to določa 4. odstavek 10. člena Pravilnika o strokovnih

komisijah (UL RS št. 172/20)). Prav zato ni utemeljenega razloga, da bi se odločanje o moji vlogi prestavilo na sejo 17. 9. 2021. Tudi tu je mogoče sumiti na zavajanje in potvarjanje dejanskega stanja znotraj upravnega postopka.

Glede na to da vloge ne dopolnujem z novimi dejstvi, ampak samo ponovno pojasnujem že obstoječa dejstva, o katerih ste bili tako strokovna komisija kot tudi naslovno ministrstvo že seznanjeni, in torej ni novih dokazil, pričakujem, da se bodo procesna dejanja zaključila s takojšnjo izdajo pozitivne odločbe, skladno s temi razjasnitvami in mojim pozivom z dne 23. 9. 2021.

S spoštovanjem,

Nina Kuclar Stiković

Ljubljana, 11. 10. 2021

4.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO
 Maistrova ulica 10, 1000 Ljubljana

T: 01 369 59 00
 F: 01 369 59 01
 E: gp.mk@gov.si
 www.mk.gov.si

Številka: 6161-225/2021/16
 Datum: 8. 11. 2021

Zadeva: **Drugo obvestilo o ugotovitenem postopku – pridobitev državne pomoči »pravice do plačila prispevkov iz državnega proračuna za socialno varnost«**

Na podlagi četrtega odstavka 146. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13 in 175/20 – ZIUOPDVEV; v nadaljevanju ZUP) ima stranka možnost, da se seznaní, pred izdajo odločbe, o upravnem postopku, ki ga vodi upravni organ, v zvezi s pridobitvijo državne pomoči »pravice do plačila prispevkov iz državnega proračuna za socialno varnost«.

Ministrstvo, pristojno za kulturo je v postopku obravnave vloge za pridobitev državne pomoči »pravice do plačila prispevkov iz državnega proračuna za socialno varnost« ugotovilo, da ne izpolnjujete zahtevanih pogojev iz Uredbe o samozaposlenih v kulturi (Uradni list RS, 45/10, 43/11, 64/12, 28/14, 35/16 in 84/16, v nadaljevanju: Uredba).

Strokovna komisija je na seji dne 22. 10. 2021 pregledala ugovor vlagateljice z dne 12. 10. 2021 in osnovno vlogo ter menila, da dopolnitev ne prinaša novih dejstev, zato se točkovanje pri posamičnih poklicih ne spremeni. Podala pa je tudi dodatno skupno obrazložitev za vse tri poklice in sicer dramaturg, književnik in scenarist:

»Strokovna komisija se je seznanila z ugovorom stranke in ugotovila, da stranka v postopku ni dokazala oz. prikazala novih dejstev, ki bi vplivali na odločitev strokovne komisije. Strokovna komisija ostaja pri svojem mnenju, da vlagateljica ne dosega minimalno število točk za pridobitev pravice do plačila prispevkov za socialno varnost samozaposlenega v kulturi.

Strokovna komisija ponovno ocenjuje, da iz priloženega ne more oceniti vlagateljice kot vrhunske ustvarjalke na področjih, za katere se prijavlja, kar je eden od pogojev za pridobitev pravice do plačila prispevkov za socialno varnost. Njena dela, po večini v soavtorstvu, iz katerega je težko razbrati vlagateljčin delež, po obsegu in kakovosti v strokovni in širši javnosti (še) ne dosegajo izjemnosti oz. vrhunskosti.«

Ministrstvo ponovno sprejema dodatno mnenje strokovne komisije glede izpolnjevanja količinskih kot posameznih kvalitativnih kriterijev ter meni, da vlagateljica ne izpolnjuje navedenih pogojev za priznanje državne pomoči na vseh navedenih področjih. Obrazložitev mnenja ministrstva je bilo vlagateljici posredovano s prvim obvestilom o ugotovitenem postopku dne 29. 9. 2021.

Glede na podano dodatno mnenje strokovne komisije in mnenje Ministrstva za kulturo imate v skladu s 1. točko 3. odstavka 146. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – UPB, 105/06 – ZUS-1, 126/07 in 65/08, 8/10 in 82/13, v nadaljevanju ZUP) pred izdajo odločbe možnost, da svojo vlogo v roku 5 dni dopolnite z dodatno dokumentacijo oziroma, da se izjasnite o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev.

Če v roku 5 dni svoje vloge ne boste dopolnili, bomo šteli, da k strokovnim ugotovitvam in predloženim dokazilom nimate kaj dodatno priložiti in bomo izdali temu primerno odločbo.

od
 Ljubljana
 višja svetovalka I

XVII. zadnje srečanje

če se je lanski december zdel kot nočna mora,
kaj je potem to?
zdaj vem, kaj je mislila babica,
ko je rekla,
da bom svečo lahko odnesla domov za praznike.

z oktobrom ne morem dat
statusa samozaposlene na mirovanje.
izvem celo to,
da mirovanje statusa ni mogoče.

domov sem se morala vrniti še pred prazniki
tisti, ki jim prispevke plačuje ministrstvo,
lahko dajo status na mirovanje recimo zaradi študija.
domov

tistim, ki si prispevke plačujemo sami,
pa to ni omogočeno.
edini možni scenarij je
izbris iz razvida samozaposlenih v kulturi.
želim si, da bi lahko bila babica moj dom.
vse bi bilo lažje, če bi bila babica moj dom.

če se izbrišem iz razvida, bom
dobila negativno odločbo glede prispevkov,
ker sploh nisem vpisana v razvid.

v poročilu inšpektorata
so zabeleženi primeri,
ko se je samozaposleni izbrisal iz razvida
zaradi nezmožnosti plačevanja prispevkov,
medtem ko je več mescev čakal,
da ministrstvo odloči o njegovi vlogi.

po izbrisu iz razvida
pa je seveda prejel negativno odločbo glede prispevkov

ampak zdaj ni več možno,
da bi bila babica moj dom.

izbris torej ni opcija.
oktobra še ostajam v razvidu.
ne bom zavarovana kot študent.
še vedno 290 evrov prispevkov.
čakam.
samo še oktobra.

tako kot ni več možno, da je mama moj dom.

čakam.
samo še novembra.

najprej mama
potem babica

čakam.
samo še decembra.

in zdaj se vračam

čakam.
samo še januarja.

vračam se

čakam.
samo še februarja.

vračam se domov

čakam.

k očetu

to je tisoč šesto petinsedemdeset evrov čakanja.

z voščeno svečo
potrkam in čakam
dlje kot traja, bolj me je strah

izmučena sem,
ker poleg študija jemljem še projekte za majhen keš.
seveda jemljem projekte za majhen keš,
ker moram z nečim plačat prispevke.
in odvetnika.

mogoče ne bi smela pobegniti

spet sem pri psihologu.

če ne bi odšla, se mi ne bi bilo treba vrniti

komisija je fiktivna. krivice se dogajajo.

pokukam skozi okno

čakam od maja do februarja.

tema

to je dva tisoč šeststo deset evrov čakanja.

čista tema

drugega novembra z odvetnikom zaprosiva
za vpogled v moj upravni spis na ministrstvu za kulturo.

zmrazi me

mine teden dni. ni odgovora.
mineta dva tedna. ni odgovora.

kaj če se je očetu kaj zgodilo

ponovno posreduje inšpektorat za javni sektor,
saj je ministrstvo dolžno omogočiti vpogled v spis.

triindvajset dni po poslani prošnji
prideva do vpogleda v moj upravni spis.

to je seveda cel mesec,

če gledaš glede na prispevke.

še enkrat potrkam

kaj pa je to?

kako pa oni majo to?

pa ti dokumenti sploh niso oštevilčeni?

kako to oni knjižijo brez zaporednih števil?

čakam pred starimi lesenimi vrati

ocenjevalnega obrazca strokovne komisije z junijske seje
seveda ni v spisu

zato pa stvari zginejo.

ker sploh ni zaporednih števil dokumentov.

nabiralnik je prazen

v mojem upravnem spisu

pa je pozitivna ocena kulturniške zbornice slovenije,
pozitivna ocena društva kritikov in teatrologov slovenije,
negativna ocena strokovne komisije s septembrske seje.

strah me je

Ob vpogledu sva s stranko ugotovila, da je iz upravnega spisa izginil oziroma je bil protipravno odstranjen zapisnik strokovne komisije z dne 24.06.2021, ko je strokovna komisija (po informacijah ki jih je moja stranka dobila od članov te komisije) vlogo moje stranke nedvomno ocenila pozitivno in predlagala, da se ji

prizna pravica do plačila prispevkov. Zdaj tega zapisnika ni v upravnem spisu, vi, mag. vodja sektorja za statusne zadeve, pa ste dne 30.09.2021 v dopisu moji stranki, v 5. točki dopisa, očitno lažno navajali, da naj strokovna komisija vloge moje stranke 24.06.2021 sploh ne bi obravnavala.

Ker iz zgoraj navedenega izhaja najmanj utemeljen sum o hudih kršitvah upravnega postopka, morda celo storitve kaznivega dejanja zlorabe položaja oziroma nevestnega dela v službi, vas pozivam, da mi najkasneje v roku 5-ih dni omogočite vpogled v navedeni zapisnik strokovne komisije z dne 24.06.2021 ter istega tudi vložite nazaj v upravni spis št. 6161-225/2021, sicer bom o utemeljenem sumu kršitve upravnega postopka ter zlorabe položaja podal kazensko ovadbo.

na vratih se pojavi ogromna senca

Ugotavljamo, da iz spisa 6161-225/2021 10.5.2021 KUCLAR STIKOVIĆ NINA ni bil odstranjen noben dokument (za kar prilagamo popis spisa št. 6161-225/2021 10.5.2021, torej tudi ne zapisnik strokovne komisije z dne 24.6.2021, v katerem naj bi po vaši navedbi strokovna komisija (po informacijah, ki jih je vaša stranka dobila od članov te komisije) vlogo stranke nedvomno ocenila pozitivno in predlagala, da se ji prizna pravica do plačila prispevkov.

Najprej bi v tej zvezi bavedli, da torej navajate, da vlagateljica komunicira s člani strokovne komisije.

Sicer navajamo, da je na cit. sestanku strokovne komisije z dne 24.6.2021 bilo sklenjeno, da se obravnava vloge imenovane umetnice opravi v septembru 2021 (dokaz-zapisnik z dne 28.5.2021, št. 013-4/2021/9.

Prilagamo še priloge k zapisniku strokovne komisije z 17.9.2021, iz katere je razviden za go. Kucler Stikovc negativen rezultat brez obrazložitve (prilagamo cit. del dokumenta št. 013-4/2021/13)

umaknem se

*te so kar prizadeti :)
z zapisnikom iz maja 2021 naj bi dokazali,
kaj se je odločila strokovna komisija 24. junija 2021!?!*

naslednji dan pride do mene in reče:
drva sem prodal, tako da vžigalic ne rabiva.

kličem nadrejeno.
vršilko dolžnosti direktorice direktorata za ustvarjalnost.
ker je prejšnji direktor ob koncu poletja odstopil.

drv nimava. vžigalic ne rabiva.
jaz pa vem, da prihaja zima.

dva tedna jo probam priklicati.
vršilka dolžnosti direktorice direktorata za ustvarjalnost seveda nikoli
ne vrne klica.
po dveh tednih telefoniranja tajnica reče:
"pošljite mejl."
štiri dni sestavljam ta mejl.

že devet dni nisem jedla.

vršilki dolžnosti direktorice direktorata za ustvarjalnost pošljem mejl.

oče ni prodal samo drv, prodal je vse.
enajsti dan vzamem vse vžigalice in grem prodajat.
prodam devetnajst škatlic.
ko pridem domov,
rečem, da nisem prodala ničesar.
nočem, da spet vse zapije.
bojim se njegovih rok.
njegovih dlani.
pesti.
približuje se mi.
mogoče mu vseeno dam denar.
naj mu dam denar?

odgovora na mejl
vršilki dolžnosti direktorice direktorata za ustvarjalnost
do danes ni bilo.
sicer pa je to ista vršilka dolžnosti,
ki je utegnila prit na otvoritev tedna slovenske drame.
škoda da ni prišla na podelitev nagrad.
bi se srečali.

odkoraka proti moji sobi.

vrne se z voščeno svečo.
z voščeno svečo v obliki jelke,
ki mi jo je naredila babica.

*njena dela, po večini v soavtorstvu,
iz katerega je težko razbrati vlagateljčin delež,
po obsegu in kakovosti v strokovni in širši javnosti
še ne dosegajo izjemnosti oz. vrhunskosti.
prvič niti slučajno niso vsa dela v soavtorstvu.
in drugič delam v gledališču.
lol?*

zopil je voščeno svečo,
ki mi jo je naredila babica.
pomislim na babičine čebele.
kako vestno opravljajo svoje delo
in kakšen razpad pridelovanja medu in voska
bi se zgodil, če samo ena vrsta čebel
ne bi opravila svoje naloge.

krivice se dogajajo. komisija je fiktivna.
naj izdajo vsaj negativno odločbo.

ujeta sem.

ne pride niti negativna odločba,
da bi lahko vložila tožbo.

ali sem doma in trepetam pred očetom

in še vedno čakam

ali sem zunaj in trepetam od mraza

in še vedno plačujem

kupite vžigalice

vodja sektorja za statusne zadeve
obljublja odločbo v naslednjem tednu,
če ne bo nepričakovanih bolnišk.

kupite vžigalice

in še malo čakam

kupite vžigalice

in plačujem

kupite vžigalice

in čakam

kupite vžigalice

in se lomim

kupite vžigalice

in čakam

kupite vžigalice
 kupite vžigalice
 kupite vžigalice
 kupite vžigalice
 kupite vžigalice

in študiram
 in plačujem
 in čakam
 in se lomim

zebe me in kličem
 in zebe me in čakam
 in nisem jedla že in jočem
 ne spomnim se kdaj sem nazadnje in ne vem več
 jedla in ne morem več
 in zebe me
 prižgem si vžigalico da bi prišli domov
 zasije topel svetel plamen ker ne morem več
 ki ga objamem z dlanmi
 med prsti zasije in jočem
 čudovita svetloba in čakam
 in si zaželim in kličem
 zaželim si in ne vem
 veliko železno peč in odvetnik ne ve
 v kateri nežno plapola ogenj in odvetnik rešuje inštitut 8. marec
 stegnem premražene noge in odvetnik rešuje nevladne
 da bi jih ogrela organizacije
 in peč izgine in odvetnik rešuje prostore nevladnih
 prižgem si vžigalico organizacij
 zasije topel svetel plamen in odvetnik ne zna rešit mene
 ki ga objamem z dlanmi in ne jem
 med prsti zasije čudovita svetloba že več mesecev slabo jem
 in si zaželim trudim se
 zaželim si zbujam se z drisko
 ogromno z belim prtom pogrnjeno če sploh spim
 mizo včasih se zbudim z vnetimi dlanmi
 sredi nje pa dehtečo pečeno gosko ker jih v spanju stiskam
 polnjeno z jabolki in suhimi slivami včasih se zbudim s krvavimi
 stegnem premražene roke ustnicami
 da bi jo dosegla ker jih v spanju grizem
 in pečena goska izgine včasih se zbudim
 prižgem si vžigalico včasih se nočem zbuditi

raztresena se zmedem,
zaprem se iz stanovanja.
ključi ostanejo na notranji strani ključavnice
starši so v tujini.
in pride dedek. deus ex machina.

prižgem si vžigalico.
zasije topel svetel plamen.
ki ga objamem z dlanmi.
med prsti zasije čudovita svetloba

pride dedek in me odpelje k sebi

in si zaželim,
zaželim si najveličastnejše božično drevesce.
božično drevesce, ki je še lepše kot tisto
pri bogatem trgovcu.
tisoče lučk utripa na zelenih vejah
in rdeče čokolade visijo z vej.
stegnem premražene roke,
da bi jih dosegla, in smrečica izgine.

sporočim, da me nekaj dni ne bo na faks.
sporočim, da me nekaj dni ne bo na vaje v gledališče.

prižgem si vžigalico.
zasije topel svetel plamen,
ki ga objamem z dlanmi.
med prsti zasije čudovita svetloba.

in spim

in si zaželim. zaželim si,
da bi še vedno imela voščeno svečo.
zaželim si, da bi lahko prižgala voščeno svečo.

in spim

voščena sveča bi me lahko ogrela.

spim v mamini otroški sobi.
podstrešna soba.
toplo je in gorijo barvne lučke.
to je zdaj bratrančeva soba.
spim v postelji enajstletnega bratranca.
spim med rumenimi minioni
in vame gleda zbirka dinozavrov.

zaželim si, da bi lahko vonjala čebelji vosek.

in bratranec ne razume, kaj je z mano.

jaz ne razumem, kaj je z mano.

vonjam čebelji vosek

spim in dedek mi kuha

zaželim si, da bi me vonj popeljal k babici.

spim in z dedkom kartava

zaželim si, da bi bila spet pri babici

spim in z dedkom prižgeva babici svečko

zaželim si

spim in z dedkom se smejiva

zaželim si, da bi me babica vzela k sebi

spim in za vedno bi ostala tukaj

XVIII. dvoje sva in hkrati eno

babica me vzame k sebi

11. februarja 2022

je izdana negativna odločba za pridobitev pravice za plačilo prispevkov za socialno varnost.

na odločbi ni podpisan minister. podpisana je vodja sektorja za statusne zadeve, ki ima od maja 2021 ministrovo pooblastilo. celotni januar in februar pa je ta ista vodja sektorja za statusne zadeve po telefonu odvetniku govorila, da moja odločba čaka na ministrov podpis.

18. marca 2022

z odvetnikom vloživa tožbo.

23. marca 2022

se izbrišem iz razvida samozaposlenih v kulturi.

ponovno uveljavljam pravice iz študentskega statusa in čakam, da sodišče razpiše datum obravnave. za našo pričo je predlagan bivši član strokovne komisije. v tožbi argumentacijo strokovne komisije primerjamo z argumentacijami strokovne komisije drugih, pozitivno razrešenih vlog. v tožbi predložimo tudi dejstva, nepravilnosti postopkov ministrstva za kulturo, ki jih je v reviziji leta 2021 zabeležil inšpektorat za javni sektor.

aprila 2022

ministrstvo za kulturo pošlje mail, v katerem priznajo, da je sektor za statusne zadeve edini sektor na ministrstvu, ki ni sprejel ukrepov, ki jih je naložil inšpektorat za javni sektor.

inšpektorat za javni sektor, ki za čas mojega čakanja na odločbo ni več smel nadzirati dela sektorja za statusne zadeve, saj je revizijo že opravil, se v mailu, ki sem ga prejela, zaveže, da se bodo ponovno vrnili na ministrstvo za kulturo, saj je bil sklep, ki so ga prejeli od sektorja za statusne zadeve, da so uvedli spremembe v delovanju, lažen.

junija 2022

končno prejmem zapisnik z oktobrske seje strokovne komisije, kjer je zabeleženo, da predsednica komisije še vedno ni prejela zapisnika s septembrske seje komisije, na kateri naj bi bila obravnavana tudi moja vloga. vodja sektorja za statusne zadeve se izgovori, da septembrskega zapisnika v mesecu dni še ni uspela oddati, saj mora vanj vnesti popravke.

II. DEL

deklica umre

dramaturginja živi

I. dreamers room

writers room.

soba za pisanje.

soba piscev.

piščeva soba.

piščeva sova.

sova in pekova hči.

pravijo, da se je pekova hči spremenila v sovo.

skratka writer's room.

sprejeta sem v writers room. komercialna televizija želi investirati v scenarije, v scenaristiko, v scenariste, v razvoj pisanja za serije v sloveniji. med približno tridesetimi kandidati sem prišla med izbranih šest.

april – oddajanje nalog, maj – odgovarjanje na vprašalnik, maj – sestanek, junij – še en vprašalnik, junij – srečanje več scenaristov, junij – še nekaj nalog, junij – končni izbor.

že nekajkrat sem bila vprašana, če bi me zanimalo pisanje serij, pisanje za komercialni medij, medij, ki ni financiran iz državnega proračuna. do zdaj me to pisanje ni zanimalo. vem pa, da je to pisanje vseeno bolje plačano od pisanja za gledališče. in vseč mi je, da želijo nekaj storiti na kvaliteti avtorskih slovenskih scenarijev za serije. in vem, da je pisanje boljše honorirano kot v gledališču.

writers room.

soba za pisanje.

soba piscev.

piščeva soba.

piščeva sova.

sova je pekova hči.
to je Shakespeare.

ampak writers room.

pisec.

piska.

?

pisateljica.

scenaristka.

???

če projektno delo preračunam v vložene ure, je moja bruto postavka 30 eur/h.

sicer je projektno delo, avtorsko delo nesmiselno preračunavati v delovne ure.

ampak za občutek.

če svoj prvi profesionalni projekt, svoj prvi honorar v slovenskem narodnem gledališču preračunam v vložene ure, je bila moja bruto postavka manj kot 1 eur/h.

tudi manj kot 0,5 eur/h.

za avtorsko delo. za katerega sem tudi izobražena in imam diplomo.

za občutek.

sicer pa:

writers room kot nov izziv.

writers room kot razvijanje slovenskih izvirnih avtorskih serij.

writers room malo tudi kot finančna sigurnost.

writers room malo tudi kot blaženje anksioznosti pred siromašno prihodnostjo.

writers room predvsem kot blaženje anksioznosti pred siromašno prihodnostjo.

smo v writers roomu.
ameriški sistem rooma vsebuje tri roome.
dreamers room.
realists room.
critics room.

sanjači. realisti. kritiki.
sanjači. realisti. kritiki.
sanjači. realisti. kritiki.

jaz sem vse. ko nekaj pišeš sam, si sam svoj sanjač. si sam svoj realist. si sam svoj kritik. če izpustiš fazo sanjarjenja, če si prehitro realist, ali še huje, če si prehitro kritik, se cenzuriraš, prerežeš peruti, zatreš potencial. zatreš sanje.

kakšen cliché. “if you can dream it, you can do it.”

“ko začnete pisati dramo, si predstavljajte sebe na odru, ob poklonu po premieri vašega teksta.”

(res je tudi, da si takrat predstavljaš sebe s ponosom, ko pa se to zgodi, bi se najraje udrla v zemljo.)

ampak če ne sanjaš, ne moreš realizirat in ne moreš kritizirat in popraviti in rewwritat.

“because writing is rewriting.”

zdaj sanjaš.

Ajshil.

ti lahko sanjaš.

Evripid.

ti znaš sanjati.

William Shakespeare.

ti zmoreš sanjati.

Jean-Baptiste Poquelin Molière

ti sanjaš o ...

Tennesseeju Williamsu?

ne, ti bi bla

Arthur Miller?

Heiner Müller

Bertolt Brecht

Ivan Cankar

Gregor Strniša

Dane Zajc

Slavko Grum

Dušan Jovanović

Evald Flisar z 225 prevodi v 40 jezikov

ali pa vsaj Milan Ramšak Marković

Ivan Viripajev

Elfride Jelinek

Simona Semenič

Tena Štivičić

Jera Ivanc

Žanina Mirčevska

Katarina Morano

II. ne lomite mi bagrenje

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA JAVNO UPRAVO
 INŠPEKTORAT ZA JAVNI SEKTOR

Tržaška cesta 21, 1000 Ljubljana

www.ijs.gov.si
 E: gp.ijs@gov.si
 T: 01 478 83 84
 F: 01 478 83 31

Podpisnik: [redacted]
 Inšpektorat Republike Slovenije
 Šifra lista certifikata: 01 41 26 28 00 00 00 00 00 76 0a 5e
 Potek veljavnosti: 09.01.2024
 Čas podpisu: 13:07:23.08.2022
 Ref. št. dokumenta: 0610-122/2022/32

Številka: 0610-122/2022-32
 Datum: 23. 6. 2022

Upravna inšpektorica Inšpektorata za javni sektor izdaja na podlagi 307. f člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 - uradno prečiščeno besedilo, 105/06 - ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13, 36/20 - ZZUSUDJZ, 61/20 - ZZUSUDJZ-A, 175/20 - ZIUOPDVE, 3/22 - ZDeb v nadaljevanju ZUP), v zadevi inšpekcijskega nadzora Ministrstva za kulturo, Maistrova ulica 10, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju MK), ki ga zastopa ministrica dr. Asta Vrečko,

ZAPISNIK O INŠPEKCIJSKEM NADZORU

Inšpekcijski nadzor je bil izveden na podlagi prejetih pobud kot prioriteten nadzor zaradi ponovnih očitkov o dolgotrajnem reševanju upravnih zadev oziroma o kršitvah temeljnih načel ter v ZUP predpisanih rokov.

Upravna inšpekcija je na MK že v letu 2021 preverjala reševanje upravnih zadev v predpisanih rokih in MK glede na ugotovljene kršitve tudi predlagala sprejetje ukrepov v zvezi neažurnim in dolgotrajnim vodenjem postopkov, spoštovanjem instrukcijskih rokov za izdajo odločb ali sklepov in kršitvami temeljnih načel upravnega postopka v Delnem zapisniku o opravljenem inšpekcijskem nadzoru št.: 0610-33/2021-6 z dne 11. 5. 2021 in Dopolnilnem zapisniku o opravljenem inšpekcijskem nadzoru št.: 0610-33/2021-21 z dne 3. 8. 2021. MK je v zvezi s tem sprejelo različne ukrepe ter o njih obvestilo Upravno inšpekcijo s poročiloma o sprejetih ukrepih na Ministrstvu za kulturo št. 061-1/2021/17 z dne 1. 7. 2021 in št. 061-1/2021/37 z dne 13. 9. 2021, ki so jima bila priložena različna dokazila o sprejetih ukrepih. Upravna inšpektorica je na podlagi prejetih poročil in priložene dokumentacije izdala Zaključni zapisnik št. 0610-33/2020-28 z dne 16. 9. 2021, s katerim je inšpekcijski nadzor zaključila, saj je ocenila, da je predstojnik organa sprejel ustrezne ukrepe, na podlagi katerih naj bi se nepravilnosti odpravile.

Ponoven inšpekcijski nadzor je zajemal nadzor nad izvajanjem določb ZUP, procesnimi določbami materialnih predpisov upravnega področja ter nad določbami Uredbe o upravnem poslovanju (v nadaljevanju UUP)¹.

Inšpekcijski nadzor je na podlagi dokumentacije posredovane s strani MK in dokumentacije, ki jo je pridobila v neposrednem nadzoru pri organu dne 19. 4. 2022 opravila upravna inšpektorica [redacted]. V nadzoru sta s strani MK sodelovali [redacted], vodja Sektorja za statusne zadeve in [redacted], referent III.

Upravna inšpektorica je MK dne 31. 5. 2022 posredovala Osnutek zapisnika o inšpekcijskem nadzoru z namenom, da se z vsebino ugotovitev predhodno seznaniti in nanj poda morebitne pripombe ali pojasnila. MK je dne 21. 6. 2022 posredovalo svoje pripombe na osnutek zapisnika št. 061-1/2022-3340-28 z dne 16. 6. 2022. Pripombe je upravna inšpektorica vključila v ta zapisnik oziroma se je do njih opredelila, kot je razvidno iz nadaljevanja tega zapisnika.

¹ Uradni list RS, št. 9/18, 14/20 in 167/20.

V. UKREPI

Upravna inšpektorica na podlagi 307. f člena ZUP ministrici dr. [REDACTED] odreja:

- da se seznanj z ugotovitvami inšpekcijskega nadzora in vsebino izdanega zapisnika in z njimi seznanj uradne osebe, ki vodijo upravne postopke in jih opozori na spoštovanje določb ZUP in UUP v postopkih, v katerih je bil opravljen nadzor;
- da v skladu s svojimi pristojnostmi poskrbi za odpravo nepravilnosti pri izvajanju ZUP, glede:
 - kršitev temeljnih načel upravnega postopka (ekonomičnosti postopka, varstva pravic strank in javnih koristi, samostojnosti pri odločanju,...);
 - neažurnega in dolgotrajnega vodenja postopkov,
 - pravnega oblikovanja posameznih sestavnih delov odločb/sklepov (obrazložitev, pouk o pravnem sredstvu);
 - vročanja dokumentov v upravnem postopku;
 - spoštovanja instrucijskih rokov za izdajo odločb/sklepov;
- da v skladu s svojimi pristojnostmi poskrbi za odpravo nepravilnosti pri izvajanju upravnega poslovanja glede pomanjkljivega dokumentiranja, evidentiranja in dodeljevanja (signiranja) dokumentov ter pomanjkljivosti podaje obvestil o razlogih za ne izdajo odločbe;
- da za odpravo ugotovljenih ponavljajočih kršitev instrucijskih rokov naredi analizo stanja in obremenitev posameznih uradnih osebe ter in na podlagi tega izdela terminski plan za odpravo zaostankov in da spremlja zmanjšanje zaostankov pri reševanju upravnih zadev;
- da v skladu s svojimi pristojnostmi preuči potrebo po uvedbi disciplinskega postopka zoper uradno osebo, ki je kot vodja Sektorja za statusne zadeve odgovorna za zakonitost poslovanja in zagotavljanje reševanja zadev v zakonsko predpisanih rokih predvsem v zadevah v zvezi z vodenjem postopkov vpisa v razvid samozaposlenih v kulturi in priznanja pravice do plačila prispevkov s strani države, oziroma da za odpravo ugotovljenih nepravilnosti sprejme ustrezne kadrovske in organizacijske ukrepe, ki bodo omogočili izboljšanje stanja v zvezi z ugotovljenimi kršitvami ažurnosti reševanja zadev in spoštovanja predpisanih rokov v teh zadevah;
- da IJS na e-naslov gp.ijs@gov.si do 15. 7. 2022 predloži poročilo o tem, kakšne ukrepe je sprejela za odpravo ugotovljenih nepravilnosti. Poročilo naj vsebuje tudi dokazila, iz katerih bo razvidno, na kakšen način so bili ukrepi izvedeni in ali so bili upoštevanj predlogi upravne inšpektorice,

[REDACTED]
UPRAVNA INŠPEKTORICA
Inšpektorica višja svetnica

III. nova ministrica

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Maistrova ulica 10, 1000 Ljubljana

T: 01 369 59 00

F: 01 369 59 01

E: gp.mk@gov.si

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA JAVNO UPRAVO
INŠPEKTORAT ZA JAVNI SEKTOR

gp.ijs@gov.si

Številka: 061-4/2022-3340-19

Datum: 15. 7. 2022

DOKUMENT JE ELEKTRONSKO PODPISANI
Podpisnik: [redacted]
Izdajatelj certifikata: SI-PASS-CA
Številka certifikata: 00A036B9290000000575
Potek veljavnosti: 21. 02. 2026
Čas podpisane: 15. 07. 2022 14:10
Št. dokumenta: 061-4/2022-3340-19

Zadeva: Poročilo o sprejetih ukrepih na Ministrstvu za kulturo
Zveza: zapisnik o inšpekcijskem nadzoru št. 0610-122/2022-32 z dne 23. 6. 2022

Spoštovani,

v skladu z odrejenimi ukrepi zapisnika o inšpekcijskem nadzoru Inšpektorata za javni sektor št. 0610-122/2022-32 z dne 23. 6. 2022 vam v nadaljevanju poročamo o ukrepih za odpravo posameznih nepravilnosti, ki jih je Ministrstvo za kulturo sprejelo v zvezi s posameznimi ugotovljenimi nepravilnostmi iz prej navedenega zapisnika:

1. Uradne osebe, ki vodijo upravne postopke, so se seznanile z ugotovitvami inšpekcijskega nadzora in vsebino izdanega zgoraj navedenega zapisnika in bile pozvane, da pri vodenju upravnih postopkov, v katerih je bil opravljen inšpekcijski nadzor, dosledno spoštujejo določbe Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13 in 175/20 – ZIUOPDVE, v nadaljnjem besedilu: ZUP) in Uredbe o upravnem poslovanju (Uradni list RS, št. 9/18, 14/20, 167/20, 172/21 in 68/22; v nadaljnjem besedilu: UUP).

Dokaz:

- poziv ministrice št. 061-4/2022-3340-17 z dne 14. 7. 2022 in dokazilo o objavi le tega na intranetni strani Ministrstva za kulturo.

2. Ukrepi za odpravo nepravilnosti pri izvajanju ZUP:
- 2.1 Kršitev temeljnih načel upravnega postopka (ekonomičnosti postopka, varstva pravic strank in javnih konst, samostojnosti pri odločanju,...)

Minister za kulturo dr. [redacted] je dne 19. 4. 2022 izdal Pravilnik o spremembah Pravilnika o upravnem poslovanju Ministrstva za kulturo št. 007-10/2019-3340-11 z dne 19. 4. 2022, s katerim se je Pravilnik o upravnem poslovanju Ministrstva za kulturo in delo uradnih oseb na ministrstvu uskladilo z ZUP, in sicer na način, da uradna oseba, ki je pristojna za vodenje upravnega postopka, samostojno opravlja dejanja v upravnem postopku, kar pomeni, da dokumentov, ki jih tekom upravnega postopka pripravi, ne pošilja v potrjevanje (parafiranje) tretjim javnim uslužbencem oziroma nadrejenim oziroma uradnim osebam, ki za vodenje in odločanje v upravnem postopku niso pristojne.

8. Kadrovski in organizacijski ukrepe, ki bodo omogočili izboljšanje stanja v zvezi z ugotovljenimi kršitvami

Na podlagi analize stanja in obremenite posameznih uradnih oseb bomo sprejeli kadrovske in organizacijske ukrepe. Že v tej fazi pa ocenjujemo, da je služba glede na

5/6

količino vlog kadrovske podhranjena, k temu pa je potrebno dodati tudi neustrezno vodenje Sektorja za statusne zadeve. Na ministrstvu bomo v najkrajšem času izvedli kadrovske spremembe v omenjenem sektorju.

Lep pozdrav,

dr. [REDACTED]
MINISTRICA

Priloge:

- Pravilnik o spremembah Pravilnika o upravnem poslovanju Ministrstva za kulturo št. 007-10/2019-3340-11 z dne 19. 4. 2022 z dokazilom o objavi le tega na intranetni strani Ministrstva za kulturo;
- poziv ministrice št. 061-4/2022-3340-16 z dne 14. 7. 2022 z dokazilom o odpremi javnim uslužbencem Sektorja za statusne zadeve na Ministrstvu za kulturo;
- poziv ministrice št. 061-4/2022-3340-17 z dne 14. 7. 2022 in dokazilo o objavi le tega na intranetni strani Ministrstva za kulturo;
- poziv ministrice št. 061-4/2022-3340-18 z dne 14. 7. 2022 in dokazilo o objavi le tega na intranetni strani Ministrstva za kulturo.

Prejme:

- Inšpektorat za javni sektor, gp.ijs@gov.si

IV. na morju se vedno uspem zredit

danes smo dobro jedli.

za dobro jutro, še pred potjo, umešana jajčka in popečene hrenovke pa beli puhasti kruhek.

danes smo dobro jedli.

za malico, ko smo prispeli v kemp, zelenjavno pito, domače testo po bazilikinem receptu, por, veliko pora, bučka, korenje, sir. zelenjavno pito, ki sem jo spekla prejšnji večer.

danes smo dobro jedli.

za kosilo domači bolognese. ko se naplavaš in prideš k prikolici, vohaš morski zrak in si zelooooo lačna. lačna si za kar dva krožnika bolognese makaronov.

danes smo dobro jedli.

na večerjo smo se odpeljali h katici.

katica ni ob morju. katica ima gostilno sredi otoka.

h katici se moraš predčasno naročiti.

dvakrat hobotnica izpod peke in dvakrat teletina izpod peke.

danes smo dobro jedli.

za sladico hišne palačinke s kozjo skuto in medom.

danes smo dobro jedli.

dobro najedena čakam samo še posteljo.

v kempu že tema. sliši se šumenje dreves.

in oddaljena glasba, ki pluje po morju.

party boat.

uležem se v svojo harry potter posteljo.

tako ji rečem, ker je to pograd postelja v prikolici.

spodnji pograd.

utesnjena ležim

in poskrolam še po facebooku, instagramu,

odpišem na sporočila

in prečkiram mail.

MOBITEL LTE

12:38

80%

Fwd: KUCLER ca RS vabilo

Inbox

[redacted] 27 Jul

to me ▾

Evo Nina,

imava razpisan narok, in sicer v ponedeljek
22.8. ob 11:30.

Jaz sem nazaj z dopusta 16.8. Dajva se takrat
slišat, da pripraviva pripravljalno vlogo, ki bi jo
jaz vložil kar na obravnavi.

LP

[redacted]

Odvetniška družba

[redacted] D.O.O.

Odvetnik [redacted]

1000 Ljubljana, [redacted]

tel. [redacted], fax [redacted]

e-pošta: [redacted]

splet: [redacted]

vse, kar smo danes pojedli, je zletelo iz mene.

V. soDišče – dan D – komeDija

z očetom sva pregledala vse zapisnike sej strokovne komisije iz preteklih dveh let, opremila sva se z drugimi odločbami, samo zato da bomo v pravipljalni vlogi, ki zdaj čaka, da jo z odvetnikom vloživa na prvi obravnavi, lahko dokazali, da je komisija moja dela in dosežke v primerjavi z deli drugih vlagateljev več kot očitno diskreditirala in me diskriminirala

ti si najbolj vestna stranka, kar sem jih mel.

ni normalno, da sem tok živčna.

ti sam glej, da se ne boš zjokala, ko boš morala povedat svojo zgodbo.

okej, povedala bom, kako sem leto in pol čakala na odločbo za prispevke.

sej znaš povedat o svojem življenju.

njihova odvetnica, državna odvetnica ma trebušček.

to pomen, da je vsaj v petem mesecu. dejmo mi to hitr zaključit, da ne bo treba njim vmes še odvetnika menjat.

o moj bog, kok si grozna. pa sigurno bo nežna.

zih ne bo nora fajterka.

ne, najs bo. najs.

če je noseča.

omg kera seksistka si ti. zakaj tko razmišljaš.

sram me je.

strah me je.

jaz bom kar obdržala masko. zaradi svojega stanja.

okej, bom tut jaz obdržala masko na faci, zaradi tvojega stanja.

ker je ta pripravljala vloga kar obsežna ... bi jaz zaprosila za nov narok.

vi ste za danes predlagali še zaslišanje tožnice?

o, šit, zdej bom morala povedat svojo zgodbo.

sam ne se zjokat. ne se zjokat. ne se zjokat.

kaj bi jo pa vprašali? sej je že vse zapisano.

dramaturginje govorijo – vžigalice gorijo. vžigalice govorijo – dramaturginje gorijo.

jaz danes ne bi zaslišala tožnice. morda v nadaljnjih obravnavah.

omg, kok pa še bo teh obravnav?

tudi če se ugotovi, da se odločbo razveljavi, glede na napake v postopku, bo nekdo moral ponovno oceniti vašo vlogo. a mislite, da bi dovolj točk nabrali že za poklic dramaturginje?

mislim, da ja. odvisno je pa tudi od tega, kje se šteje nagrada tedna slovenske drame.

ker do zdaj mi nagrade niso upoštevali niti pri poklicu dramaturginje niti pri poklicu književnice. dejansko se komisija vede, kot da te nagrade sploh ni v moji vlogi, je pa moj največji dosežek do zdaj. poleg tega da ignorirajo še marsikaj drugega.

tole dajmo v zapisnik, boste še enkrat ponovila.

okej, to res zgleda, da je na moji strani. loh pa, da to sam tko mora bit. fak. upam, da je na moji strani.

dejte preverit, prosim, če imamo v registru izvedenca dramaturga.

izvedenca dramaturga seveda ni.

potrebno je določiti zunanjega izvedenca za ocenjevanje vloge. stroške izvedenca bo krilo ministrstvo za kulturo.

a to pomeni, da sodnica niti slučajno ne namerava moje vloge vračat na ministrstvo in strokovni komisiji?

ne, ne, tut če zmagamo, bo šla vloga nazaj na komisijo. sodišče res redko v svoje roke vzame odločitev, da bi samo ocenilo vlogo pozitivno ali negativno. Največ, kar lahko dosežemo, je, da se vloga vrne v ponovno odločanje na ministrstvo za kulturo.

najbolj kredibilna institucija za oceno poklica dramaturga je zagotovo akademija za gledališče, radio, film in televizijo.

čaki, kaj? sodnica bi mojo vlogo poslala na agrft?
sodnica je očitno popolnoma izgubila vero v kredibilnost strokovne komisije na ministrstvu za kulturo.

lahko vi predlagate imena dramaturgov z akademije?

a moram res naštet imena vseh petih dramaturgov z oddelka za dramaturgijo in scenske umetnosti?

no?

Žanina Mirčevska, Blaž Lukan, Barbara Orel, Aldo Milohnič, Tomaž Toporišič

a preferirate koga od omenjenih oseb?

ne, vseeno mi je, kdo od teh petih profesorjev bo izvedenec oziroma ocenjevalec.
lažnivka.

to je šlo pa bolj, kot sem si mislu.

a to bo zdej res šlo na agrft?

bo šlo, ja.

kaj pa če mk ugovarja na to?

ne morjo ugovarjat. sodnica je to že odločila.

deset mescev čakanja na negativno odločbo, da sem sploh lahko vložila tožbo.

da se potem nekdo v dvajsetih minutah odloči, kaj se bo zgodilo z mojo vlogo.

VI. nič več srečanj, je pa sreča

sreča je sneg na prvo adventno nedeljo

sreča je šopek tulipanov na random dan

sreča je goreč kamin pri mami in atiju

sreča je horizont na morju

sreča so fantove tople noge, ki se dotikajo mojih ledenih nožic

sreča so ambiciozne sošolke

sreča je vseživljenjska prijateljica

sreča je toaletni papir s kenguruji

sreča je sivka v omari za obleke

sreča je mamin zelenjavni vrt

sreča je babičina musaka

sreča je uvodna vaja brez razčlembe

sreča je povabilo na rojstni dan

sreča je rbd koncert

sreča je billie eilish in videospot happier than ever

sreča je peka piškotov na božični večer

sreča je seks na božično noč

sreča je magnificov božični koncert

sreča je beli zajec, ki ni od alice, ampak je tvoj in z njim zaspiš, ko te je strah

sreča je dobra mentorica, ki sprejema tvoj stil, okus in interes
ter te zna znotraj tega dobro usmerjat

sreča je poletje v zimi

sreča je mivka med prsti
ne pa tudi mivka med ritnicama

sreča so dolgi dnevi na morju med poletnimi počitnicami

sreča je savnanje v novembru

sreča so dagnje na buzaro
pa tudi škampi na rdečo buzaro

sreča je miley cyrus – the climb
je pa tudi motivacija

sreča je prodana škatlica vžigalic

sreča je pečena goska z nožem in vilicami v hrbtu

sreča je ogenj v železni peči

sreča je dean martin za božič

sreča je ljubezen na prvi pogled

sreča je biti ljubljén

sreča je ljubiti

sreča je imeti dom

sreča je topel kakav na zimsko jutro

sreča je menstruacija, ki je zamudila,
pa ne, ker bi mislila, da si noseča,
ampak ker te skrbi,

da si že tako suha,
da si izgubila menstruacijo

sreča je lak na nohtih, ki zdrži več kot tri dni

sreča je lepa koža na obrazu

sreča je hrbet brez mozoljev in brez sledi bivših mozoljev

sreča je nasmešek z zobmi, ko snameš zvezdice

sreča je vožnja z avtobusom na borštnikovo srečanje in pavza na tepanju,
čeprav smo že skoraj v mariboru

sreča je čajanka pri norem klobučarju
sreča je sinja ptica
če bi jo kdo kdaj znal postaviti na oder
mogoče pa je največja sreča sinje ptice ravno to, da je materialno
neulovljiva
ker bistvo je očem nevidno

sreča je čarovnija

sreča je božično drevesce

sreča so lučke na božičnem drevescu

sreča je babičin objem

sreča je babičina goveja juha

sreča so volnene nogavice od srbske bake

sreča je šesti september

sreča je šesti september dva tisoč dvaindvajset

sreča je novica na šesti september dva tisoč
dvaindvajset

sreča je novica na šesti september dva tisoč
dvaindvajset o razrešitvi vodje sektorja za
statusne zadeve

sreča je novica o razrešitvi vodje sektorja
za statusne zadeve

**sreča je razrešitev vodje sektorja za
statusne zadeve**

razrešitev

vodje sektorja

za

statusne zadeve

VII. dvoje sva in hkrati eno

*z babico pije čaj
skupaj sva ga nabrali
materina dušica
kamilica
in cvetlični med
od babičinih čebel*

*trot
čistilka
dojilja
stražarka
graditeljica
matica*

*z babico pije čaj
in te gledava
gledava kako se bojiš
gledava kako se boriš*

*z babico pije čaj
in nazdraviva nate
ker se ne boriš samo zase*

VIII. razplet

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNO ODVETNIŠTVOŠubičeva ulica 2, 1000 Ljubljana, p. p. 649
T: (01) 244 10 00
E: vlozisce.ljodov@gov.si
http://www.dodv-rs.siŠtevilka: P-AP25-240/2022-30
Datum: 26. 9. 2022

Opr. št. V Ps 311/2022

DELOVNO IN SOCIALNO SODIŠČE V LJUBLJANI
KOMENSKEGA 7
1000 LJUBLJANA

TOŽEČA STRANKA: Nina Kuclar Stiković, [redacted] ki jo zastopa pooblaščen odvetniška družba [redacted] p. , d. o. o., iz Ljubljane

TOŽENA STRANKA: REPUBLIKA SLOVENIJA (MINISTRSTVO ZA KULTURO), ki jo zastopa Državno odvetništvo, Šubičeva 2, Ljubljana, po državnih odvetnici [redacted]

zaradi pravice do plačila prispevkov za socialno varstvo iz državnega proračuna

PRIPRAVLJALNA VLOGA

tožene stranke

2 x
[redacted]
[redacted]

Tožena stranka navaja, da je pripravljena pripoznati tožbeni zahtevek, ki bi se glasil, kot sledi v nadaljevanju:

1. Odpravi se odločba tožene stranke št. 6161-225/2021-3340-14 z dne 11. 2. 2022.
2. Tožnici se prizna pravica do plačila prispevkov za socialno varnost iz državnega proračuna od 1. 6. 2021 do 22. 3. 2022.
3. Prispevki iz 2. točke se plačujejo pod pogojem, da tožnični dohodki ne presegajo predpisanega dohodkovnega cenzusa in da je rezidentka Republike Slovenije za davčne namene.«

REPUBLIKA SLOVENIJA

agrft ocenjevalca ne bo.

pa lih sem si zamišljala, kako mora dekan izbrati enega izmed petih predlaganih.

a se tebi tudi zdi, da to malo zruši dramsko napetost?

smo nekje med razpletom in razsnovo.
čprav je celotni drugi del v resnici razplet.

v critics roomu niso zadovoljni.

V Ps 311/2022

SODBA
NA PODLAGI PRIPOZNAVE
V IMENU LJUDSTVA

Delovno in socialno sodišče v Ljubljani, Komenskega 7, Ljubljana, je po predsednici senata okrožni sodnici: mag. [REDACTED]

v socialnem sporu tožeče stranke: **NINA KUCLAR STIKOVIČ**, EMŠO: [REDACTED], ki jo zastopa Odvetniška družba [REDACTED] p., d.o.o. iz Ljubljane, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA (MINISTRSTVO ZA KULTURO)**, MŠ: 2399342000, Maistrova ulica 10, Ljubljana, ki jo zastopa Državno odvetništvo Republike Slovenije,

zaradi: **pravice do plačila prispevkov za socialno varstvo iz državnega proračuna,**

izven glavne obravnave **28. oktobra 2022**

RAZSODILO:

- I. Odpravi se odločba tožene stranke št. 6161-225/2021-3340-14 z dne 11. 2. 2022.
- II. Tožeci stranki se prizna pravica do plačila prispevkov za socialno varnost iz državnega proračuna od 1. 6. 2021 do 22. 3. 2022.
- III. Prispevki iz II. točke se plačujejo pod pogojem, da dohodki tožeče stranke ne presegajo predpisanega dohodkovnega cenusa in da je rezidentka Republike Slovenije za davčne namene.
- IV. Tožena stranka je dolžna tožeci stranki povrniti stroške postopka v višini ██████████ EUR v roku 15 dni od pravnomočnosti sodbe, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi od zamude do plačila.

OBRAZLOŽITEV:

1. Tožnica je s tožbo izpodbijala dokončno odločbo tožene stranke z dne 11. 2. 2022 zaradi zavrnitve pravice do plačila prispevkov za socialno varnost iz državnega proračuna.
2. V odgovoru na tožbo je tožena stranka vztrajala pri pravilnosti in zakonitosti izpodbijanih odločb. Predlagala je zavrnitev tožbenega zahtevka.
3. Tožena stranka je z vlogo z dne 13. 10. 2022 tožbeni zahtevek pripoznala.
4. Sodišče je zato na podlagi 316. člena Zakona o pravnem postopku¹ (ZPP) izdalo sodbo na podlagi pripoznavne, ker je ugotovilo, da so izpolnjeni pogoji za izdajo takšne sodbe ter da ne gre za zahtevek, s katerim stranke ne morejo razpolagati.
5. Tožnica je v tem sporu uspela, zato ji je toženec na podlagi prvega odstavka 154. in 155. člena ZPP dolžan povrniti stroške postopka. Te je sodišče odmerilo na podlagi priglašenega stroškovnika in Odvetniške tarife² (OT) v višini 300 točk za sestavo tožbe, 300 točk za pristop na prvi narok, 225 točk za pripravljeno vlogo z dne 22. 8. 2022 in 50 točk za vlogo, ki jo je sodišče prejelo 5. 10. 2022, s katero je tožnica ustrezno modificirala tožbeni zahtevek, da ga je lahko tožena stranka pripoznala. Sodišče ni priznalo 100 točk za posvet s stranko, ker je ta nagrada po ustaljeni sodni praksi že zajeta v nagrado za tožbo³ in kar je bilo zahtevano več za posamezne postavke, ki niso v skladu s tarif. št. 16 OT, ki se nanaša na socialne spore. Zadnjo vlogo je sodišče štelo za obrazložen dopis, saj v njem tožnica ni podala novih pravnih naziranj oziroma s svojimi navedbami ni dodatno

¹ Uradni list RS, št. 26/99 in nasl.

² Uradni list RS, št. 2/15.

³ Sklepi VDSS Psp 278/2017, Psp 253/2017, Psp 328/2018, Psp 374/2018 in drugi.

pripomogla k vsebini postopka, ampak samo modificirala tožbeni zahtevek po navodilih tožene stranke. Zato ji polne nagrade za pripravljalo vlogo sodišče ni priznalo. Skupaj ji je priznalo 875 točk in 17,5 točk za materialne stroške (tretji odstavek 11. člena OT), kar zneso 892,5 točk, ob vrednosti točke [redacted] EUR pa [redacted] EUR. Ob priznanem DDV na storitve [redacted] EUR) stroški tožnice skupaj znašajo [redacted] EUR. Ker je tožnica uspela v celoti, ji je njene priznane stroške dolžna povrniti tožena stranka v roku 15 dni, po poteku tega roka skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi od zamude do plačila.

PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo je dovoljena pritožba v roku 30 dni od vročitve. Pritožba mora vsebovati navedbo sodbe, zoper katero se vlaga, izjavo, da se sodba izpodbija v celoti ali v določenem delu, pritožbene razloge in podpis pritožnika.

Stranka lahko vloži pritožbo sama, če pa jo vloži po pooblaščenju, je to lahko le odvetnik ali druga oseba, ki je opravila pravniški državni izpit.

V postopku s pritožbo se ne uporabljajo določila 108. člena ZPP o vračanju nepopolnih vlog v dopolnitev. Nepopolna pritožba bo brez nadaljnjega postopanja zavrnjena.

Pritožba se vloži v dveh izvodih pri Delovnem in socialnem sodišču v Ljubljani, Komenskega 7, o njej pa bo odločalo Višje delovno in socialno sodišče. Če se pritožba odda na pošto priporočeno, se šteje datum oddaje na pošto za dan vročitve sodišču, na katero je naslovljena.

Sodba na podlagi pripoznave se lahko izpodbija zaradi bistvene kršitve določb pravnega postopka ali zaradi tega, ker je bila izjava o pripoznavi dana v zmoti ali pod vplivom prisile ali zvižaje (tretji odstavek 338. člena ZPP).

Ljubljana, 28. oktober 2022

Predsednica senata
[redacted]

IX. miley cyrus – the climb

deklica in dramaturginja

poslušata

deklica in dramaturginja

deklica v dramaturginji

poslušā

in pleše

*draga bralka, dragi bralec,
če se ne želiš oropati izkušnje,
če se ne želiš oropati emocije,
poslušaj tudi ti.*

*deklica in dramaturginja sta zagotovo melodramatični.
na noge dvigneta celotni dreamers room. pa tudi realists room.
mogoče celo koga v critics roomu.*

X. obletnica

zdaj pa bi te prosila, da se vrneš na stran 1067 in preveriš točni datum, kdaj je bila sodba prejeta.

imaš datum?

zdaj pa k temu datumu prištej trideset dni.

v roku tridesetih dni od vročitve sodbe je namreč dovoljena pritožba.

v kolikor zoper sodbe ni vložena pritožba z nobene strani, postane sodba pravnomočna.

imaš datum?

na ta dan bo sodba pravnomočna.

je to morda prešernov rojstni dan?

zdaj pa bi te prosila še, da se vrneš na stran 983 in pogledaš, kdaj je bilo prejeto elektronsko sporočilo, ki se nahaja na tej strani. in kaj je to elektronsko sporočilo.

imaš datum?

sanje so se uresničile, ampak tega si še sanjači v dreamers roomu ne bi mogli bolje zamisliti.

XI. epilog

dramaturginja in deklica.

deklica in deklica.

zgodba o dveh deklicah.

o dveh deklicah, ki sta rasli v svetu krivic.

o deklici, ki se ni mogla borit.

in o deklici, ki se je lahko borila.

to je zgodba o boju za pravice.

to je zgodba o boju, ki ga je potrebno bit.

*dramaturginje govorijo – vžigalice gorijo.
vžigalice govorijo – dramaturginje gorijo.*

XII. komentar k objavi dramskega besedila

avtorica je 10. marca 2023 vložila novo vlogo za pridobitev statusa samozaposlene v kulturi in pravice za plačilo prispevkov za socialno varnost.

s 1. julijem 2023 je postala samozaposlena v kulturi s pravico do plačila prispevkov za socialno varnost. sedaj lahko opravlja samostojno dejavnost kot dramaturginja, dramatičarka in scenaristka. med drugim je izdala račun tudi za objavo tega besedila v višini 700,00 eur bruto.

“honorarji za dramaturge so slabi. honorarji za dramatike žaljivi.”
nina kuclar stiković, *deklici*, 2023

**Sodobna
slovenska
dramatika**

Vinko Möderndorfer

Zabava na Titaniku

Komedija s priokusom ali vaje v laganju

OSEBE:

1. prizor

AMBICIOZNI
LEPA

2. prizor

AMBICIOZNA
PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA

3. prizor

SODNICA
TIHI IN SKROMNI
AMBICIOZNI

4. prizor

SODNICA
POŠTENI
AMBICIOZNI
STREŽNO OSEBJE

5. prizor

SODNICA
GLAVNA SODNICA

6. prizor
PREVIDNEŽ
POŠTENJAK

7. prizor
AMBICIOZNI
LEPA
LEPI

8. prizor
STREŽNO OSEBJE
POŠTENJAK

9. prizor
AMBICIOZNA
PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA

10. prizor
SODNICA
TIHI IN SKROMNI
STREŽNO OSEBJE

11. prizor
DUŠEBRIŽNIK

12. prizor
DUŠEBRIŽNIK
LEPI

13. prizor
VSI

14. prizor
VSI

Veliki finale

15. prizor
VSI

1. prizor

V postelji.

Ambiciozni telefonira.

AMBICIOZNI: Ja, sem. Vse je v redu. (*Poslušā.*) Smo že na barki. Pred pol ure. (*Poslušā.*) Kot sem rekel ... Če naju bo Šef povabil na svojo ladjo, se morava ustrezno pripraviti, pa sem šel na barko. Manjšo, ja. (*Poslušā.*) Vaja dela mojstra, ja. (*Poslušā.*) Jutri dopoldne enkrat. Vem, ja, za en dan se ne splāča ... Imaš prav. Ampak kot sem rekel, gre za vajo. Ne bi rad, da bi imel na Šefovi ladji morsko bolezen. (*Poslušā.*) Ti nikoli ne bruhaš. Ne rabiš vaje. Jaz sem bolj občutljiv. (*Poslušā.*) Ne, ne, sami moški. Saj veš, ženske na morju prinašajo nesrečo. (*Se zasmēji. Poslušā.*) Nevihta? Ne. Ni videt. A da bo? (*Poslušā.*) Vremenarji se motijo. Vedno prav napovejo za nazaj. (*Poslušā. Pogleda proti kopalnici. Sliši se tuširanje.*) A? Pri frizerju, da sta? To je pa čudno. Kaj? Ne, ne, nič ni čudno. Zanimivo, sem hotel reči. (*Poslušā.*) Ne, ne morem ti dati njenega moža na telefon. Jasno, da je tukaj! Saj me je on pripeljal! Zdajle ... Na premcu je. Kaj da dela ...? Odganja galebe. So tečni. (*Ambiciozni umakne slušalko stran od sebe in spušā glasove, ki so res podobni oglašanju galebov.*) Slišiš, kako so tečni! Noro. Zdaj moram pa prekiniti ... (*Poslušā.*) Se mi zdi, da imajo vremenarji kar prav. Temni se nebo in horizont siv postaja. Pa voda pljuska ... (*Aparatek si zatakne med brado in ramo, seže po dveh šampanjskih kozarcih na nočni omarici in začne iz enega v drugega pretakati tekočino ...*) Zdaj pa že pošteno pljuska. Bom pazil, ja ... Ja ... Ne slišim te ... Veter je zapihal. Bom prekinil, ja ...

Ambiciozni oponaša veter.

Vstopi Lepa. Ovita samo v brisačo.

AMBICIOZNI: Slaba zveza, slaba zveza ... Ne slišim dobro. Ne slišim dobro. Vas pokličem, ja. Tebe in ... ostale. Bom, ja. Tudi, tudi. Adijo.

Odloži.

Lepa zleze v posteljo.

LEPA: Kdo je bil?

AMBICIOZNI: Šef. Osebno. Sestanek. Slaba zveza. Ga bom potem poklical.

LEPA: Kdaj se spet dobiva? V četrtek?

AMBICIOZNI: Ja, lahko. Nee! Imam sestanek s Šefom. Sem pravkar zvedel.

LEPA: V četrtek imamo kolegij.

AMBICIOZNI: Ja?

LEPA: Kolegij brez Šefa ni mogoč.

AMBICIOZNI: Najbrž je mislil, da se dobiva po kolegiju.

LEPA: Po kolegiju? Dvomim. Ima sestanek z uzbekistanskim konzulom.

AMBICIOZNI: Najbrž me bo povabil na svojo barko.

LEPA: Sprejem je že v soboto. Če te do zdaj ni povabil ...

AMBICIOZNI: Me bo.

LEPA: Šef vabi samo zaupanja vredne.

Ambiciozni se zamisli.

AMBICIOZNI: Mogoče bi ti lahko rekla kakšno dobro besedo zame.

LEPA: Nisem iz njegove stranke.

AMBICIOZNI: Si pa simpatizerka.

LEPA: Samo tajnica.

AMBICIOZNA: Večna.

Se gledata. Na postelji. Zelo od blizu.

AMBICIOZNI: Grem pod tuš.

Odide pod tuš. S sabo odnese tudi obleke.

Lepa se stegne do nočne omarice in iz svoje torbice vzame telefon.

Kliče.

Čaka.

Dočaka.

LEPA: Jaz! Koga si pa pričakoval?! V pisarni, kje pa naj bom! Dušim se v delu! Pa ti? (*Poslušā.*) Spodaj si?! Ne morem dol. Kje si parkiral? (*Poslušā.*) Ne, gor te ne bojo spustili. Ne me čakat. Tekam iz pisarne v pisarno. Glej, zdajle imam Šefa na drugi liniji ... Nujno, ja. Zaradi sobotnega žura na njegovi barki. (*Poslušā.*) Niti pet minut nimam. (*Poslušā.*) Vratarji pojma nimajo! Navadni varnostniki so, kaj pa vejo, kdaj sem prišla in če sem še v hiši. Seveda sem tu! Kje pa naj bom?! (*Poslušā.*) Ni več moja tajnica. Je na drugem oddelku. V pravni službi. Ja, zato pa pojma nima, kje sem. Pa še nesposobna je. (*Poslušā.*) Ne morem zdaj. Šef me kliče. Pejt po otroka. Mala ima ob petih klavir. Se vidiva doma. Bom videla. Mogoče bom bolj pozna. Ja, jaz tebe tudi. Adijo.

Odloži.

Ambiciozni vstopi. Oblečen je v obleko. Zavezuje si kravato.

AMBICIOZNI: Kdo je bil?

LEPA: Mama. Demenca. Spet so prišli vesoljci ponjo. Bom poklicala v dom, da ji vzamejo telefon.

AMBICIOZNI: Se slišiva.

LEPA: A greš?

AMBICIOZNI: Ja. Nevihta bo. Bova prej zaključila.

LEPA: Bova še enkrat?

Ambiciozni razmišlja.

Si spet razveže kravato. In sleče suknjič.

AMBICIOZNI: Kaj se pa zamudiva.

Zleze v posteljo.

Zatemnitev.

2. prizor

Na ulici.

Ambiciozna s telefončkom na ušesu.

AMBICIOZNA: Kje si? (*Posluša.*) Na barki!? (*Posluša.*) Saj naju ne bo povabil. (*Posluša.*) Nisem vedela, da rabiva trening, če hočeva na Šefovo zabavo. (*Posluša.*) Kaj pa jaz? Mene tudi lahko zagrabi morska bolezen. (*Posluša.*) Kdo vse je z vami? Ženske? (*Posluša. Se nasmehne.*) Sem pogledala na splet. Nevihta se napoveduje. Ja, točno na vašem področju. (*Posluša.*) Mi ga daš na telefon? Saj je s tabo? Žena mu nekaj nujnega sporoča. (*Posluša.*) Žena, ja. Skupaj sva. Pri frizerju. Pravkar. Glavo ima pod havbo, pa me je prosila ... No, daj mi ga na telefon! (*Posluša.*) Slišim, ja. Galebi napovedujejo nevihto. Se mi zdi. Nisem prepričana. Ali pa so to vrane? Ali celo lastovice, ki nizko letajo. Pazi, da ne utoneš. Škoda bi bilo. (*Posluša.*) Pri frizerju, sem rekla. Namazana po glavi. Zdajle čakam, da grem pod havbo.

(*Poslušaj.*) Me imaš rad? Rekla sem, če me imaš kaj rad ...? Jaz te pa dobro slišim. Koga si mislil ... *vas pokličem?* Samo mene ... Halo ...?! Halo ...!!

Priteče Pametna in ne preveč lepa.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Oprosti. Parking.

AMBICIOZNA: A nisi rekla, da si v taksiju?

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Sem rekla?

AMBICIOZNA: Kam potem?

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Imam ključe. Prijateljjeva garsonjera.

AMBICIOZNA: A od tistega blontnega piarovca?

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: S fantom bosta popoldne v savni. Pa tvoj?

AMBICIOZNA: Jutri se vrne s hribov. Če ga ne bo nevihta prej prignala.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Potem imaš čas?

AMBICIOZNA: Mali je pri babici.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: A nismo bili na njenem pogrebu?

AMBICIOZNA: Ja. Saj res! Kako sem zmedena! Pri njegovi sestri je. Malemu je teta pravzaprav. Jaz ji rečem kar *babica*, ker tako staro zgleda. Pa saj je vseeno, teta, babica, sestra!

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Greva?

AMBICIOZNA: Tremo imam.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Saj nisi več devica!

Pametna in ne preveč lepa zagrabi Ambiciozno za roko.

Z roko v roki izgineta za vogalom.

Kot dve najstnici.

3. Prizor

Na sodišču.

Sodnica, Ambiciozni, Tihi in skromni in še nekaj poštenjakov v pravniških uniformah.

TIHI IN SKROMNI: Prisegam, da bom na vsa vprašanja, ki jih bo postavilo sodišče, odgovoril v celoti in po resnici ter da ne bom ničesar zamolčal.

SODNICA: Prav. Začnimo! Poznate obtoženega?

TIHI IN SKROMNI: Ne. Gospoda vidim prvič v življenju.

SODNICA: Rodili in odraščali ste v kraju Male Tópole, je tako?

TIHI IN SKROMNI: Kje?

SODNICA: Male Tópole. Kraj. Petnajst tisoč prebivalcev.

TIHI IN SKROMNI: Poznam.

SODNICA: Se pravi, da ste v tem kraju obiskovali tudi šolo. Osem let.

TIHI IN SKROMNI: Da.

SODNICA: Edino šolo v kraju.

TIHI IN SKROMNI: Ne vem natančno.

SODNICA: Še danes je to edina šola v kraju Male Tópole.

TIHI IN SKROMNI: Če tako pravite.

SODNICA: Prvoobtoženi ...

AMBICIOZNI: Izvolite, gospa.

SODNICA: Rodili in odraščali ste v kraju Male Tópole, je tako?

AMBICIOZNI: Če tako piše.

SODNICA: Tudi vi ste obiskovali šolo v kraju Male Tópole?

AMBICIOZNI: Da.

SODNICA: Zdaj pa vprašanje za oba, za pričo in prvoobtoženega: V istem obdobju sta obiskovala isto šolo v istem kraju in se kljub temu ne poznata? Opozarjam vaju, da sta pod prisego.

AMBICIOZNI: Gospoda nisem nikoli videl. Nikoli v življenju!

TIHI IN SKROMNI: Že takrat sem bil tih in skromen. Za nikogar se nisem brigal.

SODNICA: Glede na to, da priča tožilstva in prvoobtoženi pod prisega izjavljata, da se ne poznata ...

AMBICIOZNI: Nikoli videl. Prisegam!

SODNICA: ... ni nobenega razloga, da jima ne bi verjeli. Zato je trditev tožilca, da sta omenjena sodelovala pri koruptivnih poslih, neosnovana. Če se gospoda niti ne poznata, kako naj bi sodelovala.

TIHI IN SKROMNI: Gospoda prvič vidim.

SODNICA: ... sodišče razsoja, da je tožilčev predlog obtožbe neosnovan in zato ga sodišče zavrača. Hkrati pa sodišče tožilstvo opominja, naj drugič bolj temeljito pripravi obtožni predlog. Vsako brezpredmetno zasedanje sodišča je velik strošek za davkoplačevalce.

Udari s sodniškim kladivom.

Zatemnitev.

4. prizor

V bifeju zraven sodišča.

SODNICA: Se oproščam, morala sem razčistiti zadevo. Drugače ni šlo.

TIHI IN SKROMNI: Bilo je malo neprijetno, res. Ampak za resnico ...

AMBICIOZNI: Se spleča trpeti.

SODNICA: Tudi meni.

TIHI IN SKROMNI: Resnica se vedno izkaže.

SODNICA: Se spleča.

AMBICIOZNI: Bomo uredili, bomo uredili.

SODNICA: Morala sem poskrbeti za svojo verodostojnost.

TIHI IN SKROMNI: Bilo je mučno, ampak se je dobro končalo.

AMBICIOZNI: A bomo šampanjčka? Laurent Perrier?

TIHI IN SKROMNI: O! Nobel!

SODNICA: Za resnico se je vedno vredno maksimalno potruditi. In jaz sem se.

TIHI IN SKROMNI: Bitka za resnico užjeja.

AMBICIOZNI: Grem takoj strežnemu osebju naročit.

Odide k Strežnemu osebju.

SODNICA: In zahteva plačilo. Mislim, resnica. In bitka.

TIHI IN SKROMNI: Lahko si brez skrbi, sošolka! A smo te že kdaj nategnili?

SODNICA: Res. Že dolgo ne.

Sodnica se zasmеji in mu da lubčka.

Ambiciozni pri Strežnem osebju.

AMBICIOZNI: Kar radgonsko penino natoči!

STREŽNO OSEBJE: Najavim pa kot ...

AMBICIOZNI: Laurent Perrier.

STREŽNO OSEBJE: Kot običajno?

AMBICIOZNI: Brez računa, kot običajno.

Oba se nasmehmeta.

Zatemnitev.

5. prizor

Glavna sodnica in Sodnica.

GLAVNA SODNICA: Fotografirali so te, draga kolegica.

SODNICA: Večkrat v življenju, ja. Prvič, se mi zdi, za birmo. Ne, še prej, ko sem imela eno leto. Moj tatko me je kar naprej fotkal ... Zdaj me pa že dolgo ni nihče.

GLAVNA SODNICA: Kaj pa to?

Pokaže.

GLAVNA SODNICA: Z obtožencem in glavno pričo.

SODNICA: Nemogoče!

GLAVNA SODNICA: Poglej natančno.

SODNICA: Ogorčena sem!!

GLAVNA SODNICA: To si ti.

SODNICA: Ne!! To nisem jaz.

GLAVNA SODNICA: Nazdravljaš. In smejiš se.

SODNICA: Prisegam! To nisem jaz!

GLAVNA SODNICA: Na tej fotografiji poljubljaš glavno pričo. Na tej pa si nagnjena nazaj in prazniš kozarec šampanjca. In objemate se. Vsi trije. Se mi zdi, da nekaj pojete.

SODNICA: Pojma nimaš, kaj vse lahko danes naredijo v fotošopu.

GLAVNA SODNICA: Če ste se že dobili ... Bi se lahko kje na samem, ne pa v prvem bifeju zraven sodišča.

SODNICA: Če ti pa pravim, da so to grda podtikanja, napad na pravosodje! Napad na resnico!! Jaz bi se na tvojem mestu, kolegica *Glavna sodnica*, vprašala, kdo stoji za tem? Ker vedno stoji *kdo za vsem*. Resnica je v današnjem času najbolj osovražena zadeva. Zato jo je treba kar naprej napadati. Če ne gre drugače, tudi s fotošopom, ki ga, mimogrede, blazno obvlada moj petnajstletni sin.

GLAVNA SODNICA: A ni pri nas zaposlen kot sodnik pripravnik?

SODNICA: Ko je bil pa petnajst let star, je pa fotošop obvladal v nulo. Pa saj je vseeno. Petnajst, dvajset, trideset!

GLAVNA SODNICA: Prav.

SODNICA: Upam, da sem te prepričala.

Se gledata in tehtata.

GLAVNA SODNICA: V primeru preprodaje delnic so dokazi na zelo trhljih temeljih. Vidim, da imaš primer na mizi.

SODNICA: Bom proučila.

GLAVNA SODNICA: Prav.

Se gledata in tehtata.

GLAVNA SODNICA: Čepprav ... Ko takole razmišljam, je včasih veljalo, da fotografija ne laže. Fotografije so še vedno dokazno gradivo.

SODNICA: Nisi na tekočem, kolegica. Danes velja, da je prav fotografija največja laž. In televizija in časopisi in knjige in vse je laž. Samo jaz in ti ne laževa, kolegica. Zato morava držati skupaj. Zadnji sva, tako rekoč, ki se z vsemi štirimi, pravzaprav z osmimi, boriva za resnico. Zdržati morava na okopih pravnega reda!

GLAVNA SODNICA: To si dobro povedala, kolegica. Glede primera preprodaje delnic ...

SODNICA: Zdaj se spomnim! Sem že nekaj gledala. Tudi meni se zdi dokazi na zelo trhljih temeljih.

GLAVNA SODNICA: Me veseli, da sva prišli na čisto ... Glede fotografij, seveda. Čista prevara in napad na pravosodje. A greva na pijačo? Koktajl bi se mi prilegel. V istem lokalu, kjer ste bili, pardon, kjer so vas fotošopirali, pripravlja Strežno osebje super manhattan.

SODNICA: Grem na cedevito. Alkohola ne pijem že dvajset let.

Zatemnitev.

6. prizor

V uredništvu zelo znanega in pomembnega časopisa.

POŠTENJAK: Dobro veš, da sem pošten človek!

PREVIDNEŽ: Poštenjak.

POŠTENJAK: Trideset let sem novinar!

PREVIDNEŽ: Dolgo, ja.

POŠTENJAK: Dlje, kot si ti glavni urednik.

PREVIDNEŽ: Nismo vsi za vse.

POŠTENJAK: Članek je čista resnica.

PREVIDNEŽ: Res je.

POŠTENJAK: In zakaj ga nočeš objaviti?

PREVIDNEŽ: Kdo pa danes sploh ve, kaj je resnica!

POŠTENJAK: Pravkar si rekel, *res je*, da je moj članek čista resnica.

PREVIDNEŽ: Midva veva, da je resnica, nisem pa prepričan, če drugi delijo to mnenje z nama.

POŠTENJAK: Lepo te prosim. Jasno je kot beli dan, da kdor ima denar, bo imel tudi oblast. In dokazi jasno kažejo, kam in h komu se steka ves denar od prodanih podjetij, zavoženih tovarn, provizij od državnih subvencij, nabave v javnih sektorjih ...

PREVIDNEŽ: Oblačno je.

POŠTENJAK: Kaj?!

PREVIDNEŽ: Rekel si, da je *jasno kot beli dan*, jaz pa pravim, da se *oblači* in da ni tako zelo jasno.

POŠTENJAK: Meni se pa zdi, da je *jasno*. Nobenega oblaka.

PREVIDNEŽ: Vidiš, kako je resnica neulovljiva! Ker meni se zdi, da se zbirajo oblaki.

POŠTENJAK: Dajva zdaj vremensko napoved na stran. Imam imena. Koper je nakazil. Seznam ljudi, ki so vpleteni in prepleteni. Prijatelji, sošolci, strankarski kolegi, ljubimci, ljubimke, da o sorodnikih niti ne govorim ...

PREVIDNEŽ: Sem bral, ja. In sem videl, da tvoj članek ni uravnotežen. Zelo si pristranski. Kaj pa drugi? Druga stran?

POŠTENJAK: Resnica nima druge strani.

PREVIDNEŽ: Druga stran resnice je laž. Dajmo tudi laži priložnost!

POŠTENJAK: Da se izkaže kot še večja laž?

PREVIDNEŽ: Laž je danes tudi vrednota.

POŠTENJAK: Boš objavil moj članek ali ga ne boš?

PREVIDNEŽ: Razmišljam.

POŠTENJAK: Zakaj si tako prekleto previden.

PREVIDNEŽ: Sem pač previden.

POŠTENJAK: Prevzamem polno odgovornost. To je moje stališče. Stališče dolgoletnega notranjepolitičnega novinarja.

PREVIDNEŽ: Ne zavedaš se, da tvoja plača ne prihaja vsak mesec na tvoj račun zaradi tvojih člankov, ampak zaradi oglasov, ki jih na straneh našega časopisa naročajo prav tisti ljudje, ki jih v svojem članku zmerjaš z lažnivci in lopovi.

POŠTENJAK: Če pa to res so!!

PREVIDNEŽ: Ampak niso uravnoteženi.

POŠTENJAK: S kom? S tistimi, ki niso lopovi in lažnivci? Saj ne gre za to!!

PREVIDNEŽ: Sprašujem se, ali res ne moreš svojega prispevka oblikovati tako, da bi bil dober do enih in do drugih. Mislimo pozitivno! Živimo v neprijaznih časih, zato bi bilo prav, da mislimo pozitivno! Razumeš?

POŠTENJAK: Kako naj mislim pozitivno, če pa kradejo in odnašajo državo pri belem dnevu, zraven pa lažejo ...

PREVIDNEŽ: Ne gre za laž, gre za subjektivno resnico. Tudi tvoj članek je subjektivna resnica. Napisal si, da so, citiram, *iz države odnesli več sto milijonov* ...

POŠTENJAK: Če je pa res.

PREVIDNEŽ: V dokumentih piše ... Če seštejem ... vsega skupaj *samo* sto trideset milijonov ... To pa ni *več sto milijonov*.

POŠTENJAK: To so številke, ki so dostopne. Obstaja upravičen sum, da je to samo vrh ledene gore.

PREVIDNEŽ: Zlagal si se. Sto trideset milijonov ni *več sto milijonov*.

POŠTENJAK: Zdaj sem se pa *jaz* zlagal! Nisem se zlagal. Gre za veliko več kot za sto trideset milijonov, ki jih lahko dokažemo z dokumenti.

PREVIDNEŽ: Zakaj pa nisi zaokrožil navzdol? Zakaj nisi napisal, *več deset milijonov* ali pa *sto trideset milijonov*. Vidiš, nisi takšen poštenjak, kot se ti zdi, in zato ne morem objaviti tvojega članka.

POŠTENJAK: Gre za predvidevanja ...

PREVIDNEŽ: V resnici si se zlagal.

POŠTENJAK: Nisem.

PREVIDNEŽ: Sto trideset milijonov ni *več sto milijonov*.

POŠTENJAK: Lepo te prosim, a veš, koliko je sto trideset milijonov! A ni vseeno?! Gre za velike, pomembne številke. Nekaznovano je odnesel v tujino sto trideset milijonov, kar je celoleten proračun za nacionalno kulturo, na primer!

PREVIDNEŽ: Pristranski si.

POŠTENJAK: Seveda sem pristranski. Zelo sem pristranski, ko vidim, kako si kupujejo oblast, kako vse obračajo sebi v prid, kako so si razdelili vplivna področja med sabo. In kako se z našim denarjem pripravljajo na veliki met! Z nakradenim denarjem bodo spet zmagali na volitvah.

PREVIDNEŽ: Ne more tisti, ki laže oziroma zaokroži resnico navzgor, kričati: *primite lažnivca!*

POŠTENJAK: Točno si povedal! To je logika današnjega časa. *Lažeš!* Ti lažeš! *Kradeš!* Ti kradeš! *Ubijaš!* Ti ubijaš! Brani se z napadom! Kar ti očitajo, očitaj njim! In še več, prehitaj jih. Preden te razkrinkajo, z istimi argumenti razkrinkaj njih, tudi če ni nič res.

PREVIDNEŽ: Kakorkoli se zvijaš, dragi moj poštenjak, sto trideset milijonov ni *več sto milijonov*. Konec. Pika. Oprosti, nujen telefonski klic moram opraviti.

POŠTENJAK: Kaj pa če popravim?

PREVIDNEŽ: Prepozno.

POŠTENJAK: Torej ne?

PREVIDNEŽ: Pusti se presenetiti.

Previdnež se nasmehne.

Poštenjak jezno odide.

Previdnež čaka, da se klicani oglasi.

PREVIDNEŽ: Šef. Urejeno. (*Poslušā.*) Ja. Grozil je, se upiral. Bil je pri meni z dvema odvetnikoma. Ja, vsi iz iste opcije. Trajalo je skoraj dve uri. Hud boj, ja. Postal je tudi fizično agresiven. Skoraj me je udaril. (*Poslušā.*) Ne, ne bom ga tožil. Sem preveč ponosen. In tudi razumem, da so jezni, ker izgubljajo na celi črti. Gre mi samo za resnico. Mogoče ga bom dal na častno razsodišče. Ne vem. Pomembno je, da sem zmagal. Mislim, zmagali smo. Resnica je zmagala. (*Poslušā.*) Se strinjam, če se ne bomo mi borili za resnico in svobodo tiska, se bomo spet znašli v kameni dobi in skupni lastnini. Jaz pa svoje žene ne bi rad delil z nikomer. Ker v resnici gre samo za to. (*Poslušā.*) Me veseli, da tudi vi tako mislite. (*Poslušā.*) Čez celo stran?! Super! Kaj pa za sobotno prilogo, lahko računam na dvostranski oglas? (*Poslušā.*) In tako do konca leta? Če prav razumem? Seveda pridem na vašo barko. Se že veselim. Tisočkrat hvala.

Zatemnitev.

7. prizor

V postelji. Lepa in Ambiciozni.

Pravkar sta uspešno zaključila spolni akt.

Upehana precej.

AMBICIOZNI: Je bilo ustrezno?

LEPA: Trikrat.

AMBICIOZNI: A ni bilo petkrat? Sem štel.

LEPA: Skoraj petkrat. Se mi zdi. Štirikrat in še malo.

AMBICIOZNI: Dobro. To je dobro.

Oba sladko zadihana.

Telefon zazvoni.

Lepa se stegne do telefona.

LEPA: Ja? (*Poslušā.*) Povejte mu po resnici, da me ni tu. (*Poslušā.*) Zelo ste nesposobni, gospodična! Pritožila se bom direktorju.

Odloži slušalko.

AMBICIOZNI: Kaj hudega?

LEPA: Ah! Nesposobna receptorka. Ni za to delovno mesto. Bom uredila.

AMBICIOZNI: Bova še enkrat? Da bo do konca petkrat.

LEPA: Gor prihaja.

Trkanje.

LEPA: Je že tu.

Odprejo se vrata.

Lepi pokuka v sobo.

LEPI: Zdravo.

AMBICIOZNI: O! Lejga! A veš, da sem te prav vesel!

LEPA: Si peljal tamalo h klavirju? Četrtek je.

LEPI: Urejeno.

AMBICIOZNI: Res sem te vesel! Res!!

LEPI: Si povedal, ja.

AMBICIOZNI: Ampak res res!!

LEPI: Ne bi motil, če ne bi bilo urgentno.

LEPA: Kaj pa mali? Je že jedel? Ko pride iz šole, je vedno lačen. Pubertetniki jejo kot kobilice.

LEPI: Spodaj čaka. Sem mislil, da bi potem vsi trije šli na pico.

AMBICIOZNI: Hvala. Jaz bom doma jedel. Moja tako dobro pripravi špagete.

LEPI: Mislil sem jaz, moja žena in najin sin.

AMBICIOZNI: Saj res!

Ambiciozni se zasmеji.

In se nekaj časa smeji.

LEPA: Kje si parkiral?

LEPI: Blizu.

LEPA: Da ne bomo spet kazni plačevali. (*Se obrne k Ambicioznemu.*) Vsak teden mu ga odpeljejo. In potem so stroški še večji.

AMBICIOZNI: Ja, stroški kar rastejo. Skrajni čas, da pridemo spet na oblast.

LEPI: Kot sem rekel, ne bi prišel, če ne bi bilo nujno.

LEPA: Sem ti rekla, da sem v službi. Mi ne verjameš več na besedo?

LEPI: Šef hoče sestanek.

AMBICIOZNI: Zakaj me niso klicali?

LEPI: Izklopljen si.

AMBICIOZNI: U, pa res! Človek mora imeti malo zasebnosti, kajne?!?

LEPI: Šef ni bil zadovoljen, ker te ni dobil. Komaj sem te rešil. Boril sem se zate.

AMBICIOZNI: Hvala ti, prijatelj!

LEPI: Tebe hoče. Takoj.

AMBICIOZNI: Seveda. Takoj.

Ambiciozni vstane, vzame obleko in odhiti v kopalnico.

Lepa ostane v postelji. Iz torbice potegne telefon. Kliče. Čaka.

Lepi potegne iz žepa telefon. Kliče. Čaka.

LEPA: Pravkar smo končali sestanek. Me je kdo iskal? (*Posluša.*)

LEPI: Šef ... Sem ga našel, ja ... (*Posluša.*)

LEPA: Zdaj ne morem. Imam še cel kup dela ... Sem že doma, ja. (*Posluša.*)

LEPI: Ni preveč zanesljiv. Čeprav je moj prijatelj ... Najboljši. Še iz osnovne šole ... Ampak naša stvar je pomembnejša od prijateljstva. (*Posluša.*)

LEPA: Napiši, da se ne strinjam. Seveda sem prebrala ... Ni mi treba pojest cele torte, da bi vedela, kakšna je. Ne! sem rekla. (*Posluša.*)

LEPI: Ga bom imel na očeh. Ja, Šef. Hvala, Šef. (*Odloži.*)

LEPA: Vse prošnje so NE. Tako sem se odločila. Razen tiste, ki sem jih dala v desni predal. Tiste so JA. (*Posluša.*) Me ne briga, če se bodo pritožili! In ja, ni mi treba odpret prijave, če sem jo pa sama napisala. Vem, kaj je v kuverti. Poleg tega, naj zmagajo tisti, ki so sposobni in imajo dobre reference. Gre za državni denar, ljubica. Moramo biti odgovorni. (*Odloži.*) Zamenjala bom referentko. Tako sitno je natančna in pametna. Jaz pa rabim nekoga, ki je samo natančen.

Iz kopalnice pride Ambiciozni. Oblečen. Zavezuje si kravato.

AMBICIOZNI: Grem k Šefu. Pa vidva?

LEPI: Samo tebe hoče videt. Zaenkrat.

AMBICIOZNI: Mogoče me bo povabil na barko.

LEPA: Jaz moram še pod tuš.

AMBICIOZNI: Kakšna dobra beseda bi mi prav prišla. Mislim za povabilo.
Za na barko.

Lepi lepo presliši namig.

Lepa pobira svoja oblačila, ki ležijo vsepovsod.

AMBICIOZNI: No! Potem pa jaz kar grem.

LEPI: Joj! A si tako prijazen ... Mali naju čaka spodaj. Odpelji ga domov.
Spotoma ti je.

LEPA: Ja, vesel bo. Vedno sprašuje po tebi, *kje pa je striček ...*

AMBICIOZNI: Sladek je, mali. Se spomnim, kakšen bister dojenček je bil.

LEPA: Zdaj mu gre pa matematika. Vedno ima prav dobro.

LEPI: Če bomo dva mandata na oblasti, bo lahko še finančni minister.

LEPA: Najprej državni sekretar.

LEPI: Ja, tako. Po vrsti. Pravično.

LEPA: Enaka merila za vse.

AMBICIOZNI: A ne greste na pico?

LEPI: Ne. Sva si premislila. Bova še malo tukaj. Saj je plačano?

AMBICIOZNI: Imam stalen račun.

Odide.

Lepi in Lepa. Sama.

Lepa odvrže obleke, ki si jih je nabrala v naročju.

Lepi si odveže kravato.

Zatemnitev.

8. prizor

V lokalu.

Strežno osebje naliva pijačo za Poštenega. Pošteni je pošteno pijan.

STREŽNO OSEBJE: Spili ste že štiri. Ste prepričani, da boste še enega?

POŠTENI: Dva sem spil!

STREŽNO OSEBJE: Z vsem spoštovanjem: štiri.

POŠTENI: Sem pijan, ne pa toliko, da ne bi vedel, da sem spil dva.

STREŽNO OSEBJE: Mislite, da lažem?

POŠTENI: Ne. Mislim, da govorite resnico. Ampak sebi v prid.

STREŽNO OSEBJE: Imam zapisano. Bom pogledal.

Vrže pogled nekam vstran.

POŠTENI: Res, da sem se že pripeljal pijan, ampak seštevati pa znam! Ena in ena je dva. Dva viskija!

STREŽNO OSEBJE: Sem pogledal. Dva ste spili. Zdajle vam bom natočil tretjega. Si delam črtice.

POŠTENI: Jaz tudi. Črtice v glavi!

Strežno osebje natoči.

STREŽNO OSEBJE: Izvolite.

POŠTENI: Pa oprostite.

STREŽNO OSEBJE: Je že v redu.

POŠTENI: Jaz *vam* oprostim. Ker ste se zmotili. Sebi v prid.

STREŽNO OSEBJE: Črtice so krive. Mislil sem, da so štiri. Pa saj sem vam zdaj natočil pošteno mero.

POŠTENI: Jo bom tudi pošteno ruknil.

Pošteno rukne.

Se gledata. Malo grdo malo lepo.

POŠTENI: A so bili tukaj?

STREŽNO OSEBJE: Kdo?

POŠTENI: Tisti *nepošteni*. Sodniki, sodnice, šefi in ljubice, podjetniki in stečajni upravitelji ...

STREŽNO OSEBJE: Se ne zanimam.

POŠTENI: Fotografiraš?

STREŽNO OSEBJE: Samo hčerkico. In ženo. Včasih.

POŠTENI: Ne ti meni pravit! Raje mi natoči še enega.

STREŽNO OSEBJE: Ta bo četrti.

POŠTENI: Ja, ta pa res.

STREŽNO OSEBJE: A vas zanimajo?

POŠTENI: Kaj?

STREŽNO OSEBJE: Fotografije?

POŠTENI: Če sem pošten ... ne preveč. Itak mi jih nočejo objaviti. Še besed mi ne objavijo, zakaj bi slike.

STREŽNO OSEBJE: Slik ni treba brat. Ni treba biti pismen. Samo vidiš, pa ti je takoj jasno.

POŠTENI: Jasno je kot beli dan! Kot rjavkasto rdeč viski v kozarcu na dnu je jasno.

STREŽNO OSEBJE: Se ne zanimam.

POŠTENI: Kradejo, da bodo imeli. Ker kdor ima, ima vse. Razumeš? Lasti-jo si, da bo lastnina njihova. Ne moja, ne tvoja, ne naša, njihova!! Razumeš ti mene? Kot pajkova mreža, ki ni nikoli skupna, vedno je od pajka. Mi smo samo mušice.

STREŽNO OSEBJE: Vinske?

POŠTENI: Ne zajebavaj se iz svobodnega novinarja! Mi branimo svobodo! Razumeš?

STREŽNO OSEBJE: Razumem.

POŠTENI: Kurac moj razumeš!

Rukne.

POŠTENI: A si gej?

STREŽNO OSEBJE: Se ne zanimam.

POŠTENI: Je lokal tvoj?

STREŽNO OSEBJE: Jaz sem strežno osebjje.

POŠTENI: Saj vem, od Šefa je. Vse je od Šefa. Če pa ni od Šefa, je pa od podšefa ali pa bo kmalu od Šefa. In jaz, razumeš? Se borim, da bi bilo to jasno. Da bi bilo *tebi* jasno. Kdor ima v lasti bifeje in šanke, ima v lasti državo.

STREŽNO OSEBJE: Še enega?

POŠTENI: Nimam toliko plače.

STREŽNO OSEBJE: Potem te bom pa moral čez prag porinit in v ta zadnjo šutnit. Ti osebno izkaznico vzet, da boš prišel drugič plačat.

POŠTENI: Ne bo treba, tole spijem in grem domov pisat. Pošteno pisat o pošteni resnici. Vse bom navzgor zaokrožil. Tisti, ki krade, tudi ubija. Marsikdo je začel s krajo bombonov, končal pa kot množični morilec. To bom napisal. Je navzgor zaokroženo, ampak je udarno! Razumeš? Saj je vseeno, če ni res, pa še bo res. Tako jih bom razsekal, sesekljal, razkrinkal, tako bom vse na glas povedal in po šanku udaril ...

Udari z dlanjo po šanku. Plosko. Da nas kar zapeče.

STREŽNO OSEBJE: Bom policijo poklical, če boš razbijal.

POŠTENI: En udarec po šanku ni razbijanje.

STREŽNO OSEBJE: Razen če zaokrožim navzgor.

POŠTENI: Jaz z dlanjo po šanku, ti me pa zatožiš, da sem lokal razbil. In verjamejo tebi, ker si lastnik, podjetnik, ker si Šefov uslužbenec. To je podoba resnice. Plačam!

STREŽNO OSEBJE: Pet kozarčkov.

POŠTENI: Si prepričan?

STREŽNO OSEBJE: Ste jih na hitro ruknili. Poleg tega črtice ne lažejo.

Pošteni pošteno plača.

POŠTENI: A ti še nekaj povem?

STREŽNO OSEBJE: Ni treba.

POŠTENI: En haiku o resnici?

STREŽNO OSEBJE: Ne maram japonske kulinarike.

Pošteni zanosno zrecitira.

POŠTENI: *Kaj je torej ta resnica?*

Resnica?!

To je stekla psica!

Adijo!

Pošteni odide.

Strežno osebje telefonira.

STREŽNO OSEBJE: Ravno se je usedel v avto. Totalno je pijan. Če ga ustavite na križišču pred uvozom na avtocesto, ga imate. Do konca življenja se bo vozil z avtobusom. (*Poslušaj.*) Tudi fotke imam, jasno. (*Poslušaj.*) Zelo sem vam hvaležen. Hvala vam, šef.

Zatemnitev.

9. Prizor

Mizice na pločniku.

Pametna in ne preveč lepa ter Ambiciozna srkata živobarvna koktajla.

AMBICIOZNA: Da ne boš mislila, da sem lezbijka. Bilo je prvič.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Za prvič si mojstrica.

AMBICIOZNA: Nadarjena sem. Naravno.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Jaz pa sem grda in zato nimam veliko izbire.

AMBICIOZNA: Sem jaz slaba izbira?

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Ti si čudež.

Pametna in ne preveč lepa ter Ambiciozna srkneta vsaka svoj raznobarvni koktajl.

AMBICIOZNA: Si poskusila z operacijo?

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Pa je bilo še slabše.

AMBICIOZNA: Meni je pa ratalo.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Meni pa ne. Ličnico mi je potegnilo do čela. Videti je bilo, kot da imam na čelu še eno brado. Smola pač.

AMBICIOZNA: Meni pa je do zdaj ratalo čisto vse. Oči, nos, ustnice, joške, boki, celo spodaj ...

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Lepo postavljeno, čedno izdelano. Sem opazila.

Srkneta. Vsaka svoj raznobarvni koktajl.

AMBICIOZNA: Pa ga nič ne moti?

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Koga?

AMBICIOZNA: Šefa.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Da sem včasih lezbijka?

AMBICIOZNA: Da si grda.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: V tridesetih letih, kar sem pri njem, me še pogledal ni.

AMBICIOZNA: Lahko bi imel lepo tajnico. Lepe tajnice so zakon. In popestritev.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Bila sem z njim v dobrem in slabem. Ko se je ukvarjal s prodajo na drobno in na debelo. Po kosih in potem v kontejnerjih. Ko je nosil kovčke. Ko so ga potem odstavili. Ko je bil v zaporu. Zelo kratek čas. Ko je zmagal. Ko je šel še enkrat v zapor. Ko je spet zmagal. Ko je pretepel ženo. Ko so ga prvič ujeli na delu in pri laži ... Sem mu stala ob strani. Jaz!! Vse vem. Tudi če bi hotel drugo tajnico, me ne more zamenjat. Samo naj proba!

AMBICIOZNA: Potem lahko pomagaš?

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Komu?

AMBICIOZNA: Zdaj ko sva intimni.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Ambiciozna si.

AMBICIOZNA: Skromna ambicioznost. Z malim zadovoljna.

Se ocenjujeta.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Bom videla.

AMBICIOZNA: Mogoče dobra beseda, ki daleč seže?

Se ocenjujeta.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Jaz pa *sem* ambiciozna.

AMBICIOZNA: Res?

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Tako zelo, da imam rada čiste račune.

AMBICIOZNA: Normalno.

Se ocenjujeta.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Se dobiva?

AMBICIOZNA: Nisem lezbijka.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Ambiciozni v sili še muhe žrejo.

AMBICIOZNA: Sočutna sem. Mogoče to.

Se ocenjujeta.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Grem. Šef pripravlja zabavo na svoji ladji.
Vse moram urediti. Kapetan pride iz Norveške. Mornarji so Francozi.
Našim ne moreš zaupat. Nimajo prakse. Premalo je morja.

AMBICIOZNA: Bom povabljena?

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Imam svojo kabino.

AMBICIOZNA: Imam moža.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Lahko ima svojo kabino.

AMBICIOZNA: Ne bo imel nič proti.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Toleranten?

AMBICIOZNA: Ambiciozen.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Lep par.

AMBICIOZNA: Če bo njegova kabina blizu Šefove, bo navdušen.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Tam je gneča. Vsi hočejo biti blizu Šefa.

AMBICIOZNA: Moja in tvoja kabina je lahko kabinica. Čisto majhna. Čisto ozka. Se bova stiskali.

Pametna in ne preveč lepa razmišlja.

Posrka do konca svoj koktajl.

Vstane.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Vsak potrebuje svoj kos ljubezni.

AMBICIOZNA: Na to se pije!

Dvigne kozarec raznobarvnega koktajla.

Pametna in ne preveč lepa odide.

Ambiciozna takoj plane na svoj telefon.

Čaka. Ne predolgo.

AMBICIOZNA: Urejeno. Povabljena. (*Poslušā.*) Ogabna je. Ne morem verjeti, da sploh lahko komuniciram z njo. Ampak za naju, za najine ambicije sem dala vse od sebe.

Zatemnitev.

10. Prizor

V parku.

Na klopci.

SODNICA: Misliš, da naju ne bojo fotkali?

TIHI IN SKROMNI: Nemogoče.

SODNICA: Zadnjič sem imela probleme.

TIHI IN SKROMNI: Problemi znajo biti problematični. Res je.

SODNICA: Sumim, da naju je on fotkal. Ambiciozen je dovolj.

TIHI IN SKROMNI: Sposoben je tega. Lažnivec je. Kdor laže zate, bo lagal tudi proti tebi.

SODNICA: Čeprav smo na eni od fotk bili vsi trije. Se pravi, da nas je pritisnil nekdo četrti.

TIHI IN SKROMNI: Danes ni noben problem dobiti četrtega.

SODNICA: Komaj sem se zmazala.

TIHI IN SKROMNI: Pustiva to. Če se preveč z lažmi ukvarjaš, v laž zapadeš.

SODNICA: Potem bi morala biti jaz prvakinja v laganju, glede na to, da se noč in dan ukvarjam z lažnivci. Pa sem vseeno uspela obdržati pošteno in pokončno držo sodnice za gospodarsko kriminaliteto.

TIHI IN SKROMNI: Jaz nisem lažnivec.

SODNICA: Nisem mislila tebe.

Malo molčita. Gledata okoli.

TIHI IN SKROMNI: Glede najine zadeve ...

SODNICA: Imam tožbo na mizi. Sindikat te toži. Ko si za en evro kupil podjetje, si se zavezal, da ne bo odpuščanj, potem pa si odpustil vse.

TIHI IN SKROMNI: Trg ima svoje zakonitosti. Trudil sem se, prisegam!

SODNICA: Imam pa tudi ovadbo specialnega tožilstva ... Očitajo ti, da si vse prihodke podjetja zadnjih nekaj let nakazoval v tujino. Domnevajo, da na svoje račune. Trdijo, da si namenoma spravil podjetje v stečaj.

TIHI IN SKROMNI: Lažejo.

SODNICA: Tovarniške hale in skladišča in vozni park ... Pa tudi zemljišče.
Vse si prodal.

TIHI IN SKROMNI: Moral sem poplačati upnike.

SODNICA: Upniki so tvoj brat, tvoja žena in oba sinova.

TIHI IN SKROMNI: Danes se lahko vsak ukvarja s podjetništvom. V svobodni državi živimo.

SODNICA: Tvoja sinova sta stara osemnajst in dvajset ... Pa že podjetnika.

TIHI IN SKROMNI: Kdor zgodaj začne, ima država zgodaj koristi od njega.

SODNICA: Najstnika z milijonskimi zaslužki!

Tihi in skromni skromno molči.

Sodnica razmišlja.

SODNICA: Ne vem, kaj naj storim. Ljub človek si mi. Pošten, to vem,
ampak postopki so postopki.

TIHI IN SKROMNI: Stori, kar od tebe terja resnica.

Sodnica razmišlja, vendar ne dolgo.

SODNICA: Tožbo sindikata lahko založim, potisnem čisto na dno kupa.
Samo toliko, da zastara. Ovadbo specialnega tožilstva pa lahko
upočasnim. Problem so provizije od državnih naročil.

TIHI IN SKROMNI: Pravična bodi, to je vse, kar si želim.

SODNICA: Vedno sem.

Malo molčita. Gledata okoli.

TIHI IN SKROMNI: Glede krivične ovadbe zoper mojo osebo ... Imam še
nekaj dokumentov ...

Iz notranjega žepa potegne kuverto in jo ponudi Sodnici.

Sodnica je noče sprejeti.

SODNICA: Daj jih svojemu advokatu.

TIHI IN SKROMNI: Samo poglej jih, lepo te prosim. Takoj ti bo jasno, da sem pošten človek.

Sodnica okleva.

Potem vzame kuverto, jo odpre in preleti dokument.

SODNICA: To je kopija ovadbe! To že imam na mizi.

TIHI IN SKROMNI: Res? Joj, potem sem pa napačen dokument vtaknil not.

Sodnica mu hoče vrniti kuverto.

SODNICA: Ne rabim tega.

Tihi in pošteni se umakne nazaj. Skoraj se brani ... Z rokami.

TIHI IN SKROMNI: Ne! Kar imej. Stran vrzi, če ne rabiš. Ti bom dostavil prave dokaze.

SODNICA: Prav.

Vtakne kuverto v torbico.

Potem vstane.

SODNICA: Kot sem rekla: tožbo sindikata bom založila. Preiskovalni komisiji pa bom naložila, naj vse še enkrat preverijo, naj priskrbijo več podatkov in bolj trdne dokaze. Kar bo kar trajalo. Vmes se bo vse zamenjalo in vse skupaj bo zastaralo čez pet let. To je vse, kar lahko naredim.

TIHI IN SKROMNI: Pravična bodi. To je vse.

SODNICA: Mimogrede. Pravijo, da ima Šef na barki velik sprejem. Na dan predvolilnega molka. Predstojnica mojega oddelka je dobila vabilo. Jaz pa ne.

TIHI IN SKROMNI: Bom poskusil urediti.

SODNICA: Še eno prošnjo imam. Predstojnica ne sme biti na barki. Ima politične apetite.

TIHI IN SKROMNI: Ti jih nimaš?

SODNICA: Mi na kraj pameti ne pade! To bi bilo neokusno povezovanje dveh popolnoma različnih vej oblasti.

Tihi in skromni razmišlja. Pa ne preveč dolgo.

TIHI IN SKROMNI: Ne vem, če bom lahko anuliral njeno vabilo.

SODNICA: Jaz bom založila tožbo in upočasnila postopek ovadbe, ti pa se ji opraviči, češ da je prišlo do pomote in da je barka že prepolna. Lahko se izgovoriš na požarno varnost. Kaj vem, samo predlagam ...

Tihi in skromni še malo razmišlja. Pa ne preveč dolgo.

TIHI IN SKROMNI: Storil bom vse, kar je v moji moči.

Sodnica se hvaležno nasmehne.

SODNICA: Večkrat se spomnim na naju, čeprav je od mature že dvajset let.

TIHI IN SKROMNI: Tudi jaz se večkrat spomnim. In si rečem: enkrat je bilo premalokrat.

Tihi in skromni se skromno nasmehne.

Sodnica se grenkasto zasmeji.

SODNICA: Moj mož je tak kreten.

Sodnica odide.

Tihi in skromni tiho gleda za njo.

Iz grmovja pride Strežno osebje.

TIHI IN SKROMNI: Imaš?

STREŽNO OSEBJE: Imam.

TIHI IN SKROMNI: Pravo situacijo?

Strežno osebje začne navdušeno razlagati.

STREŽNO OSEBJE: Absolutno! Ponuja vam kuverto in vi se jo branite vzeti. Super, to z rokami, *ne, ne, ne!!* ... In še ena fotka je ratala: ona spravlja kuverto v torbico. Najprej vam jo je ponujala, vi ste jo zavrnil in ona jo je pospravila nazaj v torbico. V tem zaporedju. Skoraj film!

TIHI IN SKROMNI: Prav. Pošlji mi. Bomo uporabili, če bo kdaj treba.

Tihi in skromni skromno vstane in izgine.

Strežno osebje zadovoljno gleda za njim.

Za njegovim hrbtom se pojavi Sodnica.

SODNICA: Imaš?

STREŽNO OSEBJE: Imam.

SODNICA: A pravo situacijo?

Strežno osebje začne navdušeno razlagati.

STREŽNO OSEBJE: Absolutno. Ponuja vam kuverto in vi se jo branite vzeti. In še ena fotka je ratala: on iz notranjega žepa jemlje kuverto, potem vam jo ponuja in vi jo zavrnete. Super, to z rokami, *ne, ne, ne!!* ... V tem zaporedju. Skoraj film!

SODNICA: Prav. Pošlji mi. Bom uporabila, če bo kdaj treba.

Sodnica odide.

Strežno osebje zadovoljno stoji pred klopco.

Zatemnitev.

11. Prizor

Na prižnici.

Pod prižnico množica, ki pobožno gleda navzgor.

DUŠEBRIŽNIK: Ljubi moji! Tu gori stojim in vas gledam tja dol. To ni gora, to je čisto navadna prižnica, ki ponazarja goro. Veste zakaj? Zaradi pridige na gori. Jasno! No, in jaz vam bom povedal nekaj, kar je v tem času pomembno. Ljubi moji, vidim, in oči ne lažejo, da me začudeno gledate. *Kaj nam bo povedal naš dušni pastir? Saj že vse vemo, saj nam je že vse Kristus na gori povedal!* Pa vam kar naravnost in iskreno povem, ker sem odkrit človek, da ne veste vsega. Nihče od nas zemeljskih ne ve vsega. V čudnih časih živimo. Hinavstvo se je razbohotilo med nami. Dvoličnost. Laž. Egoizem. Zavist. Pohlep. Celo sovraštvo *onih drugih* do nas, *ker dobro v srcu mislimo*. Zato čutim globoko notranjo potrebo, da vam povem: bodite iskreni drug do drugega! Kot sem iskren z vami jaz, ker vas vse ljubim brez razlike. Tudi vi bodite ljubeči. Kajti ljubezen je največja vrednota. Poštenje pa je *brat* ljubezni. Ne bom vas opozarjal, preveč spoštujem vašo svobodo. Moram pa že reči: bodite pozorni, predvsem takrat, ko se odločate, kdo nas bo vodil. Mislim, vodil v posvetnem smislu. Ker v duhovnem smislu imamo to urejeno že dva tisoč let. Kdo bo še naprej vodil državo, če sem lahko tako banalen. Mojo in tudi božjo podporo naj ima tisti, ki ne laže, ki ima nasmeh na obrazu, ki je pozitiven v svojem ravnanju, tisti, ki ga ta čas najbolj

napadajo, ki mu najbolj podtikajo, ki je bil največkrat po krivici obsojen ... Seveda ne govorim o konkretnih ljudeh, tudi Jezus ni govoril o konkretnih ljudeh. Pa ne mislim, da sem jaz Jezus, Bog ne daj! Je preveč trpljenja zraven. Gre za prisposodbo. Pa vendar vseeno pazite, koga boste obkrožali, ko bo v nedeljo čas za obkrožanje. Bodite pametni in razumni. Blagohotno vas svarim! Točno vemo, koliko nas je, prešteti smo, zato smo lahko prepričani, kako se bo končalo glasovanje in čigava bo zmaga. Sestre usmiljenke bodo patroljirale okrog volišč. Poznajo vas. Vsak vaš obraz. Ne pozabite: poštenje in resnica naj se izkažeta! Rad vas imam. Vaš pastir vas ima iskreno rad. Računam na vas. Obkrožimo tiste, ki se permanentno borijo proti laži – še enkrat ponavljam in poudarjam, med vami je mnogo starejših in me morda prvič niste dobro slišali –, skratka, dajmo svoje zaupanje tistemu edinemu, ki so ga preganjali in ga še preganjajo, vemo, kdo ga je preganjal in ga še preganja ... Tistemu, ki je bil po krivici v zaporih, kot naš Jezus, glas dajmo tistemu, katerega obrekujejo in mu podtikajo in tako dalje in tako dalje in tako dalje. Vem, da niste neumni in da veste, o kom govorim ... Vsi računamo na vašo ljubezen. Amen.

12. Prizor

V zakristiji.

Dušebrižnik se slači.

Lepi stoji zraven.

DUŠEBRIŽNIK: Prekleta goveda! Gledajo me s svojimi velikimi volovskimi očmi in si mislijo svoje. Ljudje so pokvarjeni. Blazno pokvarjeni. Sovražim jih! (*Se sleče do spodnjega perila.*) Po pridigi sem čisto moker. Po hrbtu mi teče naravnost v gate. Tako se ženem. A mislite, da so kaj hvaležni? Drek pa hvaležni. Med njimi so tudi takšni, ki mi ne verjamejo. Potaknjenci. Tuji agentje. Ostanki Kominterne!

Četrte internacionale! Živali! Kakšen grozen poklic imam?! Če ne bi bilo izletov v svete kraje in seminarjev v Rimu in drugih plemenitih zadolžitev, bi šel raje v politiko. Čeprav je politika čista svinjarija. Pa je vseeno boljše, kot stati nad to golaznijo lažnivo!! (*Se oblači v civilno obleko.*) Častne sestre bom dal v civilne obleke, pa naj jih opazujejo in si zapisujejo. Pod prste jim bom gledal. In predvidel bom, kdo me je poslušal in kdo je pod klopjo esemese pošiljal, kdo se je pravilno odločil in kdo napačno. Kdo je za našo sveto in pošteno stvar! Potem se naj pa pazijo, golazen nehvaležna primitivna! Bojo že še prišli v moj hram. *Gospod, boste pokopali mojega strica, boste krstili mojega nezakonskega, boste maševali za mojo mamo ...* Jaz pa bom rekel: *Ne!* ali pa bom rekel: *Bom razmislil.* Ali pa bom vprašal: *Kako pa to, da so v naši fari zmagali oni drugi? Imate tudi vi kaj pri tem?* Za takšne izgubljenice bi morali imeti posebne ustanove, kako se jim reče, tabore, ja, tabore, kjer bi bili deležni vsakodnevne prevzgoje. Prevzgoja ali smrt! Smrt!!

Lepi se odkašlja, ko vidi, da je Dušebrižnika malo predaleč zaneslo.

Dušebrižnik se pomiri. Obleče si suknjič. Eleganten. Svetleč.

DUŠEBRIŽNIK: Versace. Vam je všeč? Prej sem nosil Kenzo kompletke, zdaj pa sem presedlal na Versaceja.

LEPI: Lepo se vam poda, prečastiti.

DUŠEBRIŽNIK: Moje malo skromno veselje. To je vse, kar imam od življenja. Lepo zbirko moških oblek za vse priložnosti: Kenzo, Louis Vuitton, Burberry in zdaj Versace. Lahko mi verjamete, da se moram po stiku s to človeško sodrgo dati v nekaj lepega. Da si popravim okus. Da sploh lahko živim naprej. Potipajte! Blago je fino. Kot koža. Mehko, da se vam zmeša. Otroci ga tkejo na Kitajskem. Drobní otroški prstki so se ga dotikali.

Lepi potipa ponujeno.

DUŠEBRIŽNIK: Zelo nežno znate potipati blago.

LEPI: Občutljiv človek sem.

Kardinalni dušebrižnik prime Lepega za roko.

Zelo zaupno. Skoraj zarotniško šepetanje.

DUŠEBRIŽNIK: Vsa ta gonja zoper nas, mislim, v zvezi z otroki in deklacijami in fantiči ... Kaj se vam zdi? Pretiravajo, kajne? In zdaj je celo papež na njihovi strani! Čeprav vedno gre samo za ljubezen do bližnjega. Se strinjate z mano?

Lepi s prsti ocenjuje Dušebrižnikov suknjič.

LEPI: Če se strinjam ...? S čim?

DUŠEBRIŽNIK: Da je papež čisto navaden komunist!

Lepi neha ocenjevati blago. In se umakne na varno razdaljo.

LEPI: Pošilja me Šef.

DUŠEBRIŽNIK: Aha!

Dušebrižnik si zapenja zlate gumbe na suknjiču.

LEPI: Vabi vas na svojo barko. To je uradno vabilo brez uradnega vabila. Saj veste, da si *oni drugi* ne bi mislili, da je Šef v konkordatu z vami. Čeprav seveda je.

Dušebrižnikov obraz se razpusti v globoko razočaranje.

DUŠEBRIŽNIK: Še preden je petelin drugič zapel, me je izdal. No, ja. Tako pač je. Potrpeti moram. Tudi Kristus je trpel. Še preden pa vam odgovorim na Šefovo uradno vabilo brez uradnega vabila, mi povejte, kako je z nakazilom? Sem včeraj ponoči po e-banki pogledal. Nič.

LEPI: Danes zjutraj je šlo naprej.

Se gledata. Ne preveč lepo. Ne preveč grdo. Ocenjujoče morda.

DUŠEBRIŽNIK: Verjamem. Šef je zelo pošten človek. Ko so ga po krivici zaprli, sem dal po vsej deželi biti plat zvona. S tem sem jasno pokazal, da sem na njegovi strani. Lepo je, da si je to zapomnil.

LEPI: V soboto, na dan volilnega molka, vas vabi na barko. Nič velikega, skromna ladjica za dvesto ljudi. S kabinami. In jakuzijem. Posebej je poudaril, da lahko brez skrbi pripeljete koga s sabo. Samo to bi vas prosili, če ste lahko v civilni obleki. Iz prej omenjenih razlogov.

DUŠEBRIŽNIK: Brez skrbi. V novem versaceju bom. Pa vi? Boste tudi tam?

LEPI: Z ženo.

DUŠEBRIŽNIK: Aha!

LEPI: Moja žena je stalnica vsake oblasti. Že trideset let. Vse gre preko nje. Honorarno skrbi tudi za razpise in natečaje. Vam lahko utegne priti prav.

DUŠEBRIŽNIK: Ženske spoštujem. Me pa ne zanimajo. So izvir vseh skušnjav in neprimernih misli.

LEPI: Imava dva otroka. Fantka in punčko. In zelo lep zakon. Sproščen.

DUŠEBRIŽNIK: Aha?

LEPI: Praznovali bomo zmago globoko v zmagovito jutro.

DUŠEBRIŽNIK: Se razume.

LEPI: Se vidimo na Šefovi ladji?

DUŠEBRIŽNIK: Na vsak način.

LEPI: Zbogom!

DUŠEBRIŽNIK: Do snidenja! Se bolj civilno sliši.

Lepi odide.

Dušebrižnik takoj vzame telefonček v roke.

Pokliče.

Dobi zvezo.

DUŠEBRIŽNIK: Pozdravljeni v duhu, sestra! Poglejte, prosim, če so že nakazali ... Ja, šestmestna. Bom počakal. Bog daj.

Čaka nekaj trenutkov.

Mogoče požvižgavanje Marija, v tvoje kraljestvo se vračamo ...

Nenadoma se Dušebrižniku naguba čelo, rdeč postane v obraz in vrat, oči se mu v sveti jezi izbuljijo.

DUŠEBRIŽNIK: A da ne?! (*Poslušaj.*) Mater mu jebem!!

Prekine.

Zatemnitev.

13. Prizor

Na ladji za dvesto oseb.

Videti je tako, kot da je vseh dvesto tu.

Zelo razkošno. Dolge in obložene mize.

V oblekah in smokingih stojijo povabljeni vsepovsod po palubi. Držijo kozarce v rokah. Pijuckajo.

Od zgoraj visijo državne in neidentificirane strankarske zastave.

Ladja pljuje po mirnem morju.

Ni obale in ni nevihte na vidiku.

Šum valov prekriva prijazno kramljanje.

POŠTENJAK: To ni barka, to je Titanik!

AMBICIOZNA: Na nivoju, res.

AMBICIOZNI: Ne bi verjel, če ne bi videl.

POŠTENJAK: A je od Šefa? Mislim, privatno?

LEPI: Pri nas je vse privatno.

AMBICIOZNI: Kar še ni, pa še bo.

LEPI: V naših rokah.

POŠTENJAK: Ni nujno, da v naših rokah.

AMBICIOZNA: Seveda bo!

AMBICIOZNI: To nam nalaga permanentni razvoj.

POŠTENJAK: Naše roke so prazne, tujčeve polne. Vse ste pobrali in drugim vse razdali.

LEPA: O, pesnik!

LEPI: Kdo pravi, da tujčeve roke niso v resnici *naše* roke?

POŠTENJAK: Res? Zanimivo! O tem bom napisal članek.

LEPA: Kdo vam bo pa verjel?! Pesnikom nihče ne verjame.

POŠTENJAK: Novinar sem. Mislite, da se bom prodal za kaviar in lososa. In za draga, trideset let stara vina. Tamle sem videl konjak, petdeset let jih ima. Slasten je.

LEPI: No, vidite! Vsak ima svojo ceno.

POŠTENJAK: Jaz ne.

LEPI: Ste brez cene?

POŠTENJAK: Ja.

AMBICIOZNI: Kar je brez cene, je brez vrednosti.

LEPI: In se brez škode stran vrže.

Se zasmejijo.

Previdnež pristopi. Šepeta Poštenjaku.

PREVIDNEŽ: Nehaj! Povabili so naju.

POŠTENJAK: Presenečen sem, da so povabili tudi mene.

PREVIDNEŽ: Sem jim odsvetoval.

POŠTENJAK: Hvala.

PREVIDNEŽ: Sem jim rekel: *Poštenjaki so sitni*. Sploh, kadar kaj popijejo.

POŠTENJAK: O?!

PREVIDNEŽ: Pa so rekli, da tudi poštenjaki niso tako pošteni, kot so videti.
In si padel na listo.

POŠTENJAK: Sami so si krivi. Napisal bom takšno reportažo ... Vem, kako
bo naslov. *Zabava na Titaniku*.

PREVIDNEŽ: Samo ne vleči mene v svoj drek.

POŠTENJAK: Ti si moj urednik.

PREVIDNEŽ: Če boš kaj zakuhal, te ne poznam več.

POŠTENJAK: Prav. Potem bom pa še enega petdesetletnega spil. Dokler
je še zastonj.

Odide k obloženi mizi.

Sodnica pristopi skupaj s Tihim in skromnim.

SODNICA: Hvala.

TIHI IN SKROMNI: Boš vrnila.

SODNICA: Glavno, da ni moje predstojnice tu.

TIHI IN SKROMNI: Šef ima načrte s tabo.

SODNICA: Res?

TIHI IN SKROMNI: Rekel je, da še ni videl bolj poštenega človeka.

SODNICA: Tudi jaz tako mislim.

TIHI IN SKROMNI: Glede na to, da si ženska.

Pristopi Strežno osebje.

STREŽNO OSEBJE: Smem postreči? Gospa bo morda cointreau, trideset let star?

SODNICA: Kaj pa vi tu?

STREŽNO OSEBJE: Najboljši sodijo k najboljšim. In jaz sem najboljši. Smem dotočit?

Ambiciozni pristopi.

TIHI IN SKROMNI: Boste fotografirali?

STREŽNO OSEBJE: Me ni nihče angažiral. Za vas konjak?

TIHI IN SKROMNI: Lahko bi fotografirali na zalogo.

STREŽNO OSEBJE: Dobra ideja! Na to pa nisem pomislil.

TIHI IN SKROMNI: Dobra ideja se dobro plača.

STREŽNO OSEBJE: Torej konjak?

Pametna in ne preveč lepa privihra.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Imate vsi ključe od svojih kabin?

AMBICIOZNI: Saj sem poleg Šefa?

TIHI IN SKROMNI: Poleg Šefa sem jaz.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Na levi.

AMBICIOZNI: Sem jaz na desni?

TIHI IN SKROMNI: Nočem biti na levi. Šef si lahko to narobe interpretira.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Odvisno, s katere strani gledate. Če ste z obrazom obrnjeni proti vratom Šefovega apartmaja, potem ste na desni. Če pa stojite na pragu Šefovega apartmaja in gledate ven, potem ste na levi.

AMBICIOZNI: Enkrat na levi, drugič na desni. Po potrebi.

TIHI IN SKROMNI: Načelen človek sem. Vedno na desni.

AMBICIOZNI: O, to je pa nekaj novega!

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Oba sta na levi in oba na desni. Tako kot v življenju.

AMBICIOZNA: Pa jaz?

AMBICIOZNI: Ti si z mano. Moja žena si.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: To noč ne.

AMBICIOZNI: Prosim?

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Takšna je cena.

AMBICIOZNA: Ljubček, ti me imaš lahko vedno.

TIHI IN SKROMNI: Vsaj v srcu.

Šef in Dušebrižnik prihajata.

Dušebrižnik v zelo lepi Versacejevi obleki. Ima tudi ustrezen klobuk.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Lepo prosim! Malo pozornosti!

Vsi utihnejo.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Kozarci so polni ... Nazdravili bomo.

Vsi se umirijo.

ŠEF: Dragi ljubi moji prijatelji! (*Ambiciozna in Ambiciozni začneta takoj ploskati. Pomiritev.*) Zahvaljujem se vam, da ste sprejeli moje vabilo na to skromno praznovanje. Na barko, ki je hkrati tudi simbol naše plovbe v boljše čase ...

Pošteni si ne more kaj, da se ne bi oglasil.

POŠTENI: Kaj pa se praznuje?

Previdnež Poštenega zgrabi za rokav in mu šepne.

PREVIDNEŽ: Šefa prekinjaš.

ŠEF: Pravzaprav nič posebnega. Malo se bomo družili. Pošteni in resnicoljubni ljudje ...

POŠTENI: Rezultati volitev bodo jasni šele jutri.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Prosim, da se držimo protokola. Gospod Šef ima besedo! Za neformalne pogovore bo še veliko časa.

LEPA: Tako se govori!

AMBICIOZNI: Se najgloblje strinjam.

Rahlo negotovanje med povabljenimi.

ŠEF: Če dovolite, bi nadaljeval. (*Vsi spontano zaploskajo.*) Bom pa hkrati tudi odgovoril na vprašanje našega cenjenega novinarskega kolega, ki si, kot vidim, pravkar dotaka petdeset let star konjak.

Poštenjak se ozre in nazdravi.

POŠTENJAK: Ga bom kar ruknil. Dokler je še zastonj!

Poštenjak nagne.

Šef se sladko zasmeji.

ŠEF: Vidim, da se je zabava za nekatere že pričela. No, naj ponovim, naše druženje je namenjeno prijateljstvu, ljudem, *ki v srcih isto mislimo.*

Pametna in ne preveč lepa prišepne.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: *Dobro.*

ŠEF: Ki v srcih *dobro* mislimo. (*Vsi zaploskajo.*) Pustimo ob strani ambicije, stremuštvo, laži, sprenevedanja ... vse, kar se je v zadnjem času tako razbohotilo v naših prelepih krajih, čeprav smo prav mi, zbrani na tej barki, vložili ogromno truda, da se to ne bi zgodilo. (*Spontano ploskanje.*) Tu smo se zbrali, ker nam gre zgolj za dobrobit našega krasnega naroda.

SODNICA: Tako je!

LEPA: Bravo!

ŠEF: Zbrali smo se, ker smo se pripravljani žrtvovati za druge. Zbrali smo se, ker v dno duše črtimo laž, goljufije, klanovstvo, nesposobnost, koristoljubnost ...

POŠTENI: Zakaj pa ste potem povabili mene?

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Spet prekinjate.

ŠEF: Povabili smo vas, ker vas cenimo. Spoštujemo vaše novinarsko delo ...

POŠTENI: Povabili ste me, ker me hočete imeti na svoji strani. Jaz pa nisem podkupljiv.

TIHI IN SKROMNI: Že piješ na naš račun.

LEPA: Prej sem videla, da je pojedel kanapejček.

LEPI: Štiri.

AMBICIOZNA: S kaviarjem.

ŠEF: S to gesto smo hoteli končati vojno.

POŠTENI: Kakšno vojno?

ŠEF: Med nami in vami.

POŠTENI: Jaz nisem z nikomer v vojni.

ŠEF: V vojni z našo resnico.

POŠTENI: Tvoja resnica je čisto navadna laž.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Kako pa govoriš s Šefom?!

AMBICIOZNI: Bedni novinarček!

LEPA: Prostitutek!

Šef se nasmehne.

ŠEF: Lahko mi verjamete – in ljudje mi verjamejo –, da se nikoli, nikoli v življenju nisem zlagal!

POŠTENI: Lažnivec se vedno izda z zaklinjanjem.

Dušebrižnik izgubi živce.

Skoči na Poštenega.

DUŠEBRIŽNIK: Na gobec te bom! Prekleti pisatelj! Pizda mala pisunska!!

TIHI IN SKROMNI: Gospod škof, pomirite se!

DUŠEBRIŽNIK: V civilu lahko počnem, kar hočem.

ŠEF: Tako je. V prostem času se lahko družimo, s komer se hočemo.

AMBICIOZNI: In govorimo, kar hočemo.

LEPA: In počnemo, kar hočemo!

POŠTENI: Ampak vi niste nikoli v civilu! Vi ste globoko uniformirani! Vse ste premešali. Laž z resnico, policaje z vojaki, čoln s *Titanikom*, rdeče s črno, kravato z metuljčkom, pivo z viskijem, šampanjec s šmarnico, violino s frajtonarico ... Premešali in zamešali!

LEPA: Kaj blebeta?

PREVIDNEŽ: Pisatelj! Ne ga jemat resno.

AMBICIOZNA: Pisatelji so alkoholiki.

AMBICIOZNI: In za takšne še plačujemo!

Pošteni ves razgret nadaljuje.

POŠTENI: Ampak, če vse pomešaš in zamešaš – potem bruhaš. Pa brozgi se bruha! Kozla.

PREVIDNEŽ: Ti že veš.

POŠTENI: Na vse *nas* kozlate. Že dolgo. Na koncu boste pokozlali tudi sebe.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Ne delaj se lepega! Že zdavnaj si naš!

Pošteni se zelo razhudi.

POŠTENI: Nikoli in nikdar!

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Ko so te zadnjič dobili pred uvozom na avtocesto totalno pijanega ... Kdo misliš, da ti je vozniško nazaj zrihtal? Kdo?

PREVIDNEŽ: In kdo ti je zvišal plačo?

TIHI IN SKROMNI: In preselil iz garsonjere v enosobno družbeno stanovanje? Kdo?

Tišina.

ŠEF: Čas je, da si priznamo, vsi skupaj in vsak posebej, na čigavi strani smo in kdo je naš dobrotnik.

Tišina.

POŠTENI: Grem.

TIHI IN SKROMNI: Nimaš kam.

LEPA: Vsi smo na isti ladji.

POŠTENI: Scat. Scat grem.

Pošteni izgine nekje v ozadje.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Šef, žal mi je.

ŠEF: Sam sem kriv. Jaz sem ga povabil.

Dušebrižnik zaupno.

DUŠEBRIŽNIK: Čisto preveč si dober. Čeprav, nakazal nisi, kot si obljubil.

ŠEF: Bom videl, kako so se tvoji s prižnic izkazali. Če zmagam, dobiš dvojno.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Šef, ko se bo streznil, se bo spametoval.

LEPA: Pisatelji se nikoli ne streznijo.

Šef spet nagovori zbrane.

ŠEF: Spoštovani ... (*Vsi spontano zaploskajo.*) Kot ste lahko videli in slišali, smo na tej barki vsi maksimalno demokratični in tolerantni. In da ne bo pomote, naša ladja se ne imenuje *Titanik*, kot ste najbrž slišali zlonamerno obrekovanje, ampak *Feniks*. To pa je tisti, ki venomer vstaja iz pepela, ki ga nihče ne more uničiti, vedno je na novo porojen. (*Spontan aplavz.*) Sicer pa, kot ste bili priča, na naši ladji globoko spoštujemo drugačna mnenja. Poslušamo jih. Akceptiramo jih. Vse to pa je samo še en dokaz, da smo pravi. Na pravi strani pravi. Pravi za prihodnost. (*Vsi spontano zaploskajo. Tudi bravo, bravo se sliši vmes.*) Res pa je tudi, da so časi težki. Tako na lokalnem kot na globalnem nivoju. Zato moramo združiti sile in malo *poriniti*. *Poriniti*, če me razumete. Včasih se stvari ne zgodijo same od sebe. Treba jih je *poriniti*. Odstraniti. Na pošten in legitimen način. Ampak vseeno *poriniti*. Upam, da me je kdo od vas razumel. No, zdaj pa k prijetnejšemu delu našega druženja. K sproščenemu klepetu, izmenjavanju mnenj in odkritosrčnemu pogovoru. Kasneje pa sledi presenečenje ...

LEPA: A smo že zmagali?

LEPI: Jutri, jutri.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Šef je s svojimi privatnimi sredstvi, prihranki tako rekoč, to moram poudariti, da ga kasneje ne bodo spet grdo napadali in obrekovali, angažiral ansambel. Vedno veseli gorjani, ki se že ogreva v podpalubju. Ansambel vas bo s poskočnimi in optimističnimi vižami zabaval do končne zmage.

Zaploskajo.

Ploskanje se kar ne neha in ne neha.

14. Prizor

Krik iz ozadja.

STREŽNO OSEBJE: Na pomoooooč!!

Vsi utihnejo.

Strežno osebje priteče iz ozadja.

STREŽNO OSEBJE: Človek v morju!

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Kdo?

STREŽNO OSEBJE: Sem mu rekel, da imamo stranišče spodaj, pa je odmahnil z roko in rekel: *Bom kar v morje scal.*

LEPA: Naj ga kdo reši!

AMBICIOZNI: Ja, naj kdo skoči za njim!

SODNICA: Počakajte, počakajte!! S pravnega vidika je pomembno, ali je padel, ali je sam skočil, ali ga je kdo porinil.

STREŽNO OSEBJE: Jaz ne.

PREVIDNEŽ: In kje je zdaj? Je potonil?

STREŽNO OSEBJE: Ko sem ga zadnjič videl, je plaval.

SODNICA: Potem je sam skočil. Svobodna volja. Nihče ga ni porinil.

STREŽNO OSEBJE: Sem rekel, da ne.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Niti poslovil se ni. Brez manir.

STREŽNO OSEBJE: Rekel je ... se mi zdi ... Bom kar na obalo plaval. Do sedmih so volišča odprta.

SODNICA: Pravno gledano ni nobene dileme. Jaz sem mirna.

AMBICIOZNA: Kaj pa, če ne bo priplaval do obale?

AMBICIOZNI: Potem bo sranje.

Šef se odkašlja.

ŠEF: Poslušam in poslušam ... Pa nič ne razumem. Kdo je koga porinil, kdo je kam padel?

PREVIDNEŽ: Poštenjak. Novinar. Petdeset let star viski je pil. Malo prej.

LEPA: Kanapejčke si je tlačil v usta.

Vsi molčijo. Gledajo šefa, kako bo odločil.

ŠEF: Jaz nisem nič videl. Nobenega poštenjaka ne poznam.

DUŠEBRIŽNIK: Jaz tudi ne.

ŠEF: Sploh ni bil na tej barki. Sploh ga ni nihče povabil. Pojma nimam, o kom govorite. Se strinjate? (*Vsi se strinjajo.*) Če ga ni bilo, potem tudi ni mogel pasti v vodo. Same izmišljotine. Spet lažne novice. Tisti, ki so ga spravili s poti, bi nam radi obesili krivdo. Mi pa ga v resnici sploh ne poznamo.

PREVIDNEŽ: Nikoli ga nisem videl.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Poštenjaka ni bilo nikoli med nami. Nikoli ni bil povabljen med nas.

ŠEF: Saj nismo tako nori, da bi v lastno skledo pljuvali.

DUŠEBRIŽNIK: Naj se utopi, ateist prekleti!

TIHI IN SKROMNI: Gospod škof!

DUŠEBRIŽNIK: V civilu lahko rečem, kar hočem.

ŠEF: Zdaj mislim, da je res pravi čas za Vedno vesele gorjane.

PAMETNA IN NE PREVEČ LEPA: Jih grem kar poklicat.

Ploskanje, ki ne pojenja.

Zatemnitev.

VELIKI FINALE

15. Prizor

V parlamentu.

Svečana seja.

Prisega nove oblasti.

Vsi zbrani. Na sredini stoji Šef.

ŠEF: Dovolite, da demokratično izvoljenim poslancem in širši javnosti predstavim ministrski kabinet nove vlade. Tudi tokrat sem ga sestavil iz strokovnjakov in poštenih ljudi, ki bodo popeljali našo barko v blagostanje in v prihodnost enakih možnosti za vse! Najprej: ministrica za pravico in resnico ter ostale pravosodne zadeve.

Naprej stopi Sodnica.

SODNICA: Pred tem zborom prisegam, da bom svojo funkcijo ministrice opravljala vestno, samostojno in v skladu z ustavo in zakoni ter za dobrobit celotnega naroda.

Sodnica odide na svoje mesto.

ŠEF: Minister za policijo in tudi za vojake.

Naprej stopi Strežno osebje.

STREŽNO OSEBJE: Pred tem zborom prisegam, da bom svojo funkcijo ministra opravljal vestno, samostojno, v skladu z ustavo in zakoni ter za dobrobit celotnega naroda.

Strežno osebje odide na svoje mesto.

ŠEF: Minister za novinarstvo, za svobodo govora in tudi za kulturo.

Naprej stopi Previdnež.

PREVIDNEŽ: Pred tem zborom prisegam, da bom svojo funkcijo ministra opravljal vestno, samostojno, v skladu z ustavo in zakoni ter za dobrobit celotnega naroda.

Previdnež odide na svoje mesto.

Prizorišče se počasi temni.

ŠEF: Minister za strpnost, družino in druga verska vprašanja.

Naprej stopi Dušebrižnik v svojem službenem oblačilu.

DUŠEBRIŽNIK: Pred Bogom prisegam, da bom svojo funkcijo ministra opravljal vestno, samostojno, v skladu z ustavo in zakoni ter za dobrobit celotnega naroda.

Dušebrižnik odide na svoje mesto.

Vedno bolj se temni ... Dokler prizorišče in vsa dežela z njim počasi ne potoneta v popoln mrak.

V temi še nekaj časa slišimo slavnostne prisege, ki kar trajajo in trajajo.

ŠEF: Minister za denar in ostale transakcije.

TIHI IN SKROMNI: Pred tem zborom prisegam, da bom svojo funkcijo ministra opravljal ...

Mrak, mrak, mrak.

ZMENEK S KNJIGO

Idealna priložnost za spoznavanje odličnih knjig za odrasle in otroke

S knjižnimi škatlami Zmenek s knjigo smo poskrbeli za izbor kvalitetnega branja za vso družino. S preprostim konceptom knjižnih škatel boste vsaka dva meseca prejeli škatlo presenečenja s knjigo iz našega programa in darilci presenečenja na temo knjige. Na Zmenek s knjigo se lahko odpravite odrasli, otroci in družine. S kom na zmenek? S knjigo!

Zakaj knjižna škatla? Predvsem zato, ker bi vas radi navdihnili za branje ter vam pokazali, da je branje knjig zabavna, vznemirljiva in ustvarjalna aktivnost. Raziskave bralnih navad so pokazale, da otroke k branju najbolj spodbujajo pestre in bogate domače knjižnice ter starši, ki tudi sami berejo. Kaj prinaša Zmenek s knjigo? Ob izvrstnih knjigah vas bodo pričakale tudi pozornosti avtorjev, pripravljene samo za vas, in darilca, povezana s temo knjige. Nami gnemo naj, da se boste kdaj posladkali, kdaj pogreli, spet drugič pa od srca nasmejali.

Zagotavljamo vam, da bo Zmenek nadvse vznemirljiv; vstopili boste v različne literarne pokrajine in odkrivali nove vogale domišljije, si grizli nohte in zadrževali dih, se smejali, vzdihovali, se skozi alternativne resničnosti poglabljali vase – vse to v družbi odličnih domačih in tujih avtorjev.

Zmenek s knjigo lahko naročite na
www.sodobnost.com

Jana Juráňová: Ničvrednica

Triinosemdesetletna gospa L'udmila po odpustitvi iz bolnišnice nima več kam, stanovanje je bilo prodano, v domu so jo zaradi dolgov postavili na cesto. Svojo stisko začasno reši tako, da se skrivoma naseli kar v bolnišnici – blodnjavi hodniki, polni vase pogreznjenih ljudi in preobremenjenih zaposlenih, postanejo njeno začasno varno pribežališče ... Glavna zgodba *Ničvrednice* izpostavlja tabuizirano temo odvečnosti človeškega življenja, vendar Jana Juráňová L'udmilino zgodbo na izjemen način preplete z usodami drugih ljudi, pri tem pa neizprosno razgalja anomalije sodobne družbe – starizem, prekarno delo, politične igre moči in zlorabe položaja ... (Namig: nekatere zgodbe so navdihnili realni dogodki, ki na Slovaškem še čakajo na sodni epilog)

Drsenje skozi čas in usode je tako lucidno in precizno, da zgodbi sledimo z zadržanim dihom, roman pa še dolgo odmeva v nas.

Jana Juráňová je slovaška pisateljica, dramatičarka in prevajalka. Za svoja dela je prejela številna literarna priznanja, med drugim nagrado Literarnega sklada za najboljše dramsko besedilo ter nagrado Biblioteke za prozo, njena proza se redno uvršča tudi v ožji izbor anasoft litere, osrednje slovaške nagrade za prozo.

271 strani, 24,90 EUR

Irene Solà: Pojem in gora pleše

V romanu *Pojem in gora pleše* spregovorijo ženske in moški, duhovi, prikazni in rusalke, gobe, psi in srnjaki, živi in mrtvi, ki naseljujejo pirenejsko pokrajino med krajema Camprodon in Prats de Molló. Ta visokogorski in obmejni prostor, onkraj mitskosti in realnosti, ohranja spomin na stoletja boja za preživetje, na preganjanja, ki so bila plod nevednosti ali fanatizma, na bratomorne vojne, obenem pa uteleša neizmerno moč in lepoto narave. Plodna zemlja za domišljijo, željo po pripovedovanju zgodb, ki se raztezajo preko različnih časov in načinov bivanja. Prostor, kjer je morda mogoče začeti znova in kjer je morda mogoča odrešitev.

Katalonska pesnica in pisateljica Irene Solà je za roman *Pojem in gora pleše*, ki je preveden že v več kot dvajset jezikov, leta 2019 prejela več nagrad, Premi Llibres Anagrama de Novel·la, nagrado Núvol in nagrado Cálamo (za špansko izdajo knjige), leta 2020 pa tudi nagrado Evropske unije za književnost.

192 strani, 24,90 EUR

Romana lahko naročite na spletni strani www.sodobnost.com.